

Giới thiệu Hồ Ca Phiêu Hương Ký

Thể loại: sắc hiệp, tiểu thuyết 18+, tu chân, trọng sinh

Nội dung chính của câu chuyện này nói về nam chính sống ở thời hiện đại lại có cơ hội trùng sinh lại làm con của một chúa tể không chỉ vậy mà còn nắm trong tay hai đại bản nguyên Thời, Không năng là đại năng giả đã thoát ra ngoài tam giới.

Không chỉ có mẫu thân hắn còn có thêm năm cái a di nắm trong tay các đại bản nguyên trong cửu đại bản nguyên của thế giới.

Một ngày nọ hắn bị ném vào tam giới và phải tìm về một vật thất lạc của Nhị a di của hắn...

Khi vào tam giới mục tiêu tìm về đồ vật thất lạc của a di hắn đã đi song song với truy tìm mỹ nữ làm lão bà của hắn...

Mời các bạn đón xem bộ truyện mới này của mình...

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Hồ Ca Phiêu Hương Ký!

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thư Ca Kha La

Ngoài tam giới.

Trong hư không bao la không biết đâu là điểm cuối có một mảnh đất không có tranh đấu, yên bình cảnh sắc như thế ngoại đảo nguyên...

Trong mảnh đất ấy bên trên một ngọn cỏ phong được phủ kín bởi hoa đào mọc lên một lương đình thanh nhã, bên trong ấy có một người thanh niên khoảng hai mươi hai hai tuổi tuấn nhan tuyệt mỹ có thể câu đi tâm hồn nhỏ bé của các thiếu nữ khi nhìn vào, khí chất lạnh nhạt nhưng lại hữu thần hữu ý mà tia ra những tia mị lực của riêng nam nhân mới có, khoát trên người một bộ hồng y (đỏ) nhắm mắt tập trung đàn một khúc nhạc bằng một chiếc cầm bạch ngọc với dây đàn tỏa ra thất thái nhẹ nhàng.

Khúc nhạc hắn đàn mang ý cảnh bao la, du dương như gió xuân ấm áp làm yên lòng người, rồi lại như gió rét mùa đông có thể đông cứng vạn vật, nhịp điệu cứ vi vi diệu diệu như thế mà chuyển đổi qua lại với nhau...

Những cây hoa đào bên cạnh lương đình như có được linh trí, bọn chúng lắc lư theo nhịp điệu tiếng đàn của hắn, những cánh hoa rơi khỏi cành bay theo gió mà bay xung quanh người của hắn, hoa cũ rơi đi rồi hoa mới lại chớm nở khoe ra sắc đẹp của mình.

Dù khúc nhạc có hay đến đâu thì cũng có lúc kết thúc như câu tục ngữ “có tiệc vui nào mà không tàn” tiếng đàn của hắn dần chậm lại nhỏ đi rồi kết thúc. Khi tiếng đàn của hắn kết thúc, những cây đào thụ cũng ngừng lay động những cánh hoa cũng ngừng rơi...

Tuy khúc nhạc đã kết thúc nhưng hắn vẫn đặt tay trên đàn mắt vẫn nhắm lại như nhớ lại một ký ức xa xưa nào đấy trong quá khứ.

Hắn thật ra không phải người của thế giới này mà là một kẻ nhập cư, kiếp trước hắn là một kẻ mồ côi sau khi ra trường trong một lần đi khám sức khỏe, hắn phát hiện mình mắc một căn bệnh kỳ lạ và chỉ sống được đến ngày sinh nhật thứ hai mươi lăm của mình.

Khi biết được mình chỉ sống đến hai lăm tuổi lúc đấy hắn hơi sốc một tý, cảm theo kết quả khám bệnh hắn chỉ bất đắc dĩ cười hai tiếng rồi ra về.

Hắn không có bởi vì mình chỉ sống được đến năm hai mươi lăm tuổi mà suy sụp tinh thần sống một chột sống xa đọa chờ đến ngày chết. Hắn quay lại trường đại học mà hắn đã học xin làm một cái thư thư tại thư viện. Cuộc sống của hắn không bởi vì như vậy mà vô vị trái lại còn đầy màu sắc, trong những năm đấy hắn đã gặp được rất nhiều người có hoàn cảnh giống như hắn, đủ mọi loại người khác nhau.

Hắn còn quen được với rất nhiều cô gái, hắn với những cô gái hắn quen được tìm hiểu rất nhiều về nhân sinh. Hắn cứ vui vẻ sống đầy màu sắc như thế cho đến ngày sinh nhật thứ hai lăm của mình. Hôm đấy có mặt tất cả bạn bè cùng những cô gái đã qua lại với hắn, mọi người đã vui đùa ca hát với hắn trong căn phòng mà hắn đã thuê.

Nhưng định mệnh đã sắp xếp sẵn cho hắn, khi ánh nến cuối cùng trên bánh sinh nhật của hắn tắt đi, sinh mệnh cuối cùng của hắn cũng tàn phai theo những ngọn nến ấy. Tưởng chừng đâu mọi chuyện đã kết thúc hắn lại được ông trời ban cho sinh mệnh thứ hai, hắn đã xuyên qua và chui vào người một cô gái xinh đẹp tuyệt thế làm cho nàng mơ mơ hồ hồ mang thai hắn trong người.

Hắn cứ nghĩ mình sống lại làm con của một nữ nhân bình thường, nhưng rồi hắn phải chấp nhận sự thật rằng mẫu thân của mình không phải là một cô gái bình thường, mà mẫu thân của hắn là một chúa tể của thế giới khác, một cường giả ngoài tam giới, là người mạnh nhất nắm trong tay hai đại bản nguyên Không Gian và Thời Gian, còn khuyến mãi thêm cho hắn năm vị a di cũng là cường giả cùng một cấp độ như mẫu thân hắn chia nhau nắm giữ các bản

nguyên khác trong chín đại bản nguyên tạo nên thế giới này.

Mẫu thân của hắn khi biết mình hồ hồ nghi nghi mà mang thai hắn trong người đã làm cho nàng tức giận không thôi gây nên cho tam giới Hư Không cùng Thời Gian loạn hết cả lên trong suốt một trăm năm. Mẫu thân của hắn tuy giận dữ như thế nhưng lại không bỏ hắn đi trái lại nàng đem hết tâm lòng mình ra mà chăm sóc cho hắn. Khi hắn còn ngây ngốc trong người, nàng đã truy tìm tất cả các linh thảo có tác dụng an thai mà luyện nhập hết vào trong cơ thể còn đang hình thành của hắn.

Nhận hết tất cả sự quan tâm từ người mẫu thân này, hắn ở trong người nàng an an ổn ổn mà chờ cho hết chín tháng mười ngày để được xuất thế nhìn xem người mẫu thân kiếp này của mình, nhưng một lần nữa hắn lại nuốt lệ vào tim mà chấp nhận rằng với thực lực của mẫu thân hắn hiện giờ thì hắn phải chờ hơn một cái kỷ nguyên ngàn vạn năm mới có thể đi ra ngoài, với cái cơ thể đang chậm rì rì phát triển của mình hắn cũng không có buồn bực chờ đợi bao nhiêu lâu thì hắn đã đắm vào ngủ say.

Trong quá trình hắn ngủ say có vô số thứ khác nhau từ mẫu thân đã truyền vào cơ thể hắn trong đó có công pháp của mẫu thân hắn, trong vô ý thức hắn đã vận hành công pháp của mẫu thân hắn mà tu luyện...

Không biết trải qua bao nhiêu tuế nguyệt rồi chợt hắn cũng đã có ý thức cùng cảm giác của tứ chi, vui mừng không được bao nhiêu lâu hắn lại buồn bực phát hiện mình đã biến thành một con hồ ly có mười hai cái đuôi, buồn bực hơn nữa là hắn lại còn ở trong trứng nữa chứ. Như thế hắn mới biết được là mẫu thân hắn không phải là nhân loại mà là hồ ly, không phải hồ ly bình thường mà là hồ ly có huyết mạch cao quý nhất hồ tộc là Linh Lung Thập Nhị Vi Thần Hồ, nhưng hắn lại không mang trong người huyết mạch cao quý đó của mẫu thân mà lại đi phân tổ biến huyết mạch của chính mình thành Thương Linh Thập Nhị Vi Thần Hồ thua kém chỉ một tia so với mẫu thân của hắn.

Hắn không muốn lại buồn bực chờ ngày được xuất thế, quyết định tự mình đắm vào ngủ say. Nhưng “hồ” tính không bằng trời tính, hắn ngủ say chưa tới một năm mẫu thân hắn đã sinh hạ hắn.

Khi mẫu thân hắn sinh hạ hắn ra, nàng cứ ngỡ rất nhanh sẽ được gặp nhi tử của mình sau khi chờ đợi hơn một cái kỷ nguyên, nhưng hắn lại ngây ngốc bên trong trứng ngủ say tu luyện thêm hai mươi ba vạn năm. Khi hắn tỉnh dậy sau giấc ngủ lần hai hắn phát hiện mình có thể phá trứng mà xuất thế, nhưng thứ đầu tiên ánh mắt hắn nhìn thấy chính là gương mặt tuyệt thế của mẫu thân với nét mặt buồn bực cùng ánh mắt u oán của nàng.

Cùng với đó câu đầu tiên hắn nghe không phải là “nhi tử đáng yêu của ta” mà là “tiểu tử thú nhà người cuối cùng cũng chịu đi ra rồi hả”. Sau khi nghe xong câu đấy hắn chỉ thấy một cái chân lóe lên va vào người hắn làm hắn bay đi với tốc độ ánh sáng, trong khi đang bay hắn còn nghe một câu “người đừng trở lại đây nữa, đi mà ở cùng các a di của người đi”.

Bay không được bao lâu hắn đang trong hình dáng của một con hồ ly mười hai đuôi màu trắng với kích thước của một con mèo con va đập vào giữ hai khối thịt to lớn của một nữ nhân xinh đẹp tuyệt mỹ như mẫu thân hắn nhưng mười phần lạnh lùng. Nàng vương tay kéo hắn ra khỏi ngực mình nhìn hắn rồi nói cho hắn biết nàng là đại a di của hắn và từ đấy hắn đã sống một cuộc sống khổ cực trong suốt một vạn năm với các a di của hắn. Mỗi ngày hắn không học âm luật thì cũng là thôi toán thuật không thì học chiến đấu...v.v. Tuy khổ cực như thế nhưng hắn cũng hưởng đủ phúc từ các a di, để thoát khỏi cuộc sống vừa đau khổ vừa xung sướng đấy. Khi hắn hóa hình thành công hắn mang theo diện mạo bảy phần giống mẫu thân treo cao nụ cười yêu dị, đi cầu cứu mẫu thân. Tốn không đến hai phần sức lực chỉ trong hai ngày thời gian hắn cũng đã xin tha thứ với mẫu thân thành công, cùng ngày hôm đấy nàng đã cho hắn một cái tên mới là Thư Ca Kha La, từ hôm đó trở đi hắn không ngồi tu luyện thì bồi tiếp mẫu thân cùng các a di làm cho các nàng vui vẻ theo nghĩa thuần khiết nhất...

.....

-La nhi..

Hắn đang chìm trong hồi ức một giọng nói linh linh như chuông bạc ôn nhu vang lên sau lưng cắt đứt hồi ức làm hắn không khỏi nhẹ nhõm mảy mai, chậm rãi xoay người ra sau mở đôi mắt có con ngươi màu đỏ yêu dị nhìn lại nói phát ra âm thanh.

Khi nhìn lại phía sau hắn mới phát hiện được một nữ nhân khoảng hai sáu hai bảy tuổi dung nhan xinh đẹp tuyệt thế, khí chất cao quý mỹ lực bức nhân, đi cùng với gương mặt xinh đẹp tuyệt thế ấy là mái tóc đen óng ánh như ngân hà, mày liễu hơi rủ mi dài cong vút, mắt phượng long lanh cùng con ngươi màu đỏ sâu thẳm chột hút linh hồn người khác khi nhìn vào, chiếc mũi tinh mỹ trong suốt cao cao, miệng anh đào nhỏ nhắn hồng hào mọng nước, chiếc cổ thon nhỏ cao ngạo làn da trắng hồng như bảo ngọc, có thể nhìn thấy thấp thoáng thân hình thướt tha uy mỹ tuyệt đối của nàng bên dưới y phục, song phong to tròn cao vút ngạo nhân như muốn phá tan lớp y phục mà ra, chiếc eo thon nhỏ mềm mại, kiêu đồn to tròn đầy đặn vĩnh cao, đùi ngọc thon nhỏ linh lung, ngọc thối thon dài xinh đẹp, hai bàn chân nhỏ nhắn hồng hào kết hợp với các ngón chân như châu ngọc được sắp xếp tinh tế, nàng khoát trên người một bộ cung trang đỏ thắm. Nàng xinh đẹp đến làm chi người ta không dám nhìn lâu sợ nhìn lâu sẽ khinh nhờn dung nhan xinh đẹp tuyệt thế diễm đảo chúng sinh đấy của nàng, nàng tên là Thư Ca Hồ Mỹ.

Nhìn thấy nữ nhân xinh đẹp tuyệt thế làm diễm đảo chúng sinh ấy, hai mày hơi nhíu vì hồi ức bị cắt đứt của hắn lập tức giãn ra. Tuấn nhan tuyệt thế không kém mẫu thân của hắn mỉm cười yêu dị nhìn nàng nhẹ giọng nói.

-Mẫu thân người tìm ta..

Nhìn thấy nụ cười đầy yêu dị trên gương mặt tám phần giống nàng của nhi tử không khỏi làm cho nàng thất thần vài giây, điều chỉnh tâm tình của mình một chút nàng mỉm cười nhẹ gạt đầu tỏ vẻ “chính là”, mới cử chỉ dù là nhỏ nhất của cái mẫu thân tuyệt thế này của hắn đều toát ra mỹ lực thôn thiên lôi cuốn đến làm cho hắn không thể rời mắt khỏi dù chỉ một giây a...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 2: Nhị a di nóng bỏng

La nhi ôm ta.

Nghe lời mẫu thân Kha La hấn chỉ cười nhẹ vương tay ra nắm lấy ngọc thủ trắng hồng mềm mại không xương nhẹ kéo nàng vào lòng, từ khi hấn hóa hình người đến nay mẫu thân luôn thích ngồi trong lòng hấn, xem hấn như điểm nhung của nàng, hấn không cảm thấy khó chịu mà còn bày ra một bộ hướng thụ khi mẫu thân xem hấn là điểm mỏng của nàng.

Khi ngồi vào lòng hấn Hồ Mị chỉ “hừ” nhẹ tỏa ra thoải mái một tiếng, nàng ngẩng cao gương mặt tuyệt thế ưu mỹ lên đánh giá lại nhi tử của mình, khi mẫu thân đã an vị trong lòng hấn lấy một cánh tay đặt lên chiếc bụng thon nhỏ mềm mại không một tý thịt thừa mà xoa nhẹ...

Thấy mẫu thân nhìn mình Kha La hấn cũng cúi xuống thưởng thức dung nhan tuyệt mỹ của mẫu thân từng ngậm hít sâu hương thơm làm say lòng người của nàng, nhìn mẫu thân tuyệt thế ưu mỹ của mình mà trong lòng hấn không khỏi xúc động áp nàng dưới thân mà thưởng thức vẻ đẹp của nàng. Hấn không khỏi đè nén xúc động của mình mà nghĩ “không được a, ta mà áp mẫu thân dưới thân nàng không đá ta ra tình không vô tận cảm tức vài vạn năm a...” nghĩ tới đây hấn không khỏi run hết cả lên.

Cảm nhận được nhi tử của mình dị động Hồ Mị hiểu kỳ, động đây môi hồng ôn nhu hỏi hấn.

-La nhi, ngươi đang suy nghĩ cái gì sao lại “run”...

-Ách...mẫu thân ta...

-Lạc lạc...tiểu tử thôi đừng cho là ta không biết trong lòng ngươi đang nghĩ cái gì..

Thấy hấn ngáp ngừng nàng nở nụ cười như tiên nhạc, ưu nhã vương ngón tay thon dài linh lung điểm lên trán hấn mắng yêu.

-Hắc hắc...

Biết mẫu thân nhìn thấu tâm tư của mình Kha La chỉ biết cười trừ, cảm nhận được ngón tay mềm mại không xương của mẫu thân trên trán mình hấn lóe lên một ý nghĩ trêu chọc nàng. Hấn vương tay nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay linh lung của nàng há miệng ra ngậm lấy rồi mút nhẹ. Khi ngậm lấy ngón tay của mẫu thân hấn chỉ cảm thấy mềm mại vị hơi ngọt ngọt như cát đường, làm hấn không khỏi suy nghĩ “ay nha không biết bên trong đôi môi hồng ấy của mẫu thân có vị như thế nào nhỉ”.

Nhìn nhi tử mút ngón tay mình, gương mặt xinh đẹp tuyệt thế của nàng không khỏi nổi lên hai ánh mây hây hồng, từ ngón tay trong miệng Kha La truyền đến cảm giác ẩm ướt, ấm nóng làm nàng không khỏi tò mò mà nhẹ nhàng di động ngón tay trong miệng nhi tử.

Cảm nhận được ngón tay mẫu thân di động ánh mắt màu đỏ của hấn nhẹ chuyển hiện lên tiểu ý nhìn vào mắt của mẫu thân, hai ánh mắt chạm nhau hấn nhìn thấy sự tò mò hứng thú hiện lên trong mắt nàng... Mút thêm một khắc hấn từ từ buồn ra ngón tay linh lung của mẫu thân hấn ra khỏi miệng nhu nhu hỏi nàng.

-Mẫu thân người tìm ta có gì không?

Đang hưởng thụ cảm giác tê tê từ ngón tay chuyển lại Hồ Mị nghe nhi tử hỏi nàng chuyển nhẹ ngón tay trắng hồng trong suốt một lần nữa điểm lên trán hấn khẽ nở nụ cười mỉm hoặc chứng sinh nói.

-La nhi, nhị a di của ngươi muốn người hạ nhập tam giới tìm cho nàng đồ vật nàng làm thất lạc ngàn vạn năm trước...

-Nhập tam giới?

Hấn đang thần thờ nhìn nụ cười mỉm hoặc chứng sinh của mẫu thân, nghe nàng đến nàng bảo hấn nhập tam giới không khỏi nghi ngờ hỏi lại.

Nhìn nghi hoặc trong mắt nhi tử nàng nhẹ gạt đầu như sát nhận lời nói của mình. Thấy mẫu thân đã sát nhận hấn hồ hồ nghi nghi nói.

-Mẫu thân người có biết nhị a di thất lạc là đồ vật gì a.

-Lạc..lạc.. Muốn biết thì đi mà hỏi nhị a di của người ấy, ta không biết gì đâu...

Nói xong nàng ưu nhã đứng dậy lắc lắc hai mông tròn ngao nhân, bộ bộ sinh hoa điểm chân đẹp bước đi. Để hấn một bụng nghi hoặc nhìn theo bóng lưng tuyệt mỹ của nàng, nhìn theo bóng lưng của mẫu thân mà tà hỏa trong người hấn cố áp chế từ lúc mẫu thân ngồi trong lòng hấn đến giờ không khỏi bùng cháy, đại đồ vật dưới khổ ngăn đầu cao cao thành cái lều...

Nhìn mẫu thân hấn chỉ bước từng bước nhỏ, nhưng mỗi một bước của nàng lại đi được cả ngàn dặm. Kha La chỉ ngồi đấy nhìn theo bóng lưng của mẫu

thân đến khi nàng khuất khỏi tầm mắt.

Thu hồi ánh mắt hắn chỉ bắt đắ đi lác đầu cười cười, ý niệm khẽ động chớp mắt hắn đã xuất hiện bên trong một căn phòng nhìn như phòng của khuê nữ..

Khi vừa đặt chân vào căn phòng này một luồng hương thơm xông thẳng vào mũi làm cho hắn tham lam hít vài ngụm vào phổi, đảo mắt quanh căn phòng được trang trí toàn màu đỏ một vòng chốc lát sau ánh mắt của hắn đã bị thu hút bởi một nữ nhân hai sáu hai bảy tuổi dung mạo xinh đẹp không kém mẫu thân hắn khí chất vũ nữ thiên nhiên nhưng không kém phần cao quý.

Mái tóc nàng đỏ rực như lửa, mày liễu cong cong hai hàng mi dài cong vút, mắt phượng khẽ nhắm mũi nhỏ tinh xảo cao thẳng, đôi môi anh đào đỏ mọng ướt át chiếc cổ thon nhỏ cao ngạo, thân hình hoàn mỹ nóng bỏng nữa che đầy nữa khoe ra bên trong lớp y phục xích hòa mỏng manh của nàng, thấp thoáng có thể nhìn thấy được hai nhũ phong to tròn cao ngạo vươn lên như muốn phá bỏ y phục mà ra, eo nhỏ mềm mại tinh tế gọn gàng nằm trong y phục, khuôn mặt to tròn đầy đặn căng đầy vĩnh viễn, hai đùi ngọc thon gọn, cả cơ thể nóng bỏng của nàng nổi bật nhất là hai ngọc thoai mảnh khảnh thon dài trắng mịn trong suốt điểm xuyến là hai bàn chân nhỏ hơi cong lên ưu nhã cùng các ngón chân thon dài như bạch ngọc khắc ra phớt hồng trong suốt giống như chạm nhẹ là có thể phá hủy đi chân nàng. Nàng đang lười biếng nghiêng người gối đầu lên ngọc thủ thon dài như mã ngọc nằm trên ghế dài có lót đệm nhưng mềm mại, khi nàng nằm nghiêng người y phục mỏng manh không thể che đầy được lộ ra hết thân hình là lướt nóng bỏng của nàng.

Nữ nhân có dung nhan xinh đẹp không kém mẫu thân hắn cùng với thân hình nóng bỏng này chính là Nhị A di của hắn, người nắm giữ bản nguyên chi Hỏa, Chu Linh Hỏa Dung, nàng cũng không phải là nhân loại bản thể của nàng là Chu Tước có huyết mạch cao quý nhất Nguyên Hỏa Chu Tước.

Ngắm nhìn thân hình nhị a di nóng bỏng này thêm chốc lát hắn vội thu hồi tâm tình, không chế tốt tà hỏa trong cơ thể hắn nhẹ gọi nàng.

-Nhị A di.

Nghe giọng hắn gọi mình Hỏa Dung lười lười biếng mà mở đôi mắt màu đen long lanh ướt át lười biếng mường tượng nhìn hắn, môi anh đào đỏ mọng nước nhẹ nhàng như tiên nhạc nói với hắn.

-La nhi, nhớ kỹ vật này tìm về giúp a di.

Không để hắn kịp lên tiếng nàng nhẹ nhàng lật ngọc thủ dùng hỏa diễm ngưng kết thành một chiếc hộp tinh xảo để cho hắn xem, vài hơi thở sau nàng nhẹ hỏi hắn.

-La nhi ngươi nhớ kỹ rồi chứ.

-Nhớ kỹ.

-Nhớ kỹ thì đi đi giúp a di tìm về, ừm bây giờ giúp a di xoa bóp chân ta “mời”

Hắn không có trả lời mà chỉ bắt đắ đi lác đầu, với cái cảnh giới hiện giờ của nàng mà cũng biết “mời” nữa thì so với nàng hắn chỉ làm bằng rom. Không nghĩ nhiều hắn nhẹ kêu.

-Nhị a di người đối tư thế để ta giúp người xoa chân.

-Ừm

Nàng chỉ “ừm” một tiếng lười biếng xoay người ngồi dậy lười biếng nhắm mắt tựa người vào ghế dài vươn hai chân thon dài ưu mỹ về phía hắn, nhẹ nắm hai chân nàng hắn phát tại lấy một chiếc ghế trong phòng ngồi xuống. Đặt hai chân nàng lên đùi mình hai tay hắn nhẹ nhàng xoa nắn hai chân trắng mịn phớt hồng của nàng.

Cảm giác đầu tiên khi ngón tay hắn chạm vào hai chân nàng là mềm mại, trơn nhẵn cảm xúc khó tả hết được bằng lời, đã xoa bóp chân cho nhị a di không biết bao lâu rồi nhưng hắn không có cảm giác chán, ngược lại mỗi lần chạm vào cảm giác của hắn lại đổi mới, xoa bóp chân của nàng rất nhiều lần nên hắn biết được các ngón chân ngọc của nhị a di rất là “mãn cảm” nhưng hắn lại không dám đi xoa ngón chân nàng, sờ đi hắn biết được là vì một lần vô tình xoa ngón chân của nàng nên mới biết được, kết quả sau lần đấy hắn đã bị nhị a di treo lên.

Đạp nát tạp niệm trong đầu hắn nghiêm túc xoa bóp hai chân nàng, trên mu bàn chân xoa xoa một tý lại tìm các huyết vị dưới lòng bàn chân ấn xoa nhẹ nhàng, vùng trộm hắn khẽ dùng bàn tay xoa nhẹ vài cái, khi ngón tay hắn chạm vào các ngón chân ngọc rồi tĩnh bố như đứng rồi cứ tiếp tục xoa bóp hai chân cho a di.

Hỏa Dung cứ tựa người lười biếng ngồi đấy tận hưởng cảm giác tê tê thoải mái từ hai bàn tay hắn xoa bóp mang lại cho hai chân ngọc của nàng truyền đến, như là vô ý hay cố tình nàng cảm giác được hắn nhẹ xoa xoa các ngón chân của nàng, khi tay hắn chạm đến các ngón chân nàng một cảm giác kích thích tê tê từ các ngón chân ngọc truyền đến toàn thân.

Hỏa Dung có thể cảm giác được mật địa giữa hai chân của nàng đã bắt đầu rỉ ra vài tia mật dịch, thời gian cứ từ từ chậm chạp qua đi các ngón chân ngọc của nàng truyền đến cảm giác kích thích ngày càng lớn, hạ thân nàng cũng từ từ ẩm ướt nhiều hơn, hai đùi ngọc của nàng hơi khép lại. Bây giờ nàng đã biết là hắn cố tình làm vậy nàng hơi tức giận định rút chân về thoát ra mà thủ của hắn nhưng cảm giác kích thích ấy làm nàng không nỡ mà rút về nàng nghĩ “đội một tý rồi xử lý cái tiểu tử này sao vậy..” và cứ thế nàng mặc kệ hắn chịu trọc nàng vẫn nhắm đôi mắt phượng ngồi đấy tận hưởng.

Hắn ngồi đấy vừa xoa bóp chân cho Nhị a di vừa thu hết những điểm nhỏ nhất của vị a di lười biếng này vào mắt, phát hiện được làn da của nàng hơi

hãy hồng vài điểm cùng với đùi ngọc nâng hơi khép lại, khoe miệng cùng ánh mắt yêu dị của hắn không khỏi treo lên một tia xấu xa.

Hắn khẽ nâng chân ngọc của nàng lên ngậm lấy ngón chân cái của nàng rồi mút nhẹ, tay còn lại thì dứt khoát nắm lấy các ngón chân ngọc trên chân còn lại của nàng mà tăng lực đạo xoa xoa lấy

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Nhị a di nóng bỏng (2)

Hỏa Dung cảm nhận được hai bàn chân ngọc truyền đến cảm giác đột nhiên tăng cao cùng với cảm giác ẩm ẩm, ẩm ướt, nàng không khỏi kì quái mở mắt ra nhìn xuống. Khi nhìn lại nàng phát hiện cái chất tử của mình đang ngậm mút lấy ngón chân của nàng, mặt ngọc không khỏi đỏ lên khẽ kêu “A” một tiếng, nàng nghĩ nên rút chân lại nhưng suy nghĩ một chút nàng bỏ cái ý nghĩ này. Ánh mắt nàng hiện lên một tia treu chọc, thâm ý nhìn hắn như cổ hỏi “La nhi, chân a di như thế nào”.

Như hiểu được ý trong mắt nàng, hắn nhìn vào mắt nàng với nòng đậm thích ý. Nhìn ra được thích thú trong mắt Kha La nàng nở một nụ cười mê chết người không đèn mạng di động các ngón chân ngọc trong miệng hắn.

Nhưng chỉ chốc lát sau hai mắt nàng đã long lanh mê li mà khẽ nhắm lại nhuyển nhuyển mà tựa người ra ghé dài, trọng miệng anh đào đỏ mọng nhỏ nhắn của nàng khe khẽ vang lên một tiếng kêu câu hồn đoạt phách đùi ngọc gắt gao khép chặt, nàng có thể cảm nhận được mặt địa dưới hạ thân nàng đã ướt sũng, nàng kìm nén không để cho mình phát ra tiếng kêu mà hai cánh môi đỏ mọng ướt át của nàng mím chặt.

Nghe được tiếng kêu tiêu hồn ánh mắt mê ly khẽ nhắm cùng với hai đùi ngọc gắt gao khép lại của vị Nhị a di này ánh mắt cùng khoe miệng treo tia xấu xa của hắn không khỏi tăng lên vài phần. Lực mút cùng ma trái của hắn lại tăng lên vài phần, trong không khí lại truyền đến một u hương kỳ lạ chen chút vào mũi hắn cùng với u hương trên người của nhị a di tỏa ra.

Ngược được u hương kỳ lạ cùng với các biểu hiện của a di hắn biết nàng đã tiết thân, nhẹ buồn chân ngọc của Hỏa Dung ra hắn nhào người dậy mạnh mẽ ôm a di đặt nàng lên đùi của hắn ôm nàng vào lòng. Khi ôm Hỏa Dung vào lòng hắn có thể cảm nhận được cơ thể nhuyển nhược nóng bỏng của nàng đang nhẹ nhàng run lên. Khi đặt nàng lên đùi kêu đồn căng tròn to lớn ấy ép chặt lấy đại đệ đệ của hắn bên dưới, hắn phải hít một ngụm khí lớn mang theo u hương trên người a di vào bụng, cố gắng đập tan tà hỏa ép cho đại huynh đệ không ngồi dậy đòi chiến đấu. Áp chế xong đại huynh đệ hắn có thể nghe được trong cổ nàng từng tiếng rên khẽ áp chế đến cực hạn mà chỉ có cánh giới của hắn hiện giờ mới có thể nghe được, hắn mở miệng lấy giọng treu chọc nói nhỏ bên tay nàng.

-Nhị A di, người thật “hư”

Sau khi tiết thân Hỏa Dung lấy lại được tinh thần phát hiện mình bị cái chất tử xấu xa này ôm vào trong lòng còn ở bên tai nàng lấy giọng treu chọc nói như thế thì mặt ngọc của nàng chỉ mới hồng hồng đã đỏ lên đến mức có thể nhỏ ra nước, nàng chuẩn bị phát hỏa thì bên tai lại vang lên giọng treu chọc của hắn.

-Nhị a di a, ngực của người thật thoải mái a.

-A..um

Vừa nói xong tay trái của hắn đã đặt lên một bên nhũ phong to tròn cao ngạo không thể bắt hết bằng một tay của Nhị a di mà xoa nắm lấy, tay còn lại thì đặt trên tiểu phúc không có tia thừa thải nào của nàng mà xoa. Cảm giác mềm mại, trơn bóng xúc cảm không thể tả được cùng mười phần đàn hồi trên nhũ phong kiêu ngạo của nàng truyền thẳng lên não hắn, làm cho hắn thích thú không buồn tay.

Hỏa Dung chưa kịp bạo phát tâm tình thì đã phát hiện nhũ phong của mình đã bị ma thủ của chất tử nắm lấy còn xoa xoa nữa chứ làm nàng ngại ngùng kêu to lên, nàng muốn nói gì đấy nhưng lời chưa ra khỏi miệng thì cảm giác khoái cảm tê dại từ ngực truyền đến làm nàng chỉ có thể “ngô ngô” rên rỉ, cố lấy lại bình tĩnh nàng mở đôi môi anh đào đỏ mọng của mình khó khăn mà nói.

-L..La nhi..buôn..g...t..ta..ra..Um.Ngô..

Nghe giọng nói lấp bắp cùng tiếng rên của Nhị a di, lực đạo của ma thủ trên nhũ phong kêu ngạo của nàng lại tăng thêm, xoa nắn làm cho nhũ phong to lớn kêu ngạo của nàng không ngừng thay hình đổi dạng.

Hỏa Dung có thể cảm nhận được lực đạo xoa nắn của hắn đã tăng lên thêm vài phần, khoái cảm không ngừng từ nhũ phong của nàng không ngừng công kích lấy tinh thần cùng cơ thể nàng, một tay của hắn đang xoa tiểu phúc bất ngờ chuyển lên nắm lấy tiểu đậu đã cương cứng trên nhũ phong nàng mà niết nhẹ, khoái cảm tăng cao bất ngờ trong miệng anh đào đỏ mọng đang thổ khí như lan không ngừng thờ dục của nàng lãnh ngậm lên một tiếng tiêu hồn.

-Um.La nhi..a..a..di..ngô..khô..ng..không xong..rồi..NGỒ..

Nghe được âm thanh tiêu hồn cùng cảm giác cả cơ thể nóng bỏng của a di căng cứng lên giật giật, hắn đã biết nàng lại tiết thân rồi, trong lòng hắn nghĩ

“Nhị a di thật là mẫn cảm a”. Hai tay hắn buồn tha cho song phong to tròn ngao nghể xúc cảm mùi phấn của nàng. Cánh tay trái nhẹ nhàng kéo nàng dán vào người tay còn lại thì luồn vào y phục mỏng manh của nàng tìm đến u cổ của nàng, khi tay hắn đã tiến vào u cổ của Hòa Dung nhị a di hắn mới phát hiện u cổ của nàng cỏ thơm rất lura thừa gần như là không có, xúc cảm rất mềm mại, trơn mịn, trượt xuống một tý hắn cảm nhận được một mảnh ẩm ướt lan ra đến cả hai bên đùi, nơi u tuyến của nàng đang không ngừng chảy ra u thủy.

Hắn phủ tay bao hết u cổ cùng mặt không ngừng chảy của Hòa Dung để đẩy chờ đến khi u cổ ngừng chảy. Tinh thần bình phục lại sau cơn gió dữ Hòa Dung mới phát hiện tay của hắn đang bao phủ lấy u cổ của nàng, nàng lấy sức lực còn lại của mình đưa ra ngọc thủ nắm tay hắn kéo ra, nhưng tay hắn không có bị nàng kéo ra mà còn ma sát lấy u cổ của nàng, sức lực cuối cùng dùng hết nàng chỉ còn cách đưa ánh mắt tội nghiệp nhìn hắn.

Nhìn thấy ánh mắt tội nghiệp của nhị a di hắn chỉ nhẹ hôn lên má nàng, nhẹ giọng nói bên tay nàng.

-A di, người thật là “ướt”.

Hòa Dung nghe hắn nhận mạnh chữ “ướt” thì gương mặt còn vờn ánh hồng của nàng không khỏi vì xấu hổ mà đỏ lên, nàng chôn gương mặt xinh đẹp của mình vào ngực rắn chắc của hắn ngửi lấy hương cương khí tức của nam nhân này giận dỗi nói.

-Người làm chi ta như vậy, bây giờ còn chọc ghẹo ta, xấu xa.

-Hắc hắc.

Nghe lời giận dỗi của Nhị a di hắn chỉ cười hai tiếng, một tay kéo nàng ra khỏi ngực hắn, nhẹ nhàng rút tay còn đang dưới hạ thân của nàng ra đưa ra trước mặt nàng. Chỉ thấy cả bàn tay hắn bị bao phủ bởi mật dịch của nàng mà, hắn đưa bàn tay lại gần miệng mình từ từ mất dần ý cười nhìn Hòa Dung. Thấy hành động của hắn ánh mắt của Hòa Dung toát ra tia kinh hoàng nàng vội nắm lấy tay hắn, ánh mắt tội nghiệp nhìn hắn nói.

-La nhị, đừng ăn.

-Tại sao, người bảo ta đừng ăn “nó”.

Nhìn thấy ánh mắt tội nghiệp của nàng hắn chỉ cười cười đưa ngón tay mình vào miệng, một ngụm hút sạch mật dịch của Hòa Dung trên tay ngâm trong miệng, trước ánh mắt tội nghiệp ngỡ ngàng của Hòa Dung mà “cô lỗ” nuốt vào bụng, chẹp chẹp miệng kề bên tai nàng nói.

-A di ta muốn ăn nữa.

Không để cho nàng phản ứng hắn ô hô đặt nàng lên ghế dài vén lên y phục ngủ mỏng manh của nàng lên khỏi rốn, khẽ tách hai chân ngọc của nàng ra đẩy nhẹ áp chân nàng lên bụng cuối người xuống một ngụm ngâm lấy u cổ trắng mịn hồng hào của nàng vào miệng mà hút lấy mật dịch lan tràn ướt át ấy. Tại sao hắn chỉ cần vén y phục của nàng lên mà không có “cởi ra”, bởi vì hắn đã phát hiện nhị a di của hắn nàng không có mặt nội y và hắn chỉ cần vén lên là được.

Hòa Dung nghe câu nói của hắn chưa kịp phản ứng đã cảm thấy cả cơ thể mình đã nằm trên ghế dài rồi cảm giác mát lạnh từ hạ thân truyền đến, vì bất ngờ nên nàng đứng hình vài giây. Đến khi kịp phản ứng thì đã thấy hắn đang vui đùa giữa hai chân nàng ngâm lấy u cổ của nàng mà hút lấy mật dịch của mình, nàng lấy hết sức lực vừa mới hồi phục cố gắng dùng hai chân ngọc đẩy hắn ra. Nhưng hắn lại cứ như cự sơn lù lù bất động đấy, không có duy chuyển dù một chút xíu, thấy hắn vẫn cứ thản nhiên mà hút lấy mật dịch của mình, nàng cảm thấy huyết mạch cao quý nhất của mình thật là đáng ghét làm sao.

Chỉ cần nàng tiết thân dù cho bao nhiêu lần nàng sẽ nhu nhược giống như một tiểu nương tử phàm trần gặp đại thần vậy, vô lực phản kháng tính từ lần tiết thân đầu tiên một canh giờ. Mắt thấy không thể lại động được hắn nàng cũng đành lại không tiếp tục phản kháng nữa, trong lòng nàng nghĩ “Hừ hừ...Xử tiểu tử chờ một hồi biết tay ta, nhưng mà tiểu tử này...”, khoái cảm từ u cổ liên tục truyền đến làm cho nàng không thể tiếp tục duy nghĩ nữa rồi, hơn trăm hơi thở sau bên trong đôi môi anh đào đỏ mọng đó của nàng lại phát ra một tiếng lãnh ngâm tiêu hồn.

-Ừm..ngô..La nhị..ta..l..lại..không x..xong..NGÔ..

Hắn đang ngoạn gia trên u cổ mềm mại tinh mịn hồng hào của Nhị a di, trong tai hắn lại truyền đến âm thanh cao vút tiêu hồn thực cốt của Hòa Dung cùng với đấy là từng luôn, từng luôn mật dịch trong u cổ mê người của nàng đi thẳng vào cổ hắn, làm hắn chỉ kịp “cô lỗ, cô lỗ” nuốt xuống bụng, khi cổ thể nàng đã không còn nhẹ nhàng co giật cùng với mật dịch không còn phun ra nữa hắn mới hút hết mật dịch còn trong u cổ nàng ngâm trong miệng trườn người lên, kề bên tay nàng “cô lỗ” một tiếng lớn nuốt xuống. Ôm nhị a di của mình hắn trở người nằm xuống dưới cho nàng nằm trên người hắn, nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng nhỏ nhắn mềm mại rồi nhìn vào mặt ngọc xinh đẹp đang còn hàm xuân cùng dáng người nóng bỏng ửng hồng y phục chỉ che đậy nửa thân trên của nàng.

Nằm trong lòng ngực rắn chắc của hắn hồi lâu Hòa Dung mới yếu ớt ngán đầu kèn nhìn hắn, khi ánh mắt nàng chạm vào ánh mắt của hắn nàng thấy trong mắt hắn chứa đầy những tia xin lỗi.

Nàng không nhìn hắn nữa mà lười biếng tựa đầu vào lòng ngực hắn, ngón tay nhỏ nhắn thon dài trong suốt như ngọc mềm mại không xương của nàng khẽ vẽ vòng trong trên ngực hắn, một lát sau nàng mới nhìn lại hắn mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nhị a di nóng bỏng (3)

-La nhi nguoi hại ta thật thảm, làm người ta thật khó chịu.

Khi nói chuyện Hỏa Dung không quên ném cho hắn một ánh mắt ai oán, hận hận nhìn vào mặt hắn. Nhìn thấy ánh mắt ai oán của Hỏa Dung, hắn chỉ cười cười choàng hai tay ra sau lưng ngọc của nàng nhẹ nhẹ xoa xoa, bất ngờ kéo người nàng lên trên một chút ngắm nhìn gương mặt xinh đẹp, hôn nhẹ lên má nàng một nụ hôn mang ba phần hồi lồi cùng bảy phần lưu manh nói.

-Ta không có hại người a, ta là giúp giúp người thoải mái a..

-Hừ hừ nguoi hại ta thật khó chịu, còn nói giúp ta thoải mái..

-Nhị a di, nếu người nói như vậy ta lại giúp giúp người hết khó chịu nga..

Nghe được lời nói lưu manh đầy của hắn, mắt phượng của nàng liếc hắn một cái thật xấu ngọc thủ thon dài như ngọc vội giữ chặt hai má của hắn đang chuẩn bị tác quái trên khuôn mặt của nàng, giọng mang theo những tia khó chịu gấp gấp nói.

-Không được hí lộng ta nữa, nếu không lần sau đừng mơ tưởng chạm được vào người ta.

Nói đến nửa câu sau giọng của Hỏa Dung đã lí nhí như muỗi kêu gần như là không có nghe thấy, nhưng hắn vẫn nghe được hết câu nói của nàng. Khi nghe đến đây hắn không khỏi đứng hình vài giây, trong đầu hắn chỉ còn lại câu nói của Hỏa Dung đang quanh quẩn lặp đi lặp lại câu nói của nàng. Vội vàng đập nát hết tạp niệm trong đầu lấy lại bình tĩnh, ánh mắt yêu dị của hắn hiện lên rất nhiều tia nghi hoặc cùng vui mừng, trong đầu hắn nghĩ “còn có lần sao, Nhị a di không tức giận mà còn cho phép ta có thể...”, nghĩ thì nghĩ như thế nhưng hắn vẫn ngẩng mặt lên nhìn vào mắt Hỏa Dung hơi nghi ngờ hỏi lại nàng.

-Nhị a di người không giận ta đã làm cho người ả..khó chịu, còn cho phép ta giúp giúp người..nữa sao?

Hắn định nói nhị a di người không giận ta đã làm cho người “ấm ướt” nhưng nếu hắn nói như vậy nàng có thể vị thẹn mà đá hắn ra khỏi phòng, nên hắn lập tức giữ lại “ấm ướt” thành “khó chịu”, hỏi xong hắn chăm chú nhìn vào gương mặt xinh đẹp của nàng với ánh mắt chờ mong.

Nghe hắn hỏi như thế làm cho Hỏa Dung không biết trả lời hắn như thế nào cho phải, nàng nghĩ có nên đồng ý hay là đá hắn ra khỏi lòng nàng hay không, nhưng khi nhìn thấy ánh mắt chờ mong của hắn nàng nhất thời mềm lòng chỉ có thể nhẹ nhàng gật đầu.

Nhìn thấy cái gật đầu này của nàng có nghĩa là những gì hắn nghe khi nãy là chính xác, nhất thời hắn ngây ngẩn cả người. Khi hồi phục lại hắn đã cười một tràng dài thật lớn, trong tiếng cười mang vô vàng vui sướng cùng hạnh phúc. Trong lòng hắn nghĩ “cuối cùng thì hắn cũng đã có thể quang minh chính đại giúp giúp nàng, không cần vụng trộm làm chuyện xấu khi xoa bóp cho nàng nữa”. Hắn cười đến khi xấp ngen chết mới dừng cười ôn nhu nhìn lại gương mặt xinh đẹp kiều mị của Hỏa Dung nói.

-Nhị a di người thật tốt, để ta giúp giúp người thoải mái nữa nha..

Thấy hắn vì được mình ưng thuận mà vui vẻ đến như thế, nàng chỉ có thể thẹn thùng áp mặt ngọc vào lòng ngực của hắn. Khi hắn ngừng cười, nghe hắn hỏi như thế mặt ngọc của nàng đỏ bừng cả lên, ngọc thủ mềm mại không xương thon dài điểm lên trán hắn đầy nhẹ một cái giả bộ tức giận mắng hắn.

-Nguoi nha, cái tiểu tử thói chỉ nghĩ những chuyện xấu xa như thế trong đầu..

Nhìn thấy bộ dáng tức giận nhưng mặt ngọc lại ửng đỏ đến mang tai của nàng, hắn treo lên nụ cười yêu dị ánh mắt đầy tiểu ý nhìn Hỏa Dung một bộ tức giận mà phản đối.

-Nhị a di, ta là người đứng đắn a, chỉ có hôm nay ta mới làm chuyện như thế với người a.

-Hừ hừ, người cái tiểu tử thói này còn dám ngụy biện đừng tưởng là ta không biết mỗi lần xoa bóp cho ta người đều vụng trộm ăn đậu hũ của ta.

-Ách...hắc hắc..người nói ta vụng trộm ăn đậu hũ của người như thế nào nha. Người chỉ cho ta biết ta ăn đậu hũ của người như thế nào a, đạo này trí nhớ của ta không biết a.

Bị Hỏa Dung vạch trần hắn không hoảng sợ, hắn chỉ hỏi lại nàng hắn đã ăn đậu hũ của nàng như thế nào rồi treo lên nụ cười yêu dị, chăm chú nhìn hai ngọc phong to tròn mềm mại trắng như tuyết đang ẩn núp trong lớp y phục ngủ mộng manh đang đè ép thay đổi hình dạng liên tục theo hơi thở của nàng trên ngực hắn, chờ nàng trả lời.

Hỏa Dung nghe không có tia sợ sệt nào vì mình nói ra việc hắn vụng trộm mà sợ, lại còn quay sang bắt nàng chỉ xem hắn đã ăn đậu hũ của nàng như thế nào nữa nàng không khỏi ngẩn người, nàng không khỏi ai oán, có vẻ giận dữ trách hắn.

-Nguoi xấu xa, đã ăn đậu hũ của ta lại còn...lại còn bắt ta...

-Nhị a di nàng không chỉ được ta ăn đậu hũ của nàng như thế nào thì ta sẽ ăn đậu hũ nàng lại xem có đúng như trước hay không a.

Nói xong hấn xoay người lại áp nàng xuống ghế dài, ma thủ vuron ra chỉ trong hai cái chớp mắt hấn đã cời sạch y phục ngũ môn manh trên người nàng vút sang một bên. Sau khi cời sạch y phục trên thân nàng hấn chỉ nhìn thấy một cơ thể tuyết trắng nóng bỏng, hai nhũ phong to tròn trắng như tuyết cao cao vuron lên điểm xuyên thêm hai hạt đậu nhỏ hồng hào, chiếc eo nhỏ mềm mại tinh tế, kều đồn đầy đà to tròn, đùi ngọc xăn chất hai chân thon dài mảnh khảnh cùng hai bàn chân hồng hào với các ngón chân thon dài như châu ngọc trong suốt, giữa hai chân của nàng là u cốc lura thừa vài ngọn cỏ thơm gần như là không có trắng tinh hoa huyết hồng hào e thẹn khép lại.

Cơ thể Hỏa Dung đã nóng bỏng mê người khi còn mặt y phục, bây giờ nàng lại càng nóng bỏng càng mê người hơn khi trên người nàng không có một mảnh vải. Ngắm nhìn thân hình nóng bỏng mê người kết hợp với dung nhan xinh đẹp vũ mị, hấp dẫn mưòi phần của Hỏa Dung mà tà hỏa cùng đại huynh đệ dưới thân hấn bùng lên mãnh liệt. Trong lòng hấn không khỏi so sánh nhị a di cùng với nẫu thân hấn một lần, nẫu thân hấn thì dung nhan xinh đẹp tuyệt thể thân hình hoàn mĩ vô khuyết mị lực thôn thiên xinh đẹp đến có thể làm cho thiên địa phai sắc còn nhị a di của hấn thì dung nhan xinh đẹp tuyệt mỹ kiều mị thiên thiên thân hình nóng bỏng mê chết người không đền mạng. Hấn so sánh cả hai một tý rồi không tiếp tục so sánh nữa, vì hấn có so sánh đến chết thì cũng không thể biết ai hơn ai với lại hấn còn bốn cái a di chưa có khám phá hết toàn bộ. Gạt bỏ tạp niệm sang một bên vì một trong năm a di của hấn đang ở đây chờ hấn “ăn đậu hũ”, tuy tà hỏa cùng đại huynh đệ đang bùng phát nhưng tinh thần của hấn đang vẫn tỉnh táo mưòi phần.

Khi không còn suy nghĩ gì hấn tập trung vào việc trước mắt, hấn chống tay bên hông Hỏa Dung tay còn lại vuốt ve chiếc cổ thon ngò cao ngạo trắng mịn cùng gương mặt xinh đẹp tuyệt mỹ kiều mị của nàng, ánh mắt màu đỏ yêu dị treo lên từng tia tiểu ý cùng ôn nhu nhìn nàng.

Vì quá bất ngờ trước câu nói của hấn mà thất thần, khi hồi phục lại tinh thần Hỏa Dung đã phát hiện nàng đã bị Kha La cời sạch và hấn đang ngắm nhìn lấy thân hình của mình. Bị hấn nhìn hết thân thể không còn mảnh vải của che thân của mình cùng với một đồ vật nóng hoi to lớn đang đỉnh ở trên bụng nhỏ của nàng, làm cho nàng thẹn thùng xấu hổ đến đỏ cả mặt, suy nghĩ của nàng cứ chạy loạn hết cả lên. Nhưng nàng suy nghĩ một chút, trọng nội tâm nàng tự nói với mình “ân, cái gì hấn cũng đã sờ qua tựa hồ còn hôn lên rồi a, hử hử thế thì để tiểu tử người ngắm cho thỏa thích đi”. Sau khi nghĩ thật kĩ, nên nàng cũng không có thẹn thùng hay xấu hổ nữa, khí chất của nàng đã quay về với tính cách hiện có của mình, chỉ thấy vẻ thẹn thùng cùng xấu hổ trên dung nhan xinh đẹp tuyệt mỹ kiều mị của nàng dần dần mất đi thay vào đây là vẻ lười biếng bày ra một bộ muốn mần chi thì mần đi.

Kha La đang chăm chú ngắm nhìn dung nhan xinh đẹp tuyệt mỹ kiều mị của Hỏa Dung nên hấn có thể phát hiện ra thay đổi dù là nhỏ nhất của nàng, khi phát hiện ra vẻ thẹn thùng xấu hổ của nhị a di đã quay trở về bộ dáng lười biếng vốn có hấn không khỏi thất thần. Bởi vì dung nhan của nàng đã là xinh đẹp tuyệt mỹ kiều mị cùng với thân hình nóng bỏng mê người, nay lại thêm vào một bộ lười biếng tùy người sử trí thì vẻ mê người của nàng đã nâng lên thêm một bậc mới. Thử hỏi hấn không ngăn người sao được, chỉ có thái giám mới không ngăn người khi nhìn thấy vẻ đẹp của nàng, nhưng hấn không phải là thái giám, bởi vì đại huynh đệ vẫn còn đỉnh ở bụng nhỏ của Nhị a di hấn a.

Nhìn thấy Kha La bất ngờ mà ngăn người nhìn mình, Hỏa Dung nở một nụ cười mê chết người không đền mạng nói.

-Khách..khách, La nhi ta có xinh đẹp không.

Vừa nói Hỏa Dung vừa nâng ngọc thủ mềm mại không xương khê lướt trên tuần nhan của Kha La, mắt phượng long lanh của nàng không quên ném cho hấn một cái mị nhãn. Hồi phục lại tinh thần hấn cuối đầu xuống thổi một luồng hơi nóng vào vành tay trong suốt của Hỏa Dung nhẹ giọng nói.

-Nàng bây giờ rất xinh đẹp, rất mê người nhưng nàng đừng câu dẫn ta như vậy, nếu không ta sẽ “ăn” sạch nàng..

Hỏa Dung nghe hấn gọi mình là “nàng” mà không phải là “ngươi, a di” tâm nàng hơi nhảy lên một cái, cảm nhận được đồ vật nóng bỏng ma sát vào tiểu phúc của mình, nàng mới vội vàng mím đôi môi anh đào đỏ mọng của mình lại, ánh mắt hiện lên tia sợ sệt mà nhìn hấn. Nhìn nàng không còn ném mị nhãn cho mình nữa hấn nở một nụ cười yêu yêu ánh mắt như nói “trẻ ngoan dễ dạy” nhìn nàng khê nói.

-Nàng như vậy mới ngoan.

-Khách khách..Um (:P..)

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Nhị a di tò mò về vật lạ

Nghe lời nói cùng biểu thị trong ánh mắt của hấn, Hỏa Dung không khỏi cười rộ lên mắt phượng yêu yêu trừng hấn một cái.

Khi nàng cười rộ lên song phong to tròn ngạo nhân của nàng không ngừng loạn nhảy lên, khiêu khích ánh mắt của hấn không thôi. Hấn cuối người xuống hung hăng một ngum ngắm lấy, lấy răng nhẹ cắn cắn lấy tiểu đậu hồng hào xung huyết trên nhũ phong của nàng, nghe nàng kêu lên một tiếng hấn mới hút mạnh một cái rồi mới tha cho nhũ hoa của nàng.

Bị hấn tập kích bất ngờ Hỏa Dung không khỏi kêu lên một tiếng, nàng chuẩn bị đẩy hấn ra thì đã thấy hấn buồn tha cho nàng, ngọc thủ thon dài trong

suốt vẽ một vòng lên ngực hắn mỉm cười nói.

-La nhi, ta không muốn lại khó chịu, ta muốn nghe người đàn.

Nhìn thấy mặt phượng của Hòa Dung hiện lên vài tia xin tha, hắn cười nhẹ rồi đáp ứng nàng, hắn phất tay đem một cái ghế cùng một cái bàn thấp ngồi đối diện nàng. Lấy Thái Quang Lưu Âm Cầm của hắn trong không gian giới chỉ ra đặt lên bàn, nhìn Hòa Dung hỏi.

-Nhị a di, nàng muốn nghe ta đàn như thế nào.

-Ta muốn nghe khúc Xuân Hoa Trầm Thủy(chế thui) của người.

-Ấn..

Kha La nghe nhị a di muốn nghe Xuân Hoa Trầm Thủy hắn nhẹ đáp lời rồi bắt đầu đàn, ngón tay hắn khẽ lướt trên dây đàn tỏa ra thất thái quang nhè nhẹ.

Khi tiếng đàn vang lên người nghe có thể cảm nhận được một làn gió xuân tươi mát nhẹ nhàng phất qua, cảm giác ấm áp truyền lên da mình, rồi từ từ cảm giác có thể ngửi được hương vị thanh tân của cây cỏ, thoang thoảng trong hương vị đây còn có hương thơm của những cánh hoa vừa nở. Khi nghe muốn ngủ trong cảm giác dễ chịu ấy thì tiếng đàn lại róc rách róc rách, như nghe được một dòng suối nhỏ đang chảy, khơi dậy sự tò mò làm người ta sốt lại tinh thần đi tìm hiểu.

Tiếng đàn lại trở nên hân hoan như có người nghe được tiếng suối chảy lần mò theo tìm kiếm, bất ngờ kinh hỉ phát hiện được một tiên nữ đang nghịch nước, dần dần lại phát mộng khi tiên tử thoát ý mà trầm mình tắm rửa trong dòng suối nhỏ...ngón tay hắn bên trên Thái Quang Lưu Âm Cầm dần chậm lại, âm thanh cũng như thế mà nhẹ đi đến khi kết thúc.

Khi khúc Xuân Hoa Trầm Thủy của Kha La kết thúc, hắn nhìn lại Hòa Dung nhìn thấy vị nhị a di của hắn đang lười biếng mỉm cười mà nhìn hắn, nhẹ giọng hắn hỏi nàng.

-Nhị a di, sao người cười ta, có phải là ta đàn quá tệ hay không.

-Hứa hưa, không phải ta cười người đàn dở tệ, ta chỉ buồn cười ngủ muộn bị người nhìn lên nàng tắm mà đàn ra được một khúc Xuân Hoa Trầm Thủy mà còn khen người tài giỏi.

-Ách..nhị a di thì ra nàng đã biết được, nhưng tại sao nàng biết được chuyện này.

-Khách khách, rõ ràng như thế mà người còn hỏi ta làm sao biết được..

Cất đi Thái Quang Lưu Âm hắn phất tay đặt ghế cùng bàn thấp lại vị trí cũ tiến lại ôm lấy eo nhỏ tinh tế của Hòa Dung đặt lên đùi, hít vài ngậm vài ngậm u hương của nàng. Cảm nhận được sự ấm áp cùng kích thích cương cứng nhưng nhẹ nhàng như tinh thủy của Kha La, nàng không khỏi cuộn người lại tựa đầu vào ngực hắn nói.

-La nhi, người giúp ta mặt lại y phục rồi đi gặp lục muội chúng ta sẽ đưa người đến bên ngoài tam giới.

-Nhị a di, sao lại là ngoài tam giới mà không phải là vào tam giới luôn vậy.

Nghe câu hỏi của Kha La, nàng không khỏi ném cho hắn một ánh mắt nhìn kẻ ngốc rồi hỏi lại hắn.

-La nhi người nói xem những cảnh giới đã vượt qua thiên địa là gì.

Nhìn ánh mắt xem kẻ ngốc của Hòa Dung hắn cũng chỉ bài ra gương mặt vô tội nhìn nàng, trả lời.

-Cảnh giới vượt qua cực hạn thiên địa có ba đạo cực cảnh yếu nhất là Thái Hư Linh Thần, tiếp theo là Hỗn Độn Khổng Thần cuối cùng là Hoàng Đạo Cực Thần nắm giữ cửu đại bản nguyên..

Nghe Kha La kể xong nàng nhẹ gật đầu nói.

-Nếu người còn đang ở Thái Hư cảnh thì lực bài xích của tam giới với người sẽ làm cho người không thể nào đặt chân vào tam giới được. Hiện giờ người lại là Hỗn Độn cảnh cực hạn, chỉ cần người lộ ra một tia khí tức thì tam giới sẽ giúp đỡ ngay lập tức.

-Như vậy thì làm sao ta có thể vào được tam giới mà giúp nàng tìm đồ vật thất lạc được.

-Cái này thì người không cần lo lắng, còn bây giờ thì giúp ta đi tẩy rửa đi, người ta thật khó chịu.

Như để xác minh sự khó chịu của mình, ngọc thủ của nàng nắm lấy tay hắn đặt lên u cổ của nàng, ánh mắt hiện lên tia khó chịu nhìn hắn. Khi ngón tay phát hiện bên dưới của nàng bây giờ dính dính không còn trơn bóng như trước, hắn nhìn nàng nói.

- Xin lỗi Nhị a di, là ta làm nàng khó chịu. Giờ để ta chuộc lỗi với nàng a.

-Khách khác để xem người chuộc lỗi với ta như thế nào nha.

Nói xong Hòa Dung vòng hai tay thon dài ôm lấy cổ hân, khi nàng ôm chầm lấy cổ Kha La hai ngọn nhũ phong to lớn của nàng ép chặt lên lồng ngực của hân khẽ ma sát.. Không nói nhiều lời hân một tay bợ lấy kiều đồn căng đầy to tròn xúc cảm tuyệt diệu, tay còn lại vòng qua ôm lấy eo nhỏ của nàng đứng dậy đi về phía hồ ôn tuyền trong phòng nàng.

Đặt nàng ngồi trên thành hồ ôn tuyền, thả hai chân nàng ngâm trong nước, ý niệm khẽ động y phục trên người hân biến mất chỉ còn lại một chiếc quần ngắn dài gần tới đầu gối. Khi nàng đã ngâm chân vào nước hân bước xuống hồ ôn tuyền ngồi trước hai chân ngọc thon dài lung linh mê người của nàng vừa ngắm nhìn u cốc trắng như tuyết hồng hào của nàng vừa nhẹ nhàng tẩy rửa chân nàng.

Khi ngón tay hân xoa xoa tẩy rửa các ngón chân nhỏ nhắn thon dài trong suốt của Hòa Dung, cảm giác tê tê dễ chịu bắt đầu lan truyền khắp toàn thân nàng, làm cho nàng không khỏi khẽ kêu “ân” một tiếng. Hân nghe nàng kêu một tiếng thoải mái, hắc hắc cười một tiếng rồi hân tiếp tục tẩy rửa cho Hòa Dung, từ các ngón chân ngọc đến lòng bàn chân, gót chân ngọc nhỏ nhắn, mắt cá chân tròn mịn rồi lên hai gối ph mềm mại. Khi tay hân chạm lên đùi thon gọn xăn chắc của Hòa Dung nàng run lên một cái, bất ngờ hân kéo cả người nàng xuống nước đặt lên hai đùi mình. Ngay khi nàng vừa ngồi lên đùi hân, đại huynh đệ đang cao cao cương cứng của hân thừa dịp mà chen vào giữa hai đùi ngọc thon gọn, cọ xát lấy hai cánh hoa hồng hào trên u cốc của nàng.

Hoa huyết bị đại huynh đệ của Kha La ma sát, Hòa Dung không khỏi “Ngô..ân” một tiếng, nàng nhích kiều đồn của mình lên một chút. Nhưng khi nàng nhích kiều đồn của mình lên cả hai lại ma sát với nhau truyền đến cảm giác tê dại khó tả khơi lên sự tò mò cùng thích thú cho nàng. Khi mà sự tò mò của một nữ nhân đã khơi dậy sẽ mang đến kết quả không tưởng, nàng tò mò vuron ngọc thủ ra nắm lấy vật đang tác quái dưới u cốc của mình, nàng không khỏi ngạc nhiên đến há to miệng nhỏ.

Khi nắm được vật đẩy nàng đại khái có thể biết được, vật này là thứ sẽ đi vào bên trong mật động bé nhỏ của nàng, cảm nhận được kích thích cùng sự nóng bỏng từ đồ vật của Kha La trong tay nàng hơi run lên một chút, trong lòng nghĩ “không biết nó lớn như vậy có..có thể..A sao ta lại nghĩ tới chuyện..như vậy được chứ”. Nếu hân biết suy nghĩ trong lòng của Hòa Dung không biết hân sẽ suy nghĩ như nào nhỉ, thôi tạm bỏ qua hồi sao tính tiếp. Vì bây giờ hân đang ngờ ngợ mà nhìn Hòa Dung, bởi vì Hòa Dung không hài lòng khi chỉ tìm hiểu vật thể lạ mới thông qua một lớp y phục, nàng khẽ nhăn mày liễu lại, khi hai mào nàng giãn ra thì y phục còn lại trên người của Kha La đã biến mất.

Hai mắt phượng cùng đôi môi anh đào đỏ mọng của nàng hơi mở lớn mà nhìn “vật lạ” ấy, nhìn thấy chân diện của “vật lạ” nàng không khỏi nghi ngờ về cảm giác của tay mình tự hỏi “quái lạ chẳng lẽ cảm giác của mình giảm đi vì bị hân hí lộn sao”. Để kiểm tra cảm giác của mình có thật là bị giảm đi hay không, nàng nhích người về phía trước một chút để cho “vật lạ” càng xát vào giữa vùng thịt mềm hồng hào của mình nắm chắc đại huynh đệ của Kha La mà nhẹ nhàng ma sát vài lần. Khi cảm giác tê dại một lần nữa truyền lại Hòa Dung không hỏi lại một lần nữa tự hỏi “Uy, cảm giác của ta không có giảm đi lại còn dễ chịu hơn một chút a”, mắt phượng đầy nghi hoặc quay lại nhìn hân.

Kha La chỉ ngồi yên mà nhìn hết mọi cử động của Hòa Dung từ khi y phục còn lại của mình bị nàng đốt cháy, chính xác là “đốt cháy” khi nhìn thấy cái nhũ mây nhẹ của nàng, hân đã phát hiện Hòa chỉ pháp tắc bao phủ lấy toàn bộ y phục còn lại cùng nội khổ của hân mà đốt cháy trong nháy mắt. Bị Hòa Dung đốt trụi hân cũng chỉ có thể cười bất đắc dĩ, nhìn thấy ánh mắt nghi hoặc của nàng hân đã biết nàng nghi hoặc cái gì ghé bên tai nàng nói.

-Nhị a đi nàng nhìn.

-Ân..

Đội nàng đáp lời xong hân mới dùng tinh thần áp chế tà niệm cùng dục vọng đang bùng cháy trong lòng xuống, khi dục vọng cùng tà hỏa áp chế xuống đại huynh đệ dần dần bình tĩnh trở lại nhuyển rồi lại buồn áp chế tà hỏa cùng dục vọng ra, làm đi làm lại mấy lần cho cái nhị a đi lười biếng nóng bỏng mị hoặc chết người này xem.

Khi đã hết nghi hoặc ánh mắt của nàng lại tràn đầy hứng thú, nắm lấy đại huynh đệ của Kha La mà chơi đùa. Nhưng rất nhanh nàng lại chán mà thả ra lười biếng dựa vào lòng hân rồi chơi nước trong ôn tuyền, nhìn thấy nàng như vậy hân nhẹ nhàng nói vào tai nàng.

-Nàng không thích chơi đại huynh đệ của ta à.

-Không thích nữa, huynh đệ của người chỉ biết cứng rắn nóng bỏng mà bắt nạt muội muội của người ta thôi..

-A..muội muội của nàng bị bắt nạt như thế nào, cho ta xem thử a.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hạ nhập tam giới...

Nghe Kha La nói như thế, Hòa Dung đã biết được kết quả là gì, nàng vội xoay người lại đối diện hân nói.

-La nhi đừng như vậy nữa được không..

Khi nàng xoay người lại thì đại huynh đệ của Kha La đã lọt vào trong rãnh sâu giữa kiềng đòn của Hỏa Dung, đại huynh đệ gất gao bị bao phủ bên trong cảm giác thật khó tả. Trần tình tình thần lại hẳn trả lời nàng.

-Ấn..ta không làm loạn nữa, để ta tẩy rửa cho nàng.

Không nói hai lời, khi vừa nói xong hẳn chỉ tập trung tẩy rửa cho Hỏa Dung, tẩy rửa cho nàng hoàn hảo hẳn bế nàng đi ra khỏi ôn tuyền một hơi thổi hết những giọt nước còn đọng trên thân thể người ngọc. Khi không còn giọt nước nào đọng lại trên thân thể cùng tóc của Hỏa Dung, hẳn giúp nàng chảy tóc rồi, kẻ mài đen, điểm môi son, mặc lên một bộ cung trang xích hóa sắc, khi đến hai bàn chân hẳn tìm hết một vòng cả phòng nàng nhưng không gặp một chiếc giày hoa nào, không khỏi nghi hoặc nhìn lấy Hỏa Dung.

Nhìn hẳn đi loang quaoanh tìm giày cho mình, Hỏa Dung cười nhẹ nói cho hẳn biết.

-La nhi người đừng tìm nữa, ta đã hủy hết chúng rồi.

-A..tại sao nàng lại hủy hết giày của nàng rồi.

-Khách khách..hủy đi hết giày của ta không phải tiện nghi cho sắc lang người sao.

Nghe nàng gờ hẳn đã hiểu vì sao không tìm thấy một chiếc giày hoa nào trong phòng của nàng, nhưng nghe nàng gọi hẳn là sắc lang Kha La không khỏi phản đối.

-Nhị a đi nàng không được vu oan cho ta, ta không phải là sắc lang.

-A.. Tiểu tử người không phải là sắc lang thì là gì a.

Nghe Hỏa Dung hỏi lại, hẳn đứng thẳng người khí tức cao ngạo giọng đầy tự hào tuyên bố.

-Mẫu thân ta là Linh Lung Thập Nhị Vi Thần Hồ, huyết mạch cao quý nhất Hồ tộc, cho nên ta không phải sắc lang mà là “sắc hồ”.

-Oa...ha ha ha ha ha...

Nghe hẳn cao ngạo mà tự hào tuyên bố mình là “sắc hồ” chứ không phải “sắc lang”, Hỏa Dung bất ngờ thất thố mà cười lớn đến gấp cả bụng lại hai khóe mắt còn chảy thêm hai giọt nước mắt để phụ họa cho tiếng cười của nàng.. Biết mình thất thố Hỏa Dung cố gắng áp chế lại tiếng cười, nhìn vào tuấn nhân tuyệt mỹ thông sát tất cả nữ nhân của Kha La đã đen như đất nòi hai vai run run nói.

-La..La nhi, a đi xin lỗi ng..người..phốc.. Ha ha ha ha...

Nhìn nàng cười đến như vậy vì mình tuyên bố là “sắc hồ”, hẳn chỉ có thể đen mặt mà nhìn nàng, nghe nàng vừa cười vừa nói hẳn hung hăng kéo nàng ôm vào lòng giọng đe dọa nói.

-Nhị a đi nàng còn cười nữa ta sẽ ăn sạch nàng..

Để chứng minh mình không nói ngoa một tay của hẳn luồn vào y phục của nàng tìm đến u cổ mà nắm một cái, nghe lời nói và cảm nhận được hành động của hẳn, nàng mới ngừng cười, trưng ra bộ dáng lười biếng dựa vào lòng hẳn giọng nỉ non cầu hòa nói.

-La nhi ta xin lỗi mờ, ta không cười nữa đâu người đừng “ăn” ta mà..

-...

Nghe nàng nỉ non nói mà tâm của hẳn nảy lên một cái mềm đến muốn chảy ra, không dám khiêu cho nhị a đi mê chết người không đền mạng này toát ra mị lực nữa hẳn vội vàng lấy tay ra khỏi y phục của nàng hỏi chính sự.

-Nhị a đi khi nào thì ta có thể hạ nhập tam giới được thế.

Nghe Kha La hỏi nàng lười biếng ôm cổ trên thân trên người hẳn rồi mới nhàn nhạt trả lời.

-Người đến chỗ mẫu thân người, rồi chúng ta sẽ đưa người đi đến ngoài tam giới.

- Nhưng là..

-La nhi ta biết người hỏi cái gì, đến chỗ của lục muội rồi ta sẽ nói cho người biết.

Không để cho Kha La nói hết, Hỏa Dung cắt ngang lời của hẳn mà nói, nhưng nàng không thấy hẳn động đậy mà nhìn nàng, nàng vội mà thúc giục hẳn.

-La nhi, sao người còn chưa đi đến chỗ lục muội hay là lại muốn ăn đậu hũ của a đi rồi mới đi.

Sở dĩ hẳn không đi ngay khi nghe xong nàng nói là vì trong chốc lát ấy trong lòng hẳn không tên hiện lên một nỗi bất an cùng lo lắng nhàn nhạt đến nếu

hắn không phải là hồ tộc có linh tính siêu cường thì không thể nhận ra được, tiềm thức hắn dùng thôi tính thuật một trong các bản mệnh thần thông trong huyết mạch của hắn mà suy tính nhưng không có kết quả. Nghe lời thúc giục của Hòa Dung cùng khiêu khích của nàng hắn không nổi lên được ý nghĩ xấu xa nào, vì nổi bất an cùng lo lắng của hắn lại tăng thêm một tia, hôn nhẹ một cái lên má nàng nói.

-Không phải như vậy, chỉ là sắp xa nhị a di thân yêu nên ta hơi thất thần một tý.

-Ấn..

Trả lời một câu với Nhị a di cho qua chuyện rồi ôm chặt thêm một chút, ý niệm hắn khẽ động hắn đã xuất hiện bên cạnh mẫu thân dung nhan tuyệt thế của mình.

Nhìn thấy nhị tử đã đến Hồ Mị cười nhẹ một cái, nhưng khi nhìn đến Nhị tỷ của mình đang treo trên người của nhị tử ánh mắt nàng cùng đôi môi anh đào hồng hào không khỏi hiện lên tiểu ý cùng tán thưởng nhìn nhị tử, trong lòng nàng không khỏi khen thầm một câu “hảo tiểu tử, cuối cùng cũng cầu dẫn được nhị tỷ đến trong tay”, tán thưởng xong trong lòng nàng không khỏi ề ề âm nghĩ “Aizz, ta đã già rồi ở chung cùng các tỷ tỷ không biết bao cái kỷ nguyên, không ngừng ném mị lực cho các nàng mà không được. Tiểu tử này xuất thế chưa được sáu trăm vạn năm đã cầu dẫn nhị tỷ đến trong tay rồi, không biết...nhưng mà liệu chúng ta có còn tồn tại đến khi tiểu tử này trở lại không đây....”, nội tâm Hồ Mị nhìn như suy nghĩ rất lâu nhưng thời gian lại chỉ không đến một vạn phần mười của một cái nháy mắt, thoát ra suy nghĩ sau nàng cười nhẹ bộ bộ sinh hoa điểm chân ngọc hoàn mỹ đi lại gần hắn nói.

-La nhi, nhị tỷ các ngươi đã đến.

Mỗi lần khi nhìn thấy mẫu thân xinh đẹp tuyệt thế cùng thân hình hoàn mỹ vô khuyết của nàng hắn không khỏi thất thần ngắm nhìn lâu vài lần rồi mới trả lời nàng.

-Ấn.. Mẫu thân chúng ta đã đến.

-La nhi không cần hỏi, trước ôm ta.

Khi hắn đáp lời nàng chưa kịp mở miệng hỏi thì Hồ Mị đã cắt ngang mà kiều hắn ôm nàng, nghe lời hắn chỉ có thể để mẫu thân cùng nhị a di chia sẻ hai đùi hắn mà ngồi. Khi Hồ Mị ngồi lên cái đùi còn lại của Kha La đối mặt cùng Hòa Dung ánh mắt nàng hiện lên ý vị thâm trường nhìn nàng tinh thần truyền âm nói với Hòa Dung.

-“Nhị tỷ ngươi về sau phải gọi ta là bà bà mới đúng đó a”.

-“Hừ hừ, cái tiểu hồ ly ngươi sinh được một cái nhị tử cầu dẫn ta vào tay rồi bây giờ lên mặt với ta à”

-“Con đâu ngoan gọi một tiếng ‘bà bà’ xem nào”

-“Hừ hừ, ngươi chờ nhị tử của ngươi đi rồi xem ta làm sao xử lý cái tiểu hồ ly ngươi”

-....

-....

Hai người cứ ta một câu ngươi một câu mà tinh thần truyền âm trên chốc cùng hăm dọa lẫn nhau, thời gian một cái nháy mắt qua đi hai người mới ngừng không dùng thần niệm nói với nhau nữa, Hồ Mị ngẩn đầu lên nhìn gương mặt nhị tử mà linh linh đan đan nói.

-La nhi, để tiến vào được tam giới mà không làm cho nó sụp đổ ngươi phải tìm được khe nứt thiên địa của tam giới, khi tiến vào bên trong khe nứt thiên địa ngươi hãy dùng thứ này tự phong cảnh giới xuống Chí Tôn Thân cùng che đầy thiên địa lực lượng của ngươi là được, còn như thế nào qua lại giữa tam giới thì phải tiếp tục tự áp chế cảnh giới của mình.

Nói xong Hồ Mị đưa cho hắn một vật có hình dáng kì lạ giống như trứng mà lại như một viên bi nhỏ hơn cái nắm tay tỏa quang mang tang thương nồng đậm nhưng mang lại cho hắn thập phần thân cận, nhìn thấy vật kì quái này hắn không khỏi nghi hoặc hỏi Hồ Mị.

-Mẫu thân vật này là gì vậy mẫu thân, ta có cảm giác rất thân cận với nó a.

-Vật này ta cũng không biết là gì nhưng nó lại có thể giúp cho ngươi có thể hoàn toàn áp chế cùng che đầy khí tức dưới Hoàng Đạo Cực Thần trong tam cảnh vượt qua cực hạn thiên địa.

-Mẫu thân cũng không biết vật này là gì luôn a.

-Đúng vậy, chúng ta đã tìm hiểu rất lâu nhưng không biết được nguồn gốc của vật này.

Nhìn thấy cái gạt đầu đầy kiên định không có một tia dấu gì của mẫu thân hắn chỉ có thể cắt đi cái vật đan không ra đan bi không ra bi này đi. Sau đó nhìn đi một vòng hắn không có tìm thấy Đại a di, tam a di, tứ a di cùng ngũ a di của hắn đâu hết, hắn lay nhẹ mẫu thân của hắn nghi hoặc hỏi.

-Mẫu thân, đại di, tam di, tứ di cùng ngũ a di đâu mà ta không thấy được khí tức của các nàng vậy.

-Lạc..lạc, các tỷ ấy không nỡ xa ngươi nên mới trốn đi một góc thút thít cả rồi.

-Ách..ta có ra ngoài vạn năm thì ở đây cũng chỉ có hơn hai tháng thôi a, ta...

-Hừ hừ, lực muối chúng ta đem hấn đá ra ngoài một vạn năm xem hấn có nhớ tỷ muối chúng ta hay không.

-Hừ hừ...

Không nói hai lời, khi nói xong Hỏa Dung cùng mẫu thân hấn đứng lên túm lấy hấn ném vào một bệ đá cao hai trượng rộng ba mươi trượng hình tròn có khắc chi chít những phù văn tối nghĩ có cái hấn hiểu có cái không.

Khi hấn vừa rơi xuống trận đài, Hỏa Dung cùng Hồ Mị đã cùng nhau kết ấn như bay, các ngón tay thon dài của hai nàng khi chạm vào nhau một lần thì một phù văn trên trận đài sáng lên một cái, khi tất cả phù văn sáng lên hết ánh sáng bao phủ gần hết người hấn. Trong sát na ánh sáng trận bàn chuẩn bị bao phủ toàn bộ cơ thể hấn, có hai tia quang mang màu vàng lóe lên bay về phía hấn, cùng với hai tia quang mang màu vàng là một giọng nói lạnh lùng, ngạo khí bức nhân nhưng không kém phần ôn nhu vang lên bên tai hấn.

-La nhi, bắt lấy.

Âm thanh đầy vừa vang lên, hấn đã biết là của ai, bẻ bộn nắm lấy hai tia quang mang đầy cát vào người.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hung hăng cao...

Nhìn chỗ mà Kha La đã đứng một lúc lâu, hai nàng mới quay sang nhìn nhau, Hỏa Dung mới mang theo sắc mặt lo âu nhìn Hồ Mị hỏi.

-Lục muối, đại tỷ cùng tam muội, tứ muội, ngũ muội đã đi áp chế thứ đấy rồi à.

-Vâng, nhị tỷ.

-Haizz, chỉ hi vọng chúng ta có thể chờ đến lúc hấn quay trở về...

-Chỉ hi vọng hấn sẽ tìm hiểu được “thứ đấy”

-Aizz, tại sao đã sinh ra cửu đại bốn nguyên còn sinh ra “thứ đấy” nữa cơ chứ.

-....

-....

Nếu hấn biết được các nàng sẽ gặp chuyện có thể gây ra nguy hiểm đến tính mạng như vậy, cho dù các nàng có oanh bạo hấn chỉ còn một giọt máu cùng một tia tàn hồn hấn cũng sẽ không rời xa các nàng.

.....

Quay lại với nhân vật chính của chúng ta, sau khi hoa mắt chóng mặt chờ bên trong đường hầm dịch chuyển của trận pháp gần ba ngày, cuối cùng thì hấn cũng chỉ có thể cảm khái.

Cảm khái qua đi Kha La mới chú ý đến một cái siêu cấp đàn to lớn nhìn không đến điểm cuối đang bao bọc lại ba khối đại lục to lớn ở bên trong, xác định chính mình đã đến bên ngoài tam giới.

Nhìn sự to lớn ấy hấn cũng chỉ cảm khái một cái rồi đi tìm khe nứt thiên địa mà mẫu thân đã nói với hấn, nhìn sự to lớn ấy mà hấn không khỏi thở dài một tiếng, lựa chọn một phương hướng cụ thể hấn cất bước mà đi.

Đi được một canh giờ, trong nội tâm của hấn có gì đấy thúc giục Kha La đi về một phương hướng phía trước, thúc giục từ nội tâm cùng với tò mò hấn lập tức nâng cao tốc độ khởi nhanh cước bộ về phương hướng đấy. Rất nhanh thân ảnh của thứ làm nội tâm hấn gấp, gấp cũng đã xuất hiện, nhìn thấy thứ đấy hấn rống to một tiếng đầy tức giận cùng bất đắc dĩ, rống xong hấn sử ra bản thể Thập Nhị Vi Thương Hồ cao đến tám ức dặm, có bộ lông màu đỏ cùng mười hai cái đuôi vũ động sau mông xinh đẹp mà không kém phần uy vũ, chân đạp u vân khí thể bài sơn đảo hải lóe lên một cái đến bên cạnh thân cây to lớn hơn hấn gấp chín lần vuron ra móng vuốt to lớn sắc nhọn tỏa ra u quang lạnh lẽo hung hấn cao hai cái, giọng lớn như kinh lôi mắng to hai tiếng.

-Cụ Nó!

Tại sao hấn có hành động kì lạ như vậy, bởi vì cái cây to lớn ấy chính là Thiết Mộc Thần Thụ, có sức hút mạnh mẽ với Hồ tộc của hấn. Không chỉ riêng

một mình Hồ tộc mà còn hấp dẫn luôn cả Hồ tộc, Miêu tộc...khi gặp phải không khỏi cào vài cái. Nói chung cái Thần thụ này chỉ có tác dụng là làm bàn cào, à ừm còn có thể mài răng, thử hỏi làm sao hắn không tức cho được.

Chỉ cào hai cái Kha La tựa hồ còn chưa thỏa mãn, hắn vung tay lên hung hãn mà cào. Hắn cào đến khi một nửa thân của Thần thụ này rách burom mới hài lòng mà biến trở về nhân thân, trong lòng hắn nghĩ “cái cây chết tiệt, khi không đi khiêu lên nội tâm của lão tử đi lại cào nguoi...”.

Tâm tình bình tĩnh lại sau, tầm mắt của Kha La không khỏi chăm chú mà nhìn vào khe hở bên dưới bộ rễ cắm sâu vào trong hồng vụ của Thiết Mộc Thần Thụ, nhìn một hồi hắn không khỏi cười lớn giọng mang mùi phẫn tán thường nói.

-Ha ha ha ha..cái thần thụ vô dụng chỉ để người cào nguoi hôm nay lại giúp ta một việc có ích rồi. Ha ha ha ha..

Bởi vì hắn đã phát hiện ra khe nứt thiên đạo tam giới ẩn sâu bên dưới bộ rễ của Thiết Mộc Thần Thụ, nên mới cười to như thế, nhìn thêm vài lần hắn cảm thấy cái bàn cào này không có chừng mắt như thế a, hắn quyết định thu lấy cái thần thụ này rồi, nghĩ là làm hắn đưa tay ôm lấy thần thụ này, ngạnh sinh sinh nhổ nó lên, trước khi cắt đi hắn không quên nói một câu.

-Để trả ơn cho nguoi giúp ta nhanh như vậy đã tìm được khe nứt thiên đạo tam giới, ta cho phép nguoi vinh hạnh tiếp nhận nhiệm vụ làm bàn cào của ta cùng lão bà của ta trong tương lai.

Khi cắt đi Thiết Mộc Thần Thụ vào không gian pháp khí, Kha La tựa hồ nhớ đến hai vật mà đại a di đã ném cho hắn trước khi trận pháp dịch chuyển đưa hắn đi, vội vàng lấy hai vật ấy ra xem. Chỉ thấy trong tay hắn xuất hiện một viên cầu màu xanh lam nhỏ hơn nắm tay của hắn cùng một khối lệnh bài màu hoàng kim hoa văn tinh mỹ, cả hai cùng nhau tỏa ra quang mang nhẹ nhẹ.

Nhìn một lần hắn chỉ bất đắc dĩ cười cười, vì viên cầu màu là pháp khí không gian có thể cất chứa vật có sinh mệnh, được đại a di của hắn đặt tên là Kha La Cự, còn khối lệnh bài màu hoàng kim là tọa độ cùng bản đồ để về nhà. Cắt đi khối lệnh bài hắn bức một giọt máu cùng một tia thần niệm đưa vào quả cầu màu xanh lam để luyện hóa nhận chủ.

Thần niệm quét qua một lượt, đầu tiên hắn thấy một căn phòng thật lớn trang trí như phòng cả hắn, bên trong phòng có một cái hồ ôn tuyền rộng trăm trượng, một chiếc giường lớn hai trăm người cũng có thể cùng nhau nằm. Tiếp theo là một căn phòng rộng như một tiểu thế giới, Linh thạch trường hà, Tiên thạch trường Long to lớn liêng miêng đang uống lượng xung quanh Thần thạch đại sơn cao không thấy điểm cuối, vật phẩm trân quý chất đầy bên trong. Một không gian khác thì huyết tinh chứa đầy các loại cổ hung thú đủ mọi cảnh giới. Sắp xếp thành ba tầng phân biệt rõ ràng, trên cùng là phòng ngủ lớn kế tiếp là bảo khố, cuối cùng là không gian luyện tay của hắn, nhìn vài lần hắn không khỏi hét lớn lên khóc không ra nước mắt mà nói.

-Đại a di a, người quan tâm ta thì cũng không nên dọn hết phòng ngủ, tiểu khố cùng phòng chơi đùa của ta mà luyện thành không gian pháp khí ném lại cho ta a....

Kêu to gọi nhỏ một hồi, hắn mới bức bội chui vào khe nứt thiên đạo tam giới. Mang theo tâm tình uất ức hắn lấy ra vật bị không ra bị đàn không ra đàn tỏa ra quang mang tang thương mà làm theo hướng dẫn của mẫu thân áp chế cảnh giới của mình.

Nhưng khi cảnh giới của hắn bị áp chế xuống Thái Hư Linh Thần thì hắn cảm giác được một loại gì đấy mang theo một tia bồn nguyên chui vào người hắn làm cho đạo khảm cảnh giới của hắn hơi rục rịch buong lỏng, hắn không biết thứ đấy là gì nên cũng mặt kệ ném sang một bên, tập trung làm theo hướng dẫn của mẫu thân mà áp chế cảnh giới của mình. Khi cảnh giới của của Kha La áp chế đến Chí Tôn Thần đỉnh phong thì hắn mới dừng lại, hắn cảm giác có chút khó chịu.

Hắn đứng đấy một lát rồi cất bước đi vào tam giới thông qua khe nứt của thiên đạo, khi hắn vừa đặt chân vào hư không thần giới hắn cảm nhận được sự hân hoan của thiên đạo truyền lại cho hắn như đang cổ nói “chào nguoi đã về nhà” với hắn.

Thần niệm hắn lan tỏa bao phủ toàn bộ hư không cùng đại địa thần giới một lần rồi hay tay hắn bay múa bấm pháp quyết cùng miệng lẩm bẩm đọc lên một câu.

-Thiên Hồ Pháp Điện, Tả Thánh Thuật, Thiên Hư Thủ Hộ Châu...Khởi.

Nhìn đến Thiên Hư Thủ Hộ Châu của hắn bay đi theo các phương hướng khác nhau, khoe miệng hắn treo lên nụ cười yêu dị, lẩm bẩm một câu...

Kha La không quan tâm cho lắm tới cảm giác của thiên đạo truyền cho hắn, sau khi làm xong chuyện kì lạ vừa rồi, tay nắm thành quyền vận chuyển trong cơ thể tích tụ vào nắm tay, khi tích tụ đủ năng lượng hắn tung quyền ra ngạnh sinh sinh đánh ra một lời hồng trong hư không dưới chân hắn nát bét lộ ra một bức tường nhằng cách giữa Thần giới cùng Tiên giới, không nói một lời hắn phi thân mà đi vào.

Khi Kha La bước vào bức tường ngăn cách hai giới hư không bị hắn đánh nát sau lưng nháy mắt đã bỏ tấc nguyên vẹn trở lại, cảm giác bị bài xích mãnh liệt không ngừng áp lên người nhăm đẩy hắn trở lại Thần giới, hay tay hắn lại bay múa bấm pháp quyết tiếp tục đọc pháp quyết.

-Thiên Hồ Pháp Điện, Hữu Thánh Thuật, Phong bế.. Phong, Phong, Phong...

Sau khi hắn hô xong ba tiếng cảnh giới của hắn lại tiếp tục tự phong hạ xuống, khi cảnh giới hắn không ngừng bị áp chế xuống bên dưới cảm giác bài xích của thiên đạo với hắn giảm bớt đi, nhẹ nhàng tiến bước mà đi vào Tiên giới.

Khi hắn đặt chân vào không trung Tiên giới, vì cảnh giới áp chế theo không kịp tốc độ của hắn mà lộ ra một tia khí tức thần thánh, uy nghiêm làm rung chuyển cả Tiên giới, làm cho sinh linh của Tiên giới ngạnh sinh sinh nằm bẹp lún sâu vào lòng đất mà quỳ xuống. Nhưng chỉ trong chớp mắt lại biến mất, tất cả mọi thứ rất nhanh lại trở về bình tĩnh như trước, còn Kha La nhìn thấy cảnh đấy dọa cho hắn nhảy dựng, vội vàng bấm pháp ấn ném Thiên Hư Thủ

Hộ Châu, áp chế cảnh giới run lên hai chân chui tọt vào Phàm giới...

Khi Kha La đã đặt chân vào Phàm giới không khỏi gạt mồ hôi trên trán thở hắt ra một cái thở nói trong lòng “phieu..ay da xuyết tý là lão tặc thiên đã liều mạng đồng quy vu tận với ta rồi..”.

Nếu hắn không đẩy nhanh tốc độ áp chế cảnh giới thì Thần linh khí tức của hắn lộ ra lâu thêm một hơi thở thì sinh linh Tiên giới sẽ bị ép đến chết a, khi đó thiên đạo không ăn thua đủ với hắn mới là lạ, hắn cũng không có sợ thiên đạo tam giới nhưng mà hắn cũng ăn không tiêu, nghĩ đến mà sợ a...

Nghĩ ngợi một lúc cái cảm giác mệt mỏi vì liên tục áp chế cảnh giới nhanh chóng ập đến làm hắn cảm thấy buồn ngủ, trước khi lâm vào ngủ say để thích ứng cảnh giới cùng linh khí mỏng manh của Phàm giới, hắn chỉ thấy mình rơi vào một mảnh rừng rậm liên miên vô tận. Hắn bùng cháy vì tốc độ rơi xuống của hắn quá nhanh, như một lưu tinh trụ lạc rơi oành xuống mặt đất, tạo ra một cái hố to lớn rộng ngàn dặm, sâu hơn mười dặm. Tạo ra một vụ nổ kinh thiên rung rinh cả Phàm giới, năng lượng từ vụ nổ đã sinh sinh bất tức mà truyền âm bạo đi nữa cái Phàm giới, kinh động các lão tổ các đại gia tộc cùng thái thượng trưởng lão của các đại tông môn nhau nhau xuất quan mà tìm hiểu xem là bảo vật xuất thế hay là ma đầu xuất thế.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Phàm giới chấn động

Bên trong cái hố lớn mà Kha La rơi xuống có một con Nhện to bằng bàn tay xòe màu xanh lam có ba sọc màu lục kéo dài trên lưng rất xinh đẹp đang khó nhọc bò ra từ những mảnh vụn mà từ vụ nổ hắn gây ra khi rơi xuống. Con nhện xinh đẹp ấy sau khi bò ra từ đồng gỗ vụn thì tò mò mà bò lại gần hắn, trèo lên người hắn sau nhện nhỏ dùng một cái chân của mình chọt chọt hắn mấy cái, như có linh trí đứng yên trên người hắn như suy nghĩ gì đây trong vài hơi thở. Biết được cái vật mình đang đứng là nguyên nhân hủy đi nhà mình, nhện nhỏ hung hăng dùng hàm răng nhỏ của mình cắn lên người hắn, nhưng cái vật này sao lại dai như vậy chứ nhện nhỏ cắn ê ẩm cả răng mà nó cứ trơ trơ ra như thế, cắn một hồi nhện nhỏ như cảm thấy mệt mỏi đi loanh quanh một hồi trên người hắn rồi chui vào vật áo trên ngực hắn ngo ngoáy một lúc rồi nằm xuống, khi chui vào vật áo trên ngực Kha La nhện nhỏ tìm được ấm áp nằm đấy rồi cùng ngủ đi...

Khi qua chạm mạnh vào mặt đất của Phàm giới Kha La giữ lại được một tia thanh tỉnh, trước khi rơi xuống hắn đã phát hiện ra nhện nhỏ này gần kề bên nơi hắn rơi xuống nên đã dùng pháp tắc của hắn bảo hộ tính mệnh của nhện nhỏ tránh khỏi một kiếp.

Sau khi nhện nhỏ bò ra khỏi đồng gỗ vụn, tò mò tìm hiểu rồi dùng răng nhỏ cắn cắn trả thù rồi một hồi chui vào ngực hắn nghĩ ngợi của nhện nhỏ hắn đã thu hết vào mắt, trước khi lâm vào ngủ say chân chính hắn đã đưa tay nhẹ đặt lên người của nhện nhỏ ôm lấy rồi mới thếp đi..

.....

Khoảng một canh giờ qua đi sau vụ nổ do hắn rơi qua đi, có rất nhiều khí tức gần đạt đến cực hạn của Phàm giới tập trung lại xung quanh cái hố mà hắn đang nằm. Những khí tức đây là của các lão tổ các đại gia tộc cùng các thái thượng trưởng lão của đại trong môn đến đây tìm hiểu, tại sao lại chỉ có cường giả nhân loại Phàm giới mà không có cường giả Yêu tộc đến đây, vì cường giả yêu tộc biết thứ đây là gì nên không dám đến a, khi cường giả đỉnh tiêm Nhân tộc đến đông đủ một người trong đấy nói.

-Dược lão bắt từ người biết đây là bảo vật xuất thế hay là đại ma đầu thượng cổ phá phong mà ra hay là thứ gì tạo ra cái hố này không vậy...

-Tàng lão đầu, người đến trước cả ta sao lại đi hỏi ta đây là thứ gì..

-Nhưng người là người rõ ràng Nam Hoang Sâm Lâm này nhất a..

-Hừ...Bộ rõ ràng nhất là sẽ biết được tất cả sao..

-.....

-.....

Trong khi hai người được gọi là Dược lão bắt từ cùng Tàng lão đầu tranh cãi thì một người bí ẩn khác lên tiếng cắt ngang lên tiếng.

-Tàng lão huynh cùng Nam Cung huynh hai lão đầu không nên nét các người đừng đứng đây mà ta ta người người nữa chúng ta mau đi vào tìm hiểu là đồ vật gì tạo ra thì hay hơn a...

Tàng lão đầu cùng Dược lão bắt từ nghe lời người nọ thì mới nhìn nhau hừ một cái, Dược lão bắt từ nhìn Tàng lão đầu nói.

-Nếu Mộ lão đệ đã lên tiếng thì ta cũng không đòi co với Tàng lão đầu người..

-Người..

-Hai lão huynh người đừng có tranh cãi nhau nữa, chúng ta mau vào xem là đồ vật gì đi...

-Hảo..

-Hảo..

Nghe lời của người nọ thì tất cả mọi người đang có mặt cùng ba người Dược lão bắt từ, Tàng lão đầu, Mộ lão đệ đều gật đầu “Hảo” một tiếng rồi đi vào trong hõ sâu do hấn rơi xuống tạo thành.

Khi bọn họ đi vào hơn bốn trăm dặm chưa kịp nhìn kĩ vật thể màu đỏ tại trung tâm thì một trường năng lượng mang theo âm phong sát khí bất ngờ ngạnh sinh sinh bùng phát thổi bay tất cả bọn họ bay ra các phương hướng khác nhau làm bọn họ kinh dị kêu lên không thôi.

-Aaaaaaaa...

-Aaaaaaaa....

-Tàng lão huynh giúp ta aaaaa..

-Aaaa...

-.....

-....

Khi trường năng lượng mang theo âm phong sát khí đẩy lan ra bao phủ lấy hai mươi vạn tám ngàn dặm lấy hõ sâu hấn đang nằm làm trung tâm thì dừng lại. Rất nhanh tất cả bọn họ đã tập trung lại cùng một chỗ sắc mặt trắng bệch mà nhìn nhau, tất cả bọn họ trên người đều mang theo thương thế nghiêm trọng mà trở lại tập hợp trong đây có hai người yếu nhất bị thổi đến đoạn mất một tay cùng một chân, tất cả bọn họ mang thương thế nghiêm trọng không tốn trăm năm tu dưỡng thì đừng có mơ mà hồi phục còn hai người bị đoạn một tay cùng một chân không có năm trăm năm thì mơ tưởng... Phát hiện thương thế nghiêm trọng của nhau, một người trong đây có vẻ là còn ổn nhất run giọng mang đầy sợ hãi nói.

-Các lão huynh, lão đệ, chúng ta mau trở lại tông môn cùng gia tộc truyền tin cho tất cả mọi người không được tiến vào nơi đây tại Nam Hoang Sâm Lâm này để tránh mất mát ảnh hưởng đến thế lực của mình...

-Hảo..

-Hảo...

-.....

-.....

Sau khi chúng chí cường giả đỉnh tiêm Phạm giới này đồng ý lời nói của người nọ thì tất cả bọn họ chia nhau ra về thế lực của mình. Một ngày sau sự kiện đây một sự kiện làm rung chuyển cả Phạm giới sinh linh đã được lan truyền ra.

“Lão tổ đại gia tộc cùng Thái thượng trưởng lão đại tông môn đã trong thương mà trở về, sau khi tìm hiểu chấn động kinh thiên ngày hôm trước bên trong Nam Hoang Sâm Lâm...”. Cùng ngày hôm đấy cũng có một tin làm chấn động hơn việc các chí cường giả bị trọng thương đã được truyền ra đó là. “liệt Hoán Linh Cốc vào hàng tuyệt địa, nguy hiểm đến có thể giết chết cường giả Đại Thừa cảnh trung kỳ trở xuống trong mười hơi thở, nghiêm cấm tất cả mọi người đi vào tránh mất đi tính mạng vô ích...”

Sau khi chấn động đấy qua đi, có một số người không tin và phản đối việc cấm mọi người đi vào Hoán Linh Cốc tìm cơ duyên, nói các đại tông môn cùng gia tộc phát hiện bảo tàng trong Hoán Linh Cốc tung tin giả để độc chiếm ăn một mình. Đối với việc ý kiến của người này các đại gia tộc cùng đại tông môn không có biểu thị gì mà mặc kệ bọn hấn đi tìm chết...

Nhìn thấy các đại gia tộc cùng tông môn không có nói gì, đa số mọi người điều tin suy nghĩ của mình là chính xác, dòng người này đến dòng người kia nói đuổi nhau mà vào Hoán Linh Cốc tìm “cơ duyên”, nhưng kết quả chỉ có một đó chính là “chết” tất cả mọi người khi bước vào Hoán Linh Cốc đều bị Âm phong sát khí cắt thành bụi máu mà chết đi...

Những người khác vì tham lam mà không từ bỏ biện ra một lý do là “bọn hấn chết là vì đi sai đường nên nói chết” để trấn an chính mình, sau khi nghe được lý do như thế lòng tham của bọn hấn lại nổi lên, hết dòng người này rồi đến dòng người sau lại nói đuổi nhau tiếp tục mà vào Hoán Linh Cốc tìm cơ duyên.

Như lần trước mọi người đi vào điều chết hết, một lần nữa một nguyên nhân khác lại đưa ra là “cơ duyên nghịch thiên điều mang theo nguy hiểm chết người” tiếp tục củng cố lòng tham của bọn họ... Cho đến khi hơn hai trăm vạn người cùng hai mươi ba cường giả Linh Anh cảnh cùng ba cường giả Thăng Hoa cảnh tán tu đi vào tìm cơ duyên đột phá khi thọ nguyên gần hết chết đi lòng tham của họ hấn mới bị đập nát mà chấp nhận rằng Hoán Linh Cốc là tuyệt địa đi vào chỉ tìm chết theo lời của các đại gia tộc cùng đại tông môn, thì mới không đi tìm chết nữa.. Từ đấy Hoán Linh Cốc bị đổi tên thành Hoán Linh Tuyệt Địa...

Để tránh những kẻ ngu xuẩn, lòng tham không đáy tiếp tục tìm chết Yêu tộc Yêu Đế cùng chí cường giả các thế lực Nhân tộc đã phái ra mười hai cường

giả Thăng Hoa cảnh cùng hơn trăm Chân Đan cảnh lập chốt canh giữ xung quanh Hoán Linh Tuyết Địa. Trong đấy Yêu tộc Yêu đế phái ra năm Yêu Tướng Thăng Hoa cảnh cùng ba mươi yêu tộc Chân Đan cảnh, số còn lại là của bên Nhân tộc....

.....

Mọi chuyện liên quan đến Hoán Linh Tuyết Địa cứ bình dị xuống, nhưng không được bao lâu.

Hơn tám trăm năm sau, trên bầu trời hai ngời vạn tám ngàn dặm của Hoán Linh Tuyết Địa đột ngột xuất hiện kiếp vân hóa hình đột phá của Linh Anh cảnh cường giả lên Thăng Hoa cảnh của yêu tộc, nhưng một chuyện lạ đã xảy ra. Khi đạo lôi kiếp cuối cùng kinh khủng nhất sắp giáng xuống thì một hoàng kim thủ (tay vàng) khổng lồ to lớn đến tám trăm dặm từ trung tâm của Hoán Linh Tuyết Địa hoành không mà ra, ngành sinh sinh phách nát kiếp vân cùng đạo lôi kiếp cuối cùng trong sự ngỡ ngàng của người độ kiếp cùng tất cả mọi người đến xem..

Phách nát kiếp vân cùng đạo lôi kiếp cuối cùng sau, hoàng kim thủ cũng không có biến mất mà vươn ra nắm một ngọn núi lớn phía xa xa thành một tấm bia to cao ba trăm trượng rộng sáu mươi trượng đặt xuống trên một ngọn núi bên ngoài Hoán Linh Tuyết Địa hai dặm, bên trên viết như sau.

- Thiên Bì ngọc đạo.

- Âm phong cảm vào.

- Nếu làm trái giết.

Sau khi đại bia đó đặt xuống hoàng kim thủ mới tiêu tán đi, một người có cánh giới Linh Anh cảnh một đại gia tộc vì tò mò mà đi lại nhìn vào ba câu chín chữ trên tấm bia đọc hết một lần thì mơ mơ hồ hồ mà lâm vào trạng thái đốn ngộ, làm cho tất cả người xem hồ nghi bất định xuất xoa không thôi.

Đã có người đầu tiên thì có người thứ hai, người thứ ba, người thứ tư... Tất cả mọi người có mặt nhau tranh giành chỗ ngồi xem “Thiên Bì”, chỉ cần đọc lên cùng nhìn một lần tất cả đều lâm vào đốn ngộ. Hơn một tháng qua đi tất cả mọi người có mặt tại đấy đều nhau thức tỉnh, ai cũng có đốn ngộ của chính mình, ba chân bốn cẳng mà chạy về thể lực của mình báo tin tức của “Thiên Bì” xuất hiện bên ngoài Hoán Linh Tuyết Địa.

Sau khi tất cả thể lực Phàm giới biết được tin tức, thì đã cùng nhau họp bàn cách để chữa sẽ cơ duyên hoành không xuất thế này, bọn họ cùng nhau quyết định biến ngọn núi đặt “Thiên Bì” cách Hoán Linh Tuyết Địa thành một nguy bí cảnh, bảo vệ bằng tám vạn cái trận pháp khác nhau. Để được vào xem thiên bì thì phải vượt qua được Trọng Lực Thiên Thê Trận, sẽ phát động trọng lực theo cảnh

g

ười người đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Chu mị

Khi các thể lực biến ngọn núi thành một nguy bí cảnh cùng làm ra Thiên Thê, một trưởng lão của một đại gia tộc vì tham lam mà mở miệng nói ra “thu phí” của những người muốn vượt Thiên Thê ngộ đạo “Thiên Bì” cho các chí cường giả Phàm giới nghe, nhưng khi lời hắn vừa buông xuống thì “hoàng kim thủ” lại hoành không mà ra chụp một cái nện tên đấy thành bánh thịt thì các chí cường giả mới đề cho mọi người “miễn phí” mà vào. Như thế còn chưa hết còn một tên khác thông minh hơn một chút đưa ra một ý kiến là “chia ra thu những người ngộ đạo có đột phá tu vi lớn vào tông làm khách khách trường tạo hay đệ tử cho thể lực của mình” nhưng thu thì thu đi hắn còn nói thêm một câu nữa là “những ai không chấp nhận vào thể lực của bọn hắn thì cứ diệt sát hết toàn bộ” nên hắn lại trở thành cái bánh thịt thứ hai..

Trong khi tất cả mọi người xoắn xuýt, tranh giành vị trí xếp hàng để được vượt Thiên Thê ngộ đạo “Thiên Bì” miễn phí, sau khi ngộ đạo xong thì nếu nguyện ý thì sẽ có thể lực lớn che chở, không nguyện ý thì tiêu điều tự tại mà sống không lo lắng bị thể lực lớn tức giận vì không vào thể lực của mình mà bị giết.

Tựa hồ tất cả đã quên đi người đã dẫn động ra “hoàng kim thủ” bí ẩn xuất hiện để ban cho bọn họ “Thiên Bì” mà có cơ duyên như thế nào thì người ấy nói đúng hơn là “nàng” ấy đang hồ nghi bất định không tin vào mình lại có thể vượt qua lôi kiếp đột phá vào Thăng Hoa cảnh, hóa hình thành công.

Nàng là tộc nhân của Mị Độc Chi Chu cho nên khi tu vi đạt tới Thăng Hoa cảnh mới có đệ trong độ kiếp tiến cảnh mà hóa hình được, nếu như nàng không phải là Mị Độc Chi Chu mà là một yêu tộc khác thì khi nàng tạo thành Chân Đan thì sẽ độ lôi kiếp hóa hình.

Thanh tĩnh sau, Chu Mị nàng biết được tên mình vì khi nàng hóa hình thành công thì kí ức truyền thừa cũng đưa một vài thứ đến cho nàng, đứng đấy một lúc nàng mới đi lại chỗ Kha La đang nằm ngủ say.

Bây giờ thì nàng mới biết được thứ đã phá nhà của nàng tám trăm năm trước là một người, nghĩ đến sự ngốc nghếch khi xưa của mình mà không khỏi bất đắc dĩ cười cười, không rõ nguyên nhân gì mà khối đá lớn Kha La nằm lên đã mà nó đã biến thành một giường đá, có hoa văn kì lạ.

Chu Mị lại gần bên giường đá, nhẹ nhàng như hoa rơi tà tà ngồi bên người hấn, nhìn đến gương mặt tuấn tú đến không hợp lẽ thường của hấn Chu Mị không khỏi thất thần vài giây. Ngọc thủ thon dài trong suốt sờ sờ như chuồn chuồn điểm nước mà lướt nhẹ lên tuấn nhan của Kha La, khi ngọc thủ nàng vuốt ve lên tuấn nhan của hấn vài lần lại cảm nhận được khí tức khủng bố nhưng lại mang ba phần nhu hòa đã truyền vào người giúp nàng có thể nhanh như vậy đã đạt đến Thăng Hoa cảnh đang ẩn chứa bên trong người của hấn.

Chu Mị phát hiện được như thế, nàng không khỏi có điều suy nghĩ, sau khi nghĩ kỹ vài mỹ mẫu của nàng hiện lên tia phức tạp cùng buồn cười nhàn nhạt, đem cả cơ thể của nàng chui vào lòng ngực của Kha La rồi nàng nói.

-Khi xưa chàng phá nhà ta, rồi lại giúp ta đẩy nhanh tốc độ tu luyện, bây giờ chàng lại bắt lấy tâm hồn nhỏ bé của ta, chàng nói xem ta nên sống như thế nào đây...

-Aizz, ta lại quên rồi, chàng đang như vậy làm sao mà trả lời ta được.

-Chàng nha mau mau thức tỉnh mà trả lời câu hỏi của ta nha...

Chu Mị nói nói một hồi với hấn rồi nàng mới cảm thấy gió lạnh từ Âm Phong Sát Khí xung quanh lãnh lẻo mà lướt qua làn da trắng mịn không mảnh vải của nàng, Chu Mị rung mình một cái, sử dụng ti của nàng chớp mắt làm thành một bộ y phục màu đỏ tinh tế gần giống như y phục của Kha La lại mang đầy nét nữ tính, khi chuẩn bị mặt vào nàng bất ngờ nhớ lại khi còn là nhện nhỏ đã chui vào y phục của Kha La nằm trong ngực hấn mà ngủ.

Nghĩ đến chuyện đấy nàng nhìn nhìn lại y phục trên người của hấn một chút, dùng sức kéo hai cái rồi nàng ước lượng cơ thể mình một chút, vừa đủ cho nàng đi vào gật đầu hải lòng. Chu Mị vút bộ y phục mà nàng vừa làm ra một bên, tháo ra dây lưng của hấn nối lỏng y phục gọn gàng chui vào bên trong y phục của Kha La nằm trên ngực hấn, hai tay áp lên ngực còn hai chân thì luồn vào quần dài của hấn, khi làm xong tất cả Chu Mị nhìn hấn thích thú cười cười, đều chỉnh tư thế một chút cho thoải mái rồi cũng lâm vào ngủ đông chờ hấn tỉnh lại.

(Để dễ tưởng tượng các bạn hại đến các câu lạc bộ CosPlay ôm vợ or bạn gái cùng mặt một bộ cổ trang thì sẽ rõ hơn. À xin lỗi các thánh F.A một tiếng nha XD)

Khi Chu Mị ngủ thiếp đi, y phục rối loạn cùng đai lưng còi ra của hấn như có linh trí tự động cập nhật lại trạng thái hoàn hảo nhất, các bạn đừng quên hấn là cảnh giới gì nha, y phục hấn mặc hằng ngày cũng là ngang với Chí Tôn Thần Khí đấy...(XD)

.....

Trong thời gian hấn ngủ say, trong ý thức của hấn lại tiến vào một không gian kì lạ như là một cái thế giới, có vô số tinh cầu to lớn cùng các tinh thần(ngôi sao), nhưng kì lạ tất cả lại mang theo một tia u quang tỏa ra khí tức tang thương tịch diệt, rồi tia u quang dần dần tỏa ra nồng nặc hơn. Khi đạt đến một mức độ một tinh cầu mang theo nhiều tia u quang nhất phát nổ, như một kíp nổ của hàng loạt quả boom tất cả những tinh cầu cùng tinh thần ở gần bắt đầu phá toái, đến lúc tất cả đã biến mất lâm vào hư vô bất định.

Trong mảnh hư vô dần từ nơi trung tâm bắt đầu tỏa ra chín toa sáng bắt đầu lan tỏa ra tất cả không gian vừa bị phá diệt đấy, rồi từ từ gây dựng lại....quá trình chậm chạp ấy cứ lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần bên trong ý thức kì lạ của Kha La...

Kha La cứ ở bên trong không gian của hấn mà không có nhận thức gì về những chuyện xảy ra bên ngoài, trong thời gian hấn ngủ say Phàm giới lại lặng yên mà trải qua hơn hai ngàn năm. Trong thời gian hai ngàn năm đấy Phàm giới đã trải qua một vài sự kiện đáng chú ý như có hơn vài cái thế lực cự đại lão tổ cùng thái thượng trưởng lão tông môn phi thăng tiên giới, vài cái gia tộc có tiếng vì đắc tội thế lực lớn hơn mà bị tuyệt diệt. Hai lần cổ hung thủ bạo động thủ triệu số lượng lên đến ngàn vạn bên trong hoang mạc phía Đông của Phàm giới, chạy ra bên ngoài diệt đi hơn ba mươi thành trì phụ cận hoang mạc phía đông này.

Nguyên nhân gây nên cổ hung thủ bạo động dữ dội như vậy là vì trước khi diễn ra cổ hung thủ bạo động đã có hai nhóm người lấy đi một vật gì đấy tại sâu bên trong nơi cư trú của cổ hung thủ, mới làm cho chúng bạo động như thế. Sau khi trấn áp được thủ triệu cổ hung thủ và biết được nguyên nhân gây nên, các thế lực đỉnh cấp đã phái người ra tìm kiếm vật nọ, gần một năm tìm kiếm mà không có kết quả tất cả mới bỏ qua cho việc tìm vật không có đầu mối này, nhưng vẫn ghi nhớ...

Mọi việc cứ diễn ra như vậy trong hai ngàn năm này, khi tất cả đã gần như chôn dấu đi việc bên cạnh “Thiên Bì” hai dặm còn có một cái tuyệt địa vào lòng thì một ngày nọ. Bên trong tuyệt địa ấy có một tiếng rống to cùng một luồng khí thể kinh khủng bộc phát ra, những người ở trong khu vực “Thiên Bì” khi cảm nhận được khí tức cùng tiếng rống kinh thiên ấy đều bị dọa cho hồn bay phách tán, hai chân những ra nằm bẹp xuống đất mà run rẩy.

Khi tiếng rống vừa vang lên tám vạn trận pháp được tạo nên xung quanh “Thiên Bì” cũng âm ỉ sụp đổ, không còn bị bao phủ bên trong trận pháp nữa “Thiên Bì” cũng hiện lên trong mắt của chúng nhân, nhưng chữ viết trên “Thiên Bì” đã thay đổi. Tiếng rống cùng uy áp kinh thiên duy trì chưa đến năm hơi thở đã biến mất, hồi phục lại cử động sau một người bạo gan nhất trong chúng nhân đã đọc lên những chữ mới trên “Thiên Bì”, như sau.

-Hai ngàn năm ngộ đạo tận, sứ mệnh thành.

-Thiên Bì cáo biệt, vĩnh quy Thiên Địa lai. (XD)

Khi tên đầy đọc xong hai câu trên “Thiên Bì”, thì nó cũng từ từ phân giải thành vô số tia sáng nhỏ từ từ mà tiêu thất giữ thiên địa trước ánh mắt ngỡ ngàng cùng không bỏ của chúng nhân, đến khi nửa còn lại của nó biến mất một tên trong chúng nhân sắc mặt dữ tợn giận dữ rống lên một tiếng rồi song ra nắm lấy tấm bìa nói.

-KHÔNGGGGG, QUAY LẠI CHO TA, TA LÀ THIÊN TÀI TUYỆT THỂ NGƯỜI PHẢI Ở LẠI CHO TA NGỘ ĐẠO, QUAY LẠI CHO TAAAAA....

Như cảm nhận được lời nói của tên đấy, nửa còn lại của “Thiên Bì” hiện lên một dòng chữ.

-Nghịch thiên trái mệnh, DIỆT...

Chúng nhân đang bất ngờ vì lời nói cùng hành động của tên điên tự nhận mình là thiên tài tuyệt thể này thì hoàng kim thủ sau hai ngàn năm vắng bóng lại tái hiện chộp một cái biến tên này thành bánh thịt thứ ba trong lịch sử nơi đây làm chúng nhân đứng đây hít hơi khí lạnh. Vội xuất hiện rồi cũng vội biến mất, sau một loạt hành động như phim trang bức bi thảm này kết thúc, một tiếng hét bi thương khủng bố vang lên phía xa xa, rồi hai lão đầu khí thế hung mãnh bay vụt đến, một lão trong đấy ôm lên cái bánh thịt bi thương nói.

-Tăng nhi aaaa, sau ngươi lại chết thảm như vậy a... Là ai là ai đã giết con ta...

Bi thương một tiếng rồi lão đầu đấy hung thần át sát, ánh mắt đảo quanh một vòng nhìn tất tạt mọi người một vòng. Chúng nhân nhìn thấy màng phụ tử bi vừa rồi cùng sắc mặt hung thần của hắn trong lòng nghĩ “hừ hừ... Nhi tử của ngươi đi trang bức làm chi rồi bị hoàng kim thủ chụp một cái thành bánh thịt, rồi ngươi đi lại hung tàn át sát với bọn ta”, nghĩ thì nghĩ nhưng chúng nhân cũng chỉ đưa mắt nhìn “Thiên Bì” đang chậm chạp biến mất biểu thị tự ngươi nhìn...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Kha La thức tỉnh

Lão già đi chung với lão đầu đang hung thần át sát ôm thân thể đã biến thành bánh thịt nhìn thấy chúng nhân đều đưa mắt nhìn về “Thiên Bì” thì cảm nhận được một tia không đúng vội vàng vận chuyển linh khí trong cơ thể bấm pháp quyết chấn áp lão đầu đang hung thần át sát.

-Nhị đệ, đừng nói gì hết để ta hỏi các tiểu hữu đây chuyện gì đã xảy ra.

-Đại ca, không cần hỏi gì hết dù là ai đã giết nhi tử của ta, ta cũng phải giết hết....

Oành ùngggggg...

- Khôngg nhị đệ..eee...

Khi lời lão đầu buồn xuống, hoàng kim thủ lại xuất hiện lần này tựa hồ dùng sức hơn khi nãy một tý, sau khi phách lão đầu được gọi là nhị đệ thành bánh thịt xong lại không có biến mất mà công lên xoa xoa ngón tay cái và ngón trỏ vào nhau như chờ đợi lão già được gọi là đại ca phản ứng. Lão đầu đại ca chỉ đứng mà nhìn nhị đệ của mình vì sự việc diễn ra quá nhanh làm lão cũng không kịp ngang lại nhị đệ của mình... Nhìn hai cái bánh thịt lồng vào nhau mà nằm trên mặt đất Lão đầu đại ca hai mắt đỏ lên, lâm vào điên cuồng rống lên.

-Aaaaaa... Ta muốn giết ngươi, trả mạng nhị đệ lại cho taaaa...

Oanh sít...

Làm ra ba cái bánh thịt trong một ngày, hôm nay hoàng kim thủ đã phá kỉ lục của chính mình hai ngàn năm trước, tiêu hết một loạt hành động của tên ngu trang bức cùng hai lão đầu cùng hoàng kim thủ trong lòng chúng nhân tựa hồ nhớ lại việc gì đấy hai ngàn năm trước, kháng giả A quay sang nói với kháng giả B, bên cạnh mình.

- Lão huynh, tựa hồ “Thiên Bì” chính là do hoàng kim thủ hơn hai ngàn năm trước đã bắt Đông Tị linh nén thành “Thiên Bì” ném đến nơi đây thì phải.

-A lão đệ ngươi nhất ta mới nhớ, chính là một cường giả Linh Anh cảnh đột phá lên Thăng Hoa cảnh độ lôi kiếp mới dẫn động ra hoàng kim thủ a...

-Đúng đấy lão huynh nói ta lại nhớ hoàng kim thủ chính là từ trung tâm của Hoán Linh Tuyệt Địa thì phải.

-A.. Huynh đệ Hoán Linh Tuyệt Địa có phải là nơi chứa đầy Âm Phong Sát Khí cách đây hai dặm về hướng đấy phải không.

-Chính là..

-.....

-.....

Khi chúng nhân đang bàn luận xoi xoi thì trên thiên không của Hoán Linh Tuyệt Địa mà mọi người vừa nhắc đến, mây đen chứa hàng vạn đạo kiếp lôi

đang từ từ tích tụ lại. Lôi xà bay múa, tiên âm vang lên ảo ảnh của vạn thú đang quy tụ mà rầm rỗng như chúc mừng, tiên môn ẩn hiện sao kiếp vân đang hình thành không ngừng lan rộng đến chót chúng nhân đang đứng, nhìn thất thần đến khi kiếp vân mở rộng cách chúng nhân chưa tới một dặm thì một người thất thanh kêu lên.

-Chạy đi a, có yêu tộc đại năng độ kiếp phi thăng tiên giới a..

Nghe được âm thanh đấy, chúng nhân đang thất thần ba chân bốn cẳng mà chạy, trong đó yêu thì hóa ra bản thể của mình có hình điều thú, hồ thú, hùng thú, cùng nhau chạy ra xa oán sao khi mẫu thân sinh ra không khuyến mãi thêm cho chúng thêm bốn cái chân sáu cái cánh, còn nhân tộc chúng nhân thì oán chỉ mình chỉ có hai chân để chạy...

Rất nhanh khi chúng nhân cùng yêu tộc vừa chạy ra xa khỏi khu vực của kiếp vân khi nhìn lại không khỏi thảm hô “số ta chưa tận”, khi tất cả nhìn lại không khỏi hít thêm vài hơi khí lạnh. Vì kiếp vân này thật sự quá khủng bố a, lớn hơn cả kiếp vân trong lịch sử Phàm giới ghi chép lại a, chỉ thấy kiếp vân bao phủ lấy hai mươi vạn tám ngàn dặm của Hoán Linh Tuyệt Địa rồi còn trải rộng ra xung quanh hơn tám ngàn dặm. Chưa kịp bình tĩnh xuống tâm tĩnh của mình thì một người trong số bọn họ hô lên.

-Uy.. Các người nhìn đó là thứ gì..

-Chính là..

-Là hoàng kim thủ bí ẩn a, nhưng nó đang cầm vật gì a..

-A.. Chính là những tên chạy không kịp a..

-.....

-....

Khi mấy tên chân ngắn chạy không kịp bị kiếp vân bao phủ bên trong, bọn họ tưởng chừng đâu sẽ không còn mạng quay về nhà nữa a, nhưng bất ngờ bọn hắn cảm thấy cơ thể mình nhẹ đi hai chân không còn chạm đất rồi bên tay ừ ừ một cái đêm khi nghe được âm thanh nghị luận của những người chạy ra ngoài trước, lúc chân chạm lại mặt đất hai mắt không khỏi đầm lệ la lên.

-Oa...ha ha ha, ta còn sống, ta còn sống. Tạ ơn kim thủ đại nhân, tạ ơn kim thủ đại nhân...

Cảm nhận được bọn chân ngắn này lệ nóng chảy dài khóc lóc hô to gọi nhỏ, hoàng kim thủ run lên một cái rồi vội vàng rút về trung tâm Hoán Linh Tuyệt Địa. Khi đạo lôi kiếp đầu tiên chuẩn bị rơi xuống một âm thanh uy nghiêm bí ẩn vang lên mà nhi có người đang độ kiếp có thể nghe được.

-TÁN...!

Âm thanh bí ẩn vang lên một tiếng, bên trong trung tâm của Hoán Linh Tuyệt Địa lại vuron ta, nhưng lần này có thêm một cái nữa, chỉ thấy một cái phách tan loi vân, một cái thì nện một quyền đầu vào Tiên Môn đang ẩn hiện sau loi vân, ngạnh sinh sinh đem cả hai từ đầu đến thì về nơi đấy...

Nội tâm nhỏ bé của chúng nhân lại một lần nữa bị hung hăng nện một quyền mà rung động không thôi, khó có thể chấp nhận được những gì bọn họ vừa nhìn đến.

Không chỉ riêng chúng nhân rung động không thôi mà đến cả những chí cường giả Phàm giới vừa đến đây để quang kháng độ kiếp phi thăng lấy kinh nghiệm, nội tâm cũng hung hăng co rút một cái, suy nghĩ trở nên rối loạn, tồn tại như thế nào lại có thể một quyền phách nát loi vân một quyền phách tiên môn đi trở về tiên giới a...

.....

Mặt kệ mọi thứ diễn ra bên ngoài, bên trong Hoán Linh Tuyệt Địa, Kha La đã thức tỉnh sau hai ngàn tám trăm năm ngủ say...

Kha La đang bên trong không gian kì lạ không ngừng phá đi rồi lại tái tạo ấy, khi Chu Mị đột phá từ Đại Thừa cảnh lên Hư Tiên đã dẫn động một tia tiên khí kích thích làm cho hắn thức tỉnh.

Ánh mắt Kha La chăm chú cười yêu dị mà ngắm nhìn Chu Mị, chỉ thấy nàng tuổi khoảng hai mươi, tóc đen óng mượt, gương mặt xinh đẹp vũ mị, môi liêu liêu rừ xuống, mắt hạnh to tròn long lanh, mũi nhỏ tinh tế thẳng cao, đôi môi anh đào đỏ mọng gợi cảm, làn da trắng mịn không tỳ vết, cổ thon nhỏ xinh xắn, thân hình thướt tha chỗ cần nhỏ thì nhỏ, chỗ cần nhỏ thì nhỏ, nàng không mặt y phục trên người nên hắn có thể ngắm được song phong trắng như tuyết điểm xuyên hai hạt đậu hồng hào kêu ngao vuron lên, không quá to lớn nhưng một bàn tay áp lên ẩn xuống mới có thể nắm hết, eo nhỏ tinh tế thon gọn trắng mịn, đùi đôn to tròn mượt mà màu mỡ kiêu kiêu vểnh lên, hai chân thon dài mảnh khảnh trắng như ngọc cân đối kết hợp cùng hai bàn chân nhỏ nhắn ánh hồng với những ngón chân nhỏ xinh xắn xếp đều ngay ngắn. Tuy nàng không có xinh đẹp tuyệt thế như mẫu thân hay các a di của hắn, nhưng dung nhan cùng thân hình của nàng cũng là một cực phẩm trong cực phẩm nữ nhân, nàng xinh đẹp vũ mị nhưng lại mang theo một nét nhu mì tuy cả hai ý nghĩ là khác nhau nhưng lại hòa hợp một cách kì lạ mang lại một phong vị khác.

Sự việc một lần nữa lặp lại như lần trước cách đây hai ngàn năm khi nàng độ kiếp, Chu Mị cứ nghĩ mình sẽ rất lâu mới có thể gặp lại Kha La, nhưng lần này khi hoàng kim thủ xuất hiện lại mang theo một âm thanh làm cho nàng không thể tin tưởng tại của mình, mắt hạnh long lanh của nàng mang theo một tia không tin tưởng mà từ từ xoay người ra sau lòng chờ mong nhìn lại.

Khi Chu Mị đã quay người ra sau nhìn được nam nhân tuấn nhan tuyệt thế câu hồn đoạt phách thông sát nữ nhân, mặc trên người một bộ hồng y mà hơn hai ngàn năm nay vẫn chỉ nằm đấy, bây giờ đã đứng lên ánh mắt màu đỏ cùng nụ cười yêu dị đang nhìn nàng, lòng nàng không khỏi nhảy lên, mặt hạnh long lanh hiện lên hơi nước rồi tụ lại rơi xuống, tâm tình phức tạp hơn hai ngàn năm của nàng bỗng chốc bộc phát ra.

Chu Mị có thể xác định bản thân nàng đã dành chân tình của nàng cho tên nam nhân này, tuy hẳn không có một hành động ôn nhu cùng một lời tâm tình nào dành cho mình, nhưng nàng đã yêu hắn rồi. Thân hình nàng hơi run, đi về phía hắn hai tay nàng nhẹ mà sờ sờ lấy hắn, xác định đây không phải là ảo giác hay ảnh hưởng tâm ma lên thần trí với nàng, Chu Mị giọng hơi run nhẹ nhàng nói.

-Thật sự..thật sự là chàng đã thức tỉnh...

Nhìn thấy nàng như vậy, Kha La đưa tay gạt đi những giọt nước mắt trên mặt nàng rồi mới ôn nhu nói với nàng.

-Ta..đã thức tỉnh.

-Oa.. Chàng thật sự đã thức tỉnh..ta đã chờ chàng rất lâu...

Nghe được lời ôn nhu khẳng định nói với nàng, những giọt nước mắt mà Kha La vừa gạt đi trên má Chu Mị lại thay thế dữ dội hơn lần trước. Kha La lật đầu cười bất đắc dĩ, nhẹ ôm lấy nàng vào lòng, một tay của hắn nhẹ nhàng vỗ về trên tấm lưng ngọc nhỏ nhắn của Chu Mị.

Một bên vỗ về Chu Mị một bên hắn, dùng Thiên Hồ Pháp Diễn, Hữu Thánh Thuật, Thôi Diễn Thuật xem mình đã làm gì trong khi ngủ say, khi xem đến hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà than thở “ay da, quá tay trong lòng”. Khi nhìn đến cùng nghe được lời tâm tình của Chu Mị, hắn có xúc động mạnh mẽ ôm nàng, hung hăng hôn một ngụm, mắng “ngốc lão bà, sao lại đối với ta như vậy, ta có gì tốt a”, nhìn đến đây hai tay hắn không khỏi tăng sức lực mà ôm nàng chặt hơn, nhỏ giọng ôn nhu nói bên tai nàng.

-Mị nhi ta xin lỗi nàng, đã để nàng đợi ta thức tỉnh lâu như vậy.

Cảm nhận được vòng tay hắn ôm nàng chặt thêm một tý cùng lời ôn nhu của Kha La bên tai mình, Chu Mị trong lòng run một cái, run giọng nói.

-Không..không lâu..mà..

-Ngốc..ta đã làm gì mà nàng lại đối với ta như vậy chứ.

Nghe câu hỏi của hắn, Chu Mị nhìn người ra sau một chút, ưu nhã vươn ra ngọc thủ thon dài trong suốt vừa điểm vừa nói.

-Có nha, chàng làm điểm cho ta hai ngàn tám trăm lẻ một năm này, hai lần giúp ta độ kiếp này, bắt đi tâm hồn nhỏ bé của ta này, còn phá....

Khi nói gần hết Chu Mị lại đột ngột dừng lại, mặt hạnh long lanh hận hận mà nhìn hắn rồi mới nghiêng nghiêng răng nhìn hắn nói.

-Còn phá đi nhà mà ta đã cực khổ hai ngày làm nên này..

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chu Mị hóa sắc lang đầy ngã Kha La đòi lợi tức (1)

Nghe Chu Mị liệt kê ra một loạt các thứ hắn “đã làm” cho nàng trong suốt hơn hai ngàn tám trăm năm hắn cũng chỉ cười cười không sao cả, nhưng khi nghe Chu Mị nghiêng nghiêng răng ánh mắt hận hận nhìn hắn kể ra tội hắn “phá nhà” nàng, hắn không khỏi đen mặt thầm nghĩ “A.. Khi đó nàng chỉ là một tiểu chút chút, không ngờ trí nhớ nàng lại tốt như vậy a..”, cười hai tiếng hắn nói với Chu Mị.

-Hắc..hắc, cái đó chỉ là..chỉ là ngoài ý muốn a...

-Thiếp không biết, chính là chàng đã hủy đi nhà của thiếp, bắt đền đây...

-A..nàng muốn ta đền thế nào a.

Chu Mị không có trả lời Kha La mà, cười hai tiếng dùng sức đẩy hắn xuống giường đá, ngồi lên người Kha La mặt hạnh mị mị, khoe môi đỏ mọng vũ mị cười hai tiếng nói.

-Khách khách.. Chình là... chàng lấy thân đền cho thiếp nha.

-A..

Nghe tiếng cười vũ mị, ánh mắt mị mị cùng lời nói của nàng Kha La chỉ “A” nhẹ một tiếng, trong lòng nghi hoặc tự hỏi “Cái này.. Tiểu chút chút mít ướt

nhu mì của ta đâu mất rồi...”. Trong mắt hắn, khi chất của Chu Mị đã không còn mang theo vũ mị cùng nhu mì nữa, sự vũ mị của nàng thay thế hoàn toàn lần áp đi, bây giờ nàng như đã thay đổi thành một người khác càng mị hoặc, càng bạo dạn hơn a. Nhìn nàng thay đổi như vậy làm Kha La có cảm giác Chu Mị đã trở thành “sắc lang”, mà hắn đã trở thành một tiểu cừu non đang nằm chờ sói ăn thịt, bị suy nghĩ của mình khơi lên hứng thú trong lòng, Kha La quyết định nằm yên, ánh mắt hiện lên thích thú ngắm nhìn thân thể trắng tinh cợt cần to thì to, cần nhỏ thì nhỏ không một mảng vải che thân của Chu Mị mà chờ nàng “ăn thịt” hắn.

Chu Mị có thể thay đổi nhanh chóng như vậy là vì khi nàng đột phá cảnh giới từ Đại Thừa lên Hư Tiên, kí ức truyền thừa lại cho nàng một số thứ mà khi nàng tiêu hóa hết khí tức của nàng đã hoàn toàn thay đổi trở nên vũ mị mười phần không còn pha lẫn một chút nhu mì nào nữa, cùng với đấy là vô số thứ liên quan đến chuyện tình nam nữ “tìm hiểu nhân sinh, đại đạo âm dương” cũng đồng thời hiện lên bên trong tâm trí của nàng. Chu Mị không có bài xích những chuyện thứ đó vì nàng cảm thấy những thứ này là của bản thân mình chỉ là bị giấu đi, giờ mới mở ra mà thôi.

Nhìn thấy ánh mắt huyết hồng hiện lên thích thú cùng bộ dáng cừu non chờ bị “ăn thịt” của Kha La, trong tâm Chu Mị hiện lên một cái ý nghĩ làm cho nàng cười “khách khách” hai tiếng. Mắt hạnh to tròn long lanh của nàng, mị mị liếc Kha La một cái nghiêng người ra sau chống hai tay ngọc nhuyễn nhược không xương của nàng lên đùi hắn, một chân thon dài mảnh khảnh trắng như ngọc bàn chân nhỏ ửng hồng cùng các ngón chân nhỏ xinh hơi cong lại ưỡn nhả vươn lên về trên ngực hắn một vòng tròn rồi trượt lên để lên gần môi của Kha La.

Kha La biết được nàng muốn hắn làm gì, một tay buông ra nhẹ nhàng nắm lấy mắt cá chân mềm mại ánh hồng của nàng mở miệng ngậm lấy ngón chân ngọc của nàng vào miệng mát nhẹ lấy, ánh mắt huyết hồng của hắn nhìn lên mặt ngọc xinh đẹp vũ mị của nàng một cái, rồi dần dòi xuống ngắm nhìn thân hình nàng đến khi mắt hắn chạm đến u cổ trắng tinh có cỏ thơm màu lam thura thót đang cố che đậy đi mặt huyết với hai cánh hoa nhỏ hồng hào đang e thẹn khép lại của nàng thì mới dừng lại mà thưởng thức kĩ.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn đang chăm chú ngắm nhìn chỗ tư mật của mình, hai đùi ngọc thon gọn xấn chất của Chu Mị hơi khép lại không cho hắn tiếp tục ngắm nhìn u cổ của mình, nhưng nàng suy nghĩ một chút rồi lại tách hai đùi ngọc của mình ra để hắn được tiếp tục ngắm nhìn, mắt hạnh long lanh mị mị nhìn hắn rồi kiều mị lên tiếng.

-Tướng công, chàng thấy “nơi đó” của thiếp đẹp sao..

Tuy khi chất của Chu Mị đã thay đổi cùng trong kí ức có thêm rất nhiều thứ, nhưng chân tình hơn hai ngàn năm của nàng dành cho hắn không có thay đổi, đối với người mà nàng đã xem là “tướng công” là hắn, nàng sẽ không ngượng ngùng gì hết mà rất “tự nhiên”, vì đã cùng hắn mặc chung một bộ y phục hơn hai ngàn năm nếu như còn không “tự nhiên” thì nàng đã không cùng hắn như vậy rồi trong ý nghĩ của nàng là vậy nên nàng cứ thoải mái mà hỏi hắn.

Nghe được tiếng “tướng công” của Chu Mị hắn không khỏi thất thần vài giây, sau đó nhẹ nhàng buông ra chân ngọc của nàng, ánh mắt huyết hồng hiện lên yêu thương, giọng ôn nhu trả lời nàng.

-Trong mắt ta, trên người “nuương tử” nàng tất cả đều rất xinh đẹp, đến cái này cũng vậy.

-A..tướng công xấu xa, chàng trêu chọc ta..

Nghe được Kha La gọi nàng một tiếng “nuương tử” lòng của nàng đã lên men ngọt như cát đường đổ vào vậy, nhưng tay hắn lại xấu xa mà sờ cúc hoa của nàng một cái, làm nàng dù có lớn mật với hắn cũng không khỏi ngượng ngùng mà mắng yêu hắn một tiếng. Còn Kha La thấy được người nuương tử biến lớn mật này của mình lộ ra một mặt ngượng ngùng, hắn không khỏi “hắc hắc” cười hai tiếng rồi xoay người đặt Chu Mị dưới thân nhìn nàng giọng xấu xa nói.

-Nuương tử a, để ta đền bù tổn thất cho nàng nha..

-Không chịu, thiếp muốn tự mình lấy về lợi tức cơ, thiếp muốn bên trên..

Nói xong không kịp để hắn phản ứng, Chu Mị đã xoay người Kha La xuống bên dưới, kêu đồn to tròn mượt mà màu mỡ của nàng tiếp tục đặt lên bụng hắn ngồi đấy, nhìn hắn như cố nói “cừu non tướng công, nằm yên đấy để cho sói lão bà hành sự”.

Nhìn đến ý hiện lên trong mắt hạnh long lanh của Chu Mị, hắn cũng chỉ treo lên một tia bất đắc dĩ trong huyết mâu, nhìn nàng như nói “lão bà xin nhẹ chút” làm Chu Mị khách khách cười to, trong lòng lại nghĩ “hắc hắc..lão bà nàng muốn làm gì thì làm, khi nàng đỡ ngựa đừng trách lão công ra tay nặng a”.

Khách khách.. Cười một hồi Chu Mị ra vẻ đắm chìm suy nghĩ, nàng đang sắp xếp thứ tự việc cần làm trên người của hắn, đầu tiên là cỡi y phục, sau đó là hôn... Khi nàng suy nghĩ hai ngọc thủ của nàng cũng không có nhàn rỗi mà lột hắn đến chỉ chừa lại quần ngắn tới đùi cùng nội khổ của hắn thì mới dừng lại, cỡi hết hắn sau nàng hai mắt tỏa sáng mà ngắm nhìn thân hình rắn chắc của hắn một chút, rồi mới cúi người xuống nhắm ngay môi hắn hôn lên.

Khi đôi môi của Chu Mị chạm vào môi hắn, một cảm giác mềm mại, ướt át mà đã lâu hắn mới có thể cảm nhận lại được, hắn suy nghĩ một chút “không biết đôi môi của mẫu thân đại nhân cùng các a di sẽ như thế nào nhỉ, thôi sau khi về nhà lại tính tiếp... Lão bà của ta tựa hồ kĩ thuật không tốt a”. Cảm nhận được kĩ thuật của Chu Mị không được trôi chảy, hắn lấy lại quyền chủ động mà hướng dẫn cho nàng, môi hắn ngậm lấy cánh môi dưới đỏ mọng ướt át của nàng rồi nhẹ nhàng mát lấy tận hưởng cảm giác mềm mại từ môi của nàng, một lúc sau lưỡi hắn tách hàm răng trắng như ngà của Chu Mị ra, đưa chiếc lưỡi của mình vào miệng nàng tìm kiếm lấy chiếc lưỡi nhỏ thom của nàng bên trong.

Chu Mị đang không biết tiếp tục hôn như thế nào thì cảm nhận được hắn chủ động hôn nàng, cảm nhận được hắn ôn nhu tách hai hàm răng của mình rồi đưa lưỡi hắn vào miệng của nàng đang tìm kiếm lưỡi nhỏ thom của nàng, Chu Mị đưa lưỡi mình ra cho hắn.

Khi tìm được chiếc lưỡi nhỏ của Chu Mị, lưỡi của Kha La lập tức bắt lấy lưỡi nàng cuốn lấy hân hoi dùng sức mà hút đi cam lộ ngọt ngào trong miệng nhỏ của Chu Mị, lưỡi hai người cứ quấn lấy nhau như tình xà, hai canh giờ sau cảm nhận được lưỡi nhỏ của Chu Mị hơi trơn trượt, hân mới tiếc nuối mà buồn tha đôi môi đỏ mọng ướt át cùng chiếc lưỡi nhỏ thơm bao phủ trong cam lộ bên trong miệng nàng, khi hai người gần tách rời ra hân không quên hút lấy một ngụm cam lộ của nàng...

Bị Kha La hôn thần hôn điên đảo, còn bị hân hút đến nước bọt sắp khô cạn, khi môi hai người tách ra Chi Mị không quên ném cho hân ánh mắt u oán, giọng mang ủy khuất nói.

-Tướng công xấu xa, hôn thì hôn đi còn hút hết nước bọt của thiếp..

Nhìn hai cánh môi đỏ mọng ướt át của nàng hơi xuong lên một tý đang khép mở mà trách cứ hân, Kha La có một xúc động lại tiếp tục hung hân mà hôn lấy môi nàng lần nữa, vội mà áp chế xúc động trong lòng xuống hân mới cười cười mà trả lời nàng.

-Lão bà, nước bọt của nàng ngọt như cam lộ nên ta mới nhin không được a, lão bà đừng tức giận ta a.

-Hừ..hút hết cũng đã hút thiếp cũng không so đo với chàng nữa.

Chu Mị kiều “hừ” một tiếng rồi không tiếp tục so đo với hân nữa, nàng chóng tay ngọc lên ngực Kha La ngồi dậy, vì nàng chưa có thu “lời tức” từ hân xong a. Ngồi dậy sau, kêu đồn của nàng tiếp tục đặt trên bụng của hân, lay hoay một hồi nàng không biết phải tiếp tục như thế nào, nàng đưa ánh mắt dò hỏi nhìn hân. Kha la nhìn thấy ánh mắt của Chu Mị sau, xoay người áp nàng dưới thân thổi một luồng khí nóng lên vành tai trong suốt của nàng nói.

-Đề lão công giúp nàng.

-Ân..

Chu Mị “Ân” nhẹ một tiếng rồi thả lỏng người nằm đấy, ánh mắt tò mò mà nhìn hân “giúp” nàng, tuy nàng biết cái vật giấu ở trong khó của hân sẽ đi vào mật huyết của nàng thông qua kí ức truyền thừa, nhưng nàng lại không biết trước đây phải làm những gì, ánh mắt nàng chăm chú nhìn theo mỗi động tác của nàng.

Nàng cảm nhận được Kha La hôn nhẹ lên vành tai mình rồi nhẹ nhàng lấy răng cắn cắn lên, cảm giác nhột nhột từ vành tai trong suốt của nàng truyền đến làm cho lông tơ trên người nàng dựng đứng hết cả lên, Chu Mị không khỏi rung mình một cái rồi vội đẩy hân ra, nhìn hân nói.

-Tướng công, chàng làm thiếp thật khó chịu...

-A..nuong từ bình tĩnh, từ từ ta sẽ không làm nàng khó chịu đâu mà, nàng yên lặng chờ...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Chu Mị hóa sắc lang đẩy ngã Kha La đòi lợi tức (2)

Kha La nói xong lời, cuối người xuống tiếp tục dùng đầu lưỡi của mình nhẹ nhàng du ngoạn trên vành tai trong suốt của Chu Mị, rồi xuống cổ nhỏ trắng ngần, một bàn tay đặt lên nhũ phong của nàng nhẹ nhàng nhào nặn, tay còn lại thì vuốt ve thân thể mềm mại trắng nõn của nàng. Bị ma quỷ của Kha La vuốt ve lúc nhanh lúc chậm một hồi, từ tiểu phúc của Chu Mị bắt đầu dâng lên một luồng nhiệt khí làm cho nàng hơi khó chịu, eo nhỏ hơi khẽ động, trong cổ họng phát ra từng tiếng rên rỉ nhỏ, hơi thở trở nên nhanh hơn một nhịp.

Bàn tay phủ lên nhào nặn nhũ phong một tay có thể nắm hết của nàng một hồi cảm nhận được tiểu hồng đậu trên nhũ phong trắng mịn đàn hồi của nàng đã cương cứng, hân đòi môi của mình đang du ngoạn trên cổ trắng ngần của nàng xuống, mở miệng hung hăng ngậm lấy tiểu hồng đậu mà mút.

Cảm giác tê tê đại đại từ tiểu hồng đậu trên nhũ phong truyền lại làm cho Chu Mị yêu kiều mà “anh” lên một tiếng, cảm giác tê tê đại đại càng lúc càng tăng cao làm cho nhiệt khí dưới dưới tiểu phúc của nàng cũng tăng lên, xuân tâm nàng đang dao động dữ dội, hơi thở không khỏi tăng lên vài lần cùng với tiếng rên rỉ của nàng.

Thu hết phản ứng của nàng vào mắt, hai tay của Kha La không khỏi tăng thêm vài phần lực đạo, tay đang vuốt ve thân thể mềm mại của Chu Mị dần trượt xuống rồi đặt lên kêu đồn to tròn mượt mà màu mỡ của nàng dùng sức nắn bóp vài cái rồi nhẹ nhàng xoa xoa.

Chu Mị có thể cảm nhận được hạ thân của mình đang không ngừng tiết ra mật dịch theo mỗi cử động của Kha La, hỏa khí trong người nàng đang không ngừng đốt lên, hai đùi ngọc của nàng hơi khép lại tiếng rên rỉ của nàng bây giờ đã không thể kìm nén lại được mà dần lớn tiếng phát ra, miệng nhỏ gấp gáp thở ra từng luồng từng luồng hương khí đánh vào khứu giác của Kha La.

Nghe được tiếng rên rỉ không ngừng lớn hơn của Chu Mị, xoa bóp kêu đồn của Chu Mị một hồi, hân không khỏi tiết nuối mà buồn ra dần trượt tay vào giữ hai đùi ngọc của nàng tìm đến u cốc của nàng, bàn tay hân vừa chạm vào u cốc cô thơm lura thừa của nàng hơi ẩm ướt, trượt xuống một tý nữa thì hân đã phát hiện hoa huyết của nàng của nàng đã ướt sũng tự lúc nào, hai ngón tay thích thú mà nhẹ nhàng khiêu lên khiêu xuống nơi thịt mềm giữa hai

cánh hoa đã ướt sũng của Chu Mị.

Bị hai ngón tay của Kha La không ngừng khiêu khích lấy, eo nhỏ cùng kều đồn to tròn mướt mà màu mỡ của nàng không khỏi uốn éo lên, hòa khí trong lòng nàng đã bị hấn đốt lên đến tột độ không thể dập tắt được, hạ thân cảm giác khó chịu càng lúc càng lớn, mị nhân như tơ giọng yêu mị dụ hoặc khó khăn mà nói với hấn.

-Tướng..công..thiếp..thiếp khó chịu.. thiếp muốn..

-Lão bà bình tĩnh..bình tĩnh nàng không phải là muốn lấy lại lợi tức từ ta sao, sau giờ lại như vậy rồi..

-Ấn..

Nghe Kha La nói như thế nàng nhẹ ân một tiếng rồi như muốn xoay người ngồi dậy nhưng cơ thể nàng lại nhuyển nhược vô lực, nàng đưa ánh mắt như nói “nhẹ một chút, thiếp còn muốn ăn chàng” cho hấn. Nhìn đến ánh mắt đó của nàng hấn cười hai tiếng rồi nói với nàng.

-Nương tử..đừng gấp gáp..

-....

Nhớ đến mục đích của mình sau, nghe lời nói của Kha La, nàng mất hạnh vũ mị, môi đỏ dụ hoặc mà nở nụ cười ném cho hấn. Hấn nhìn nàng một giây trước còn nhuyển nhược rên rỉ nằm đấy, bây giờ lại bày ra một tư thế như vậy đến cho mình, hấn hơi bất ngờ một chút rồi trườn người xuống nhẹ nhàng tách hai đùi ngọc của nàng ra, làm lộ ra hoa huyết phủ một lớp xuân thủy óng ánh ướt đến cả hai bên đùi của nàng. Hấn cúi người xuống một ngụm ngậm lấy hết hoa huyết của nàng vào miệng, đưa lưỡi ra tách hai cánh hoa hồng hào của nàng sang hai bên, dùng lưỡi mà khoáy đảo bên ngoài u mật động không ngừng tiết ra xuân thủy của nàng.

Chu Mị bị lưỡi hấn khoáy đảo đến kều đồn cùng eo nhỏ không ngừng uốn éo sang hai bên, miệng nhỏ không ngừng phát ra tiếng rên rỉ vũ mị tiêu hồn, bị lưỡi hấn khoáy động chắc có lẽ là hơn một khắc Chu Mị lớn tiếng kêu lên một tiếng yêu kiều.

-Ưm..tướng công thiếp..thiếp không xong rồi..Ấn..ân..Ngô..

Khi Chu Mị kêu lớn một tiếng yêu kiều xong, u động của nàng không ngừng co bóp, thân thể run lên, hai đùi ngọc gấp gao kẹp chặt lấy đầu của Kha La, rồi trong hoa tâm của nàng tiết ra từng dòng xuân thủy nóng hôi mang đầy u hương của xử nữ bắn thẳng vào trong miệng Kha La..

Khi nàng Chu Mị tiết thân bắn từng dòng xuân thủy nóng hôi mang theo u hương của nàng vào miệng hấn, Kha La không chối từ mà từng ngụm từng ngụm, lớn tiếng “cô lỗ, cô lỗ” nuốt hết vào trong bụng. Khi nàng ngừng run rẩy cùng buồn lỏng đùi ngọc ra, hấn mới ngán đầu lên nhìn nàng, khi nhìn lên hấn thấy Chu Mị gương mặt của nàng điểm quang tứ xạ đầy thoải mái, ánh mắt hàm xuân, tươi cười vũ mị đang híp nhẹ mất hạnh mà hấn.

Thấy nàng tươi cười vũ mị mất hạnh nhẹ híp lại nhìn mình, Kha La trườn người lên xoay người nàng lại, để nàng nằm lên người mình hai tay vuốt ve lưng của người ngọc, ánh mắt cưng chiều nhìn vào mắt nàng hỏi.

-Nương tử..nàng thoải mái.

Chu Mị nghe hấn hỏi nhưng không trả lời ngay, nàng nằm trên người hấn tận hưởng cảm giác thư thái mà hai tay hấn mang lại cho nàng sau khi kích tình, hồi phục được tỷ sức sau nàng mới ngán đầu lên kêu mị nhân hấn một cái khanh khách nói.

-Ấn tướng công..thoải mái.. Nhưng thiếp chưa có lấy lại lợi tức từ chàng..

Nói xong Chu Mị chống hai tay ngọc lên ngực hấn ngồi dậy, kều đồn to tròn mướt mà màu mỡ của nàng cứ thế mà ngồi lên huynh đệ của Kha La, lắc lắc kều đồn đang đè ép lên huynh đệ Kha La rồi nghi hoặc nói.

-Tướng công..của chàng..làm sao vậy...

-....

Hấn không trả lời nàng mà cười cười, ở chung với sáu cái mị nữ khiến thiên địa phải mờ nhạt không biết bao nhiêu cái vạn năm nên hấn rất dễ dàng khắc chế huynh đệ của mình, cho nên từ khi này đến giờ huynh đệ của Kha La cũng chỉ có hơi ngán đầu lên một chút, nghe câu hỏi không đầu không đuôi của Chu Mị, hấn đã biết nàng muốn hỏi cái gì, huynh đệ đang áp chế của hấn nhất thời bùng lên, nâng cả cơ thể của Chu Mị lên cao một đoạn, ánh mắt hấn như nói “nương tử như vậy nàng hài lòng chứ”.

Nhìn đến ý trong mắt của Kha La cùng đồ vật đang dính dưới đồn bộ đội nàng cao cao lên một đoạn của nàng, Chu Mị nhìn hấn mà cười vũ mị một tiếng, đưa tay ngọc xuống nắm lấy huynh đệ đang ngán cao cứng rắn to lớn dị thường của hấn, cười khanh khách một tiếng rồi xoay người cỡi nốt khó từ còn lại trên người của hấn.

Khi đồ vật dưới thân của Kha La bị Chu Mị làm cho không còn chỗ ẩn thân tức giận mà gương cao lên lộ ra sát khí mù mịt, tay ngọc của nàng cầm lấy đồ vật nóng bỏng tuôn ra sát khí mị nhân này nắm chặt lay động vài cái. Vũ mị cười hai tiếng tách hai đùi của mình ra ngồi phía trên, ngọc thủ tách hai cánh hoa hồng hào phủ một tầng xuân thủy của mình ra, dẫn động đồ vật nóng bỏng to lớn ngoại cỡ này đi vào u động của nàng, dứt khoát trầm kều đồn của nàng xuống, lập tức đem đồ vật cứng rắn của Kha La nuốt trọn, dính đến hoa tâm của nàng.

Khi đồ vật nóng bỏng to lớn ngoại cỡ sát khí mùi phần của Kha La chen chúc mà vào u động của nàng, cả hai không khỏi “hừ” lên một tiếng, một cảm giác căng đầy nóng bỏng hơi đầu từ hạ thân truyền đến làm đôi mày liễu của nàng nhúu lại một cái, nhưng rất nhanh đã giãn ra vì nàng đã nhận ra diệu dụng của nó, làn da trắng nõn nhanh chóng lại phủ lên một tầng ánh hồng như có thể chảy ra nước, mắt hạnh hiện lên mê ly chi sắc, xuân thủy rất nhanh lại tiết, miệng nhỏ rên rỉ từng tiếng, kêu dồn nhẹ nhàng nâng lên hạ xuống làm cho song phong lắc lư nhảy lên.

Khi cả hai cùng nhau kết hợp, cảm giác bó chặt ấm nóng truyền đến làm hân thoải mái không thôi xém chút đã phun ra, khi Chu Mị loạn động kêu dồn lên xuống hai nhũ phong trắng như tuyết điểm xuyên là hai nụ hoa hồng hào cùng tiểu hồng đậu đang không ngừng nhảy múa trước mắt hân, nhìn không được đưa tay ra bắt lấy hơi dùng lực mà nhào nặn song phong của nàng, để mặt cho Chu Mị như một kị sĩ mà vũ động trên người của hân, xuân thủy không ngừng lan tràn.

Tốc độ lay động kiều đồn của nàng tăng lên tốc độ lay động nhanh hơn trước vài lần, lay động kiều đồn của nàng nhanh thêm vài lần, Chu Mị lãnh ngâm một tiếng cao vút.

-Tướng công..thiếp..thiếp.. Ân.. Ân.. NGỒ...

Kêu lên một tiếng sau, cả ngọc thể mềm mại của Chu Mị giật giật lên vài lần rồi đổ gục lên người của hân, trên làn da tuyết trắng của nàng ửng hồng lên giọt giọt mồ hôi như hạt đậu không ngừng lăn xuống từ trên ngọc thể của nàng.

Khi Chu Mị lãnh ngâm một tiếng, hân có thể cảm nhận được u động của nàng thật mạnh thút chặt lại, co bóp liên hồi rồi một lực hút mạnh mẽ hút lấy huỳnh đệ của hân dán chặt vào hoa tâm của nàng, rồi lại một dòng xuân thủy ấm nóng mạnh mẽ phun ra bao phủ trên thân đại bông của hân, cảm giác vi diệu làm cho hân xuyết phun ra, nhưng hân áp chế lại được....

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Xuân được là bạn của ca

Nhìn người ngọc vẫn đỉnh vu son mà nằm trên người mình từng ngum từng ngum thờ đốc, ngọc dung xuân quang tứ xạ thần thái thỏa mãn, làn da tuyết trắng ửng hồng giọt giọt mồ hôi chảy dài sau khi vẫn đỉnh vu son mà nghỉ ngơi, hân nhìn nàng ánh mắt càng ngày càng triều mến hơn, hai tay đặt lên lưng người ngọc dịu dàng vuốt ve giúp nàng dễ chịu hơn.

Khoái cảm qua đi Chu Mị vừa cử động một chút đã cảm nhận đồ vật của Kha La vẫn còn cứng rắn ương ngạnh mà nằm trong u động của nàng, không có tia cảm giác gì là đã bị nàng làm diệu đi, cảm giác thất bại nhàn nhạt nổi lên trong lòng,nàng quyết tâm phải thu phục cho bằng được huỳnh đệ Kha La, nàng chống tay lên ngực hân ngồi dậy, lắc qua lại kiều đồn của nàng qua lại vài lần rồi vũ mị nhìn hân nói..

-Tướng công..huỳnh đệ của chàng thật cứng đầu, thiếp muốn huỳnh đệ của chàng nghe lời thiếp..

-A..nàng muốn huỳnh đệ của ta nghe lời nàng như thế nào a..

-.....

Nghe lời nói của Kha La, nàng không có trả lời hân, hai tay chống lên ngực Kha La, kiều đồn của nàng bắt đầu nâng lên hạ xuống thay cho câu trả lời của nàng. Khi kiều đồn của Chu Mị bắt đầu lay động Kha La không khỏi “hừ” một tiếng thoải mái, hai tay lại tiếp tục bắt lấy song phong to tròn bần áp lên ấn xuống có thể nắm hết của nàng mà nhào nặn, không quá lâu tiếng rên rỉ tiêu hồn cùng xuân thủy của Chu Mị lại khởi, xuân sắc liên miên lại phát ra từ phía....

Thời gian không biết qua bao lâu, cái lão bà khi đầu còn có vài tia nhu mì của hân đã hóa thân hoàn toàn biến thành một yêu tinh mê chết người không dằn mọng mà ở trên người hân rong ruổi. Nàng ương ngạnh đến tự làm cho hoa huyết của mình sưng đỏ lên như cái tiểu bánh bao, để có thể ép hân phun xuất trong người nàng ba lần mới chịu ngoan ngoãn mà rút trong lòng hân ngủ thiếp đi.

Nhìn thấy hoa huyết của nàng sưng đỏ lên như một cái bánh bao nhỏ, xuân thủy cùng dương tinh của hân đang từ từ chảy ra từ trong u động của nàng, hân thương tiếc nhìn nàng, nhẹ nhàng vuốt ve hoa huyết của nàng dùng linh lực bản thân giúp cho hoa huyết đang sưng đỏ của nàng diệu đi hơi phục lại,

Cảm giác nóng bỏng khó chịu từ hạ thân biến mất đi thay thế vào một cảm giác dễ chịu truyền đến, làm cho hai mày hơi nhúu của nàng giãn ra, ngọc nhan tỏa sáng nở nụ cười đầy thỏa mãn mà tiến sâu vào mộng đẹp...

Nhìn thần thái thoải mái trên ngọc nhan của nàng, Kha La thương yêu nhìn nàng, nhẹ hôn lên trán nàng rồi ôm lấy người ngọc mềm mại tiến vào sinh mệnh pháp khí mà Đại a di đã dọn cả căn nhà của hân luyện thành đưa cho hân như quả nhỏ. Hân nhẹ nhàng đặt Chu Mị nằm lên giường, dùng khăn mềm nhúng nước tẩy trừ sạch sẽ hết mọi thứ trên người nàng, dùng chân lớn đắp lên người nàng che đi cảnh xuân của nàng.

Mặc lại hồng y, Kha La động ý niệm rời khỏi sinh mệnh pháp khí, hân phải tìm hiểu xem mình đang ở địa phương nào. Chân trước vừa bước ra chân sau

chưa kịp đặt xuống đất hắn đã phát hiện được một truyền thủ vị, ý niệm khẽ động hắn đã xuất hiện trên vân tiêu, ẩn thân vào trong mây nhìn xuống phía dưới cách chỗ hắn đã ở cùng Chu Mị khoảng hai trăm dặm.

Nhìn xuống bên dưới hắn thấy một thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, dung nhan xinh đẹp có thể sánh vai cùng Chu Mị, khí chất lạnh lùng, trên mặt ngọc của nàng còn dính lên vài mảng huyết tinh, tóc đen dài hơi rối loạn, mài dài thanh mảnh, long mi cong vút, mày màu to tròn long lanh hơi âm đạm nhưng có thể bắt được xuân ý đang cố áp chế bên trong, mũi nhỏ tinh mỹ, đôi môi hồng hơi tái nhợt hồ hấp có vẻ hơi khó nhọc, da thịt trắng như tuyết nõn nà, cổ thon nhỏ trắng như bạch ngọc, thân hình thướt tha thành thực có lỗi có lỗi, làn da tuyết trắng nõn nà, mặc một bộ y phục màu xanh rách nát vài chỗ lộ ra vết thương còn đang chảy máu, vết rách trên ngực lộ ra một mảnh trắng như tuyết tròn trịa ngạo nghễ ưỡn lên, eo thon gọn thắt chặt, mông tròn đầy đặn vênh lên sau lớp y phục, ẩn ẩn có thể thấy được hai chân thon dài mảnh khảnh cùng bàn chân nhỏ nhắn đang không ngừng vũ động vận khởi thân pháp trái ba phải sáu cực tốc mà chạy về phía trước.

Nàng chạy thật nhanh, một lần thực hiện xong thân pháp kì lạ dưới chân là bước ra hơn một dặm, tuy nàng chạy thật nhanh nhưng phía sau lại có ba người bồ phục khoác áo choàng đen bám sát theo khoảng cách duy trì hơn chín trăm trượng. Chạy được hơn mười dặm nàng đột nhiên ngừng lại, vì trước mặt nàng là một vực sâu không thấy đáy.

Khi nàng dừng lại chưa đến ba hơi thở ba bồ y nhân đã đuổi tới đứng cách nàng khoảng hai mươi trượng, nhìn thấy nàng dừng lại một người trong ba bồ y nhân bước lên một bước nâng kiếm chỉ về phía nàng nói.

-Tiểu nữ nhân, mau giao vật ấy ra đây, ba huynh đệ chúng ta có thể thương tình mà giúp cho ngươi giải trừ Nhuyễn Cơ tán...

-Khắc lỏ..khắc lỏ đúng đấy mâu giao thứ đấy ra đây, rồi huynh đệ chúng ta sẽ giải Nhuyễn Cơ tán để ngươi được khoái hoạt..

-....

Nàng nghe ba tên đấy nói mà sát ý trong mắt ngày càng tăng, Nhuyễn Cơ tán chính là độc được khiến nữ nhân động tình cơ thể nhuyễn yếu vô lực mà tên có giọng cười quái dị đã dùng đánh lên nàng hạ độc vào người nàng, hừ lạnh một tiếng nàng mới lạnh lùng mà nói.

-Mơ tưởng, dù có chết ta cũng sẽ không đưa cho ngươi vật ấy..

Ba bồ y nhân nghe nàng nói thì cười lớn lên, một tên trong ba người dùng giọng trêu chọc giọng khinh thường mà nói với nàng.

-Tiểu ny tử, đừng có dùng lời ấy nói với huynh đệ của ta, chờ xem chốc lát nữa huynh đệ bọn ta làm cho ngươi rên la như thế nào... Khắc lỏ..khắc lỏ...

-Ha ha ha ha.. Đúng đấy xem huynh đệ bọn ta như thế nào mà làm ngươi rên la...

-Ha ha ha ha...

Sát ý trong mắt nhất thời bộc phát, nàng như một mũi tên bắn người lao về phía ba bồ y nhân, lạnh lùng lên tiếng.

-Hừ..trước khi đấy ta cũng sẽ lấy một mạng trong ba người các ngươi..

-Tam Kiếm Tịch Thủy- Nhất Kiếm Phân Thân.. Chết..

Khi chữ “chết” của nàng vừa kêu ra chỉ thấy một tên trong ba bồ y nhân đã hét thảm lên..

-Aaaaaa..khúc..

Diễn biến quá nhanh làm cho hai tên còn lại không kịp phản ứng, cả hai chỉ kịp nghe xong một chữ chết cuối cùng của nàng thì đã thấy một cái bóng lóe lên, nhất thời nàng biến mất rồi quay trở lại vị trí cũ, khi hồi phục tinh thần lại thì cả hai bồ y nhân nghe được tiếng hét thảm của một người trong cả ba cùng một tiếng tuyệt khí của hắn. Nhất thời cả hai hét lên một tiếng phản nộ.

-Nhị đệ(ca)..

-Tiểu nữ nhân đáng chết...ta muốn giết ngươi..

Nghe được tiếng hét thảm cùng phản nộ cùng lời nói của bọn chúng, nàng cười lạnh một tiếng, ánh mắt thích thú mà nhìn thần sắc của hai tên kia cùng thì thể phản hai đây máu cùng nội tạng vurong vài khắp nơi của tên còn lại nở nụ cười lại nói.

-Ta đã nói sẽ lấy một mạng trong ba người các ngươi thì sẽ lấy được, các ngươi không cần nhìn ta như vậy, chuyện các ngươi làm còn kinh khủng hơn ta nhiều.. A..hai tên các ngươi muốn giết ta sao.. khách khách không cần tự ta sẽ...

Nói xong lời cuối cùng nàng ô hô một cái xoay người nhảy xuống vực sâu không đáy trước nộ nhãn của hai tên kia, bởi vì khi nàng dùng một thức trong “Tam Kiếm Tịch Thủy- Nhất kiếm phân thân” thì Nhuyễn cơ tán áp chế trong người nàng đã xuôi theo kinh mạch toàn thân của nàng mà phát tác. Nếu nàng không nhảy xuống vực thì sẽ mềm yếu vô lực động tình như đám phụ mà để cho hai tên kia chà đạp.

Nàng thật hận phụ thân nàng cùng hối hận đã nói cho hắn nghe về giấy mơ của mẫu thân nàng, để rồi hắn cùng với những huynh đệ không bằng sức sinh của hắn bắt theo nàng cùng mẫu thân nàng vào Đông Mạc để lấy thứ đó trong giấy mơ của mẫu thân mình. Để rồi khi gặp chuyện hắn đã đẩy nàng cùng mẫu thân ra để thế mạng cho hắn, mẫu thân vì cứu nàng mà bây giờ hạ lạc không rõ, nàng thật hận chính mình cùng tên phụ thân cùng huynh đệ sức sinh

của hắn..

Không hề nằng “hận” bao lâu Nhuyễn Cơ tán trong cơ thể nàng cũng đã bộc phát, còn có một tia thanh tỉnh cuối cùng nàng khó nhọc đưa kiếm lên toan muốn kết liễu sinh mệnh mình trước khi biến thành một đăm đăng nữ nhân vừa rên rỉ trong khi đang rơi xuống đáy vực.

Nhưng thanh kiếm của nàng chưa kịp chạm vào da thịt tuyết trắng nõn nà trên cổ nàng thì đã tí tách nổ thành từng mảnh nhỏ, nhìn thấy như thế mắt nàng hiện lên tuyệt vọng, nội tâm yếu ớt nghĩ “tại sao không cho ta chết đi cơ chứ, lão tặc thiên muốn ta thành dâm oa đẳng phụ rồi mới cho ta chết sao”, trước khi tia ý thức cuối cùng mất đi nàng cảm nhận được mình đã lọt vào thứ gì đấy thật rắn chắc, thật ấm áp bên tay nàng còn nghe được thứ đó lên tiếng.

-Ngủ đi.

Oa..nàng nhận ra đó là giọng cùng lòng ngực của một nam nhân, trước khi ý thức cuối cùng mất đi nàng nghĩ “a..sao lại ấm áp như vậy, còn ôn nhu như thế nữa..ước gì ta...” nhưng không đợi nàng nghĩ xong, ý thức của nàng cũng mất đi.

Đó không phải là ai khác mà chính là Kha La, đại sắc hồ của chúng ta, hắn đã ẩn thân trên hư không nhìn hết tất cả hành động của nàng và biết được sơ sơ về tính cách của nàng, nếu hắn mà ăn sạch nàng khi nàng mất đi ý thức sau khi nàng thanh tỉnh cũng sẽ không làm gì hắn, mà chỉ nhìn hắn vài cái rồi một churong suy sụp tự sát a, tuy hắn sẽ không để nàng chết nhưng cũng không nắm chắc lắm sẽ khiến nàng cho hắn tâm nàng a. Suy nghĩ của hắn đã đoán đúng nếu hắn mà lợi dụng ăn nàng thì nàng sẽ một churong mà suy sụp đập chết mình, nếu nàng không chết thì cũng chỉ như nữ thi đệ hắn khiến nàng, không có thái độ gì cho hắn cả. Nên hắn cũng chỉ làm cho nàng ngất đi, áp chế độc trong người nàng, vì hắn còn có diệu dụng a, mị độc trong người nữ nhân luôn là huynh đệ chí giao của Kha La a, đại sắc hồ muốn thịt nàng khi tinh thần nàng thanh tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vưu vật dùng tay bên dưới lòng đất

Ôm nàng trong lòng hắn chuẩn bị phi về bên trong cái gì Hoán hoán, tuyệt tuyệt gì đấy chờ nàng tỉnh dậy, hỏi xem những chuyện của Phạm giới rồi thuận tiện ăn vài ngụm đậu hũ non của nàng, nhưng khi nhìn xuống đáy vực Kha La xuất chút nữa đã không thể khống chế được tà hỏa của mình rồi. Hắn chính là nhìn thấy bên dưới lòng đất hơn tám trăm ngàn dặm có một cái hình như là chùa ừ, chính xác là một cái chùa, tất cả kiến trúc đã hư hại tám chín phần, nhưng còn một cái tháp cao tám mươi một trượng dài rộng mười tám trượng màu cổ đồng.

Bên trong có một cái siêu cấp mỹ nữ thua kém chỉ hai phần là có thể bằng nhị a di của hắn. Mái tóc dài óng mượt, gương mặt xinh đẹp tỏa ra thần sắc mị hoặc dâm mị, môi liêu thanh mảnh rủ xuống, mi dài cong vút, tinh mâu trong suốt tỏa ra điểm mị chi sắc, mũi ngọc trong suốt ánh hồng, đôi môi đỏ mọng kiều diễm ướt át, cổ nhỏ trắng nõn như ngọc tác, làn da trắng hồng phấn nộn, thân hình lồi lõm đầy đặn thành thực dụ hoặc, song phong to lớn ngạo nhân tuyết bạch hai nụ hoa hồng hào, tiểu hồng đậu xinh xắn, tuy to lớn nhưng không rủ xuống kiều ngạo uốn lượn, vòng eo xà dạng nhỏ nhắn trắng mượt, kiều đồn to tròn mượt mà trắng bóng như sứ ưu nhã nhếch lên tạo thành hình một quả đào mật chín mọng dụ người, hai chân thon dài cân đối trắng nõn như bạch ngọc gắt gao khép kín, hai bàn chân nhỏ nhắn các ngón chân xinh xắn ánh hồng trong suốt, chính thể nàng chính là một siêu cấp vưu vật, tuy không có xinh đẹp như các a di cùng mẫu thân nhưng nàng cũng chỉ kém hai phần, nàng xinh đẹp mị hoặc dâm mị rất hút hồn.

Nhưng như thế cũng không thể khiến tà hỏa của hắn xuất chút không thể khống chế a, mà là nàng đang trong tình trạng thỏa thân không mảnh vải che thân, ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt, móng tay hơi dài nhọn tinh tế sơn lên một màu đỏ sáng bóng của nàng, một đặt trên nhũ phong to lớn tuyết trắng tròn trịa của nàng xoa bóp, một đang đặt trên u cổ trắng nõn không một ngọn cỏ mà chọc ngoáy bên ngoài hai cánh hoa hồng hào của nàng.

Kha La có thể nghe được âm thanh rên rỉ tiêu hồn thực cốt đầy dâm mị của nàng không ức thúc mà phóng đăng phát ra, cùng nhìn thấy xuân thủy không ngừng tiết ra từ u động của nàng làm ướt hai bên đùi cùng ngón tay của nàng.

Khi hắn nhìn thấy các ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt, các móng tay dài nhọn tinh tế sơn lên một màu đỏ sáng bóng của nàng, trong lòng hắn nghĩ “A..không ngờ móng tay nữ nhân sơn lên màu đỏ lại dụ hoặc như vậy..sau này ta sẽ kiều các lão bà của mình phải sơn lên mới được..hắc hắc..”.

Tập trung nhìn nàng hắn mới phát hiện được nàng không phải phạm nhân mà là Tiên nhân, lại không phải nhân loại mà là Hồ tộc, Hòa Mị Cửu Vĩ Hồ có huyết mạch bảy phần tinh thuần ba phần còn lại thì là của.. Mị tộc. Nhìn đến đây hắn không khỏi ngơ ra, bởi vì Hồ tộc cùng Mị tộc, nhân số rất ít a với lại sinh ra toàn là nữ nhân không a, còn về hắn là một loại ngoại lệ không có cái thứ hai a, uy không lẽ hai nữ nhân Hồ tộc cùng Mị tộc kết hợp sinh ra nàng, hắn rất là nghi hoặc a. Cái này cũng chỉ có thể trách hắn khi vào trong thư phòng của Nhị a di hắn không chịu kiên nhẫn mà ngồi lại thêm ngàn năm mà độc cho hết bí điển liên quan đến chư tộc tam giới a... (Giữ lại một đoạn.. =D..)

Tạm không suy nghĩ về vấn đề con lai này hắn tập trung tinh thần mà nhìn siêu cấp vưu vật dụ hoặc dâm mị này đang tăng lên tốc độ mà khiêu lấy hoa huyết của nàng, theo động tác từ các ngón tay ưu mỹ của nàng, xuân thủy của nàng bắt đầu tiết ra nhiều hơn nhanh hơn, rồi một tiếng “NGÔ” lãnh ngâm cao vút từ đôi đỏ mọng kiều diễm ướt át của nàng. Khi nàng lãnh ngâm sau, sau lưng nàng hiện ra chín chiếc đuôi xích hỏa căng đứng cả lên cùng dòng xuân thủy phun xuất thành dòng từ hoa huyết của nàng bắn ra vài lần, cả thân thể dụ hoặc của vưu vật này run lên từng hồi theo từng dòng xuân thủy tiết ra của nàng.. Tiết thân sau nàng nhuyễn nhược mềm yếu mà nắm đầy từng ngụm không khí, thần thái thoải mái tỏa sáng, hai mắt mê ly nhắm lại, nàng hồi phục tinh thần sau ngón tay thon dài ưu mỹ của nàng xoa thêm vài lần hoa huyết của nàng rồi đột ngột hiện đầy sát khí giọng lạnh lẽo nói.

-Những con lừa trọc Thương Sinh Tự đáng hận, không một lý do mà trấn áp lão nương hơn hai mươi vạn năm tại Phạm giới yếu nhược, làm cho tiên cốt,

tiền đàn cùng nguyên anh của lão nương mơ nhạt gần như sắp hủy đi..

-Những con lừa trọc các ngươi đừng để lão nương nhìn thấy được, nếu không lão nương quyết đồ tạt các ngươi...

-.....

Nhìn ngắm nàng dùng tay xong hần đang ngắm nhìn thân thể thành thực dụ hoặc phủ trắng hồng phấn nộn phủ lên một tầng đỏ ửng của nàng, thì nghe được nàng tự nói mất hần lộ ra một tia sát khí, hần cũng đã nghe mẫu phân kể về mối thù truyền kiếp từ rất xa xưa của Hồ tộc cùng những tên khốn kiếp tự xưng là Phật môn ở Phàm Giới cùng Tiên giới rồi, trong tâm hần từ lâu đã gieo một mầm mống đồ sát hết những tên tự nhận Phật môn nhân ở Phàm giới cùng Tiên giới rồi.

Nếu nói đến chân chính Phật môn thì phải là Phật Môn ở Thần giới, đó mới chân chính là Phật môn, cho dù ngươi là át nhân như thế nào bọn hần cũng sẽ không đi ra hô to “à đi đả phạt, tội nghiệt của thí chủ quá nặng, không nên sống trên đời gây hại nữa, chúng ta sẽ tiễn ngươi đầu thai kiếp khác làm người mới” đại loại là vậy rồi ô hô cả đám xông vào quần công chém giết, đánh không được thì thêm một bầy lớn nhỏ bài trận pháp trấn áp mãi đến cho người ta hao chết.

Phật môn chân chính tại thần giới chỉ mời người ta vào tự, không phải dụ vào nhà mình giết hay trấn áp mà là ức thúc không cho người ta ở bên ngoài gây họa, để hần bên trong tự dùng Phật tâm của mình mà độ hết những thứ tiêu cực trong người của ma đầu đến khi hoàn toàn trở thành người khác, chỉ phong ấn tu vi để hần tự do muốn gì làm nấy trừ việc đem đệ tử của nhà ra tìm hiểu nhân sinh là được, dùng thái độ tôn trọng mà làm việc....

.....

Nghĩ ngợi một hồi hần đã có thêm một mục đích nữa chính là giải quyết sạch sẽ mấy cái con lừa trọc cạo đầu treo biển Phật môn nhân. Kha La dùng tinh thần truyền âm nói vào bên trong tai của nữ nhân vu vật trong cô tháp bên dưới lòng đất.

-Tiểu yêu tinh, chờ ta một ngày, ta sẽ đem nàng đi ra.

-Uy...không lẽ nhân gia đã dùng tay đến gây ảo giác rồi, sao lại nghe âm thanh của nam nhân a..

Khi hần nói xong cũng không có tiếp tục nói thêm với vu vật dụ hoặc chúng sinh bên dưới thêm, vì còn một mỹ nhân lạnh lùng trong ngực hần a.

Thân ảnh Kha La nháy mắt đã hạ xuống đứng trên mặt đất dưới đáy cốc, tìm một tảng đá lớn gọt một cái cho nó bằng phẳng, lấy một cái điệm dày đặt nàng nằm lên. Cởi bỏ y phục rách nát của nàng, ôn nhu lau đi hết vết máu chữa trị tất cả vết thương trên người nàng, rồi mặc một bộ sa y màu tím mỏng manh đến trong suốt lên người nàng, làm lộ một thân thể thiếu nữ thành thực có lỗi có lỗi vừa chín mọng của nàng.

Làm xong hết mọi thứ Kha La lấy ra một cái ghế nhỏ, một cái bàn nhỏ, rồi lấy Thái Quang Lưu Âm Cầm ra đặt lên bàn, ngồi lên ghế nhỏ đánh vài khúc nhạc, chậm rãi chờ mỹ nữ tỉnh lại..

.....

Khi nàng tỉnh lại, đầu tiên là nghi ngờ nghĩ “ta đã chết rồi sao..” bị suy nghĩ của mình làm chọc cho chính mình cười, nàng nghĩ tiếp “nếu ta đã chết rồi làm sao còn ngồi đây được chứ..” nàng thanh tỉnh hoàn toàn sau, bên tai của nàng mới nghe được tiếng đàn du dương, réo rắt như suối nhỏ im diệu mà vang lên bên tai nàng, nàng như nhớ lại gì đấy vội nhìn xuống thân thể nàng. Không nhìn thì thôi, khi nhìn lại mặt ngọc của nàng không khỏi đỏ ửng cả lên, nhớ tới khi mình bị Nhuyễn Cơ tán bộc phát chính mình đã nhảy xuống vực để không bị hai tên kia chà đạp, nàng còn nhớ rất rõ trước khi thần trí lâm vào đám loạn đã dùng kiếm toan kết liễu mình..rồi kiếm toái..sau đó rơi vào lòng ngực của một nam nhân..ngủ đi... Nhưng bây giờ vết thương lớn nhỏ trên người đã khỏi, y phục rách nát cũng đã đổi thành sa y từ sắc..uy sa y, Nhuyễn cốt tán, ngắt đi, nam nhân...??

Sâu chuỗi một lần nàng không khỏi hoa dung thất sắc, dùng tay của mình vạch sa y ra một bên sờ sờ hai cái xuống hạ thân, sau đó sắc mặt bình phục dùng ngọc thủ vuốt hai cái lên ngực, thở phào một hơi..

Nhưng mặt ngọc của nàng rất nhanh lại tiếp tục đỏ ửng cả lên, len lén mà đưa mắt nhìn Kha La đang nhắm mắt mà đàn một khúc nhạc... Nhìn đến gương mặt của hần sau, nội tâm của nàng không không khỏi bình bịch nhảy loạn lên như có hàn ngàn con hưu đàn nhảy nhót chạy nhảy loạn thất bát tao trong tâm nàng, ánh mắt nàng nhìn hần đến thất thần... Khi nàng tỉnh táo lại đã phát hiện mình đã đi đến gần hần một đoạn, giật mình “ách” một tiếng sau đó nàng như mèo ăn vụng bị bắt quả tang mà chạy nhanh lại tảng đá lớn có lót chăn mềm bệ bộn nằm xuống giả bộ chưa thức tỉnh, tim đập loạn mà nằm đấy.

Kha La nhắm mắt nhưng có thể phát hiện từng động tác nhỏ của nàng, nhưng hần kì lạ là khí chất lạnh lùng của nàng lại phi đi trốn góc nào trên người nàng rồi ra, chỉ nhìn thấy có một mỹ nữ xinh đẹp tỉnh tỉnh như tiểu nữ nhân yếu đuối a. Muốn biết được câu trả lời, Kha La ý niệm khẽ động buồn ra một tia Nhuyễn Cốt tán hần đã áp chế bên trong người nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 15: Sở Linh...kích tình (1)

Khi Kha La vừa thả ra một tia Nhuyễn Cốt tán mà hấn đã áp chế trong người nàng, cơ thể của nàng hơi run nhẹ lên một cái, hai chân thon dài không khỏi hơi khép chặt lên một tý.

Nàng đang giả bộ chưa thanh tỉnh lại thì đột nhiên cảm giác được Nhuyễn Cốt tán tựa hồ đã biến mất khi nàng vừa thanh tỉnh, bây giờ lại nhảy ra một tia chạy loạn lên trong người nàng, một tia rồi một tia, đến khi nhảy ra hai phần mười lượng độc mà nàng đã trúng phải thì dừng lại.

Nàng có thể cảm giác được cơ thể mình không ngừng nóng lên, dưới tiểu phúc có một luồng hỏa khí truyền lên đang chậm rãi thiêu lên cơ thể của nàng, cơ thể thướt tha đầy đặn thành thực của nàng ửng hồng lên, mũi nhỏ tinh mỹ hơi thở trở nên nhanh hơn, hai ngọc thủ của nàng hơi run lên như cố kìm nén một hành động gì đấy, hai đùi ngọc khép chặt của nàng hơi cọ vào nhau, trong cổ họng tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ cố áp chế phát ra...

Nàng biết mình sắp tới sẽ như thế nào, nàng bật người ngồi dậy sắc mặt lạnh lùng giọng nói hơi khó khăn thở gấp từng ngậm, lãnh lẽo nói với hấn.

-Người..người có thể đi..đi..nơi..nơi khác được..ư..không..

Kha La đang giả ngơ mà đàn cho hết khúc nhạc của mình rồi dừng lại, mắt chậm rãi mở ra ánh mắt huyết hồng yêu dị nhìn nàng một cái, như không biết chuyện gì xảy ra chậm rãi hỏi nàng.

-Nàng đã tỉnh..

Nhìn thấy ánh mắt huyết hồng yêu dị cùng gương mặt của Kha La, tâm nàng đã loạn giờ còn loạn hơn, cố áp chế tâm tình giọng lạnh lẽo lại vang lên.

-Đã..đã tỉnh người..người có thể..đi nơi..khác được không..

-Nàng cảm giác được cơ thể của mình có gì không ổn không vậy..

-Ta..cơ thể ta rất ổn..người có thể đi ra..nơi khác được không..

-Tên nàng là gì..

Nghe câu trả lời của nàng, Kha La tiếp tục hỏi tên nàng, trong lòng thầm cười nghĩ “nàng ồ, ta chỉ được làm bằng rom a”.. Không thấy hấn đáp ứng mình mà đi ra nơi khác, gương mặt lạnh lùng cùng giọng lãnh lẽo của nàng trở nên gấp gáp mà nói với hấn.

-Sốt..Sở Linh, người..ư..có thể đi..nơi khác được chưa..

-Tại sao nàng cứ bảo ta đi ra nơi khác, nàng cảm thấy không khỏe à, để ta xem

-Đừng..đừng..Ư..

Đã biết được tên nàng cùng mục đích đã thành công, Kha La tiến lại gần nàng, một tay đặt lên cổ tay trắng nõn của nàng vờ như là bắt mạch xem bệnh của nàng.

Khi tay hấn chạm vào cổ tay của nàng, Sở Linh không khỏi trở nên gấp gáp mà hô lên toan ngăn hấn lại gần nàng, nhưng khi bàn tay hấn đặt lên cổ tay nàng, cảm giác ấm áp truyền từ tay hấn qua cho nàng gần như muốn mất khống chế, lại ngửi được hương vị nam nhân nồng đậm trên người của Kha La tỏa ra, Sở Linh có vọng động muốn trao thân cho hấn. Nhưng nàng vội vàng mà áp chế xuống vọng động của mình, nàng nói một tiếng khó nhọc rồi vùng chường ra vồ lên người Kha La một cái.

-Xin lỗi..

Khi chuông của nàng chưa chạm vào người mình, Kha La vội áp chế lại chín ngàn chín trăm chín mươi chín pháp tắc Thời, Không trong người hấn lại, tránh cho bọn chúng tự động phòng ngự mà đánh chế Sở Linh, chuông ấn của nàng chậm lên người hấn, Kha La cố mà bức ra một ngụm huyết phun ra rồi như lưu tinh bay lên không trung, vì diệu rọi oánh xuống trên bên cạnh Sở Linh chừng hai gan tay độ dài, rơi xuống xong còn hung hăng phun thêm hai ngụm máu lớn, nhìn nàng giả bộ nghi hoặc hỏi.

-Tại sao, nàng..

Trước khi thần trí mơ hồ vì nhuyễn cốt tán, Sở Linh dùng ánh mắt biểu thị xin lỗi rồi nở một nụ cười bất đắc dĩ nhìn hấn rồi nghĩ “ Aizz, số trời đã định mà..” nghĩ xong rồi thần trí của nàng cũng mơ hồ đi..

Sở Linh ngã người nằm xuống đệm mềm mà hấn đã trải cho nàng nằm khi trước, cả cơ thể nhuyễn nhược nằm đấy, miệng nhỏ phát ra âm thanh rên rỉ lúc lớn lúc nhỏ không ngừng một hồi rồi cả cơ thể nàng run giật lên, hai đùi ngọc gắt gao kẹp chặt. Nằm đấy một hồi mắt nàng chợt mở ra, sắc mặt lạnh lùng hiện lên thần thái dâm mị nhẹ nhàng xoay người ngồi dậy rồi trèo lên người của Kha La đặt mông ngồi lên bụng hấn, ánh mắt hiện lên xuân ý liên miên không dứt, gương mặt dâm mị mỉm cười nhìn hấn rồi từ từ cởi đi sa y mỏng manh trên người xuống, để lộ ra thân hình tuyết trắng nõn nà thướt tha thành thực trước mắt Kha La.

Ném sa y qua một bên, Sở Linh mút một ngón tay của mình ánh mắt hàm xuân gương mặt thần thái dâm mị nhìn hấn, kiều đồn của nàng ma xác tới lui trên bụng hấn, giọng dụ hoặc nói như câu xin với Kha La.

-Nhân..gia..nhân gia khó chịu..chàng..chàng giúp..giúp ta.

Như để chứng minh bản thân khó chịu là sự thật, Sở Linh nâng kiêu đồn của nàng về phía trước đùi ngọc tách ra, ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt đưa xuống hoa huyết đã ướt sũng của nàng tách ra khép lại hai cánh hoa hồng hào bên dưới cổ thom đen mượt lụa thừa đã ướt xuân thủy của nàng vài lần cho xuân thủy chảy ra, ánh mắt như nói “ngươi tin lời nhân gia chưa” nhìn hấn một cái.

Kha La thu hết hành động của Sở Linh (phiên bản trứng xuân được) này vào mắt thầm nghĩ “không ngờ a, mỹ nữ lạnh lùng này bên trong lại cất chứa một

Kha La không một câu trả lời nào lại cho Sở Linh, chỉ vươn hai tay ra nắm lấy song phong tròn trịa to tròn trắng như tuyết mềm mại co giãn xúc cảm mỹ diệu cao ngạo vênh lên một bàn tay không thể nắm bắt hết của nàng nhào nặn, ánh mắt như nói “mỹ nữ người hài lòng chứ”.

Nhìn thấy Kha La hai tay nhào nặn song phong kiêu ngạo của mình, Sở Linh “Úm ưm..” rên rỉ vài tiếng rồi đưa một cái ánh mắt lan tràn xuân ý nhìn hấn một cái. Một bàn tay ngọc thì đưa xuống xoa xoa hoa huyết đang không ngừng tiết xuân thủy của nàng, đôi môi hồng hào thì mút một ngón tay của nàng lớn giọng rên rỉ đầy dụ hoặc biểu thị cho hấn xem.

Như không hài lòng Kha La chỉ nhào nặn ngực mình, Sở Linh nhích kiêu đồn của nàng lên, đưa hai cánh hoa hồng hào đã ướt sũng của nàng lại gần môi hấn lắc lư vài lần khiêu khích tà nhãn của Kha La, hiểu ý nàng hấn buồn ra song phong mềm mại xúc cảm mỹ diệu của nàng.

Đưa hai tay đặt lên kiêu đồn to tròn của nàng nhào nặn vài cái rồi nâng lên áp sát hoa huyết cổ thom đen mượt lụa thừa của nàng lại gần, mũi hấn hưng hăng ngửi lấy hương thom xừ nữ phát ra từ xuân thủy của nàng cùng u hương thom như son lan trên thân thể nàng phát ra. Cả hai hương thom hòa quyện vào nhau làm cho hấn so sánh thứ hương thom của Chu Mị cùng nàng, nghĩ cả nửa ngày hấn cũng chẳng phân biệt được ra cái gì.

Kha La nghĩ không ra thì ném ra sau đầu, hưng hăng hút hít thêm vài ngụm u hương trên người nàng rồi hấn há kiếng ra một lần ngậm lấy toàn bộ hai cánh hoa hồng hào phủ đầy xuân thủy của nàng mút nút, đưa lưỡi ra ngoạm gia nơi thịt mềm cùng ngoài u động của Sở Linh, say sưa mà du ngoạn trên u cổ trắng nõn lụa thừa vài ngọn cỏ thom đen mượt của nàng..

-Úm..Ăn..ăn.. ưm..chàng làm cho..cho nhân..nhân gia thật dễ chịu..

Bị Kha La tận tình mà du ngoạn trên u cổ của mình, Sở Linh hai tay tự xoa nắn lấy hai song phong tròn trịa tuyết trắng ngạo nhân cao ngạo vênh lên của nàng, miệng nhỏ không ngừng thở dốc phát ra từng âm thanh rên rỉ dâm mị hưng hăng mà kích thích lên tinh thần của hấn, không bao lâu sau Sở Linh lãnh ngâm cao vút một tiếng đầy kiêu mị.

-Úm..ưm...nhân gia..nhân gia muốn muốn..rồi..

Tuy Sở Linh miệng lãnh ngâm muốn “tiết thân” rồi nhưng mà nàng lại không biết nói như thế nào, nàng dâm mị là bởi vì mị độc đã kích thích lên

Đúng như hấn nghĩ Sở Linh rất nhanh đã hồi phục sinh long hoạt hổ trở lại, ánh mắt hàm xuân của nàng dụ hoặc mà nhìn hấn một cái rồi kiêu mị lên nói.

-Chàng làm nhân gia rất dễ chịu, nhưng nhân gia còn muốn nữa.. (:D tác sắp hết máu..)

-....

Hấn yên lặng không trả lời mà thích thú nhìn nàng, hai tay đang vuốt ve lưng nàng dừng lại đưa xuống vỗ vỗ lên kiêu đồn của nàng, làm cho kiêu đồn của nàng ba đào nhộn nhạo không thôi cảnh quan thật mê người a. Đã đến lúc hành sự chính, huynh đệ dưới khó của Kha La dùng mãnh mà cương quyết đứng lên, to lớn nóng bỏng mà áp sát lên hoa huyết cùng rãnh sâu nơi kiêu đồn của Sở Linh, làm nàng “Anh..a” rên rỉ một tiếng.

Sở Linh gương mặt dâm mị, ánh mắt nhìn hấn một cái, đưa tay xuống nắm lấy đại đồ vật cứng rắn, to lớn nóng bỏng của hấn, rồi dụ hoặc khanh khách cười nói.

-Khách..khách..nhân gia muốn “ăn” nó..

-....

Hấn từ chối chi ý kiến, để cho nàng dễ dàng “ăn” huynh đệ đang phần nộ của mình, Kha La ý niệm khôi toàn bộ y phục trên người của hấn trong nháy mắt biến mất. Khi y phục trên người hấn biến mất hoàn toàn, ánh mắt hàm xuân của Sở Linh không khỏi tỏa sáng mà nhìn thân thể của hấn, ngọc thủ đang rành rỏi của nàng thích thú mà sờ qua sờ lại trên người hấn một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Sở Linh...kích tình (2)

Sờ qua sờ lại cơ thể của Kha La một lúc, Sở Linh không tiếp tục sờ nữa mà chống ngọc thủ lên người hấn ngồi dậy, tách hai đùi ngọc ra ngồi phía trên đồ vật to lớn cứng cứng mòng bông của hấn, một tay tách hai cánh hoa hồng hào của hấn ra, tay còn lại dẫn dắt đồ vật to lớn nóng bỏng của Kha La mà ma

sát lên thịt mềm giữa hai cái hoa hồng hào của nàng một hồi, không biết nên làm gì tiếp theo.

Kha La nhìn nàng chỉ ma xác huỳnh đệ của mình vào hoa huyết của nàng, tự mình khiêu lấy xuân thủy không ngừng chảy ra không biết làm gì tiếp theo, chờ nàng ma sát huỳnh đệ hẳn ngay vị trí hẳn nàng huỳnh đệ của mình lên một cái chuẩn xác mà phá tan phòng tuyến cuối cùng của nàng đi sâu vào trong, giọt giọt huyết đào của Sở Linh chậm rãi chảy xuôi theo huỳnh đệ của hắn..

Khi đồ vật to lớn cứng rắn nóng bỏng của Kha La phá tan phòng tuyến cuối cùng của nàng, một cảm giác đau đớn căng đầy từ hạ thân truyền đến cho nàng, hai lệ châu chảy xuống hai bên má hồng của nàng, hai môi nhũ lại một cái. Sở Linh không phải là cảnh giới Hư Tiên như Chu Mị mà nàng chỉ có cảnh giới Chân Đan đỉnh cho nên khi hắn tiến vào trong người nàng, nàng không có nhanh chóng mà loạn khởi như Chu Mị.

Một lúc lâu sau, khi đã thích ứng với kích cỡ huỳnh đệ của hắn, Sở Linh mới kiều mị đưa ánh mắt hàm xuân có cái tia oán trách nhàn nhạt nhìn hắn một cái, mới dụ hoặc một tiếng nói với hắn.

-Đồ vật của chàng, xuất chút đã xé nát nhân gia, ta phải hảo hảo mà trừng phạt hắn...

-....

Nói xong kiều đồn đầy đặn của nàng chậm rãi hạ xuống, dần dần nuốt trọn huỳnh đệ của hắn vào trong u động của nàng, khi u động của Sở Linh nuốt hết đồ vật cứng rắn nóng bỏng của Kha La vào trong, nàng rên rỉ một tiếng thoải mái cùng thích thú, kiều đồn của nàng bắt đầu loạn khởi, xuân thủy của nàng cũng theo nói hai người kết hợp mà chảy xuống. Cảm giác mềm mại nhưng chặt hẹp lại từ huỳnh đệ truyền đến, cùng mỗi lần kiều đồn của nàng hạ xuống huỳnh đệ của hắn điều đình đến hoa tâm của Sở Linh, cảm giác vi diệu không ngừng truyền đến cho hắn.

Nhìn hai nhũ phong tròn trịa tuyết trắng điểm xuyên hai nụ hoa hồng hào cùng tiểu hồng đậu đã nhô cao của nàng không ngừng nhảy nhót lên xuống của Sở Linh một lúc, hai tay rảnh rỗi của Kha La nắm lấy bắt đầu nhào nặn, bị Kha La nắm lấy nhũ phong nhào nặn cùng khoái cảm dưới hạ thân không ngừng trùng kích.

Sở Linh bắt đầu lớn tiếng rên rỉ lớn tiếng hơn dâm mị hơn, hơi thở trở nên nhanh chóng, làn da tuyết trắng nõn nà của nàng phủ thêm một tầng ửng hồng lộ ra càng mê người hơn. Cảm giác u động của Sở Linh không ngừng bóp chặt lấy huỳnh đệ của mình hơn, ý niệm hẳn khẽ động đem tất cả xuân được trong người của Sở Linh lấy hết ra cơ thể của nàng, đánh thức ý thức chân thật đang ngủ say của nàng dậy..

Khi xuân được trong cơ thể nàng toàn bộ biến mất, tinh thần chân chính của nàng cũng được hắn đánh thức hoàn toàn, nàng cảm thấy mộng của mình không ngừng nhả ra nuốt vào một đồ vật to lớn cứng rắn bóng bóng của nam nhân, ngực thì bị hai tay hắn nhào nặn thành đủ mọi hình thù, nàng suy nghĩ một chút thì cho ra kết luận “mọi thứ là do tên nam nhân tuyệt mỹ này bày ra”. Nghĩ thì nghĩ như thế, nhưng nàng cũng không có oán trách hắn, đồ vật của hắn cũng đã lấy đi trình tiết của nàng, có oán trách cũng vô ích, thế thì tận hưởng đi. Kiều đồn Sở Linh không có dừng lại trong khi nàng suy nghĩ mà chỉ chậm đi một nhịp, nàng vừa loạn động kiều đồn thân thái cũng không có thay đổi biến thành lạnh lùng mà trở nên càng dâm mị hơn, nàng vừa rên rỉ vừa hồi hắn.

-Tất..tất ưm..ưm là do ưm..là do chàng bày ra..ưm đúng không..

-Chính là do ta, nàng có hận ta không..

Nghe được Kha La xác nhận tất cả, động tác của Sở Linh càng tăng nhanh hơn tiếng rên rỉ càng dụ hoặc mê người hơn, rồi nàng lãnh ngâm một tiếng cao vút, ngã nằm xuống người hắn.

-Àn...ngô..thiếp không..xong.. Ngô...

Sở Linh nằm trên người của hắn không ngừng run rẩy, u động ra sức mà bóp chặt lấy huỳnh đệ của hắn, xuân thủy nóng hổi không ngừng phun ra từ hoa tâm của nàng bao phủ lấy huỳnh đệ của hắn..

Hắn là lại dùng hai tay nhẹ nhàng vuốt ve trên lưng của Sở Linh một lần nữa, rất nhanh nàng đã lấy lại tinh thần sau khi vấn đỉnh vu sơn, vẽ mặt dâm mị không thay đổi mà nhìn hắn, giọng mang mị hoặc nhìn hắn nói.

-Thiếp không hận chàng, thiếp muốn nữa...

Nói xong Sở Linh lại tiếp tục như một nữ kỹ nữ, không ngừng trên người của Kha La đòi lấy một lần lại một lần, khi hắn xuất vào trong người nàng lần thứ ba, nàng mới ngã nằm trên người hắn rên rỉ nhỏ nhỏ thờ dốc lấy, hạ chân nàng vẫn quấn chặt lấy hông hắn không cho huỳnh đệ còn đang cứng rắn của hắn rút ra, hai ngọc thủ quấn chặt trên cổ hắn, gắt gao đè ép song phong tròn trịa tuyết trắng cao ngạo của nàng trên ngực hắn.

Nghỉ ngơi một hồi sau nàng nói nhuyển nhược ngẩng đầu nhỏ lên nhìn Kha La như cầu xin.

-Huỳnh giúp ta tìm lại mẫu thân, cùng giết hai người..

-A..nàng nói là hai tên này sau..

Nghe nàng hỏi hắn phát tay một cái thi triển Vọng Ảnh Tâm Kính, hiện ra hình ảnh hai tên đã truy đuổi nàng bên trong, cả hai tên đang nằm trong một dấu ấn bằng bàn tay to lớn, cơ thể nát như huyết thủy, chỉ còn hai cái đầu là nguyên vẹn, vẫn giữ nét mặt phần nộ cùng tiếc nuối, vị trí vẫn là phía trên tuyệt cốc.

Nhìn đến hình ảnh trong Vọng Ảnh Tâm Kinh, hai mắt hàm xuân của Sở Linh hiện lên thêm một luồng hải hệ ý, thần thái đậm mị trên gương mặt xinh đẹp xuân quang tứ xạ đầy thỏa mãn của Sở Linh lại hiện lên, kiều đồn đầy đặn vểnh lên của nàng lại động đậy, giọng nói dụ hoặc lại vang lên.

- Tướng..công, nhân gia muốn chàng thô bạo ta..

Kha La nhìn nàng như vậy, ánh mắt tức giận nhìn nàng vỗ mạnh hai cái lên kiều đồn của nàng mấy cái nói.

- Tiểu yêu tinh, đừng làm thương mình..

Khi tay hấn vỗ lên kiều đồn của nàng, sóng ba đào mãnh liệt nổi lên, cảnh quang mê người làm hấn lại muốn tiếp tục ăn nàng, nhưng rất nhanh lại áp chế xuống, đặt tay lên nhẹ nhàng xoa dịu đi vì lực đạo hấn hơi mạnh nên hăng lên trên kiều đồn của nàng đầu tay đỏ chót.

Kiều đồn của Sở Linh bị hấn đánh mấy cái, rất đau nhưng đồ vật của hấn còn trong u động của nàng, nên làm cho nàng rên lên một tiếng, giọng dụ hoặc mang theo ủy khuất nói.

-Tướng..công, nhân gia cũng chỉ muốn trả công chàng thôi mà, sau lại đánh mông nhân gia.

Tuy Sở Linh kêu hai tiếng “tướng công” hơi ngập ngừng nhưng vẫn thuần thực nói ra, nói thật đã lớn như vậy nhưng nàng cũng không có bị đáng mông qua, nay bị hấn đánh mấy cái nàng cũng ngưng ngưng dấy, những nghĩ kĩ lại thì đồ vật to lớn cứng rắn nóng bỏng còn đang trong người nàng dấy nên nàng cũng không có khựng ngừng tiểu nữ nhân gì hết, vẫn là nũng nịu nói với hấn.

-Nàng đừng làm thương mình, nói xem nẫu thân của nàng hạ lạc ở nơi nào ta sẽ tìm về cho nàng.

-Ấn..cái này là phải kể đến sáu năm trước khi thiếp mười bảy tuổi..

-A..nàng năm nay đã hai mươi ba rồi a..

Không để nàng kể xong Kha La đã chen ngang lời nàng mà hỏi một câu, bị hấn chen ngang lời nói của mình Sở Linh không có tỏ ra tức giận, nàng giả giọng buồn rầu mà nói.

-Tướng công có phải chàng chê nhân gia lớn tuổi hơn chàng hay không..

Nghe lời nói của nàng, Kha La bỗng đứng hình vài giây nghĩ “ách tuổi của ta có thể còn lớn hơn cả tổ tiên của nàng mười lần a”, nghĩ thì nghĩ nhưng hấn cũng bẽn lẽn mà nói nàng..

-Nương tử, nàng có muốn biết ta bao nhiêu tuổi không..

-Muốn a, cả tên của chàng nữa, đã làm nhân gia như vậy mà chàng không nói tên chàng cho nhân gia nghe..

-Ách..cái này lát nữa nàng sẽ biết, bây giờ ta nói cho nàng tuổi của ta....

-Ấn...

-Ta đã.....

-Oa...không ngờ nhân gia lại bị một lão nhân ăn mất a...hu..hu

-....

Nghe xong số tuổi của Kha La, Sở Linh giả bộ khóc lóc lên, chọc cho hấn cười không thôi, cười xong hấn mới hỏi nàng.

-Nương tử, mẫu thân của nàng tên là gì a.

-A..mẫu thân thiếp tên là Hàn Thuyên Thuyên..

-Ấn..vậy là được rồi, mẫu thân của nàng hiện giờ không có nguy hiểm gì a.

-Thật vậy..chàng không có gạt nhân gia chứ..

-Thật..

-Không có gạt nhân gia cho nhân gia yên lòng chứ.

-Ừm..

Cả hai người hỏi người đáp một hồi, khi nhìn thấy cái gât đầu kiên định của Kha La, Sở Tuyết mới không có truy hỏi tiếp. Còn hấn thì chỉ có thể bất đắc dĩ mà lừa nàng một sự việc nhỏ, tuy mẫu thân của nàng không có ở không a, nàng bị một cái siêu cấp mỹ nữ long tộc dùng đuôi long vĩ kiềm rất xung sướng a. Hấn xác định được cụ thể vị trí của nàng sao, biết được hai nàng ấy là bị nhốt a...không quan tâm thêm nữa bây giờ tà hỏa của hấn lại đốt lên

rồi, Kha La không có ý đi áp chế làm gì, ôm lấy Sở Linh rồi nói.

-Nương tử, giờ ta sẽ đưa muội đi gặp tỷ muội của nàng..

-A..nhân gia là kẻ đến sau ư..chàng thật hoa tâm..khách khách... Nhưng nhân gia thích.

-Nàng không muốn quay lại là chính nàng sau..

-....

Nghe Kha La hỏi như thế, nàng hơi ngẩn ra xong rồi mới cười dụ hoặc, mị nhãn ném một cái cho hắn nói.

-Nhân gia trong lòng không còn lo lắng..không muốn làm mặt lạnh nữa, nhân gia muốn làm hảo nương tử của chàng thôi..

-A..hắc..hắc.. Nàng thật đáng yêu..

Nghe Sở Linh nói như vậy hắn mới hiểu được nàng lạnh lùng là vì đưa sắc mặt ra cho cừu nhân cùng lòng lo lắng nên mới suốt ngày làm lạnh mình... rồi ôm nàng biến mất tại chỗ..

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Song phi (20+)

Khi xuất hiện lần nữa hắn đã ở bên trong sinh mệnh pháp khí của mình, một tay ôm Sở Linh một tay kéo chần trên người Chu Mị ra, đặt Sở Linh nằm bên cạnh Chu Mị cho nàng nhìn vào gương mặt ngủ say của Chu Mị, nhìn vào dung nhan xinh đẹp vũ mị của Chu Mị, tiếng cười khanh khách của nàng vang lên.

-Khách khách..tướng công, tỷ tỷ thật xinh đẹp..

-...

Nói xong Sở Linh mặt kệ hắn mà xoay người qua nằm lên thân thể của Chu Mị, nhưng nàng xoay người qua huynh đệ đang trong hạ thân của nàng vì vậy mà tuột ra làm nàng nhăn mặt một cái, lắc lắc hai mông nhìn hắn nũng nịu nói.

-Tướng công..nhân gia đau đớn..

Nhìn kiều đồn nàng nhếch lên lắc lư qua lại cùng giọng ai oán của nàng, Kha La vỗ vỗ lên kiều đồn đầy đặn to tròn của nàng hai cái cười nói.

-Hắc..hắc..để tướng công giúp nàng..

Nói xong trên tay hắn hiện lên một luồng linh lực nhu hòa rồi đặt lên hoa huyết của nàng xoa nhẹ nhàng, trong nháy mắt hoa huyết sung đỏ của nàng từ từ khôi phục lại, được tay Kha La xoa nhẹ vài lần hạ thân của nàng cảm giác dễ chịu lại đến với nàng, xuân thủy lại rí rí ra, giọng dụ hoặc của nàng lại vang lên.

-Tướng công..thật dễ chịu nhân gia không còn đau, lại muốn muốn tướng công..

-Hắc hắc..nàng giúp nàng ấy thức tỉnh, để ta giúp nàng..

-Ấn..tướng công thật xấu xa..

Kha La cũng không có nói thêm lời nào, dẫn động huynh đệ của hắn trực chỉ hoành long, tiến vào u động âm ướt ấm nóng của Sở Linh bắt đầu một đợt chinh phích mới..

Chu Mị đang ngủ say sau khi đã quá độ với Kha La thì trong mơ nàng lại cảm giác được ngực của nàng bị một vật tròn tròn đè ép lên, dưới hạ thân lại truyền đến dễ chịu kích thích làm nàng rên lên một tiếng, như tỉnh như mơ mà nói nhỏ.

-Tướng công, dễ thiếp nghĩ ngơi đi mà, thiếp mệt mỏi..

-....

Một lúc sau, cảm giác kích thích dưới hạ thân của nàng lại tăng lên, nàng có thể cảm nhận được hạ thân mình dưới sự du ngoạn của hai ngón tay nhỏ nhắn thon dài đã ướt sũng, cảm nhận được không phải ngón tay của Kha La đang loạn động mà là của một người khác. Chu Mị mơ mơ hồ hồ tỉnh dậy,

nàng đang mơ hồ thì bên tay vang lên giọng dụ hoặc rên rỉ khó nhọc của một nữ nhân khác bên tay nàng..

-Tỷ..tỷ..ân..ân..ngươi..cũng đã thức tỉnh...giúp muội muội với..Ân..ngô ~

-Tỷ tỷ..a..ta lại có muội muội..sao ta không nhận thức...

Khi Chu Mị hoàn toàn tỉnh táo sau, mở đôi mắt ra nàng nhìn thấy trước mắt mình có một nữ nhân xinh đẹp không kém với mình thần thái đậm mị xuân quang tứ xạ, đang yêu kiều không ngừng rên rỉ gọi mình.. Rồi nàng cũng chân thực cảm giác được nhũ phong của mình là bị song phong của nàng ta đè lên, hạ thân mình thì không ngừng bị ngọc thủ của nàng hí lộng xuân thủy la tràn không thôi, nàng biết là ai bày ra cái trò này, dung nhan xinh đẹp vũ mị của nàng nở nụ cười quyến rũ trêu chọc nàng Sở Linh.

-Ngươi nha..trêu chọc tướng công rồi bây giờ đánh thức ta, gây họa cho ta..hừ hừ phải trừng phạt ngươi mới được...

Nói xong Chu Mị đưa hai ngọc thủ ra nắm lấy hai song phong tròn trịa của Sở Linh đẩy nàng lên mà nhào nặn, bị đẩy lên cao không còn điểm tựa Sở Linh phải đặt ngọc thủ của nàng lên nhũ phong của Chu Mị làm điểm tựa.

Kích thích từ phía sau từ Kha La và trên ngực song trọng kích thích đáng úp lên tinh thần cùng thân thể rất nhanh Sở Linh lãnh ngâm lên một tiếng cao vút tiêu hồn, cơ thể nàng run rẩy không thôi.

-A nha.. Nhân gia..nhân gia lại không..không xong rồi..Ngô~

-Ngô..tướng công..um

Khi Sở Linh nhuyển nhược nằm trên người của Chu Mị, Kha La lại đem huynh đệ của hấn chen chúc mà vào u động của Chu Mị làm nàng kêu lên một tiếng, khi đi vào u động của Chu Mị hấn lại kì quái rằng hấp lực của nàng lần này lại tự vận chuyển không có chờ đến khi nàng tiết thân mới xuất hiện, Kha La mang theo nghi hoặc cùng thích thú không thôi lại tăng lên tốc độ mà ra sức trên người của Chu Mị.

Khi hấn tăng lên tốc độ làm cho cảm giác kích thích của Chu Mị lại tăng lên, nàng không có ngại ngần gì khi Sở Linh còn trên người nàng mà lớn giọng tiêu hồn mà rên rỉ, rất nhanh giọng rên rỉ của nàng biến thành một tiếng lãnh ngâm.

-Ân..ân..tướng công..thiếp không xong..rồi..Ngô

-Tỷ tỷ...tiếng rên của ngươi làm nhân gia lại muốn rồi.. Tướng công..

Sở Linh nằm trên người của Chu Mị, khi nàng run rẩy tiết thân làm cho thân hình của Sở Linh cùng pháp phòng theo. Lần này Kha La cũng không nhịn được nữa mà phun tất cả vào sâu trong người Chu Mị, hấp lực trong nàng làm hấn có cảm giác, nếu hấn cảnh giới thấp hơn nàng hấn sẽ bị hấp lực của nàng hút vào luôn a... (..nhìn máy hút bụi khi dọn phòng mà ra =D..)

Đem tất cả vào người Chu Mị sau, nghe giọng dụ hoặc đòi hỏi của Sở Linh, huynh đệ hấn lại tràn đầy sát khí tiến nhập u động của nàng một lần nữa...

Cùng hai nàng lật qua lật lại không biết bao nhiêu lần, Kha La đã biến hai yêu tinh này thành một vũng nước xuân nhuyển nhược vô lực, hạ thân ướt sũng nhỏ giọt mà nằm trong người hấn không ngừng thờ dốc... Nghĩ ngợi trong lòng hấn lấy lại một tia sức lực sau, Sở Linh lại hỏi hấn.

-Tướng công, chàng còn chưa có nói cho nhân gia tên họ của chàng nha..

-Đúng đấy tướng công, chàng lật qua lật lại tỷ muội bọn thiếp như vậy nhưng chưa biết danh tự của chàng nha..

Nhìn hai dung nhan xinh đẹp một cái vũ mị, một cái đậm mị nằm trong lòng mình, Kha La cười một cái rồi nói với hai nàng..

-Ta họ Thư Ca, danh tự Kha La...

Khi hấn vừa nói ra danh tự của mình, cả thiên địa Phạm, Tiên, Thần đều run lên một cái, như sợ hãi một điều gì đấy. Làm cho sắc mặt hấn chợt đen lại nghĩ “Thiên Đạo chỉ linh a, ngươi cần gì phải run như vậy, chỉ là tên của bốn Hồ gia thôi a”.. (=D)

Hai nàng nghe tên của hấn, cảm thấy hơi kì lạ, Sở Linh giọng dụ hoặc khanh khách cười nói.

-Khách khách..tên tướng công thật khó gọi..

-A..thật khó gọi sao.. Vậy nàng không cần gọi, hai mỹ nữ cười một cái cho gia xem nào..

-Khách khách..tướng công

-Khách khách..xấu xa..

Bị hấn chọc cho yêu kiều cười lên hai nàng cùng nhau đưa tay xuống nắm lấy huynh đệ tựa hồ còn tức giận của hấn nắn bóp nhìn hấn một cái xuân nhãn câu hồn.. Kha La lại xách thương ra trận, lật đi lật lại hai nàng đến ngất đi vì mệt mỏi mới tha các nàng, kéo chân đắp lên người các nàng, để hai nàng ôm nhau ngủ hấn mới mặc lại hồng y, ra khỏi sinh mệnh pháp khí nhìn chăm chú xem vụ vật dưới lòng đất đang làm gì

Nhìn xuống bên dưới Kha La thấy cái vụ vật dụ người nàng đang lười biếng mà nằm trên chín chiếc đuôi xích hỏa của mình, nhắm mắt dưỡng thần mà nghỉ ngơi, không có mặt một mảnh y phục nào trên người, đôi ngọc khép chặt có thể nhìn thấy xuân thủy óng ánh bên trên, hai nhũ phong to lớn tuyết bạch của nàng phập phồng theo từng nhịp thở của nàng, cảnh quan rất ưu mỹ hảo a..

Ngắm nhìn nàng một hồi, ý niệm hần khẽ động lặng yên không lộ ra một tia khí tức nào mà xuất hiện bên cạnh cái vụ vật mê người này, hần nhào người nằm ra sau lưng nàng, một tay đặt lên eo nhỏ xà dạng mềm mại của nàng, thổi một luồng khí nóng lên vành tai trong suốt của nàng nói.

-Tiểu yêu tinh ta đã đến..

-Ấn..nhân gia lại ảo giác rồi..chính là..

Vụ vật này cảm nhận được trên eo có vật thể lạ, ấm áp cùng một luồng khí nóng thổi lên vành tai, nghe thêm lời nói khi nãy của hần cứ nghĩ mình vẫn là dùng tay đến ảo giác còn chưa hồi phục nên nói một câu.

Nghe lời nàng khoe miệng hần lại treo lên một nụ cười yêu dị, dùng sức một cái xoay người vụ vật này lại đối mặt với hần, vẫn treo lên nụ cười yêu dị. Nàng bị hần xoay lại, khi nhìn thấy tuấn nhan tuyệt mỹ câu chết tâm can nhỏ bé của Kha La nàng, thất thần mê ly ngắm nhìn thật lâu, hồi phục tinh thần sau nàng nhẹ lắc đầu nói..

-Ai nha, nhân gia đã tịch mạch đến sắp điên rồi, ảo giác đáng lúc càng uy lực hơn rồi, đã ảo giác đến một nam nhân tuyệt thế như vậy rồi..

-....

Hần không có lên tiếng mà cuối người xuống hôn lên đôi môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át của nàng, khi môi hần chạm lên môi nàng hần cảm nhận được mềm mại thơm tho xúc cảm mỹ diệu..

Bị tập kích môi nhỏ bất ngờ, nàng không có phản đối mà tiếp nhận đôi môi của hần, hơi hé mở hàm răng trắng như ngà của nàng ra. Mút nút trên môi dưới mềm mại của nàng một lúc, hần thấy hai hàm răng của nàng hơi hé mở, lưỡi hần lập tức nhẹ tách hàm răng của nàng ra, đưa lưỡi vào cuốn lấy lưỡi nhỏ thơm tho của nàng mút hút. Khi lưỡi Kha La đã cuốn lấy được lưỡi nhỏ của nàng, một u hương như lan truyền vào phổi hần, nước bọt của nàng ngọt ngào như cam lộ làm hần tham lam mà hút lấy, lưỡi hai người quấn quýt với nhau không biết là bao lâu, hai mỹ mẫu trong suốt tỏa ra diễm mị chi sắc của nàng trường lớn lên nhìn vào mắt hần.

Nàng có thể nhìn được ý nghĩ trong đôi mắt huyết hồng hút hồn của hần “bây giờ nàng tin chưa”, nhìn đến đáy trong hai mắt của nàng hiện lên một tàn hơi nước tụ lại thành thủy châu rồi lẳng dài trên má nàng, nàng ôm chặt lấy hần, rồi đôi môi của nàng khỏi môi hần rồi nức nở khóc lớn.

-Oa...ô ô ô..ô ô..

-Đừng khóc, ngoan nào...

Kha La kì quái làm sao biết hần không phải là ảo giác, nàng lại khóc đến lê hoa đài vũ như vậy a, hết cách hần cũng chỉ vỗ cho nàng nín khóc, nhưng mà thân thể nàng làm sao lại mềm mại như vậy a. Tay Kha La đã dần chuyển qua nhẹ nhàng mà xoa xoa lưng người ngọc rồi a, mềm mại như không xương phần nộn hồng hào xúc cảm vi diệu, nhìn không được hần cuối người xuống hít vào ngậm u hương nhàn nhạt tỏa ra từ ngọc thể của nàng, ăn thêm vài ngậm đậu hũ non nha.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Vụ vật danh tự Như Nguyệt

Không biết cái vụ vật này khóc bao nhiêu lâu, lúc nàng nín khóc lại hần nhìn xuống nhẹ lau đi những giọt mắt trên mắt nàng, giọng mang nghi hoặc hỏi.

-Tiểu yêu tinh, sao nàng biết ta không phải ảo giác lại như vậy khóc.

-Khách khách.. Nhân gia nhìn đã lâu mới nhìn thấy người nên xúc động nha..

-Thì ra là thế, nhưng ta không phải người..

-Nha..vậy chàng là gì..

-Ta cũng như nàng..

-Nha...là sao..

Nghe tựa hồ không hiểu ý của mình là gì, Kha La hô hô nhảy ra một cái xa xa, ý niệm khẽ động nháy mắt hần đã biến về Hồ thể màu đỏ, chân đạp u

vân, khí tức tang thương nhàn nhạt tỏa ra, mười hai chiếc đuôi dài hơn cả thân thể vũ động sau lưng, xinh đẹp nhưng lại uy nghiêm, đứng nhìn nàng hỏi.

-Bây giờ nàng đã hiểu..

-...

Nàng nhìn đến một Hồ ly giống như mình thì bất ngờ, nhìn lại mười hai cái đuôi sau lưng hấn xong, mỹ mâu trừng lớn khó tin vào mắt mình. Huyết mạch cộng minh uy áp từ huyết mạch trên người Kha La tỏa ra không ngừng kích vào tinh thần nàng, nhìn thấy vu vật này có vọng động muốn biến ra bản thể hấn thu hồi lại bản thể của mình mười hai chiếc đuôi vẫn giữ nguyên, hấn trở lại bên người nàng nhẹ giọng hỏi.

-Ta gọi Kha La, còn nàng tên gọi là gì.

Bây giờ suy nghĩ của nàng đang loạn hết cả lên a, nghe câu hỏi của hấn nàng mới dẹp suy nghĩ của mình qua một bên, giọng nói mang theo dụ hoặc trả lời hấn.

-Nhân gia họ Tần tên hai chữ gọi Như Nguyệt.

Trả lời câu hỏi của Kha La sau, nghi hoặc của nàng quay trở lại, nhìn hấn vài cái, giọng nàng tò mò hỏi hấn.

-Hồ tộc chỉ sinh nữ không sinh nam, vì sao chàng lại là Nam Hồ...liệu có một ai khác như chàng không vậy..

Không trả lời nàng ngay, Kha La duỗi tay một cái đem cả cơ thể đầy đà phẫn nộ thành thực của Như Nguyệt kéo vào lòng ôm đứng lên, mười hai chiếc đuôi nhanh như chớp cuốn lấy chín chiếc đuôi xù xù mềm mại của nàng, xong mới nhẹ nhàng nói.

-Hắc hắc..ta chính là độc nhất vô nhị, không có thêm nữa cái gì như ta cả..

-Nha..

Như Nguyệt bị hấn ôm vào lòng hơi bất ngờ một chút, nhưng khi mười hai cái đuôi của hấn cuốn lấy cả ngọc thể của nàng run lên một cái, hai chân như nhũn ra tựa người vào ngực hấn kêu một tiếng, Như Nguyệt có thể cảm nhận được hạ thân của mình đã có chút ẩm ướt rồi, mỹ mâu điểm mị của nàng nhìn hấn một cái, như nhớ ra gì đẩy nàng hỏi hấn thêm một câu.

-Chàng làm sao mà vào được nơi đây vậy..

-A..ta cứ thế mà đi vào thôi..

-Chàng gạt ta, tuy nhân gia bị trấn áp trong này rất lâu nhưng ta cũng biết được bản thân nhân gia đang ở tám trăm ngàn vạn dặm dưới đại địa a, không lẽ chàng một đường đào xuống.

-Nàng không tin lời ta..

-Chàng đừng cho là nhân gia bị nhốt đến ngốc đi, lời như vậy nhân gia không tin..

-Vậy để ta chứng minh cho nàng là được, nhưng nếu như ta đưa nàng ra ngoài rồi nàng cho ta cái gì a.

-Hừ hừ..nếu huynh đem ta tự do ra vào được, nhân gia đem chính mình cho chàng..

-Vậy trước để ta hôn hai cái.

-A..nhân gia không muốn..Ưm

Không để cho Như Nguyệt phản đối, hấn đã cúi xuống mạnh mẽ mà ngậm đôi môi đỏ mọng kiều diễm ướt át của nàng, hung hăng hôn lấy hôn đến miệng nhỏ của nàng ô ô mà rên rỉ lên mới buông ra, ngắm nhìn dung nhan xinh đẹp mị hoặc quyến rũ của nàng..

Đến khi Như Nguyệt tỉnh táo tinh thần lại, nàng cảm giác được một tia không đúng, cảm giác áp chế khó chịu biến mất, thiên địa linh khí nhiều hơn năm phần, nàng trừng lớn đôi mắt khó mà tin nổi nhìn hấn nghĩ “hấn..hấn vậy mà không có gạt ta, hấn như vậy mà cứ như vậy đem ta ra..” đang khó tin nhìn hấn nàng tựa hồ nhớ đến thứ gì đấy mỹ mâu trong suốt tỏa ra điểm mị chi sắc của nàng trừng hấn một cái, hấn hấn nói.

-Chàng đã có thể tự do đưa nhân gia ra, làm sao lại cần một ngày mới đem nhân gia ra..

-Chính là...

-Nha..xấu xa..

Nói được hai chữ Kha La dừng lại, ma thủ nắm lấy ngọc thủ mềm mại không xương của nàng để lên huynh đệ hơi cứng rắn của hấn làm cho nàng yêu kiều mà mắng hấn một tiếng, lại treo nụ cười yêu dị nhìn nàng nói.

-Yên tâm ta sẽ không “ăn” nàng khi nàng yếu đuối như thế này đâu, ta dẫn nàng đến một nơi.

- Ân..

Nghe hấn nhán một từ “ân” mỹ mầu của nàng mị mị nhìn Kha La một cái, trong lòng nàng biết từ “ân” mà hấn nói là gì, nàng cũng không có ý nghĩ gì là phản đối hấn cả, tuy nàng và hấn tiếp xúc không được một ngày nhưng trong mọi cử động của hấn đối với nàng, linh tính đặc biệt mà Hồ tộc nào cũng có trong người nàng nói cho nàng biết hấn rất khùng bố nhưng lại “an toàn” với nàng.

Như Nguyệt có tự tin mười phần vào dung nhan cùng thân hình của nàng, nhưng khi hấn nhìn vào nàng không có một tia dâm dục tà ác nào cả mà chỉ có yêu thích ẩn hiện cố che dấu trong mắt yêu dị của hấn, làm nàng có cảm giác thất bại nhàn nhạt, cùng tò mò với hấn hơn.

Trong lúc vô tình hình ảnh của hấn cũng đã khắc sâu vào tâm nàng rồi, xuân tâm của Như Nguyệt cũng đã run lên với người nam nhân mà nàng tiếp xúc chưa đến nửa ngày này rồi...

Đội Như Nguyệt đáp ứng một tiếng, ý niệm hấn khẽ động đã xuất hiện bên trong sinh mệnh pháp khí của hấn, đem nàng hồi đặt lên giường lớn nói với nàng một câu.

-Nàng ở đây, hồi phục lại, ta ra ngoài một thời gian.

-...

Kha La nói xong, trước khi ra ngoài không quên đem nhũ phong to lớn tuyết bạch của nàng bóp một cái để cho nàng kêu lên một tiếng, thu lại mười hai chiếc đuôi sau lưng rồi mới biến mất trước mắt Như Nguyệt.

Kha La đi rồi, Như Nguyệt mới chú ý mà quan sát xung quanh một vòng, nhìn đến bên cạnh mình không xa có hai cái mỹ nhân khí chất khác nhau, trong tình trạng không mảnh vải che thân ôm nhau ngủ say, nhìn xuống một chút Như Nguyệt phát hiện ra giữa hai chân của các nàng có dịch thủy của nam nữ hoan ái hòa quyện vào nhau chảy xuôi theo đùi các nàng, nhìn thấy đến đây nàng có điều suy nghĩ, khanh khách cười nhẹ lẩm bầm.

-Chàng thật thú vị..

Không suy nghĩ nhiều nữa, Như Nguyệt đã tọa cần thận ngồi xuống, tinh thần dưỡng khí, thôi động công pháp bắt đầu hấp thu linh khí nồng đậm xung quanh vào cơ thể bổ túc lại tiên cốt, nguyên anh cùng tiên đan gần như là hủy đi của nàng, vận chuyển được một chu thiên nàng không khỏi kì quái kêu lên, xong mới khanh khách cười thầm nói.

-Khách..khách..chàng thật thú vị, lại giúp ta như vậy...

.....

Sau khi Kha La ra ngoài hấn đã trở lại cái chùa bên dưới lòng đất bắt đầu tìm hiểu, lúc trước hấn chỉ chăm chú ngắm nhìn Như Nguyệt nên không phát hiện ra bên trong một đại điện còn gọi là nguyên vẹn có đồ vật làm hấn thích thú không kém hơn nhìn thấy Như Nguyệt là bao, Kha La bước ra một bước tiến vào bên trong của gian đại điện đây.

Khi vào đại điện sau, trước mắt Kha La xuất hiện một cỗ quan tài được làm từ Hàn Khử Linh Thiết, hoa văn tinh mỹ ẩn chứa một đạo Thủy chi quy tắc, có thể ngăn cản ánh mắt của một Tiên Đế đỉnh. Bên trong đang nằm một nữ nhân khoảng hai mươi tuổi, xinh đẹp không phân cao thấp cùng Như Nguyệt, khí chất cao quý trang nhã, trên người mặc một bộ cung trang thêu thất phượng hoa lệ màu lam ngọc, thông qua chiếc cổ tuyết trắng của nàng hấn có thể đoán được làn da của nàng rất trắng, thân hình có lẽ có lốm ửng ẩn hiện sau lớp cung trang hoa lệ.

Hấn có thể nhìn ra được nàng có cảnh giới Tiên Vương, nhưng Vương cung của nàng lại rách nát đến gần như là sụp đổ, linh hồn thì yếu ớt đến nếu không phải là hấn thì không thể nhìn ra a. Kha La có năng lực giúp nàng trăm phần trăm tỉnh lại cùng hồi phục trong nháy mắt, nhưng trạng thái áp chế đến theo suy nghĩ của hấn là yếu nhược này thì hấn không thể giúp nàng.

Kha La quyết định thu nàng rồi, để tránh cho tình trạng của nàng có bất ngờ nào xảy ra, hấn động ý niệm thu cả nàng cùng cỗ quan tài tinh mỹ vào đan điền, dùng bản thân hấn ôn dưỡng lại nàng một cách chậm rãi, giúp nàng không lâm vào nghiêm trọng hơn...

.....

Sau khi thu mỹ nữ ngủ say vào đan điền xong, Kha La đi vòng quanh khám phá cái mà Như Nguyệt gọi là Thương Sinh Tự này, đi hết một vòng hấn phát hiện ra bốn căn phòng bị phong ấn rất là kĩ. Hấn không vội đi vào mà ngắm nhìn một chương án dài rộng trăm trượng tỏa ra Đệ khí đầy đặc nằm ở trung tâm của cái chùa này, hấn cũng không đi nhìn về quá khứ để tìm hiểu do ai tạo nên, nếu hấn biết rồi còn gì thú vị khi hỏi Như Nguyệt nữa.

Hấn đứng đấy một lúc rồi tiến nhập vào căn phòng trong bốn căn có phong ấn tìm hiểu, bước vào sau trước mắt hấn phát hiện có rất nhiều bình đang được lớn nhỏ, chất đầy trên giá gỗ xếp đặt thành mười hàng ngay ngắn bên trong căn phòng này.

Nhìn đến nhiều đan dược như vậy hấn cũng không có quá bất ngờ, dùng thần niệm quét qua một lần có khoảng hai vạn viên là còn dùng được, còn lại điều đã trôi đi được lực hủ hóa thành độc đan hết rồi. Phất tay một cái đem hai vạn viên đan dược còn dùng được đến trước mặt nhìn nhìn vài lần, nhìn xong hấn không khỏi lớn tiếng mắng to hai tiếng.

-Khốn kiếp...

Hắn nhìn đến tất cả những đan dược này đều chứa một nửa dược là xuân dược a, tuy xuân dược trong người nữ nhân là bằng hữu với hắn, nhưng ở bên ngoài chính là kẻ thù của hắn, làm sao mà hắn không lớn tiếng mắng một cái.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại a, cái chùa này kỹ thuật phối liệu xuân dược vào đan dược thật hoàn hảo a, tuy mắng to hai tiếng nhưng hắn cũng không khỏi muốn tìm ra cách này luyện đan này, tuy không thể cho ai ăn, nhưng hắn có thể làm phai mờ đi xuân dược bên trong đến chỉ còn làm nóng người các lão bà của hắn nha,

những đan dược này cũng có thể chồng chất cảnh giới các lão bà còn ở Phạm cảnh lên Tiên cảnh a, đồ tốt hơn hắn có nhưng với áp chế như bây giờ hắn không thể giúp các nàng luyện hóa, lỡ như có gì ngoài ý muốn hắn sẽ đao lòng chết nha, nên hắn tạm trưng dụng vậy, phai mờ xuân dược bên trong sau thu lại rồi hắn tiến nhập vào căn phòng thứ hai.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nam cung ngọc ảnh...

Căn phòng thứ hai Kha La bước vào cũng không có thứ gì đáng chú ý cả, chỉ toàn là vũ khí loại hình côn cùng thương, nên hắn cũng không có ở lại lâu mà đi qua căn phòng kế tiếp.

Căn phòng thứ ba cũng chỉ toàn là tiên thảo cùng tài liệu luyện khí, hắn nhìn xuân dược trong đây đã chiếm hết hai phần ba tổng số Tiên thảo nơi đây, lại mắng thêm một câu rồi hắn mới thu những thứ dùng để tăng tu vi, không chần chừ hắn vào căn phòng cuối cùng.

Kha La nhìn đến thứ được đặt trong này, hai mắt của hắn tỏa sáng, miệng hô to

“chí bảo”

thứ hắn nhìn đến chính là hơn hai vạn quyển xuân cung đồ đủ loại hình khác nhau, hắn dùng tốc độ ánh sáng mà nhìn qua tất cả lưu vào trong đầu. Kinh nghiệm đề chinh chiến sau này của hắn lại đây thêm một tầng rồi, không khỏi khen thầm một câu “hảo thu thập a”, cũng không muốn ở lại lâu hắn phát tay một cái hủy hết tất cả mọi thứ tại căn phòng này rồi rời đi.

Kha La vừa bước chân ra ngoài đã cảm nhận được một luồng dao động rất nhỏ truyền đến hắn, bấm tay tính toán nhẹ một chút hắn phát hiện ra có một cái bí cảnh sắp xuất hiện nội trong ba ngày tới.

Biết được vị trí của bí cảnh này xong, ý niệm hắn khẽ động xuất hiện trên một thân đại thụ cao ngàn trượng cách khoảng bảy mươi trượng bí cảnh sắp xuất hiện, lựa chọn một cành cây to có vẻ thoải mái rồi nằm đấy chờ bí cảnh xuất hiện.

Chưa đến hai canh giờ sau đã có những người đầu tiên xuất hiện rồi dần dần xuất hiện những người tiếp theo, sự ồn ào náo nhiệt bắt đầu xuất hiện ở nơi đây, Kha La vẫn nằm trên cành cây cao nghe ngóng mọi người nói chuyện.

Bây giờ hắn đã biết được phân chia thế lực cùng tên gọi của các nơi như thế nào rồi, trung tâm của Phạm giới được chia làm bốn vực là Nam Trác Vực, Bắc Mạc Vực, Tây Huyền Vực, Đông Hoàng Vực

do bốn đại tông môn là Thiên Linh Tông, Thánh Tông, Huyền Tâm Chánh Tông, Dược tông cùng các đại gia tộc cùng nhau quản lý. Bốn phía của Phạm giới cũng được chia làm bốn nơi là Nam Hoang Sâm Lâm, Tây Linh Vô Tận Hải, Bắc Cực Băng Nguyên, Đông Mạc.

Kha La đã biết mình đang ở Nam Hoang Sâm Lâm, còn bí cảnh sắp xuất hiện chính là Hàn Sinh Cổ Tỉnh, Hàn Sinh Cổ Tỉnh thật ra là tên của một cái giếng cổ di lưu từ thượng cổ tới nay cách năm ngàn năm sẽ mở ra một lần trong ba ngày. Hàn Sinh Cổ Tỉnh không có hạn chế người đi vào, nó chỉ nhìn tu vi của người có thể ở bên trong nó lắng xuống sâu bao nhiêu thôi, đi càng sâu chỗ tốt đạt được càng nhiều...

Thu thập được nhiều thông tin như vậy, Kha La không khỏi cảm khái một câu “muốn biết thông tin phải đến chỗ tập trung đông người a”.

Cảm khái xong hắn cũng không có đi quan tâm nhiều về chuyện của bọn họ nói với nhau nữa, rất nhanh chỉ còn hơn một canh giờ nữa là Hàn Sinh cổ tỉnh sẽ mở ra. Nhưng hắn chú ý thấy những tên này chỉ đứng cách Hàn Sinh Cổ Tỉnh chưa mở ra khoảng hai trăm trượng, nghe một chút nữa thì bỏ hắn chỉ là tán tu cùng người của gia tộc nhỏ.

Rất nhanh có hơn mười cổ khí tức Đại Thừa cảnh cùng nhau xuất hiện từ các hướng khác nhau, khi bọn họ đi ngang qua nơi Kha La đang nghỉ ngơi, bọn hắn không khỏi lạnh sống lưng một cái rồi đi nhanh qua tập trung cùng nhau cách hai mươi trượng nơi Hàn Sinh Cổ Tỉnh sắp mở ra. Khi bọn họ vừa xuất hiện chúng nhân lại nhao nhao cả lên mà nói.

-Huynh đệ người nhìn, đó là thái thượng trưởng lão Thánh Tông, Cổ Huyền Phong đây.

Tán tu A chỉ một lão già sáu hơn mặc nho bào màu trắng nói với tán tu B. Nghe xong hai người nói tán tu B ngửa mồm đi lại gần hai tán tu A, B chỉ mấy người còn lại hồ.

-Hai huynh đệ, có biết ba người kia là ai không.

-A không a, chúng ta chỉ nhìn ra được Cổ thái thượng của Thánh Tông thôi a..

-Huynh đệ người có thể nhìn ra sau.

Nghe hai người này không biết, hần vỗ ngực một cái tuyên bố với hai người.

-Ta chính là Bách Lý Thông, Tư Duy Tứ để ta nói cho hai huynh đệ nghe.

-A thì người là Bách lý thông mà mọi người ở Nhất Hoa Thành đã nói sao.

-Đúng vậy a, người biết những người còn lại là ai không a.

-Ha ha ha, cho ta hai trăm kim tệ ta nói cho nghe.

Hai người nghe hần nói vậy bề bộn móc ra hai trăm kim tệ đưa cho Tư Duy Tứ, hai trăm kim tệ này cũng không có làm bọn hần nhũ mày một cái, bởi vì bọn hần là tán tu, linh thạch không có nhưng bọn hần chính là một tòa kim tệ bảo khố di động a, nói đến tán tu thì bọn hần tuy không có công pháp cao giai hay tài nguyên tu luyện gì nhiều nhưng bọn hần rất tự do, tùy tiện giết một tên trong số các tán tu này thì bọn hần nhiều khi còn giàu có hơn cả đệ tử tông môn đấy.....(ko thể lộ nhiều =D). nhận được kim tệ sau Bách lý thông cười lớn nói.

-Sảng khoái ha ha ha ha, huynh đệ các người nghe kĩ nha. Người nhìn lão già hơn năm mươi bên trái Cổ thái thượng trưởng lão Thánh Tông chính là Mục Lâm, Mục thái thượng trưởng lão Thiên Linh tông, kẻ bên chính là Đa Minh Tâm thái thượng trưởng lão Huyền Tâm chánh tông. Người kia là lão tổ.....

Nghe ba tên này ngôn ngôn ngữ ngữ một hồi Kha La đã biết được mấy lão đầu mới đến là a rồi. Khi mọi người đang ồn ào nói chuyện Hàn Sinh Cổ Tĩnh bất ngờ “thông, thông, thông” run động lên, một cột sáng ngũ thải từ trong Cổ Tĩnh phóng thẳng lên vân tiêu.

Phát hiện Hàn Sinh Cổ Tĩnh đã mở ra, ánh mắt chúng nhân tán tu trở nên nóng rực, thần tình kích động mà nhìn xem mấy lão quái vật khi nào đi vào để đến lượt bọn họ đi vào.

Hàn Sinh Cổ Tĩnh vừa mở ra, Kha La cũng đã xuất hiện từ trên đại thụ hiện ra thân hình của hần mà đi lại gần Cổ Tĩnh khoảng hai mươi trượng. Khi hần vừa xuất hiện sự huyền ảo xung quanh cũng im bật đi, yên ắng đến có thể nghe được tiếng kim rơi.

Mấy lão quái vật khi phát hiện mọi người yên lặng một cách kì lạ thì quay ra sau nhìn xem là chuyện gì xảy ra, khi quay lại mấy lão đầu này cũng đứng hình, hai mắt nhìn hần như muốn lòi ra, trong lòng chúng nhân cùng mấy lão quái này nghĩ cùng một thứ “hần còn muốn cho nữ nhân trên đời này sống không vậy”.

Chúng nhân đang kinh ngạc đến đứng hình, một âm thanh hút lại nước dãi “xoạt xoạt” vang lên phá vỡ bầu không khí yên ắng này, ánh mắt chúng nhân quay qua nhìn về hướng phát ra âm thanh. Khi nhìn thấy một lão già mặt đạo bào màu xanh.

lão này chính là một lão tổ của một đại gia tộc thì ánh mắt của chúng nhân trở nên kì quái, nhìn thấy lão đầu này chảy nước dãi mà nhìn Kha La mấy lão quái vật không tự chủ mà xô dịch ra xa xa lão tổ này, bị ánh mắt của mọi người chăm chú nhìn mình lão xấu hổ đỏ mặt mà hỏi.

-Các người, nhìn lão phu làm gì..

-Hừ..Huyền lão đầu không ngờ người hơn bốn ngàn năm không chịu tìm đạo lữ là vì người thích cái thể loại này..

-Thật không ngờ a...

-.....

-.....

Chúng nhân đang không ngừng ồn ào thì một âm thanh trong trẻo mang theo ba phần dụ hoặc vang lên cùng một khí tức của Đại Thừa hậu kỳ truyền đến.

-Đi..các người làm sao lại chưa vào a, có phải là chờ ta hay không đây..

-.....

Rất nhanh một nữ nhân dung nhan xinh đẹp quyến rũ du hoặc chúng sinh không thua gì Như Nguyệt các nàng tuổi khoảng hai tám hai chính tuổi, thân hình đầy đặn lồ lộ mề người, mặc trên thân một bộ y phục hoa lệ hỏa hồng sắc rộng thùng thình, từ trên xuống dưới của nàng chính là một cái yêu tinh tai họa nhân gian, nhìn vào chỉ muốn đè nàng ra giường mà hung hăng ăn thịt nàng.

Nữ nhân xinh đẹp thanh lệ quyến rũ này chính là Nam Cung Ngọc Ảnh thái thượng trưởng lão của Dược tông, nữ thiên tài tuyệt thế chỉ hơn một trăm hai mươi tuổi đã bước vào Đại Thừa kỳ, gần bốn mươi năm đã vững bước Đại Thừa hậu kỳ.

Khi Nam Cung Ngọc Ảnh xuất hiện hiệu ứng quần chúng không có đạt được như khi Kha La xuất hiện, nhưng cũng được một nửa a. Chúng nhân điều nhận ra nàng, bọn họ cũng không biết trả lời nàng như thế nào nên chỉ có thể đưa ánh mắt qua nhìn Kha La, nhìn theo ánh mắt chúng nhân rất nhanh nàng đã có câu trả lời.

Nhìn đến Kha La sau, ánh mắt của Nam Cung Ngọc Ảnh như hai ngôi sao lấp lờ tỏa sáng, si mê mà chăm chú nhìn hấn, không biết trong tâm nàng nghĩ gì một hồi sau phục hồi sắc mặt, nàng đi lại bên người Kha La nói.

-Người nguyện ý làm nam nhân của ta không..

Nghe câu hỏi của nàng hỏi Kha La, trái tim chúng nhân thất lại một cái, tinh thần hưng hăng nổ “oanh oanh” lên. Bọn họ không thể tin được cái thiên chi kiều nữ cao ngạo không để một nam nhân vào mắt này bây giờ lại đi truy cầu nam nhân chỉ vừa mới gặp mặt người này,

nhưng rất nhanh mọi người lại nghĩ đến một việc rồi nhìn vài lần từ trên xuống dưới của Kha La rồi cho ra kết luận “đến ta còn bị mê hoặc huống chi nữ nhân tịch mạch gần hai trăm năm này a...phi phi.”, nghĩ một hồi bọn hấn cũng không có nghĩ tiếp nữa sợ nghĩ nhiều nhìn nhiều sẽ bị “bê cong”

nhưng cũng nhìn vài lần rồi mới tiếc nuối nghĩ “phải chi hấn là nữ nhân” xong mới quay đi không nhìn nữa, tai vểnh lên nghe hai người trò chuyện.

Nghe Nam Cung Ngọc Ảnh câu hỏi, Kha La cảm thấy nàng này không chỉ xinh đẹp mà còn rất lớn mật a, thú vị thú vị, hấn treo lên nụ cười yêu dị hỏi.

-Nàng có gì cho ta “ăn” sao.

Nghe Kha La trả lời, Nam Cung Ngọc Ảnh cũng không có ngạc nhiên, nàng biết hấn nhấn mạnh từ “ăn” ẩn ý bên trong của hấn là gì, tâm tư nữ nhân này hơi loạn lên, trống ngực đập thình thịch loạn cả lên, giả ra một bộ không chuyện gì xảy ra, che dấu cảm xúc mà trả lời hấn.

-Làm nam nhân của ta sẽ có “thịt” ăn.

-A..vậy sao, thế thì ta chấp nhận...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Hàn sinh cổ tĩnh

Tâm tình của Nam Cung Ngọc Ảnh bây giờ rất có tư vị, không biết vì sao khi nàng nhìn thấy Kha La cái suy nghĩ truy cầu hấn làm nam nhân của nàng lại hiện lên, suy nghĩ vừa ra nàng không có suy nghĩ gì thêm mà ngay lập tức đi lại gần hấn mà hỏi như vậy, rồi nghe hấn đáp ứng nàng tâm nàng lại không hiểu mà dâng lên một cổ tư vị vui vẻ. Suy nghĩ sau trong lòng nàng lại nổi lên một cái suy nghĩ tiểu nữ nhân, được hấn ôm vào lòng tận hưởng ôn nhu từ hấn, cảm nhận ấm áp từ hấn truyền cho nàng, trong lòng nàng lại không khỏi loạn lên.

Nam Cung Ngọc Ảnh bị suy nghĩ của mình làm cho rối rắm, vừa muốn được hấn ôm vào lòng mà quên đi mọi thứ, một bên lý trí nàng nói cho nàng là “không nên nhanh như vậy đã sa đọa vào vòng tay nam nhân này...”, tâm nàng đã loạn đến không biết phải làm sao rồi, nhưng không biết tâm nàng như thế nào tiếp theo rồi nàng kiên định nói.

-Huynh bây giờ là nam nhân của ta, cho nên... “Ôm ta...”

Kha La trả lời nàng xong thì chỉ đứng đấy nhìn nàng sẽ làm gì tiếp theo, nhìn đến nội tâm của nàng lại rối loạn hết cả lên đứng đấy hồi lâu không phản ứng, làm hấn rất tò mò nàng này đang suy nghĩ cái chuyện gì. Tuy hấn có thể đọc được suy nghĩ của nàng, nhưng hấn không làm vậy mà để cho nàng một cái riêng tư, theo suy nghĩ của Kha La thì “lúc nữ nhân đang rối rắm, đừng đi tìm hiểu mà hãy để nàng tự đối mặt, rồi người sẽ biết được suy nghĩ của nàng là gì vì nàng sẽ nói cho người. Nếu người đi tìm hiểu nàng phát hiện được thì người bỏ đại địa thành tám mảnh cũng không tìm được nàng.”.

Không để hấn chờ lâu, Nam Cung Ngọc Ảnh cũng đã cho hấn câu trả lời về điều nàng suy nghĩ trong lòng, nghe được nàng yêu cầu như vậy Kha La cũng không có trả lời mà hành động, một bước lại gần nàng, hấn đưa hai tay ra dịu dàng mà ôm lấy nàng vào lòng, hương thơm dịu nhẹ như đi hồng từ người nàng đi vào mũi hấn, ánh mắt huyết hồng ôn nhu mà thường thức dung nhan của nàng chờ nàng phản ứng.

Nam Cung Ngọc Ảnh bây giờ đã bị khí tức nam nhân cùng cảm giác ấm áp quên đi mọi thứ trong lòng nàng làm cho nàng say đi, bây giờ trong lòng nàng chỉ nghĩ “được một nam nhân ôm trong lòng là như vậy sao, là ấm áp như vậy sao, khi trong lòng một nam nhân lại làm cho ta quên đi mọi áp lực như vậy sao..”, nghĩ rồi một cảm giác được che chở, được cưng chiều dâng lên trong lòng nàng, nàng nép cơ thể mình vào ngực Kha La hơn, nàng muốn cảm nhận cảm giác này nhiều hơn, gần hơn...

Là một thiên chi kiều nữ, Nam Cung Ngọc Ảnh nhận rất nhiều áp lực từ chúng nhân, tuy nàng là thiên tài, nhưng nàng chỉ là một nữ nhân, khi nàng lộ diện ra thiên phú của mình trên đàn đạo cùng tu luyện, gia tộc của nàng đã phò thác lên trên người nàng trọng trách làm lớn mạnh gia tộc hơn gây cho nàng rất nhiều áp lực, như vậy còn chưa hết nàng là thiên tài dung nhan của nàng cũng không có thua kém với thiên phú của nàng, nên có rất nhiều tài tử trong tam đại tông môn đến cầu thân nàng.

Nhưng nàng lại cự tuyệt, tuy nàng cự tuyệt nhìn như dễ dàng như trong lòng nàng áp lực càng lớn hơn, nàng sợ bọn họ sẽ vì không truy cầu được nàng mà cùng nhau liên hợp lại kiếm tìm một lý do khuấy động tông môn đến gây khó dễ cho tông môn gia tộc nàng, áp lực lại đè lên người nàng nặng hơn.

Bề ngoài thanh lệ quyến rũ dụ hoặc, tính cách cao ngạo không đặt tên tài tuấn nào vào mắt, nhưng trong lòng nàng lại chỉ là một nữ nhân yếu đuối, cần có một lòng ngực cứng rắn ấm áp che chở nàng, đến khi Kha La xuất hiện trước mắt nàng, trên người của hắn nàng đưa cho nàng giác tin tưởng kỳ lạ, sự ấm áp không hiểu, được che chở vượt qua tất cả.

Ở trong lòng ngực của hắn, Nam Cung Ngọc Ảnh đã thông suốt vì sao tâm nàng lại dao động, không suy nghĩ gì mà đã phó thác đời mình cho tên nam nhân này rồi, không phải vì hắn là tuyệt thế nam nhân, mà vì cảm giác được che chở từ hắn làm cho nàng đã...yêu hắn, từ ánh mắt đầu tiên của nàng nhìn vào hắn...

Kha La hắn luôn là như vậy, hắn luôn luôn vô tình, hữu ý mà đem nội tâm một mặt yếu đuối bên trong các nữ nhân nhìn vào hắn ra, mà không cần làm bất cứ động tác hay lời nói nhỏ nhẹ quan tâm hay bày tỏ lòng yêu với các nàng, trên người hắn luôn mang đến sự tin tưởng, cảm giác che chở, cùng ấm áp đến các nàng, khi nữ nhân đã vào lòng hắn rồi, hắn mới bộc lộ ra bản lĩnh của mình cho các nàng xem, hắn như là một cái điểm tựa cho nữ nhân đi động vậy...

.....

(Đừng bảo ta búp mĩ ăn liền tận miệng Kha La, đây là lời giải thích “vì sao..” các nàng Chu Mị, Sở Linh, Như Nguyệt...)

.....

Kha La ngắm nhìn gương mặt tận hưởng cùng nội tâm không ngừng dao động mà thoát ra trên khóe mi của nàng, tuy hắn không đọc suy nghĩ cùng kí ức trong người nàng, nhưng hắn có thể mơ hồ mà nhận ra nội tâm nàng nghĩ gì, vòng tay hắn không khỏi siết chặt nàng vào lòng mình hơn, lời nói mang kiên định mười phần mà thì thầm bên tai nàng.

-Ảnh nhi, nàng đã chọn ta làm nam nhân của nàng, vì vậy nàng hãy để ta che chở nàng đến khi sinh mệnh của ta kết thúc, nàng hãy tin tưởng “vào ta”...

-Ấn..chàng làm sao biết danh tự của ta.

Nam Cung Ngọc Ảnh đang tận hưởng cảm giác thoải mái trong ngực hắn, nghe hắn lại biết danh tự của nàng, nàng hơi bất ngờ hỏi hắn. Kha La nghe nàng thay đổi xưng hô từ “huynh, người” qua “chàng” hắn biết nàng đã trở thành một tiểu nữ nhân dựa vào hắn rồi, nhẹ nhàng cười rồi chỉ chỉ vào đám người đã quay mặt đi chời khác nói.

-Khi nàng đến, bọn họ đã hô to tên của nàng, nên ta biết.

-Nha..là vậy..

Nghe Kha La nói xong nàng chỉ nhẹ nói một câu rồi tiếp tục như chú chim nhỏ nép vào lòng hắn không nói tiếp nữa, hắn không tiếp tục nói gì thêm ôm chặt lấy nàng vào lòng vừa đi lại gần vừa nhẹ nhàng nói với nàng.

-Chúng đi tiến nhập vào Cổ Tinh, nếu không bọn họ sẽ nguyên rửa chúng ta đến chết đấy...

-Lạc..lạc.. Bọn họ “dám” sao..

Nghe câu nói của hắn, Ngọc Ảnh bị chọc cười lên một tiếng rồi nói một câu như trả lời Kha La lại như đe dọa chúng nhân.

Chúng nhân đang quay mặt đi không nhìn đến cặp đôi tình yêu sét đánh này, nghe Nam Cung Ngọc Ảnh nói một câu hai ý tứ như vậy không khỏi cùng nhau run lên một cái, chúng nhân cùng mấy lão quái vật đều chung một suy nghĩ “ma nữ người tình cảm làm chậm trễ đi vào Cổ Tinh, còn..còn hỏi bọn ta ‘dám’ nguyên rửa các ngươi không..”, đám lão quái vật cùng chúng nhân toan phản bác lại lời Nam Cung Ngọc Ảnh thì một luồng khí thể cùng sát khí âm thầm bao phủ lấy bọn họ, trong đất vang lên âm thanh của hắn.

-“Lời nữ nhân của bản tọa nói, các ngươi còn dám phản bác”.

-“Đại nhân không giám a”.

Mấy cái lão quái vật vừa định phản bác, nghe lời nói của hắn điều hô to lên trong lòng, nội tâm thầm nói “ai da...làm sao bỗng dưng lại trỗi ra một hung thần còn kinh khủng hơn cả Đại Thừa đình a”.

Chúng nhân nhìn thấy mấy lão quái vật đều chảy mồ hôi lạnh đầy mình thì cũng không có nói gì a, trong tâm thầm nghĩ “cái này thật giả đối quá đi, hơn mười lão quái vật lại sợ hai người này a”.

Nhìn thấy chúng nhân đều ngoan ngoãn không có thốt ra dù một cái rầm, Kha La gật đầu nói “hảo, rất ngoan” vào tinh thần của chúng nhân rồi nhìn qua Nam Cung Ngọc Ảnh làm nũng, chính là “làm nũng” đẩy một trăm phần trăm “làm nũng” nói với nàng.

-Nương tử a, nàng thật uy vũ...

-Lạc..lạc..tướng công ngoan, có ta thì cho bọn chúng gan lão thiên cũng không có ý tứ gì với chúng ta.

“lão thiên a, tiểu nha đầu ngươi bọn ta sợ cái gì, bọn ta sợ tên nam nhân của ngươi a”.

Mấy lão quái vật vừa nghe xong lời nói của nàng xong điều hô to trong lòng, rồi dùng linh lực phong bế thính giác của mình lại để tránh nghe hai cái “yêu nghiệt” này nói ra làm chính mình tức chết. Còn chúng nhân biên dưới thì nghi hoặc nhìn nhau tò mò thăm hỏi “cái này ai mới là nam nhân, còn ai mới là nữ nhân a”, đầu nghi hoặc đến to như cái đầu*.

Nam Cung Ngọc Ảnh nhìn hiệu ứng như vậy nhẹ gật đầu hai cái, nàng biết mấy lão quái vật này đã phong bế thính giác nên một hơi nói bên ngoài rồi truyền âm thẳng vào bên trong đầu các lão quái vật này luôn.

-Hừ hừ.. Các ngươi làm nam nhân của ta sợ ta sẽ thịt các ngươi..

“A. A. A..tức chết chúng ta, nha đầu ngươi mắc gì chúng ta lại sợ, không có nam nhân của ngươi bên cạnh chúng ta đã dạy cho ngươi một bài học rồi...haizz dù hần không tại, chúng ta cũng không có khả năng a..”

Trong lòng mấy lão quái vật này hung hăng nghĩ rồi lại, ê ầm mà thở dài than thân trách phận, than mình bất tài.. Và sau cái vụ việc ngày hôm nay sau khi Hàn Sinh Cổ Tĩnh kết thúc, rất nhiều lão quái vật cùng thiên tài điều đi bế tử quan, làm cho Phạm giới nghi hoặc không thôi. Chúng nhân lại một phen sợ tím trắng, tất cả điều xê ra xa xa hai người Kha La.

.....

Không quan tâm thêm chúng nhân nghĩ gì Kha La chờ nàng nói xong, hần ôm lấy nàng tiến vào Cổ Tĩnh, trước khi đi vào hần không quên hung hăng mà truyền âm mang theo giọng nói lãnh lẽo như từ cửu u địa ngục nói vào đầu mấy cái lão quái vật này một câu.

-Ta không muốn cùng một chỗ với các ngươi đi vào, ngoan ngoãn mà ở ngoài này chờ chúng ta đi ra, nếu không đừng trách bản tòa độc ác.

Hít, hít, hít..

Nhìn thấy hần cùng Nam Cung Ngọc Ảnh đã tiến nhập Cổ Tĩnh, các lão quái vật vừa nhất chân lên toan đi vào thì nghe lời nói của hần, bọn họ không khỏi mồ hôi lạnh chảy như suối tắm. Nhìn nhau một cái hi vọng cái đại thần này nhanh chóng trong một ngày sẽ đi ra đến lượt bọn họ đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Nhập Cổ Tĩnh

Mấy lão quái vật cũng không có ý tứ đi tranh luận cái gì, một bộ bé ngoan mà ngoan ngoãn đứng yên tại chỗ, đứng đấy nhắm mắt dưỡng thần, một khắc sau bọn hần mới thở phào ra một hơi rõ to, thân thể lung lay lung lay vài lần mới đứng vững lại được, vừa thở phào vừa nghĩ “haizz..bất hạnh a, hôm nay ra đường không bắt đến một vết xâm xem thời vận a, lại đụng đến cái đại thần này...”.

Tuy Kha La đã tiến nhập vào Cổ Tĩnh nói một câu sau, hần cũng không có buồn ra khí thế áp bách trên người bọn hần nha, đến một khắc sau hần mới buồn ra khí thế trên người bọn hần.

Kha La bây giờ đã có xúc động muốn phá nát đi cái giếng lớn này rồi, bởi vì hần chỉ có thể bay đi là tà tà từ từ mà đi vào mà không thể thuận đi đi, nếu hần thuận đi không gian này sẽ tự phá toái a.

Linh cảm đặc hữu của Kha La nói cho hần biết nếu hần làm không gian cái giếng này sụp đổ với năng lực yếu nhược hiện giờ sẽ không có dư khả năng để ứng phó nha. Nên hần chỉ có thể tà tà bay bay mà đi, cảnh giới tuy bị áp chế nhưng hần cũng có tốc độ như Tiên Vương a, vậy mà cái giếng chết tiệt này lại ném lên người hần hần thêm một cái giảm tốc, làm tốc độ của hần lại chậm rì rì như Hư Tiên làm hần bức bối không thôi. Càng bức bối hơn chính là cái giếng này như sâu vô tận a, hần đã đi hơn một khắc mà chỉ có tiến lên được chỗ có bảo vật Chân Đan cảnh a, Kha La mang theo bức bối mà nói với Ngọc Ảnh.

-Ảnh nhi a, cái giếng này làm cho ta có xúc động muốn hủy nó đi..

Nam Cung Ngọc Ảnh nghe lời nói mang theo nòng đậm bức tức cùng khó chịu trong lời nói của Kha La, nàng cười nhẹ một cái giọng như an ủi tiểu nữ nhân mà nói với hần.

-Tướng công ngoan, chàng đừng xúc động nữa canh giờ nữa chúng ta là sẽ đến khu vực đồ vật của Đại Thừa tu sĩ a..

-Cái giếng này làm cho ta rất bức bối..

-Ng ngoan nhanh thôi chúng ta sẽ đến mà...

Nói thì nói như vậy nhưng trong lòng nàng lại hiện lên cảm giác, nếu nàng không an ủi hắn là sẽ thật hủy đi Hàn Sinh Cố Tình đi, nàng lúc đầu là không có nhìn ra cảnh giới của Kha La là gì. Chỉ nghĩ là hắn có mang bảo vật có thể che đi cảnh giới, nhưng nhìn theo tốc độ hắn phi hành của hắn đã vượt qua tu sĩ Đài Thừa kỷ cực hạn, làm nàng tò mò không thôi, nghĩ tới lui một hồi nàng là nhịn không được hỏi hắn.

-Trưởng công nha, cảnh giới của chàng hiện giờ là gì a, là Tiên nhân hay là...

Ba ba ba..

Nghe nàng tò mò hỏi mình như thế, mang theo bức tức vì cái giềng này làm tâm tình của hắn cũng phát tiết ra trên kiêu đồn của nàng, giọng Kha La mang theo bá đạo cùng một tia kinh thường nhặt đến Nam Cung Ngọc Ảnh cũng không thể phát hiện ra được nói với nàng.

-Nàng đừng đem nam nhân của nàng ra so với, đám đại nghĩ ấy, chỉ một ý niệm của ta bọn hắn cũng rã trong nháy mắt...

-Nha...chàng nói thì nói cần gì đánh đánh mông ta.

Bị hắn đánh mấy cái lên mông tâm tình tiểu nữ nhân của nàng cũng bộc lộ ra, giọng mang ủy khuất nói với hắn. Nàng cũng đã hơn trăm tuổi rồi chứ có ít gì, mà hắn lại đi đánh cái mông nàng a, làm nàng vừa giận vừa không có tư vị mà muốn hắn đánh thêm mấy cái a, cảm giác rất kỳ lạ...

Biết cái nữ nhân này chính là đang suy nghĩ cái gì, Kha La treo lên tiểu ý, nhìn chăm chăm vào kiêu đồn to tròn đầy đặn ẩn hiện bên dưới lớp y phục của nàng, nâng tay lên dùng tứ lực đạo vỗ vỗ lên mấy lần, khi bàn tay hắn chuẩn xác vỗ lên kiêu đồn của nàng ba đào lập tức run động lên mỹ diệu vô cùng, rất dụ hoặc rất mỹ quan a...

Suy nghĩ của mình bị Kha La nhìn thấu, trên má ngọc của nàng hiện lên hai ánh mây hồng treo cao lên, nàng xấu hổ rút sâu vào trong ngực của hắn không dám nói lời nào nữa, nhưng mà cảm giác kỳ lạ khi bị hắn đánh lên mông của nàng lại truyền đến.

Cảm nhận được hắn chỉ đánh lên có vài lần, kiêu đồn của nàng hơi lay động một chút, mũi nhỏ hừ nhẹ một cái như bị mất hứng, mỹ mâu liến nhìn hắn một cái rồi vội vàng thu trở về tiếp tục chôn mặt của nàng trong ngực của hắn tiếp tục im lặng treo lên bộ dáng “bỏ cô nương không để ý người nữa, đi tiếp đi”.

Khi tay hắn vỗ lên mông nàng một cảm giác mềm mại, đàn hồi xúc cảm mỹ diệu truyền đến tà hỏa trong lòng hắn nhảy lên một cái, nhìn đến nàng kỳ lạ sau hắn lại nâng tay lên vỗ xuống cho nàng này có thể cảm nhận được cái cảm giác trong lòng nàng, lại còn thưởng thức cảm xúc tuyệt diệu từ kiêu đồn của nàng..

Cảm giác kỳ lạ lại truyền đến, yên lặng trong ngực hắn tận hưởng cảm giác kỳ lạ, bất tri bất giác ngọc thủ của nàng đã đưa ra ôm lấy cổ của Kha La, treo người của nàng trên người của hắn.

Nam Cung Ngọc Ảnh bây giờ đã biết được cảm giác kỳ lạ đấy là gì rồi, mặt nàng không khỏi ửng hồng cả lên, xấu hổ đến chôn sâu mặt ngọc ửng hồng của nàng vào trong ngực của hắn hơn. Trong lòng nàng không ngừng sáu hồ mà suy nghĩ lên, suy nghĩ của nàng chính là “Ta..ta lại mà cảm thấy..cảm thấy...khi bị hắn đánh mông...”, tuy nàng là thái thượng trưởng lão của Dược Tông, tộc nhân đời thứ mười ba của Nam Cung đại thế gia, nhưng nàng lại không biết đến dù một lời nói liên quan đến chuyện nhi nữ tình trường, nàng chính là một cái tân thủ không thể tân thủ hơn trong chuyện này a.

Hiểu được cảm giác kỳ lạ đó là gì sau Nam Cung Ngọc Ảnh lại bị hiểu ra của mình làm cho cảm giác “kỳ lạ” này lại tăng lên, nàng có thể cảm giác được từ tiểu phúc của nàng dâng lên một luồng hỏa nhiệt làm cơ thể nàng không ngừng nóng lên, hơi thở từ mũi nhỏ trở lên nhanh hơn, trong cổ họng bắt đầu phát ra âm thanh rên rỉ nhỏ nhỏ...

Kha La nhìn đến biểu hiện của Nam Cung Ngọc Ảnh, hắn cười càng yêu dị hơn, nghe được âm thanh nhỏ nhỏ trong cổ họng nàng bàn tay đang hoạt động trên kiêu đồn của nàng dừng lại, nhẹ nhàng nâng lên chiếc cảm phấn nộn của nàng lên cho nàng đối mặt với hắn mà ngắm nhìn dung nhan của nàng một lúc rồi cuối đầu xuống chuẩn xác một ngum mà hôn lên đôi môi đỏ mọng ướt át của nàng, cảm giác đầu tiên hắn cảm nhận được là mềm mại, ngọt ngào như cắt đường, đủ loại tư vị khó tả hết truyền đến cho hắn từ đôi môi đỏ mọng ướt át của nàng đến cho hắn.

Bất ngờ bị Kha La tập kích hôn mình, nàng bối rối không biết làm gì cho kham, trong suy nghĩ thì nói cho nàng đẩy hắn ra không để hắn tiếp tục hôn mình nữa, nhưng cảm giác được hắn ôn nhu mà hôn môi mình, nàng cũng từ từ dẹp bỏ suy nghĩ đẩy hắn ra bắt đầu không thuần thực chậm chạp, từ từ làm quen với việc hôn rồi dần nâng cao kỹ thuật rồi nồng nhiệt đáp lại hắn.

Cảm nhận được nàng bắt đầu nồng nhiệt mà đáp lại nụ hôn của mình, mút nút hai cánh môi đỏ mọng ướt át của nàng một hồi lưỡi hắn nhẹ nhàng tách hai hàm răng trắng như sứ của nàng ra. Cảm nhận được lưỡi hắn muốn đưa vào khoan miệng của mình, miệng nàng hơi tách ra một chút, bắt được một khe hở từ hai hàm răng trắng như sứ của nàng, lưỡi hắn nhẹ nhàng linh hoạt mà luồn vào trong khoan miệng nàng, cuốn lấy chiếc lưỡi nhỏ đỉnh hương của nàng, xoắn xuýt cùng một chỗ với nhau như tình xa...

Cuốn lấy nhau cùng một chỗ không biết bao nhiêu lâu, khi lưỡi nàng truyền đến cảm giác khô khan, Nam Cung Ngọc Ảnh mới nhẹ nhàng mà rút lưỡi nhỏ của mình lại mà đẩy Kha La ra, khi môi hai người tách ra mỹ mâu của nàng mới u oán nhìn hắn giọng ủy khuất nói.

-Chàng muốn hút khô ta mới chịu dừng lại sau..

-Hắc...hắc...của nàng ngọt như cam lộ ta không dừng lại được...

-Xấu xa... Chàng làm người ta khác nước...

Kha La không khỏi bất đắc dĩ a, cảm giác cũng tư vị khi hôn các nàng hương vị của các nàng một người lại khác một người khiến hấn không thể tự ngừng lại khi hôn các nàng a, trong lòng hấn nghĩ “trong miệng nhỏ của các nàng lại có tư vị như vậy a, chả lẽ mỹ nữ cổ đại lại là có tư vị như vậy nha... Không biết mẫu thân cùng các a đi là như thế nào a...Àch, đúng rồi nhì a đi, đồ vật nàng kêu ta tìm về giúp nàng a...ta lại xuyết quên mất a”.

Kha La suy nghĩ một hồi lại nhớ đến đồ vật Nhị a đi kêu hấn đi tìm về giúp nàng, hấn cuối nhìn xuống Nam Cung Ngọc Ảnh du nhan ửng hồng ánh mắt ai oán mà nhìn chằm chằm vào hấn, giọng mang xin lỗi nói với nàng.

-Ảnh nhì a, ta xin lỗi lần sau không như đối với nàng có được không.

-Hừ...

-Ảnh nhì~~~~..

-...

-Ảnh nhì bảo bối...

-.....

-Tiểu Ảnh Ảnh bảo bối...

-....

-Ảnh Ảnh nương tử...

-...

-...

Kha La gọi nàng đến miệng đắng lưỡi khô mà nàng cũng không có liếc hấn dù một cái chỉ “hừ” một câu rồi quay mặt đi bỏ luôn hấn, nhìn nàng như thế hấn bất đắc dĩ chỉ có thể nâng người ngọc lên một chút rồi dùng hết tốc lực phi hành sâu vào Cổ Tinh điều động năng lực bị song trọng áp chế của hấn mà chăm chú nhìn sâu vào bên dưới của Cổ Tinh...

Nam Cung Ngọc Ảnh không chịu chú ý gì đến hấn là vì trong lúc nàng đẩy người hấn ra, nàng đã chú ý đến hạ thân của nàng đã một mảnh ướt sũng lang đến tiết khô của nàng gây cho nàng cảm giác khó chịu, cùng với oán hấn hút lưỡi nàng gần như khô đi làm tâm tình tiểu nữ nhân của nàng cũng cảm giác đình đình khó chịu dưới hạ thân công hưởng, một bộ giận dỗi quay đi không quan tâm đến Kha La nữa. Nhưng một phần là bởi vì ngại ngùng vì bị hấn đánh lên mông mà nàng mới như vậy quay đi không quan tâm cùng không dám nhìn đến hấn, nàng sợ Kha La phát hiện nàng như thế sẽ nghĩ hấn là dám oa đang phụ, nên nàng trốn tránh giả bộ giận dỗi mà không nhìn đến hấn...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bí mật trong Cổ Tinh

Ở trong lòng hấn giả bộ giận dỗi không quan tâm lấy hấn, ở trong lòng hấn hơn nữa canh giờ Nam Cung Ngọc Ảnh vì lo lắng Kha La không biết vị trí mà bay qua khỏi khu vực Đại Thừa kỳ mà tiến sâu vào bên trong vượt khỏi khu vực này mà đi quá giới hạn gặp nguy hiểm, nàng vội vàng nhìn hấn giọng gấp gáp nói.

-Tướng công, chàng dừng lại đi, để ta nhìn xem bây giờ chúng ta đã ở khu vực Đại Thừa kỳ bảo vật hay chưa.

-Ảnh nhì, sao nàng lại gấp như vậy kêu ta dừng lại a...

Nhận ra sự gấp gáp trong lời nói của Nam Cung Ngọc Ảnh, hấn không khỏi kỳ quái giọng mang khó hiểu mà hỏi nàng một câu. Nghe Kha La hỏi như vậy, nàng đã biết được những chuyện nguy hiểm khi vượt qua khu vực Đại Thừa kỳ bảo vật, nên nàng nhanh chóng giải thích cho hấn rõ tránh hấn vọng động...

-Tướng công, mọi chuyện là cách đây hơn tám vạn năm trong một lần Hàn Sinh Cổ Tinh mở ra như thế này, có một tên cường giả Đại Thừa kỳ đỉnh phong đã đi được nửa bước Tiên nhân vì tham lam muốn đạt được nhiều bảo vật để nhanh chóng thành Tiên đã vượt qua khu Đại Thừa kỳ bảo vật mà đi sâu vào bên trong...

-Sau đó thì sao...

Nam Cung Ngọc Ảnh nói được một nửa đột nhiên ngừng lại, Kha La nghe nàng đột nhiên ngừng lại không khỏi tò mò mà hỏi nàng một câu, khi nhìn lại

hắn phát hiện ánh mắt nàng hiện lên tia sợ hãi nhàn nhạt, vội ôm nàng chặt hơn một chút để trấn an nàng, cảm nhận được lực đạo của hắn ôm nàng chặt hơn một chút nàng mới bình ổn tâm tình xuống tiếp tục giải thích cho hắn.

-Sau đó không lâu mọi người nhìn thấy từ chỗ tên đó vào xuất hiện một bộ xương, nhưng điều kỳ lạ là tuy cơ nhục trên người hắn mất hết nhưng gương mặt của hắn vẫn còn bình thường không tổn hao gì, thần thái lại hiện lên vẻ kinh hãi, sợ set cực độ lại còn động lại trên gương mặt của hắn. Chúng Đại Thừa kỳ tu sĩ khi ấy cảm thấy chuyện này không đơn giản nên đã nhanh chóng đi ra bên ngoài thương thảo đối sách cùng các Đại Thừa kỳ tu sĩ bên ngoài.

-Khi bọn họ thương thảo đối sách xong, họ quyết định dùng một tên Khuy Linh tiểu tu sĩ bảo hộ hắn rồi ném vào tận cùng của Đại Thừa kỳ bảo vật nhằm tìm hiểu chuyện gì xảy ra bên trong.

-Hơn nửa canh giờ sau, tên Khuy Linh tiểu tu sĩ đẩy bị thổi bay ra bên ngoài, trong miệng hắn không ngừng hét lên “đừng..đừng..răng lớn...máu..hỗn độn..” những từ vô nghĩa này, hắn hóa điên gương mặt kinh hãi tột độ không có biến mất, hơn hai ngày sau thì hắn đã tự đánh chết mình...

-Chúng cường giả khi đẩy lại ném hơn trăm tên Khuy Linh cảnh vào tìm hiểu, nhưng kết quả cũng như vậy, nên tận cùng khu vực Đại Thừa kỳ bảo vật của Cổ Tinh đã trở thành cấm kỵ khi bước vào bí cảnh này.

-Khi vượt qua rất nguy hiểm nên ta mới kêu chàng dừng lại..

-A..thì ra là như vậy... Nhưng mà nàng không được xưng “ta” với tướng công của nàng như vậy nữa biết không...

Đáp một tiếng như đã biết xong Kha La vỗ lên kiêu đồn của nàng một cái như cảnh cáo rồi bắt nàng phải đổi cách nói chuyện của nàng với hắn, làm Nam Cung Ngọc Ảnh “nha” lên một câu rồi ai oán trừng hắn như nói “chàng nói là không được sao, còn đánh mông ta một cái làm chi” ném cho hắn.

Kha La bị nàng trừng mắt nhìn như vậy không có đánh lên kiêu đồn của nàng thêm cái nào nữa, cười hắc hắc nói.

-Ảnh nhi, nàng xem bây giờ chúng ta đã ở khu vực nào rồi a...

-Hừ...

Nam Cung Ngọc Ảnh không có đôi co với tên xem mọi chuyện như không này nữa “hừ” một câu, rồi nghĩ “chàng là làm bằng cái gì a, ta đưa giác mặt như thế nào, làm thế nào chàng cũng không có tỏ ra khó chịu mà vẫn như không có gì bình thường một bộ như vậy a”, nghĩ sau nàng mới nhìn một vòng xung quanh, phát hiện chỉ toàn là đồ vật “linh tinh” của tu cấp bậc Linh Anh xong nàng mới nói.

-Kỳ quái với tốc độ của chàng thì chúng ta bây giờ đã đến khu vực gần tận cùng của Đại Thừa bảo vật rồi chứ, sao lại toàn đồ vật linh tinh của Linh Anh cảnh thế này...

-Không xong..

Nghe nàng nói sau, trong lòng Kha La chợt nổi lên cảm giác bất an thâm lớn, rất nhanh cảm giác của hắn đã trở thành hiện thực, một cỗ hấp lực to lớn bỗng bao lấy hai người, khi hấp lực chưa chạm đến người Kha La hô to lên một tiếng rồi xoay người ôm Nam Cung Ngọc Ảnh ra sau lưng về cỗ hấp lực to lớn không tên bắt chợt xuất hiện này, toàn lực thi triển thực lực chưa bị áp chế của mình bảo hộ lên người của nàng...

Khi hắn làm xong tất cả thì cỗ hấp lực to lớn này cũng bao lấy kéo hắn xuống, hấp lực vừa chạm lên người của hắn thì trong người hắn chín ngàn chín trăm cốt phủ pháp tắc Thời, Không của hắn cũng tự kích hoạt bùng lên sức mạnh kinh khủng mà đánh tan đi cỗ hấp lực to lớn này. Kha La toàn lực bảo vệ nàng là vì hắn sợ cốt phủ của hắn, tự động kích hoạt không kiểm soát được mà gây thương tổn cho nàng, còn hắn thì vô tư lự chả sợ bị gì cả...

Hình thành rồi bị đánh tan hơn trăm lần thì cỗ hấp lực to lớn bí ẩn này nói ngừng lại không xuất hiện nữa, kết thúc sau Kha La mới thở phào một hơi sờ lên sờ xuống người nàng một lần giọng quan tâm cực kỳ hỏi lấy nàng.

-Ảnh nhi nàng có bị làm sao không, có cảm giác chỗ nào bị thương không, nàng.....nàng.....

Nam Cung Ngọc Ảnh đã bị chấn kinh tột độ khi nhìn thấy từ trong cơ thể của Kha La lại bùng nổ ra một sức mạnh mà nàng không biết diễn tả làm sao cho được bằng lời, ánh mắt nàng vô thần mà nhìn vào không gian bị toái nát đến hư vô đang chậm chạp hồi phục lại từ hướng hấp lực xuất hiện sau lưng hắn.

Kha La hỏi đi hỏi lại không biết bao nhiêu lần mà nàng không có một chút phản ứng nào, ánh mắt vô thần thần sắc chấn kinh tột độ mà nhìn về sau lưng hắn, Kha La không biết phải làm sao giúp nàng hồi phục tinh thần lại, hắn biết nàng không nguy hiểm đến tính mệnh nhưng lo lắng tất loạn hắn ôm chặt nàng hơn, giọng mang kinh khủng sát khí cùng tức giận khôn cùng mà rống lớn lên một tiếng.

-CÁI GIẾNG NÁT NÀY, TA MUỐN HỦY NGƯỜI...

-A..tướng công không nên...

Nam Cung Ngọc Ảnh đang thất thần đến không phản ứng, khi nghe tiếng rống giận của hắn nàng mới giật mình hoàn hồn lại, vội vàng lên tiếng ngăn hắn lại, vì nàng đã nắm chắc mười phần là nếu không cản hắn lại, hắn thật sự là sẽ hủy đi Cổ Tinh này đi thật đấy, nếu mọi người Phàm giới mà biết được vì nàng mà Kha La hủy đi Hàn Sinh Cổ Tinh này, Phàm giới sẽ làm điều gì không nên làm hắn tức giận mà hủy đi Phàm giới thì nàng chịu không nổi a.

Kha La nghe được Nam Cung Ngọc Ảnh âm thanh biết tình thần nàng đã không có vấn đề gì xảy ra, hân hưng hăng trừng một cái nhìn xuống phía dưới rồi ôn nhu nhìn nàng giọng nhẹ nhàng mà hỏi nàng.

- Ảnh nhi, nàng không có bị gì chứ, có bị tổn thương nơi nào không...nói cho ta xem nào...

-Không...th...thiếp không sao...

Nói từ “Thiếp” không được quen cho kham nhưng nàng vẫn thuần thực nói ra trả lời hắn, nhìn đến nam nhân này bởi vì tưởng nàng bị tổn thương gì mà loạn hết cả lên, xuyết hủy đi Cổ Tinh vì mình, trong lòng nàng ngọt ngào đến lên men hết cả lên, hạnh phúc mà yếu ớt dựa vào lồng ngực hắn giọng nhu nhu hạnh phúc nói.

-Th...Thiếp không có chuyện gì...

-Không có gì là tốt rồi, không có gì là tốt rồi, làm ta lo lắng gần chết...

-...

Nam Cung Ngọc Ảnh không có nói tiếp với Kha La mà vòng tay ra ôm chặt lấy hắn, như muốn hòa tan nàng vào người hắn dung hợp cùng hắn thành một khối a, bởi vì trong lòng nàng đã lên men đến nàng sắp say tình mà xin ngắt đi rồi, nàng biết mình không có chọn nhầm nam nhân này a, trong lòng nàng thầm nghĩ “Hừ hừ người nhìn xem hắn lo lắng cho ta đến như thế nào kia... Hạnh phúc chết ta mất..”.

Kha La lo lắng loạn hết cả lên một hồi, cảm nhận trước ngực mình có hai khối nhục cầu to lớn mềm mại co giãn mười phần gắt gao mà ép chặt lên, tâm tình loạn thất bát tao của hắn cũng từ từ mà hạ xuống để chăm chú cảm thụ xúc cảm tuyệt diệu này a. Tuy tận hưởng xúc cảm tuyệt diệu do song phong của nàng đem đến nhưng trong lòng hắn không ngừng suy nghĩ vì sao vật này lại có mặt ở Phàm giới a.

“Vật ấy” theo lời Kha La chính là một trong ba đại hung thú thượng cổ Đô Hồng, hắn đã phát hiện ra hấp lực to lớn kỳ lạ đột nhiên xuất hiện đó không phải là do Hàn Sinh Cổ Tinh gây ra mà là do Đô Hồng gây ra, bởi vì hấp lực không có tích xúc mà liên tục tạo ra khi vừa bị cốt phù của hắn tự động kích hoạt hủy đi nên hắn mới biết nguồn của hấp lực là gì, suy nghĩ của hắn không ngừng vận chuyển mà suy ra lý do vì sao...

Còn về ba hung thú thượng cổ gồm là sinh vật gì thì là thứ nhất hung tàn sát Bệ Ngạn, thứ hai khát máu tàn bạo Khử Thất, thứ ba quái dị không biết no lòng biếng Đô Hồng.

Bệ Ngạn thân thân như tượng, chỉ có hai chân trước như quy, đầu cá sấu, đuôi như tích vĩ, thân hình to lớn ức dặm, da bao phủ toàn là lân phiến như vảy cá lại có gai ở giữa lân phiến nhô ra, con hàng này sức chiến đấu kinh khủng vượt qua thối thường nhưng cảnh giới cực hạn chỉ là Chí Tôn, không thể nào bước ra được, nhưng sức chiến đấu lại gần bằng Thái Hư Linh Thần...

Khử Thất thân chim, cánh như doi, đầu như trư, miệng như mỏ quạ, hai chân như đà điểu, đuôi như cá sấu, toàn thân không có thứ gì gọi là che phủ lấy, thân hình cũng là ức dặm, Bệ Ngạn đã vậy con hàng này cũng không có thua gì,

Cuối cùng chính là Đô Hồng không có cái gì cần miêu tả nhiều nó chỉ như một cái cục thịt hỗn loạn thay đổi thất thường không định cùng hơn vạn cái xúc tu nhìn kỳ dị kinh tởm vô cùng, to lớn chỉ bằng một phần hai Bệ Ngạn cùng Khử Thất, còn con hàng này không có sức chiến đấu cùng thân hình như hai con hàng trên, nhưng lại là dai như đũa đánh đến người ta sắp hóa điên mới chọc được một lỗ trên thân của nó cảnh giới chỉ có Hạ Vị Thần nhưng là rất khó ư.

Ba con hung thú này chính là xuất hiện sau ba thời đại của tam giới là Hồng Mông, Hồng Hoang, Thái Cổ, bọn chúng xuất hiện chính là thời đại Thượng Cổ trước thời đại bây giờ, tính từ thời đại Thượng Cổ tới nay cũng đã hơn mười bảy thời đại rồi mà một trong bọn chúng lại còn sống sau khi bị các đại năng từng thời đại tận diệt a, thật làm cho Kha La xoắn xuýt hết cả lên mà.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Tam đại Thượng Cổ Hung Thú - Đô Hồng (1)

Nhận thấy sự xuất hiện của con hàng này trong bí cảnh của Phàm giới, trong lòng Kha La nghĩ “con hàng Đô Hồng này đã ở Phàm giới, như vậy không biết hai con hàng khác có thể tồn tại ở hai giới kia không a..”. Suy nghĩ một hồi rồi hắn cũng không có tiếp tục suy nghĩ nữa, bây giờ hắn là phải nhìn xem cái con hàng này đang ở thời kì nào a, có vậy hắn mới có đối sách sử lý con hàng làm người tức điên này, suy thì như vậy sao hắn nói với Nam Cung Ngọc Ảnh.

-Ảnh nhi, chúng ta đã đi vào đây rồi thì tìm hiểu bí mật vạn năm của Hàn Sinh Cổ Tinh rồi là chuyển không bảo vật nơi đây đi nha..

-Nhưng mà...như vậy...chúng ta chuyển chuyển cái gì...nha tướng công...

Nam Cung Ngọc Ảnh nghe câu nói của Kha La, nàng ngáp ngừng trả lời rồi nàng lên ngọc thủ vươn một ngón tay thon dài trong suốt chỉ chỉ về phía không gian lúc trước hân bồng nổ sức mạnh oanh phá trở về hư vô đang chậm chạp hồi phục lại. Nhìn theo ngón tay ưu mỹ của nàng, Kha La xuất chút đã nhảy dựng lên, trong lòng hân nghi hoặc nghĩ “Cái này...cứng rắn như vậy..”

Nhìn đến cái giếng này lại có thể ngành sinh sinh mà chịu lấy một trăm lần cốt phù của hân bồng phát ba phần uy lực mà vẫn không có sụp đổ cũng chỉ là biến thành hư vô, trong lòng hân đã xem trọng cái giếng này thêm vài phần rồi, hân phải nhanh chóng tìm hiểu xem cái giếng này làm sao lại xuất hiện tại Phàm giới này lại còn xuất hiện thêm tam đại hung thủ thượng cổ Đồ Hồng ở bên trong... Suy nghĩ thật nhiều tuy nhiều nhưng thời gian chỉ có nháy mắt, đẹp suy nghĩ qua một bên hân cười cười nhìn nàng nói..

-Ảnh nhi a, không phải nàng nói nơi này chỉ là bảo vật Linh Anh cảnh thôi sao, biến mất thì biến mất rồi, phía dưới lại không xuất hiện bảo vật cao hơn sao....chúng ta đi nhanh nào.

-Ấn...chàng không nhắc nhở, thiếp lại quên đi nha...nhưng là chàng đi chứ thiếp không đi, thiếp đang ở đây làm sao đi nha...khách khách...

-Nàng nha, lại sắp biến thành yêu tinh mê chết ta rồi...haha..

-Khách khách... thiếp chính là muốn biến thành yêu tinh câu dẫn chết chàng..

Nam Cung Ngọc Ảnh trò chuyện với Kha La, nàng không ngừng đem sự quên rũ của mình ra ném liên tục cho hân, để giúp nàng quên đi sự bùng phát sức mạnh khủng bố của Kha La đang không ngừng nhảy nhót trong tâm trí nàng.

Khi nàng bày ra sự quên rũ vốn có của nàng, Kha La không khỏi ngưng thần mà chăm chú ngắm nhìn nàng, dung nhan xinh đẹp quên rũ dụ hoặc chúng sinh, tóc đen mượt óng ả dài đến thắt lưng, mày liễu nhỏ dài, mắt phượng long lanh mi dài cong vút, chiếc mũi thẳng cao cao trong suốt như ngọc, đôi môi đỏ mọng ướt át, làn da trắng mịn như bạch, chiếc cổ thon nhỏ. Nhìn đến thân hình đầy đặn ẩn hiện của nàng, y phục hóa hồng sắc hoa lệ rộng thùng thình cũng không có che lấp hết được của nàng, hân hơi nhíu mày lại một cái ý niệm là cõi sạch nàng đến chỉ còn một tầng sa y phần hồng không có nội y, mày hân mới dần ra tiếp tục ngắm nhìn.

Dưới lớp sa y phần hồng mỏng manh ấy hân có thể nhìn thấy được, song phong tròn trịa ngạo nhân tuyết bạch nụ hoa cùng tiểu đậu hồng hào ngạo nghệ vươn lên ẩn hiện, song phong của nàng lớn hơn các nàng Chu Mị và Sở Linh có thể sánh ngang với cái vu vật Như Nguyệt. Chiếc eo nhỏ nhắn thon gọn, kiêu đồn đầy đặn to tròn trắng bóng như sứ, hai chân thon dài cân đối thẳng tắp trắng nõn tinh tế mà khép kín lại không lộ ra một kẽ hở, hai bàn chân nhỏ nhắn gót ngọc tinh xảo các ngón chân thon dài tinh tế phớt hồng. Thân hình nàng cùng Như Nguyệt chính là hai cái vu vật tai họa nhân gian a, tuy dung nhan nàng không xinh đẹp ngang bằng Như Nguyệt nhưng cũng là hơn một tia so với các nàng Chu Mị và Sở Linh, ánh mắt của Kha La không ngừng mà quét tới lui trên người của nàng..

Kha La càng nhìn càng cảm thấy mình thành tựu càng lúc càng lớn, chỉ trong thời gian chưa đến một tháng mà hân đã câu dẫn được bốn cái cực phẩm mỹ nữ của Phàm giới, Chu Mị xinh đẹp vũ mị câu hồn, Sở Linh như Quý Cơ xinh đẹp đậm mị tao nhã, Như Nguyệt xinh đẹp diễm mị quyến rũ, Ngọc Ảnh xinh đẹp quyến rũ dụ hoặc...trong lòng hân càng nghĩ càng yêu thích các nàng..

Nam Cung Ngọc Ảnh bất ngờ bị hân coi đến chỉ có một tầng sa y mỏng manh che chắn làm nàng xấu hổ ngưng ngưng không thôi, tâm tình nhỏ của nàng không ngừng nhảy loạn lên, nhưng là nàng cũng có thể cảm nhận được tiểu phúc của nàng dâng lên một luồng hỏa nhiệt đốt nóng nàng khi ánh mắt hân không ngừng lướt qua cơ thể nàng, nhìn không được nàng lấy ra một bộ y phục hóa hồng khác từ không gian giới chỉ của mình, nháy mắt mặc vào che đi cơ thể mê người của nàng khỏi ánh mắt của hân, giọng mang giận dỗi hân hân nói với hân.

-Tướng công, chàng làm gì lại...sạch thiếp nha...xấu xa..

-Hắc...hắc...nàng mê chết ta rồi..

Thu hồi ánh mắt đang di chuyển loạn trên người nàng lại, nghe câu nói giận dỗi của nàng Kha La không giải thích mà nói một câu không liên quan, hai tay trên eo nhỏ của nàng tăng thêm một chút lực đạo kéo chặt nàng vào lòng, ép xác song phong to tròn của nàng vào ngực hân. Nghe hân nói một câu không liên quan đến câu hỏi của mình, Nam Cung Ngọc Ảnh trường đôi mắt phượng lên nhìn hân một cái, giọng ý tứ không rõ nói với Kha La.

-Chàng thật xấu xa...nhìn hết thiếp rồi...nhìn đến thiếp cả người đều khó chịu...

Ba! Ba!

-Nàng khó chịu hay là...hắc..hắc..

-Nha...

Nghe câu nói lấp lửng với cảm giác kỳ lạ lại truyền đến khi hân đánh lên kiêu đồn, Nam Cung Ngọc Ảnh yêu kiều kêu lên một câu, mắt phượng long lanh mê ly nhìn hân một cái, giọng dụ hoặc nói với hân.

-Thiếp thật khó chịu mà...

-Hắc..hắc..có thật như lời nàng nói hay không...

Ba! Ba!

Nói xong Kha La lại nâng tay lên chuẩn xác vừa đánh vừa xoa lên kiều đòn của nàng, kiều đòn ba đào lại lẳng tăng nhảy lên, xúc cảm mềm mại đàn hồi truyền đến. Nam Cung Ngọc Ảnh lại cảm nhận được nhiệt hòa bên dưới tiểu phúc cùng kỳ lạ cảm giác trên mông quay lại nàng “ân..nha” một tiếng, như chú chim nhỏ nép vào ngực hắn mà tận hưởng giác kỳ lạ trên mông truyền đến, không tiếp tục đòi co với hắn nữa.

Rất nhanh nhiệt hòa trong người của nàng đã bị Kha La vừa đánh vừa xoa mà đốt nóng cả cơ thể nàng, tiếng rên nhỏ nhỏ trong cổ họng dần lớn hơn, nàng có thể cảm nhận được hạ thân nàng lại ẩm ướt lên rồi, cơ thể như muốn nhũn ra theo từng động tác của Kha La...

Thêm một khoảng thời gian qua đi, Nam Cung Ngọc Ảnh lãnh ngấm lên một tiếng thư sướng, cả người nàng run rẩy lên trong ngực hắn từng ngấm khó khăn nặng nề mà thở lấy, theo từng lần run lên của nàng, từng dòng nhỏ óng ánh theo hai chân của nàng mà chảy xuống.

Kha La nhìn đến đây không khỏi treo lên nụ cười yêu dị, ánh mắt chứa đầy thích ý nhìn nàng rồi thủ thi bên vành tai trong suốt của nàng..

-Ảnh nhi, nàng bây giờ là khó chịu hay là...hắc..hắc..

-Hur..hur...

Trả lời câu hỏi của Kha La chính là từng âm thanh thở dốc của nàng, cảm giác này dâng trào làm nàng bây giờ không có lên nổi một tia sức lực mà trả lời hắn.

Nhìn nàng như thế hắn chỉ cười cười, phát tay một cái lấy ra một cỗ xe dài chín thước rộng năm thước, bốn phía được bao phủ bằng những tấm lụa lam sắc, nóc xe điêu khắc tinh mỹ, bánh xe thì đặt trên bạch vân do bốn cỗ khối lõi Long Tượng kéo, tổng thể nhìn vào cứ tưởng là sẽ nhìn đến người bên trong.

Nhưng khi Kha La ôm Ngọc Ảnh đi vào thì lại không phát hiện ra dù một cái bóng, ôm nàng đi vào trong cỗ xe này sau. Trước mắt hắn là một tấm thảm màu đỏ thêu thập cửu liên hoa dài rộng tám thước, phía trên đặt một cái hương đỉnh cao một thước*, đi hết tấm thảm là một cái trường ý rộng rãi, phủ một tấm diệm dày thoải mái, bốn phía có thể nhìn ngắm cảnh vật xung quanh. Kha La nhìn tổng thể một cái không khỏi khen thầm trong lòng “không hổ danh là Thứ Linh Xa mà mẫu thân đã từng ngồi a” rồi đặt Ngọc Ảnh nằm lên trường ý, đốt lên hương liệu trong hương đỉnh, ngồi bên cạnh ngắm nhìn dung nhan xinh đẹp quyến rũ dụ hoặc cùng thân hình mê người của nàng.

Nhìn bộ y phục rộng thùng thình trên người nàng Kha La không hài lòng cho lắm, ý niệm hắn động một cái y phục của nàng lại biến mất chỉ còn lại một sa y hồng phấn mỏng manh trên người nàng, nhìn thân thể đầy đặn lồ lộ mê người của nàng ẩn hiện sau sa y mỏng manh màu hồng nhạt hắn mới hài lòng mà gật đầu một cái tiếp tục ngắm nhìn nàng..

Nghỉ ngơi một hồi sau nàng cảm nhận được một ánh mắt đang nhìn lên toàn thân nàng, Ngọc Ảnh biết là hắn đang nhìn nàng nên cũng không có nhìn hắn, nàng đưa mắt ra ngắm nhìn xung quanh một vòng rồi phát hiện trên người mình lại chỉ có một sa y phấn hồng che đậy, nàng cũng không có tiếp tục lại đem y phục ra mặc lại, vì nàng biết được nhất quá tam a, nếu Kha La đã coi nàng đến chỉ còn tăng sa y lần thứ hai, nàng lại đi mặc y phục vào để hắn coi nàng lần thứ ba thì nàng sẽ không có còn thứ gì trên người, nhìn xung quanh một hồi nàng nhìn lại Kha La tò mò hỏi hắn.

-Tướng công, ở đây có thể nhìn ra ngoài, liệu...

-Ảnh nhi, nàng yên tâm dù cho thiên đạo có nhìn cũng không có nhìn đến đâu..

-Ân..thế thì thiếp không lo lắng...khách khách..

Nhìn Ngọc Ảnh hiểu được ẩn ý của mình, không để nàng nói xong hắn đã cướp lời chen ngang câu hỏi của nàng mà nói, giọng mang chắc chắn mười phần. Nghe câu trả lời của hắn nàng cũng không hỏi nữa mà chỉ đáp lại một câu, cười hai tiếng rồi nghiêng người nằm đưa mặt về phía Kha La nhìn hắn, chăm chú mà ngắm nhìn vào gương mặt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tam đại Thượng Cổ Hung Thú - Đô Hồng (2)

Nàng nhìn gương mặt hắn mà trong lòng nàng cũng không biết như thế nào để mà dùng từ nào để miêu tả tuấn nhan của hắn cả, không biết nàng nghĩ đến cái gì mà đưa ngọc thủ ra định hướng ngay hạ thân hắn bắt xuống một cái, nhận định là có thứ đó nàng mới gật nhẹ đầu tỏ vẻ đã yên tâm, mị mị nhìn hắn rồi cười một cái, giọng dụ hoặc nói với Kha La.

-Không biết chàng làm bằng thứ gì mà thiếp chỉ nhìn một cái là bị bắt đi tâm nhỏ của thiếp nha...

-Hắc...hắc..

-...

Nghe câu hỏi của Ngọc Ảnh, hắn không có trả lời ngay mà chỉ cười lên mấy tiếng, đưa tay ra kéo nàng vào lòng cho nàng ngồi lên đùi mình ôm lấy, hít một hơi thật sâu đem u hương tỏa ra từ cơ thể nàng rồi mới trả lời nàng.

-Ta đâu có câu dẫn nàng nha, là nàng bắt ta làm nam nhân của nàng a...

-Hừ hừ, thiếp hỏi chàng phải trả lời thật cho thiếp nha...

-...

Nghe câu trả lời của Kha La, nàng kiêu “hừ” hai tiếng ánh mắt chờ mong mà nhìn lấy hắn hỏi.

Hắn nghe lời nói cùng ánh mắt của nàng, hắn biết nàng muốn hỏi cái gì, vòng tay ôm nàng chặt hơn thì thào vào vành tai trong suốt của nàng.

-Ảnh nhi, nàng yên tâm nàng sẽ không buồn chán đâu, nàng còn có ba cái tỷ muội đấy...

-Chàng...đã...

-Đúng vậy nàng là có đến ba người tỷ muội rồi...

-Hừ..thiếp cảm thấy khó chịu, chàng mau đi vào chuyển hết bảo vật về đây, thiếp muốn nghỉ ngơi..

-....

Nam Cung Ngọc Ảnh biết mình chỉ là một nữ nhân của hắn, trong lòng nàng hiện lên cảm giác chua chua cùng mất mát nhàn nhạt, nàng biết người tài mao song toàn như Kha La sẽ không thể nào mà độc sủng một mình nàng. Nhưng tâm tình nữ nhân của nàng cũng là đã nổi lên, nàng cũng không trách gì việc hắn có nhiều hơn một nữ nhân, thế nhưng nàng cũng sẽ không cho hắn sắc mặt tốt vài ngày. Nàng muốn xem hắn làm thế nào để xoa dịu tâm tình khó chịu của nàng như thế nào, vì thế nàng hô lên cần nghỉ ngơi để tránh mặt hắn...

Kha La biết nàng này là một nữ cường tuy dễ dãi với hắn nhưng không dễ đến một ngón có thể ăn sạch được nàng a, ôm nàng trong lòng thêm một lúc rồi hắn hôn nhẹ lên trán nàng một cái giọng nhỏ nhẹ vang lời nói với Ngọc Ảnh.

-Ảnh nhi, nàng nghỉ ngơi đi ta sẽ chuyển hết bảo vật về cho nàng chơi đùa...

-...

Nam Cung Ngọc Ảnh trong lòng hơi chua lời nói mang giận dỗi kêu hắn đi ra, nhưng mà nàng cũng không có muốn xa lòng ngực cùng vòng tay của hắn, nghĩ nghĩ một chút tâm tình nữ nhân của nàng mới áp chế không muốn trong lòng, bày ra một bộ không quan tâm rời khỏi vòng tay của hắn nằm xuống một bên quay mặt đi.

Thu hết tâm tư trong lòng của Ngọc Ảnh lại, hắn trong lòng cười cười bất đắc dĩ nghĩ “haizz, Ảnh nhi a, ta phải làm như vậy, vì...” nghĩ thì nghĩ nhưng mặt không có biểu hiện ra ý tứ gì cả, hôn nhẹ lên má nàng một cái rồi đi ra ngoài Thử Linh Xa, cất bước phi hành vào sâu trong Cổ Tĩnh, để nàng bên trong Thử Linh Xa, bầm pháp quyết để nó đi theo sau lưng hắn.

Kha La chỉ có thể bất đắc dĩ mà làm ra mọi chuyện này giờ như vậy, nói ra việc Ngọc Ảnh có ba cái tỷ muội sa lưới bởi tay hắn, khiến cho tâm tình nữ nhân của nàng nổi lên, giận dỗi kêu hắn đi ra ngoài. Nếu không làm vậy nàng này biết được cái gì đang ở trước mắt thì nàng sẽ lo lắng mà dính chặt lấy hắn nha, rất nguy hiểm với nàng vì năng lực hiện giờ của hắn chỉ có thể bị tấn công bị động kích hoạt cốt phù để giải quyết a, lúc trước vì chỉ là miệng rộng của Đồ Hồng thường thường mở ra hấp lấy đồ ăn.

Kha La không dám chắc khi đối mặt với Đồ Hồng giết được con hàng này sẽ không gây nguy hiểm với Ngọc Ảnh, để nàng giận dỗi ở bên trong Thử Linh Xa sẽ an toàn hơn vì cỗ xe này là bảo bối cấp Chí Tôn Thần do mẫu thân hắn khi chưa đột phá giới hạn tam giới đã luyện dùng, chắc chắn mười phần a, cốt phù áp chế còn ba phần uy lực của hắn có oanh đến trăm năm mới có thể hủy đi, nên Kha La có thể phóng tay mà làm rồi, chột nghĩ đến cái gì hai tay hắn lại bầm pháp quyết phong cấm lối ra của Thử Linh Xa.

Làm xong tất cả, ánh mắt Kha La hiện đầy sát khí mà nhìn xuống nơi sâu xa của Cổ Tĩnh, trong lòng hận hận hung hăng nghĩ “Hừ...cái con hàng quái dị ghê tởm nhà ngươi, Hồ gia hôm nay không giết ngươi thì không làm Hồ..”, rồi hắn nâng hết tốc lực mà phi hành về nơi sâu xa của Cổ Tĩnh.

Trên đường đi hắn không quên nắm hết tất cả mọi cái bảo vật hiện ra trong tầm mắt của hắn, thu một hồi bảo vật sau Kha La cảm thấy kỳ quái không hiểu nổi a. Bởi vì tất cả bảo bối hắn thu này giờ thời gian tồn tại không bao lâu a, còn có bọn chúng chỉ là dựa vào một sức mạnh gì đấy ngạnh sinh sinh đem chúng đột phá lên bậc cao hơn...

Kỳ quái nghĩ một hồi không có kết quả, Hắn cũng không có tiếp tục suy nghĩ nữa, tốc độ lại nâng lên vừa đi vào vừa một tay thu lấy bảo vật, tuy bọn chúng toàn là bậc thấp nâng lên nhưng mà cũng toàn là Thăng Hoa kỳ bảo vật trở lên không a, hắn cũng không có để ý nhiều đến mấy cái Phẩm phẩm này, hắn thu lại là vì có ích với các lão bà chưa thành Tiên nhân của hắn sau này cùng với “lệnh” của lão bà Ngọc Ảnh đang ăn dấm chua bên trong Thử Linh Xa sau lưng a.

Ngọc Ảnh cứ nằm trên trường ý, ánh mắt luôn dán chặt lấy thân ảnh của hắn không có bỏ sót dù một cử động dù là nhỏ nhất của Kha La, nhìn hắn như lời nàng nói mà không ngừng chuyển không lấy bảo vật xuất hiện trên đường đi của hắn, trong lòng nàng nghĩ “Hắn vậy mà lại làm theo yêu cầu của ta

nha..”, nghĩ nghĩ một hồi tư vị khó chịu của nữ nhân của nàng cũng là hạ thấp xuống một chút...

Thân ảnh phi hành nhanh chóng của Kha La đột nhiên ngừng lại, vì trước mặt hắn xuất hiện một tấm bia dài rộng hơn trượng tỏa ra khí tức tang thương cổ lão màu đồng đỏ khắc lên mấy dòng văn tự khó hiểu, bốn góc liên kết với bốn đoạn xích hắc sắc gắn chặt lên thành của Cổ Tinh.

Nhìn đến văn tự trên tấm bia nói cái gì tam đại hung thú rồi một trong chúng bị trấn áp mãi mòn bên dưới, tuy nàng không biết tam đại hung thú cùng Đô Hồng là gì nhưng trong lòng nàng lại nổi lên một sự lo lắng không tên mà nàng không thể đè áp lo lắng của mình lại, trong lòng nàng cứ liên tục hiện lên một câu “Bên dưới rất nguy hiểm, ngăn hẳn lại, ngăn hẳn lại..”.

Ngọc Ánh trong lòng vừa hiện suy nghĩ như thế sau, nàng nhanh chóng phi ra ngoài nhưng nàng vừa lại gần cửa ra vào thì một luồng năng lượng không tên đẩy nàng trở về trường ý. Ngọc Ánh gấp gấp thử đi thử lại vài lần nhưng điều vô ích, nàng không tiếp tục xông ra nữa mà ngồi yên sâu chuỗi lại những chuyện xảy ra từ khi nàng cùng Kha La đặt chân vào nơi này, càng nghĩ nàng càng cảm thấy không hiểu, nàng biết sắp tới sẽ có chuyện nhưng nàng không thể nào.

Rất nhanh câu trả lời cho nàng đã xuất hiện, chỉ thấy trước mặt Kha La và nàng xuất hiện một cái khoảng trống mênh mông không nhìn đến điểm cuối, ở trung tâm vùng đất ấy một sinh vật nhìn như một đồng thịt ghê tởm không ra hình dạng, trên đồng thịt ấy hơn vạn cái xúc tua một dài ra hình thể khổng lồ mà nàng không thể ước tính được, rất nhiều đoạn xích màu cổ đồng không biết làm từ vật liệu gì chen chúc nhau mà khóa chặt sinh vật đó lại, nhìn đến sinh vật ghê tởm này Ngọc Ánh tựa hồ nhớ đến văn tự trên tấm bia cổ đồng kỳ lạ đã ghi là “thượng cổ tam đại hung thú một trong, Đô Hồng...”.

Hồng.GGGGG!

Không để nàng suy nghĩ tiếp nữa, Kha La vừa xuất trong khi vực này thì Đô Hồng đã rống lên một tiếng kinh khủng, tuy nàng bên trong Thứ Linh Xa cũng bị âm bạo truyền đến chấn cho ngất đi, trước khi hoàn toàn mất đi ý thức trong lòng nàng hét lên “Không...tướng công..” rồi ngất đi.

Khi cái con hàng Đô Hồng này rống lên Kha La lấy tay bịt mũi mình lại, trong lòng nghĩ “cái con hàng kinh tởm này, đã xấu đến thương thiên hại lý rồi, miệng lại rộng còn thối như vậy, không giết người không được a...”. Tiếng rống vừa to vừa thối của Đô Hồng qua đi, Kha La mới nhìn lại Ngọc Ánh đã ngất đi bên trong Thứ Linh Xa rồi thầm nói.

-Ha...nàng ngất đi cũng tốt, tránh chuyện sắp tới làm hỏng đi đạo tâm nhỏ bé của nàng...

Thầm nói một câu sau Kha La phát tay đưa Thứ Linh Xa ra xa cách hẳn hơn dặm rồi cho nó khởi động trận pháp phòng ngự đứng yên vị trí, làm xong chuẩn bị sau.

Từ trong cơ thể Kha La bộc phát ra sức mạnh còn có thể dùng được của mình, tuy không sử dụng được bao nhiêu là thực lực nhưng khí tức của hắn cũng còn dùng ép người được, bình thường nhìn vào hắn cảm giác đầu tiên chính là nội liễm ôn nhu một dòng suối nhỏ nhẹ nhàng mà vận chuyển, nhưng bây giờ tuy không có phát ra được bao nhiêu thực lực, thế nhưng bây giờ trên người hắn cứ như một nộ hải không ngừng gầm thét ba động kinh khủng, khí thế không ngừng trùng kích lên không gian xung quanh.

Cảm nhận được thực lực có thể dùng được của mình hiện giờ tỏa ra, trong lòng của Kha La không ngừng hét lên “A A A.. Hộ gia ta phải nhanh chóng truy tìm đồ vật của nhị a di mới được, bây giờ ta quá yếu nhược đi...”, trong lòng hắn hô to gọi nhỏ một hồi sau, ánh mắt hắn hiện lên sát khí không lường mà nhìn chằm chằm vào Đô Hồng đang bị trấn áp bởi những đoạn xích quái dị đến hắn cũng không nhìn ra là vật liệu gì, nhưng mơ hồ có thể cảm nhận được nó rất cứng...

Nhìn chằm chằm một hồi cái con hàng kinh tởm có danh xưng Thượng Cổ hung thú Đô Hồng này một hồi sau, Kha La đột nhiên như ánh chớp lao nhanh về thân thể con hàng này...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Cách giết Đô Hồng làm Kha La nôn mửa

Kha La khởi bước lao nhanh về Đô Hồng, trong khi lao về con hàng này hắn vừa hóa ra bản thể của mình, một con hồ ly màu đỏ mười hai đuôi, chân đạp u vân khí tức tỏa ra tang thương xinh đẹp nhưng không kém phần uy phong, vì thực lực áp chế nên hắn chỉ có thể hóa về bản thể to lớn cao ngàn trượng, hắn cũng là buồn bực không thôi a, vừa hóa về bản thể xong KhaLa rống lên một câu.

-Cái thứ kinh tởm người, giai như dân phải không, hôm nay Hồ gia quyền đùng chết người..

Kha La biết hiện giờ với tình trạng nhược tiểu của mình hiện giờ thì không thể nào một chập nắm chết con hàng này, nên cũng chỉ có thể hung hăng mà cho con hàng này công kích hắn, để cho đại gia cốt phủ của hắn tự mình sử lý phần còn lại...

Đô Hồng nhìn thấy một sinh vật kỳ lạ nhỏ bé lao nhanh về phía mình còn rống lên một cái nói gì đấy mà nó không hiểu, nhưng con hàng này vẫn là từ trong câu nói ấy mà bắt ra một tia ý tứ hăm dọa nó, làm đại hung thú này tức giận gào lên một cái xúc tua đập lên trên người Kha La.

Nhìn thấy con hàng xấu đến thương thiên hại lý này công kích mình, trong lòng Kha La cười lạnh nghĩ “ Con hàng này đúng là thông minh, hiểu ý của Hồ gia ta nha.. Hắc hắc...” Trong thời gian hần suy nghĩ, xúc tua của Đồ Hồng cũng đã phách lên người của, xúc tua vừa chạm lên thân thể hần, các đại gia cốt phù cũng phát động bùng nổ ra sức mạnh kinh thiên ngoạn sinh sinh chấn nát cái xúc tua phách lên người hần của Đồ Hồng thành mưa máu, cũng không quên đem luôn cả không gian xung quanh người Kha La trầm dậm hóa hư vô.

Đồ Hồng vừa mở ra miệng rộng như huyết hải của nó toan hấp lấy toàn bộ cốt nhục cùng máu huyết của sinh vật nhỏ bé này, nhưng không như nó nghĩ Kha La sẽ hóa thành cốt nhục cùng huyết thủy mà chính là xúc tua của nó phách lên người Kha La, nó chỉ có thể cảm nhận được một sức mạnh làm cho nó sợ hãi trong nháy mắt bùng lên.

Sau đó là cảm giác đau đớn kịch liệt truyền lại cho nó, cảm giác đau đớn kịch liệt làm cho nó đau đến nhìn không được mà rống lớn một tiếng xen lẫn sự phản nộ, rống lớn một tiếng sau con hàng này phát hiện xúc tua của mình đã đứt đến chỉ còn một nữa, nó lại rống lên đầy phản nộ, lại đưa ra một cái xúc tua ra phách về phía Kha La, tựa hồ không nhớ đến cái sức mạnh làm nó sợ hãi hiện lên trong nháy mắt đó...

-Tốt a, thật thông minh, hảo gan dạ, lại đem xúc tua đánh đến Hồ gia rồi, nhiều thêm mấy căn không phải tốt hơn sau...

Hồng..GGGGGG!

Kha La nhìn đến con hàng này lại không có sợ hãi mà tiếp tục dùng xúc tua đánh lên người mình, hần không khỏi khen to một câu. Đồ Hồng con hàng này tựa hồ hiểu được lời nói của hần, nó lại rống lên một tiếng rồi xử ra thêm hai căn xúc tua nữa tam trọng kết hợp mà phách lên người hần.

Khi ba căn xúc tua của con hàng này kết hợp lại phách lên người của hần sau, cốt phù đại gia trong người của Kha La tiếp tục bộc phát nổ nát lấy ba căn xúc tua của Đồ Hồng. Nhưng lần này nổ có chút lớn chỉ thấy ba căn xúc tua của con hàng này nổ đến gần xác thân hình quái dị của nó cùng hơn ngàn dặm không gian xung quanh, hần nhìn đến mà thầm khen cái giồng này chất lượng thật cao a.

Ba căn xúc tua cùng nhau bị hủy đi nỗi đau đoạn chỉ một lần nhân ba không ngừng trùng kích lại con hàng này đã đau đến thân hình không lồ không ngừng loạn động, không ngừng rống to lên...

Người đời thường nói “tức qua hóa bô” quả là không sai, Đồ Hồng con hàng này tựa hồ không biết rút kinh nghiệm sương máu, tiếp tục nộ hồng lên vài tiếng rồi xử ra thêm mười căn xúc tua mà hợp lại lần nữa phách lên người Kha La, nhìn đến lần này con hàng Đồ Hồng này lại đem đến mười căn xúc tua mà phách lên người hần, Kha La vui đến độ cười lớn không thôi khen to một câu.

-Hào a, Hào a, Hào a...Ha Ha Ha Ha, thật ngu a, Hồ gia thích ngu rồi, đem thêm ra mà đánh lên Hồ gia này.. Ha Ha Ha hA...

Kết cục như lần trước lại đến, Đồ Hồng lại rống to lên lần nữa rồi đem thêm mười căn xúc tua nữa phách lên người hần.

Hồng..GGGG!

-Hào a, tiếp tục nào..ha ha ha ha...

Hồng..GGGG!

-Ha ha ha ha!

Hồng..GGGG!

.....

Cứ theo mỗi tiếng rống của con hàng này là lại có thêm mười căn xúc tua rồi nhân lên không ngừng phách lên người Kha La, nhưng theo tiếng cười của hần xúc tua của con hàng lại lại ít đi kèm theo là một tiếng rống.

Nhìn theo con hàng này bị đại gia cốt phù của hần chấn nát đến chỉ còn lại hơn ngàn căn xúc tua nhưng tựa hồ con này đánh lên người hần bị nghiền mà lại còn bị hủy càng thêm nhiều hơn mà không ngừng phách lên người hần a.

Kha La không biết như thế nào mà con hàng xấu xí kinh tởm làm thiên địa ối mưa này lại như ăn xuân được đánh lên người hần như rất thư sướng khi xúc tua bị hủy, rống lên một cái rồi lại tiếp tục tăng số lượng xúc tua phách lên người hần... Hành động này làm hần suy nghĩ đến xoắn xuyết không thôi trong lòng nghĩ “Cái con hàng này Hồ gia không phải là thích bị ngược a, làm sao con hàng này lại tỏ vẻ vui mừng như vậy a...”

Đến khi xúc tua của con hàng này còn lại có tám căn, to lớn nhất nó mới xử ra từng căn mà phách lên người của Kha La không còn rống to nữa mà nhìn như nó rất cao hứng, cứ thế tám căn..bảy căn..năm căn..hai căn đến căn cuối cùng.

Khi đến căn xúc tua cuối cùng của con hàng này giờ lên, Kha La đã rõ vì sao con hàng này lại gấp gáp không có rống to khi bị hủy đi xúc tua mà lại tỏ ra vui sướng như vậy rồi. Vì căn xúc tua cuối cùng của con hàng này chính là bị hơn trăm đoạn xích to lớn nhất xuyên qua móc nối với cả cơ thể của con hàng này, nhìn ra ý đồ của con hàng này sau Kha La ném cho nó một ánh mắt khinh bỉ rồi nói một câu.

-Cái đồng quái dị nguoi lại đem Hồ gia làm chìa khóa thoát khốn sau, hừ hừ đâu dễ dàng như vậy.

-Phong Cẩm Thần Xích...Trời Buộc cái con hàng này lại cho ta...

Nói xong Kha La lấy trong bảo kho nhỏ của hắn ra một đoạn xích màu hoàng kim tho to như cánh tay hắn, dài hơn mười thước ném về căn xúc tua còn lại đang xé không phách lên người hắn, bấm pháp quyết hô to một câu. Lời nói cùng pháp ấn trên tay của Kha La vừa triển hạ xuống, chỉ thấy Phong Cẩm Thần Xích tho to như cánh tay dài mười thước, nhìn nhỏ bé trước sự to lớn của căn xúc tua cuối cùng của Đô Hồng ấy bất chợt phức xuy một cái chớp mắt lớn lên thô to mười trượng dài trăm ngàn dặm một hơi quán lấy rồi gất gao treo cao căn xúc tua này lên giữa không trung.

Kha La cảm thấy thật vi diệu a, muốn giết con hàng này thì lại không ngừng chịu ngược mới có thể giết được, còn bắt lại thì chỉ trong hai cái nháy mắt là đã có thể khôn nó lại rồi. Vi diệu thì vi diệu nghĩ nhưng hắn lại là nhớ đến cái quả khứ đao thương của mình với cái Phong Cẩm Thần Xích này a, chuyện chính là trước khi hắn hóa hình thành người.

Khi đây cứ mỗi lần mà Kha La làm sai chuyện gì khi không làm đúng ý của đại a di của hắn thì hắn sẽ bị nằng dùng cái Phong Cẩm Thần Xích này treo lên mấy ngày sám hối a, lại nghĩ đến đại a di của hắn không khỏi đánh một cái nôi da gà, nằng này luôn thích nhìn hắn bị treo lên a...(không thể tiết lộ.v)

Lại nói về cái Phong Cẩm Thần Xích này chính là một cái bảo bối cấp Thái Hư thần a, bị nó trôi lại treo lên không làm gì nhưng cũng là đau đến không ngừng hét to a, tuy là đau đến hết to nhưng là lại không thể nhìn thấy dù chỉ một vết thương nhỏ nhỏ rất kì diệu, nhớ lại công dụng của bảo bối này sau Kha La đã nảy ra một cái ý nghĩ mà hắn vui vẻ đến cười to lên. Xong xuôi nhớ lại rồi làm chính mình sợ đến nghĩ ra cái ý nghĩ mà cười to một hồi.

Kha La lại xoắn xuýt cả lên bề bộn mà nghĩ xem làm thế nào để giết con hàng này a, lúc trước hắn nghĩ chính là để con hàng này tấn công hắn rồi mọi chuyện sẽ do đại gia cốt phù này xử lý phần còn lại a, nhưng là đại gia cốt phù có phần không đáng tin cậy như trước a, chỉ cần đến con hàng này chỉ còn lại một căn xúc tua a không có cái gì là sẽ có thể giết được nó cả. Nghĩ đến như thế Kha La không khỏi mặt hắc hóa trong lòng bực bội mà hung hăng nghĩ “Chính là Hồ gia lại bị chịu ngược cả buổi không công a, cái con hàng khuyển đảo thiên địa đến ới mùa này sau lại tồn tại làm cái gì nha, hại Hồ gia chịu đánh đến nửa ngày...nhưng là...”.

Kha La đoán xuýt nghĩ rồi nhìn tới lui con hàng mấy một hồi, tựa hồ nhớ đến chính là con hàng này tựa hồ là một cái thiên địa thùng cơm ăn là không biết no nhưng lại lười biếng chỉ nằm một chỗ rồi mở miệng hấp đến đồ ăn nha. Chính là cái miệng vừa lớn vừa thôi của nó đấy, từ khi hắn xuất hiện trước con hàng này đến giờ hắn là không nhìn được một lần con hàng này mở miệng qua cho dù là rống to đe dọa cùng đau đớn, nghĩ đến cách giải quyết tốt con hàng này sau Kha La cảm nhận được một trận buồn nôn kinh thiên hiển lên trong lòng, làm cho hắn có cảm giác sẽ nôn ra hết những thứ hắn đã ăn từ vạn năm trước đến nay tất cả điều sẽ nôn hết ra nếu hắn vẫn tiếp tục nghĩ đến cách giết chết con hàng này a.

Cái cách của Kha La chính là, nếu từ bên ngoài hắn tình trạng hiện giờ không thể làm gì được thì sẽ từ bên trong mà giết ra, đi vào bên trong con hàng này mà phá nát nội thể của nó giết đi từ bên trong. Kha La càng nghĩ là càng không chịu được rồi, gấp rút trong bộ dáng bản thể mà chạy qua một góc khuất không ngừng nôn ra những thứ còn sót lại trong bụng hắn ra, tại sao hắn lại không xử lý tại chỗ mà phải đi qua một góc khuất.

Bởi vì trong suy nghĩ của hắn chính là không thể để con hàng này tự hào trước khi chết còn có thể làm hắn nôn đến gần như hồng đi như vậy được.”, thế nên hắn phải chạy đi giải quyết nha.

(hắc...hắc...:D..)

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đồ Vật trong cơ thể Đô Hồng

Trong khi Kha La đang không ngừng nôn ra thì bên ngoài của Hàn Sinh Cổ Tỉnh, mấy cái lão quái vật cùng chúng nhân đã chờ đến ruột nóng xấp cháy rồi, một cái lão đầu trong mấy lão quái vật nhìn không được hô to lên một câu.

-Cái tiểu nha đầu Dược tông cùng nam nhân của nha đầu này đã đi vào gần một ngày rồi a.

-Đúng đấy không phải là bọn hắn muốn chuyển không Hàn Sinh Cổ Tỉnh rồi mới chịu đi ra a, thật quá mức mà..

-Ay da..lão cái lão đầu ngươi đừng có nói nữa a, lỡ như cái tên nam nhân kinh khủng của tiểu nha đầu Dược Tông cùng nhau đi ra mà nghe được lời nói của các ngươi thì không xong a...

-Đúng đấy hai tên nóng tính các ngươi đừng nói gì thêm nữa tránh gây họa a.

-A..chính là cái tiểu lão nhi ngươi nói chính xác a, nếu hắn nói thêm một câu nữa chính xác là sẽ có chuyện không may đấy.

Lời nói của lão đầu phụ họa lời nói của lão đầu ngăn cản hai người kia đừng nói thêm nữa vừa hạ xuống xong, một giọng nói của thanh niên vang lên truyền đến trong tai của các lão quái vật. Nghe được thanh âm này sau các lão quái vật này mới nhìn lại theo hướng phát ra âm thanh đó, nhìn lại bọn hắn mới phát hiện ra một thanh niên hơn hai mươi tuổi nhan tuệ thể thông sát hết cả phái nữ già trẻ trên người mặc một bộ hồng y hoa lệ, tay ôm một nữ nhân xinh đẹp quyến rũ dụ hoặc chúng sinh mặc trên người một đạo bào xích hỏa sắc, đang lơ lửng bên trên lối vào của Hàn Sinh Cổ Tỉnh.

Nhìn đến hai người sau, tâm mấy lão quái vật này nhảy thoát lên một cái trong lòng thì toát mồ hôi nghĩ “thật linh a..”, rồi một lão quái vật nhìn như là có uy quyền nhất trong mấy lão quái vật này tiến đến phía trước hai bước ngón tay nắm đạo gia ấn chào hắn một cái rồi cười như gặp quý nhân nói.

-Ha ha...đạo hữu đừng hiểu lầm, chúng ta chỉ là lo lắng các ngươi thôi a, nếu đạo hữu đã ra rồi thì chúng ta xin phép đi vào tìm một chút đồ vật hữu ích về cho hậu bối chơi đùa...

-.....

-.....

Lão này vừa nói xong mấy cái lão khác cũng là phụ họa theo hần mấy câu, Kha La không có ý tứ nhìn tiếp nhìn mấy lão đầu này một cái rồi nói.

-Các ngươi muốn vào thì vào a, ta đâu có cấm không cho các ngươi vào a, nhưng tất cả các ngươi đừng có tiết lộ ra chuyện của ta nếu không đừng trách ta ác độc...

Nói xong một câu thân ảnh của hần cũng nhảy một cái biến mất trong tầm mắt của chúng nhân, nghe câu nói của Kha La mà mấy lão quái vật này trong lòng không khỏi khinh bỉ phun nhót bọt một cái mắng vài câu, nhưng rồi như nhớ đến chuyện gì một lão đầu trong bọn hần nhanh chóng lớn tiếng hô to.

-Đạo hữu a, không nói chuyện về ngươi cũng là đi, còn nàng thì chúng ta như thế nào a.

-Cứ như những gì các ngươi nhìn được mà nói, đừng thêm cái gì vào nếu không..

Phách Thông.

Khi âm thanh của Kha La vọng lại trả lời câu hỏi của lão quái vật này thì không quên thêm một ham dọa cùng chụp nát một cô phong cao năm vạn trượng chứng minh lời nói của hần với mấy lão quái vật này cùng chúng nhân có mặt tại đây. Nhìn đến cùng nghe lời nói của hần mấy lão quái vật này tâm run lên một cái rồi im lặng không tiếp tục nói thêm lời nào, thân ảnh tiến nhập vào Hàn Sinh Cổ Tỉnh, mắt thấy các lão quái vật này đi vào rồi, chúng nhân đứng phía xa cũng theo trình tự mà lục đục theo sau tiến nhập Cổ Tỉnh...

Thân ảnh của Kha La cùng Ngọc Ảnh không có đi xa mà ẩn nấp một bên nhìn xem mấy lão quái vật này sẽ như thế nào, khi thấy những tên này không biểu hiện gì nhiều ngoại trừ run lên một cái rồi im lặng tiến nhập vào Hàn Sinh Cổ Tỉnh, Kha La cười cười một cái rồi thân ảnh của hần cùng Ngọc Ảnh hóa thành hai luồng pháp tắc không gian biến mất...

.....

Nôn ra hết mọi thứ trong người còn sót lại từ vạn năm trước ra, Kha La dùng một cái khăn lau sạch đồ vật còn sót lại trên khóe miệng rồi cười nói.

-Aiz...không ngờ mấy cái lão nhi này mất lại kém như vậy a, chỉ một đạo không gian pháp tắc cùng tỷ linh lực của ta mà không nhìn ra lại cười nói vui vẻ như vậy...

-Mà nói đi cũng phải nói lại, ta làm sao để đi vào....a..

Dùng một đạo pháp tắc còn sót lại trong người giải quyết xong chuyện bên ngoài của Cổ Tỉnh sau, Kha La lại muốn nôn thêm lần nữa mà nghĩ xem làm thế nào để đi vào bên trong miệng của Đô Hồng mà không làm cho hần nữa đường nôn đến không chịu nổi a. Hần nghĩ tới lui một hồi là không có cách này bình yên cả, cho nên hần cũng chỉ dẹp chuyện này qua một bên, không nghĩ nữa, nháy mắt trở lại trước mặt Đô Hồng.

Kha La không có hành động hay suy nghĩ dư thừa nào nữa, hai tay múa động bấm pháp ấn điều khiển Phong Cẩm Thần Xích treo cao lên hết mức lộ ra cái miệng to lớn cùng đủ loại răng nanh lớn nhỏ mọc xung quanh, nói chung chính là miệng con hàng này lớn gần một nửa cơ thể của nó a, nhìn đến hần lại có vọng động đi tìm chỗ mà nôn tiếp...

Bây giờ Kha La hơi nghi ngờ về tâm trí của mình rồi đấy, như thế nào mà nhìn cùng nghĩ đến miệng lớn của con hàng Đô Hồng này mà hần lại liên tục không nhìn được a, lại đập bỏ suy nghĩ lung tung trong đầu. Kha La không làm cùng nghĩ dư thừa nữa, hô hô hai hơi hóa trở về nhân hình dùng hết tốc lực như lưu tinh cắt qua không gian, nâng quyền tự lực, xuất một quyền chuẩn xác nện lên chiếc răng nhỏ nhất có lẽ là yếu ớt nhất của Đô Hồng.

Thông! Đùng! Đùng!

Hồng.GGG!!!

Khi quyền đầu của Kha La chuẩn xác nện lên chiếc răng nhỏ nhất của Đô Hồng, một loạt âm thanh như kim loại va chạm vào nhau vang lên. Lui lại trăm trượng nhìn đến Kha La hai mắt huyết hồng của hần trừng lớn lên mà nhìn, ngạc nhiên không thôi, trong lòng kỳ quái mà nghĩ “Cái con hàng này...lừa đảo a”.

Kha La một bên ngạc nhiên kỳ quái suy nghĩ, còn con hàng Đô Hồng này thì đau đớn thảm thiết rống to cơ thể không ngừng loạn động. Bởi vì khi chiếc răng ấy vừa toái đi hàng loạt cái răng khác cũng phá toái theo cái răng nhỏ kia, làm máu từ vị trí của những chiếc răng kia không ngừng chảy như một nộ thác đang giận dữ trong con bảo tháp.

Máu của Đô Hồng không phải đỏ hay vàng mà là lục sắc, mỗi một giọt máu của con hàng này chảy ra, Kha La có thể cảm nhận được sinh mệnh khí tức nồng đậm, nhiều đến Kha La lại trừng lớn ánh mắt lần nữa mà nhìn, trong lòng lại nghĩ “cái này chỉ là huyết chi bình thường, nếu là tâm huyết thì...ay da Hồ gia có mục đích để đi vào cơ thể ngươi rồi..”, nghĩ xong hần một hơi nhảy thẳng vào trong cái miệng của con hàng này.

Đô Hồng cảm nhận được có vật thể lạ đang tiến vào cơ thể mình, nó không cần nghĩ cũng biết chính là cái tên đã hủy đi toàn bộ răng cùng chi nhục của mình, đau không nhìn nổi nhưng nó cũng ngậm lại miệng lớn đầy máu cừu mình, từ bên trong xuất ra hấp lực to lớn muốn cuốn hẳn vào bên trong bụng của mình. Nhưng khi hấp lực chạm đến trên người của hắn, đại gia cốt phủ lại kích hoạt phá nát đi hấp lực do Đô Hồng tạo ra, phá đi hấp lực không quên đục lỗ thêm một lỗ thật to xung quang người Kha La hơn ba dặm...

Hồng.GGGG!!!

Bị đục thêm một lỗ bên trong cơ thể, đau đớn từ bên ngoài cùng bên trong cơ thể song trọng trùng kích làm cho con hàng này đau đớn đến thảm rống to hơn gấp bội, cả cơ thể không lỗ dấy dựa kịch liệt làm những đoạn xích trên người “đoan,doan..” phát loạn.

Thương tổn bên ngoài thì con hàng Đô Hồng này không xem là gì, nhưng bên trong cơ thể thương tổn cùng răng bị hủy đi đã làm con hàng này bắt đầu suy yếu đến không chịu nổi, con hàng này có lẽ đã thông minh hơn và biết sợ rồi.

Đô Hồng không muốn sinh vật nhỏ bé này trong cơ thể của mình nữa, con hàng này mở miệng ra dùng lực đẩy mạnh hơn muốn đẩy sinh vật nhỏ bé này ra ngoài. Nhưng không như nó nghĩ sẽ đẩy được sinh vật nhỏ bé này ra, mà nó lại thảm rống thêm một lần nữa...Khi lực đẩy chạm lên cơ thể Kha La đại gia cốt phủ lại nổ nát nó đi, còn đục thêm một lỗ rộng hơn trong cơ thể của Đô Hồng.

Mặc kệ đi hành động của con hàng này Kha La thì lại nhìn đông nhìn tây, hắn muốn là tìm đường đến vị trí trái tim của nó vì hắn muốn thu hết sinh mệnh lực bên trong tinh huyết của Đô Hồng. Nhưng là cơ thể cái con hàng khuyển đảo thiên địa đến phai sắc nôn mửa không chịu nổi này lại là không giống lấy một loại hung thú nào mà hắn đã gặp và biết đến, con hàng này bên trong thật khó tìm đường đi a.

Suy nghĩ một lúc sau, Kha La mới kỳ quái phát hiện xung quanh hắn không có lấy một tia hơi thở mà lại còn “thơm”, phát hiện sau hắn không tin mà nghĩ “Cái này...ngịch lý a...”. Nhưng dò xét một hồi hắn phát hiện không phải là trong này không thở mà bị một cỗ hương thơm truyền ra từ nơi xa xa áp đi, phát hiện như vậy Kha La không quan tâm đến việc tìm vị trí trái tim của Đô Hồng nữa.

Hắn cất bước tìm đến khởi nguồn của cỗ hương thơm này, Kha La đi rất chậm vì khi hắn đi qua khỏi khoang miệng của Đô Hồng, phía trước của hắn xuất hiện chi chít các vác nhục bích chi chít lỗ hồng đan xen vào nhau, cỗ hương thơm mà Kha La người thấy chính là không ngừng phát ra từ nơi này.

Nhìn đến Kha La muốn dùng thần thức của mình dò xét nhằm tìm ra một con đường thông suốt đi đến nơi phát ra hương thơm này nhưng một lực cản yếu ớt từ trong một thông đạo từ các lỗ trên nhục bích truyền ra cố ngăn cản thần thức của hắn, Kha La cười cười hô một tiếng “Thú vị...” rồi cất bước đi về phát ra lực cản lại thần thức của hắn một cách yếu ớt, đi hơn một khắc nhìn đến vật ấy ánh mắt Kha La hiện lên không thể tin được cùng bất ngờ....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đô Hồng chết..

Khi đi vào đến nguồn phát ra hương thơm có thể áp đi cả mùi hơi thở của con hàng Đô Hồng này, trước mắt Kha La lại xuất hiện một cỗ quan tài làm từ Hãn Khử Linh Thiết có hoa văn tinh mỹ mà hắn đã gặp trước khi đi vào Hãn Sinh Cổ Tỉnh này vài ngày bên trong căn phòng có cấm chế của Thương Sinh Tự.

Hắn bất ngờ một phần vì gặp được cỗ quan tài có mỹ nữ bên trong này một phần, phần còn lại vì nhìn đến một cái viên đá màu tím to hơn đầu ngón tay một chút đang song song lơ lửng giữa không trung cùng viên đá màu lục sắc. Nhìn đến hai viên đá từ sắc cùng lục sắc đó sau, Kha La đẹp sự bất ngờ của mình ném qua một bên trong lòng bắt đầu suy nghĩ vì sao trong cơ thể con hàng này lại xuất hiện Trùng Động Tử Thạch cùng Sinh Mệnh Lục Ngọc...

Trùng Động Tử Thạch chính là một viên đá kỳ lạ mang trong mình lực thôn phệ cùng bề công không gian rất kỳ quái tác dụng thì không thể nào rõ ràng được, tuy mang thôn phệ lực nhưng viên tử thạch này lại không chịu hấp thu một lực lượng nào trong cửu đại bản nguyên nhưng có thể cưỡng ép đưa lực lượng vào bên trong thông qua viên đá này tinh lọc lại lực lượng của bản thân, công dụng cụ thể của nó thì đến nay vẫn là một ẩn số thể nhưng viên tử thạch này là một cái Thần cấp bảo bối xếp hạng Chí Tôn đứng hàng thứ hai bảo thạch.

Sinh Mệnh Lục Ngọc không có cái gì cần miêu tả nhiều cho hao câu văn, viên ngọc này chính là kết tinh sinh mệnh lực của một Thần cảnh dưới tứ bộ, thọ nguyên cần lâu kết tinh ra Sinh Mệnh Lục Thạch càng lớn.(tác: ta ko thể nói nhiều về Thần cảnh được..).

Trong lúc Kha La đang suy nghĩ, Trùng Động Tử Thạch như cảm nhận được thứ gì từ bên trong cơ thể của hắn nó run lên nhẹ rồi lóe lên một cái thông suốt không có gì ngăn cản mà chui vào trong cơ thể của hắn, một đường đi tới không chút nào ngập ngừng dính chặt vào vật kỳ quái đàn không thành đàn bị không thành bị mang đến cho hắn cảm giác thân cận này, mà mẫu thân đã đưa cho hắn trước khi tiến vào tam giới, viên tử thạch này dính chặt lên vật kỳ lạ mà mẫu thân hắn đã đưa sau nó tỏa ra một hấp lực hút lấy năng lượng bên trong vật đàn không thành đàn này rồi truyền lại một ý niệm không rõ ràng cùng loạn tạp vào thức hải của Kha La.

Nhận được ý niệm không rõ ràng từ Trùng Động Tử Thạch truyền vào thức hải sau, hắn mới chú ý đến từ khi nào cái viên tử thạch lớn nhỏ như đầu ngón tay này lại chui vào đàn điền của chính mình còn dính chặt lên cái đồ vật làm hắn có cảm giác thân cận mà mẫu thân đã đưa này rồi, còn là truyền lại cái thông tin không rõ ràng vào đầu mình nữa...

Kha La không có tỏ ra thần sắc gì, hần tập trung ý niệm sắp xếp tới thông tin không rõ ràng mà Trùng Động Tử Thạch đã truyền vào cho mình. Khi nhận biết rõ ràng tin tức đó sau, ánh mắt hần hiện lên ngạc nhiên cùng không rõ nhìn chăm chăm vào đan điền của mình hướng lên viên tử thạch này, tin tức mà viên tử thạch này đưa cho hần chính là nói rõ tên gọi của nó, viên tử thạch này không phải là Trùng Động Tử Thạch mà gọi là Dẫn Hóa Chi Thạch còn về công dụng thì hần không có sắp xếp ra từ tin tức ấy được, theo suy nghĩ của hần có lẽ viên tử thạch này quá nhỏ không thể biết được bao nhiêu thông tin...

Kha La cũng không cố tìm lời giải từ những tin tức thiếu hụt này nữa, hần quyết định sẽ tìm đến thêm Dẫn Hóa Chi Thạch để có lời giải cho mình, thu thập suy nghĩ của mình lại sau. Kha La thu lại Sinh Mệnh Lục Ngọc cất vào không gian pháp khí, đưa qua ánh mắt nhìn lại mỹ nữ trong quan tài tinh mỹ làm từ Hàn Khử Linh Thiết mang theo một tia Thủy chi quy tắc, nhìn đến mỹ nữ này lại giống như một khuôn đúc ra như mỹ nữ lần trước vẫn trang nhã cao quý nhưng mang theo thêm một phần lạnh lẽo làm người cách xa ngàn dặm, cung trang thiếu thất phượng nhưng lại là màu xích hỏa, vẫn là Tiên Vương cảnh, vẫn là vương cung rách nát gần như sụp đổ, tổn thương nghiêm trọng như trước.

Kha La lần này đã rõ ràng là mỹ nữ này chính là tu một bộ Tiên Pháp có tên là Tâm Thi Trảm Đạo, theo như hần biết đến thì bộ Tiên Pháp này đã tuyệt tích từ sáu thời đại trước thời đại hiện giờ, hần biết đến bộ Tiên Pháp này là từ bên trong một điển tịch của Đại a di của hần... (tác: thông tin không thể lộ bây giờ...)

Kha La không nghĩ tiếp nữa hần khẽ động ý niệm đem cỗ quan tài này vào trong đan điền của mình đặt bên cạnh cỗ quan tài trước có một nàng khác, bây giờ hần là phải giải quyết cái con hàng khuyên đảo thiên địa đến non mưa Đô Hồng này.

Bởi vì khi Kha La đem lấy đi Sinh Mệnh Lục Ngọc của Đô Hồng, con hàng này đã suy yếu đi còn là lỏng lẻo lên tức giận rống lớn không thôi a, Kha La không suy nghĩ nữa hần bắt đầu cất bước đi tìm vị trí trái tim của Đô Hồng, hần là muốn thu sạch sinh mệnh lực bên trong tinh huyết của con hàng này đây...

Nhưng hần đi một hồi bên trong cơ thể con hàng này gần hai canh giờ cũng không tìm đến vật gì gọi là trái tim của con hàng này hết, Kha La dừng lại bên trong một bộ vị mà hần cho là tỷ vị của con hàng này rồi bắt đầu suy nghĩ xem hần có nò sọt cái gì không. Nhưng nghĩ một hồi cũng không có suy nghĩ ra được trái tim của con hàng này ở đâu Kha La thở dài một cái có chút tiếc nuối, vì hần muốn thu lấy sinh mệnh lực của con hàng này kết hợp với Sinh Mệnh Lục Ngọc cùng một vài tài liệu mà luyện ra đan dược giúp các lão bà của hần nâng cao căn cốt cùng vững mạnh thân thể để hần có thể giúp các nàng tăng tu vi lên trong nháy mắt thành Tiên cảnh a.

Nhưng tìm mãi mà không ra vị trí trái tim của con hàng này, Kha La lựa chọn bỏ qua cho việc này, hần phải nhanh chóng xử lý cái tai họa ngầm của Tam giới này rồi nhanh chóng trở lại bên cạnh Ngọc Ảnh, vì hần đã cảm giác được nàng ấy sắp tỉnh rồi.

Nếu Ngọc Ảnh tỉnh dậy không thấy được hần, nàng không sẽ lo lắng đến khóc lớn một hồi đi, quyết định xong hai tay Kha La nắm thành quyền tụ lực, từng quyền từng quyền không ngừng nện lên chậm chạp mà phá hủy từng khối nội tạng của Đô Hồng.

Bên trong cơ thể cơ nhục nội tạng từng khối từng khối không ngừng bị một sinh vật nhỏ bé phá hủy đi, đau đớn cùng phần nộ làm cho con hàng này vừa thấm thiết vừa tức giận mà rống to không thôi... Tuy là từng khối nhỏ cơ nhục cùng nội tạng bị phá hủy đi, nhưng mỗi quyền của Kha La cũng là nện nát một mảng to đến gần hai dặm a, dù sao con hàng này cơ nhục của con hàng này chỉ suy yếu đến Tiên Hoàng cảnh.

Với cái năng lực hiện giờ của hần thì chỉ có thể từ bên trong mới có khả năng gây tổn thương với Đô Hồng, còn để hần bên ngoài tự oanh phá à, đến một chết hần cũng không chọc được một lỗ. Sở dĩ hần có thể gây tổn thương từ bên ngoài là vì có đại gia cốt phù trong cơ thể tự động kích hoạt bảo vệ hần khi bị tấn công đấy, làm hần nổi khี้ chính là con hàng này không có đẩy hần ra hay là hấp hần vào gì hết nên đại gia cốt phù vẫn cứ trơ trơ ra đó không có động tĩnh gì, khiến hần mệt mỏi gần nửa canh giờ mới chỉ phá được có hơn trăm tám mươi vạn dặm cơ nhục bên trong cơ thể của con hàng này a. Nói thì có vẻ nhiều nhưng đem ra so với cả cơ thể của con hàng này cộng lại thì không có thấm vào đâu hết, bất quá chỉ là làm cho nó bị thương hơi nặng một chút thôi a, nhưng cũng làm cho hần cảm thấy vui vẻ đó chính là theo quyền đầu của hần nện phá cơ nhục nội tạng thì khí lực cùng sinh mệnh của Đô Hồng cũng là chậm rãi trôi đi...

Kha La không tiếp tục nổi khี้ nữa bật hết hỏa lực mà không ngừng xuất quyền giết Đô Hồng từ bên trong, có thể các đạo hữu tự hỏi sao hần không dùng bảo bối giết con hàng này a, bởi vì năng lực hần hiện giờ không thể khống chế thêm cái bảo vật thứ hai nào hết, một phần là không thể một phần còn lại chính là hần khinh thường con hàng này a, đối với hung thủ Đô Hồng dai như gián này thì hần chính là khinh thường dùng đến bảo vật để giết nó a, tuy năng lực hiện giờ không dùng được bao nhiêu nhưng cũng đủ để giết con hàng này rồi...

Kha La không ngừng cực khổ ra sức mà oanh phá bên trong cơ thể của Đô Hồng chậm rãi như một thợ mỏ khai khoáng mà không ngừng hủy đi cơ nhục nội tạng của con hàng này, qua thêm một canh giờ Đô Hồng rống lớn một tiếng tuyệt vọng mang theo tràng ngập hận khí như tuyên bố “ta nhớ kỹ ngươi rồi sinh linh nhỏ bé, ta sẽ trở lại...”, như cho Kha La nghe rồi trướng to lên nổ tung chết đi...

Nghe ý tứ bên trong tiếng rống của Đô Hồng, hần cũng không cho là đúng mà ném qua một bên, dùng một đạo pháp quyết trừ khử đi dơ bẩn trên người mà hần nghĩ là có đi cùng đôi một bộ y phục khác Kha La nhanh chóng trở lại bên cạnh Ngọc Ảnh bên trong Thứ Linh Xa, kéo một cái đem nàng ôm vào trong ngực nhắm mắt nghỉ ngơi một chút chờ nàng tỉnh lại...

Kha La nhắm mắt nghỉ ngơi nhưng tay hần cũng không có yên phận đặt lên trên kiều đồn đầy đặn to tròn bóng loáng của nàng xoa nắn lấy, cảm giác mềm mại đàn hồi xúc cảm mỹ diệu lại truyền đến từ trên tay làm cho hần cũng là thoải mái giải tỏa tâm tình có chút mệt mỏi của mình a. Bàn tay xoa nắn một hồi qua lại trên kiều đồn của nàng một lúc lâu, ngón tay Kha La bắt ngờ lộn vào một khe vực sâu rồi bị kẹp chặt lấy, ngón tay vừa rơi vào vực sâu hần đã biết là cái gì rồi, thích thú mà trượt lên trượt xuống một hồi...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Thư giãn (18+)

Nam Cung Ngọc Ánh mơ hồ tỉnh lại sau, trong suy nghĩ mơ hồ của nàng đầu tiên chính là hình ảnh Kha La đối đầu với một sinh vật lớn đến vượt qua mọi nhận định của nàng từ trước đến nay, trên người của sinh vật ấy tỏa ra khí tức mờ nhạt làm nàng trong suy nghĩ mơ hồ của chính nàng khi nhớ đến cả cơ thể nàng run lên.

Tinh thần hoàn toàn thanh tỉnh, mắt phượng của nàng bất ngờ mở to ra mang theo nòng đậm lo lắng đảo quanh một vòng tìm kiếm lấy thân ảnh của Kha La, đến khi cảm nhận được khí tức nam nhân cùng lòng ngực ấm áp của hắn, nàng mới đưa mắt lại nhìn vào gương mặt của Kha La.

Nhìn được nam nhân của mình bình an vô sự không một cái thứ gì biểu hiện cho việc bị thương tổn qua, mắt phượng của nàng hiện lên hơi nước nhanh chóng tích tụ thành lệ châu rồi rơi xuống, hai tay nàng choàng qua cổ Kha La ôm chặt lấy hắn, lệ châu hạt hạt rơi xuống giọng nức nở mang theo trách móc nằm trong ngực hắn nói.

-Tại sao chàng lại giấu ta, tại sao chàng không cho ta biết là sẽ xuất hiện sinh vật nguy hiểm như vậy chứ...tại sao, tại sao chứ...(khóc...)....

-...

Trước khi ý thức của nàng mất đi lúc bị âm bạo từ tiếng rống của Đô Hồng, Ngọc Ánh cảm nhận được Đô Hồng rất nguy hiểm làm cho tâm nàng phải run sợ, hiện giờ nàng đã tỉnh lại nghĩ đến hắn lại không cho mình biết sẽ xuất hiện chuyện như thế. Tâm tình lo lắng cùng giận dữ cùng một chỗ hòa vào nhau vì Kha La giấu đi không cho nàng biết bộc phát ra, nàng lời nói không ngừng hỏi hắn “tại sao..”.

Kha La hai tay vẫn nhẹ ôm lấy nàng nhẹ nhàng mà vỗ về, hắn im lặng để cho Ngọc Ánh bộc phát tâm tình của nàng, hắn biết nếu bây giờ mà lên tiếng sẽ làm cho nàng khóc lâu hơn, vì thế hắn để nàng bộc phát hết tâm tình chờ nàng hỏi gì thì hắn sẽ trả lời cái đấy...

Không có để hắn chờ lâu lắm, khoảng hơn nửa canh giờ sau tiếng khóc của Ngọc Ánh cũng nhỏ dần đến khi chỉ còn thúc thít trong cổ họng, nàng đưa ánh mắt còn vờn lệ châu của mình lên giọng quan tâm hỏi Kha La.

-Chàng có..có bị thương không vậy...

Gạt đi lệ châu còn vờn bên trên khóe mắt của nàng, Kha La cười nhẹ một cái giọng ôn nhu pha thêm vài phần đùa giỡn nhằm giúp tâm tình của nàng chú ý lên thứ khác mà trả lời Ngọc Ánh.

-Nàng xem không phải ta đã lành lặn nằm dưới người nàng sao...

-Chàng...vô lại...

Nghe được câu trả lời ôn nhu pha thêm vài phần đùa giỡn của Kha La, không hiểu vì sao nhưng tâm tình của Ngọc Ánh nháy mắt biến mất không thấy bóng dáng, nhưng nghe được hắn còn đùa giỡn lời nói như thế nàng lại có một cổ cảm giác tin tưởng lời nói của hắn mười phần, lại là không khỏi ném cho hắn một cái mắt nhìn lưu manh mang hăm dọa một câu.

Nhìn đến Ngọc Ánh tâm tình đã khá hơn rồi, còn nằng nặc chính mình một câu vì lời nói ấy rồi quay đi, hắn biết nàng như thế không phải là chỉ vì một câu nói của mình mà bỏ qua mọi chuyện dễ dàng được, tuy có tu vi chi dưới sáu người a đi và mẫu thân cùng cái gương mặt đệ nhất thiên địa nam nhân. Kha La cũng không cho là chỉ cần một câu nói của mình là có thể dễ dàng một nữ nhân đang nổi tâm tình a, hắn biết là nàng muốn hắn tự giác nhận sai mà nói ra như thế nào mọi chuyện mà không cần nàng thốt ra câu hỏi...

Kha La thờ hắc ra một hơi rồi giờ giọng ra như tiểu nữ nhân làm sai rồi kể ra mọi chuyện về Đô Hồng cùng tam đại hung thú Thượng Cổ, tại sao hắn biết được bên trong Cổ Tinh xuất hiện Đô Hồng..v..v.. Vì sao lại giấu đi không cho nàng biết, nhưng Kha La cũng là giấu đi làm sao có thể giết chết được Đô Hồng, cái này chính là quá kinh tởm đi hắn là không muốn nàng bị mũi đá hắn ra xa không cho lại gần nàng đây không quên giấu đi đồ vật bên trong cơ thể con hàng này, làm sao để giết chết Đô Hồng thì hắn cũng chỉ có qua loa nhưng tỏ ra là sự thật nói với nàng...

Ngọc Ánh chỉ nằm trong ngực hắn về vòng tròn không nhìn lấy hắn một cái im lặng mà nghe hắn nói, khi hắn nói hết mọi chuyện nàng cũng nhin không được mắt phượng nàng lên giọng mang tò mò hỏi Kha La...

-Chàng nha, làm sao những chuyện chàng nói thiếp là chưa bao giờ nghe qua hay là đọc được trong thư tịch hết, làm sao mà chàng biết được a...

Câu hỏi tò mò của nàng đi vào tai, hai tay hắn thêm lực đạo kéo người Ngọc Ánh lên để ánh mắt nàng đối diện mắt mình, treo lên nụ cười yêu dị đặc hữu giọng kiên định mười phần trả lời nàng.

-Vì ta là nam nhân của nàng..

-...

Nghe câu trả lời của Kha La nàng cũng không nói gì tiếp tục trượt người xuống tiếp tục nằm ở trong ngực hắn dùng ngón tay tiếp tục vẽ vòng tròn, Ngọc Ánh biết là hiện giờ hắn chưa muốn cho nàng biết nên không tiếp tục đi hỏi gì. Tuy không có được đáp án trong lòng mình muốn biết, nàng hỏi như vậy là muốn có thể từ trong câu trả lời của hắn mà bắt đến một vài thứ có liên quan đến thân phận của hắn.

Nhưng là tâm tình nữ nhân của nàng cũng hiện lên vài tia không vui đấy, tuy biết rằng trước sau gì hắn sẽ nói những gì mà nàng muốn biết với nàng, nhưng là tâm tình nữ nhân có chút khó chịu, nhìn không được nàng đưa tay ra nhéo lên hông hắn một cái nhằm giảm bớt đi tâm tình khó chịu của mình.

Nhéo thêm vài cái vài tia khó chịu trong lòng của nàng có lẽ đã mất đi, Ngọc Ánh mới thu tay lại đưa mắt nhìn lên gương mặt của Kha La, khi nhìn lên Ngọc Ánh không khỏi lớn tiếng “khanh khách” cười rộ lên, nàng là thấy được gương mặt cùng trong mắt của hắn đang trưng ra một bộ ủy khuất nhìn chăm chăm vào nàng.

Kha La bị nàng đem hông của mình hung hăng nhéo vài cái mà cảm thấy đau, hắn đem một bộ như vậy chính là muốn chọc nàng cười mà thôi. Nhìn nàng cười vui vẻ đến thế lòng hắn cũng là vui vẻ lên nha, hắn chính là muốn làm cho nàng vui vẻ đến quên đi hình ảnh cùng nỗi sợ về Đồ Hồng ẩn tàng sâu trong nội tâm của nàng chờ cơ hội mà hóa thành tâm ma cản trở tu luyện của nàng.

Nhưng khi Ngọc Ánh cười lên như thế cũng là đem song phong tròn trịa ngạo nhân chỉ thua Như Nguyệt lưỡng trọng của nàng ẩn núp bên dưới lớp sa y mỏng manh không ngừng nhảy loạn trước mắt của Kha La không ngừng khiêu lấy tà hỏa mà hắn đã tích tụ trong thời gian trăm ngàn vạn năm tích tụ của hắn. Tuy là hắn nên không cho tà hỏa cùng huỳnh đệ bùng phát cùng đã cùng hai nàng Chu Mị và Sở Linh giải đi không ít tà hỏa nhưng là cũng không có được bao nhiêu.

Thị giác nhận kích thích từ song phong tròn trịa tuyết bạch của Ngọc Ánh kích thích một lúc tà hỏa trong lòng cùng huỳnh đệ của Kha La chính là muốn bùng phát lên, lần này hắn không có lại đi ức chế huỳnh đệ của mình đi chờ đợi Ngọc Ánh dục hóa thiêu thân đi đẩy ngã mình, hắn muốn chủ động ăn sạch nàng...

Ngọc Ánh ngưng cười sau, nàng cảm nhận được bên dưới tiểu phúc của mình bị một vật cứng rắn nóng bỏng trên người của hắn đỉnh lên, nàng còn chưa biết Kha La có cất giấu lấy một vật kỳ lạ như vậy. Ngọc Ánh đưa ngọc thủ của mình xuống nắm lấy vật ấy gạt va một bên, nhưng vật này lại rất ngoan cố cứ như có linh tính luôn chuẩn xác quay trở lại rồi đỉnh lên tiểu phúc của nàng.

Nàng thử đi thử lại vài lần nhưng không có gạt được vật cứng rắn nóng bỏng đó ra, trong đầu của nàng lại lóe lên một cái truyền ra một ý nghĩ nói cho nàng biết vật này là gì. Biết đến vật ấy chính là đồ vật của nam nhân sau, Ngọc Ánh chính là ngưng đến hồng hồng cả mặt ngưng ngưng như thế nhưng nàng lại không có buồn ra huỳnh đệ của Kha La vẫn cứ nắm lấy như thế.

Ngưng ngưng qua đi Ngọc Ánh không khỏi kỳ quái làm sao trước đây hắn nhìn hết ngọc thể của nàng tựa hồ không có nhìn đến vật này của hắn này ra phản ứng như vậy nha, tại sao lần này lại như vậy mà đỉnh lên tiểu phúc nàng a. Đồ vật của Kha La phản hiện giờ lại phản ứng như thế này làm cho nàng kỳ quái suy nghĩ không thôi, nghĩ đến khó chịu nhưng cũng không ra, nàng ngưng ngưng cùng tò mò đưa mắt qua thay cho câu hỏi ngưng ngưng không thoát ra được nhìn Kha La.

Hắn không nói điều mà Ngọc Ánh đang muốn biết, hắn đưa tay trái ra nắm lấy một bên nhũ phong tròn trịa mềm mại tuyết bạch của nàng nhào nặn nhẹ nhàng vài lần, tay còn lại nâng chiếc cảm tình mỹ phần nộn của nàng lên nhìn nàng hôn một ngum lên môi nàng thay cho câu trả lời của mình.

-Um.ư.. (D..)

Hôn xong hắn cũng không có thả nhũ phong của nàng trong tay mình ra, Kha La dùng sức xoay người một cái chuyển người áp Ngọc Ánh dưới thân hắn, tiếp tục nhào nặn nhũ phong của nàng. Mỗi lần rồi đôi môi đỏ mọng ướt át của nàng dờ đi vừa như hôn vừa như mút lên chiếc cổ thon nhỏ của nàng, rồi dần di chuyển xuống xương vai xanh của nàng. Tay trái đang nhào nặn nhũ phong của nàng dờ đi đưa xuống xoa xoa một bên đùi thon gọn của nàng, tay vừa dờ đi miệng Kha La đã thay vào cách một tầng sa y mỏng manh một ngum ngâm lấy tiểu hồng đầu của nàng mút lấy...

Ngọc Ánh có được những gì mình muốn biết trong hành động của hắn, nhưng bị ma thủ của hắn bắt lấy một bên nhũ phong nhào nặn làm nàng không khỏi rên lên một tiếng, nhưng âm thanh chưa phát ra được hết chính là lại bị hắn hôn lên môi nàng chặn lại.

Khi môi Ngọc Ánh được giải thoát, nàng muốn nói gì đấy lại là bị một loạt hành động tiếp theo của hắn làm cho cơ thể nàng tê tê đại đại như muốn những ra không nói lên được một lời. Ngọc Ánh chính là có thể cảm giác được một luồng hỏa nhiệt đang dần cao đốt nóng cơ thể của nàng từ tiểu phúc truyền ra, hơi thở của nàng trở nên nhanh hơn một nhịp, trong cổ họng nho nhỏ phát ra vài tiếng rên rỉ nếu không chú tâm chính là mơ tưởng nghe được..

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29

Kha La chú tâm có thể nghe được từng âm thanh rên rỉ nho nhỏ bên trong cổ họng của Ngọc Ánh, tai trái của hắn đang xoa xoa trên đùi nàng chậm rãi dờ xuống kiêu đồn đầy đặn to tròn bóng bóng như sứ của nàng dùng sức xoa bóp. Kha La cảm giác đến chính là mềm mại đàn hồi xúc cảm diệu đến nóng cả người... Tay cùng môi hắn du ngoạn trên song phong cùng kiêu đồn một lúc rồi dừng lại, Kha La nhích người lên chống tay nằm phía trên Ngọc Ánh huyết mâu yêu dị chạm chú ngắm nhìn gương mặt đã phủ lên một tầng ửng đỏ cùng thu lấy từng âm thanh rên rỉ nho nhỏ trong cổ họng nàng phát

ra...

Ngọc Ánh tuy nhắm mắt lại nhưng có thể cảm giác đến là Kha La đang chăm chú nhìn mình, nàng ngưng ngưng không dám mở mắt ra mà nhìn hấn, cơ thể nàng chính là một cảm giác khô nóng khó chịu kỳ lạ là lại mang theo một một khoái cảm không như trước hấn làm cho nàng như vậy không ngừng truyền đến. Nàng có thể cảm giác được hạ thân nơi mật địa của mình lần này chính là ẩm ướt nhanh hơn lần trước hấn làm nàng như vậy hơn vài lần, nên nàng ngưng ngưng không dám nhìn đến Kha La, sợ hấn sẽ nhìn ra suy nghĩ trong mắt nàng..

Khi cảm giác cao trào như lần trước sắp đến thì bất ngờ dừng lại làm cho Ngọc Ánh trong lòng nổi lên khó chịu, tuy ngưng ngưng trong lòng nàng có chút lớn. Nhưng là cũng không thể nào chèn ép lấy cảm giác của cơ thể, Ngọc Ánh ngưng ngưng nhưng cũng là mở ra mắt phượng ném đến cho hấn một ánh mắt ai oán ngưng ngưng kèm theo không hài lòng thoát ẩn thoát hiện.

Kha La nhìn được trong mắt phượng của Ngọc Ánh hiện lên ý như trách cứ cùng ẩn hiện lên không hài lòng mà nhìn mình, hấn nhìn nàng thêm một chút rồi bất ngờ điều luyện dùng tốc độ ánh sáng lộn đi sa y mỏng manh trên người nàng ném qua một bên.

Trong sự bất ngờ cùng ngưng ngưng của Ngọc Ánh, hấn một tay nắm lấy mắt cá chân của nàng nâng lên một ngón ngấm lấy ngón chân ngọc thon dài phốt hồng của nàng vào miệng rồi mút hút lên. Khi một chân bị nâng lên u cổ cô thơm thừa thốt của nàng hiện ra trước mắt của hấn, Kha La có thể nhìn thấy hoa huyết hồng hào e thẹn ẩn nấp sau cổ của nàng đã phủ lên một tầng xuân thủy óng ánh rất là mỹ quan thu hút ánh mắt của hấn nhìn không rời được.

Ngọc Ánh nhìn Kha La cời sạch mình rồi nắm lấy chân mình, trong ánh mắt khó hiểu một ngón ngấm lấy ngón chân của nàng mút hút lên... Khi nàng phát hiện ánh mắt của Kha La đang chăm chú mà nhìn vào mật địa của mình, Ngọc Ánh ngưng ngưng muốn đưa ngọc thủ ra che lại mật địa của mình, nhưng không hiểu nàng suy nghĩ cái gì giữa chừng lại dừng lại tùy ý hấn ngắm nhìn lấy mật địa của mình..

Ngọc Ánh không hiểu vì sao khi nàng nhìn thấy hấn vừa mút ngón chân vừa chăm chú ngắm nhìn mật địa lại làm trong lòng nàng một hiện lên một suy nghĩ kỳ lạ khó hiểu, tựa hồ chính là cảm giác “nữ vương” được nam sủng cung kính phục vụ. Suy nghĩ trong lòng của mình làm cho nàng thích thú lên chăm chú nhìn hấn, nhưng không được bao lâu thích thú cảm giác được làm nữ vương trong lòng nàng cũng bị hành động tiếp theo của hấn làm cho trôi đi, nàng không khỏi rên rỉ lên một câu, mũi ngọc nhú nhú lại thở nhanh lên..

- Ừm. ừn. không nên. ừn..

- ...

Kha La chính là bất ngờ tách hai chân của Ngọc Ánh ra hai bên đẩy lên rồi cuối người xuống một ngón ngấm lấy hoa huyết của nàng đưa lưỡi ra thuận thực du ngoạn trong hoa huyết của nàng. Ngọc Ánh muốn đẩy hấn ra nhưng cảm giác kích thích từ hoa huyết khi lưỡi Kha La du ngoạn lên truyền đến làm cho nàng thay vì đẩy hấn ra lại đưa tay ra kéo hấn xác vào hoa huyết của mình, âm thanh rên rỉ trong cổ họng cùng hơi thở nhanh của nàng cũng dần có thể nghe rõ được.

- Ừm. tướng công. Ừn. Ngô...

Một lúc sau Ngọc Ánh lớn giọng gọi hấn một câu rồi lãnh ngấm lên một tiếng cao vút, cả cơ thể run rẩy lên còn hai đùi ngọc thì kẹp chặt lấy đầu hấn, xuân thủy từ hoa tâm theo u động không nhanh không chậm tiết ra chảy vào trong miệng hấn. Kha La chính là một hơi hút lấy hết một ngón “cô lỗ” hai tiếng nuốt xuống, đến khi nàng thả lỏng hai đùi ra hấn từ từ ngồi dậy nháy mắt đem y phục trên người cời hết không còn lại thứ gì.

Hấn cời sạch y phục chính mình sau chống tay áp lên trên người của Ngọc Ánh để cho huynh đệ sát khí tỏa ra bốn phía của nóng nảy cương lên đỉnh lên trên tiểu phúc, huyết mâu chăm chú ngắm nhìn gương mặt ửng hồng xuân ý lan tràn sau khi cao trào của nàng. Không lâu sau Ngọc Ánh cũng thanh tỉnh lại, khi mở ra mắt phượng nàng nhìn thấy một cặp huyết mâu cùng một gương mặt tuyệt thế nam nhân đang nhìn vào nàng, sau chính là cảm nhận được dưới tiểu phúc của mình có một vật nóng bỏng cứng rắn đang đỉnh lên. Ngọc Ánh biết đồ vật ấy chính là gì nên cũng không quan tâm đến chỉ thuận tiện đưa ngọc thủ ra nắm lấy, hiện giờ nàng đang thắc mắc chính là tựa hồ từ khi gặp được hấn đến nay chính mình tựa hồ chính là không có chú ý đến đôi huyết mâu yêu dị của hấn a, chính là kỳ quái suy nghĩ “Kỳ lạ làm sao ta lại không có chú ý đến mắt của tướng công là huyết sắc a, ta chính là có nhìn vào mắt chàng không dưới một lần a, sau giờ ta mới nhìn đến nhĩ”.

Nàng nghĩ một lúc lâu nhưng không có ra được nguyên do mắt phượng của nàng hiện lên nghi hoặc giọng mang theo khó hiểu hỏi Kha La.

- Tướng công, mắt chàng chính là huyết sắc nhưng là nhìn đến không dưới một lần chính là đến giờ thiếp mới phát hiện được nha, thiếp nghi hoặc...

Nghe được câu hỏi nghi hoặc của nàng, Kha La cũng là hiện lên một vài suy nghĩ, trong lòng nhớ lại chính là trong lúc ân ái với các nàng Chu Mị cùng Sở Linh đến lần thứ bảy tám gì đấy các nàng mới phát hiện ra màu huyết sắc của mắt hấn. Còn về Như Nguyệt hấn cũng không biết nàng có phát hiện ra màu huyết sắc của mắt mình hay không, nghĩ một hồi hấn cũng chỉ có thể tạm thời gán lên một đáp án chính là do cánh giới của các nàng nên mới như vậy, rồi mới thoát ra khỏi suy nghĩ của mình nói với nàng.

- Ánh nhi a, chuyện này ta sẽ nói với nàng sau, hiện giờ chúng ta còn đại sự..

- Nha...

Nghe câu trả lời của Kha La, nghi hoặc vì sao đến giờ nàng mới nhìn thấy được mắt hấn có huyết sắc trong lòng Ngọc Ánh cũng không hiểu biến mất đi, nàng ngưng ngưng kêu lên một tiếng vì hiểu được “đại sự” trong lời nói của hấn chính là ý gì. Ngưng ngưng kêu lên một tiếng nhưng thần sắc của nàng chính là có ba phần chờ mong, nhận ra sự chờ mong trong lòng mình Ngọc Ánh không khỏi buồn huynh đệ của hấn trong tay nàng ra, dùng hai tay che đi mặt mình lại.

Nhìn Ngọc Ảnh lấy tay che đi gương mặt lại hé ra một đường nhìn trộm xem mình sẽ làm gì, Kha La không khỏi treo lên nụ cười cuối người xuống nhẹ cắn lên tiểu hồng đậu của nàng một cái làm cho nàng kêu “Àn” lên một tiếng. Hắn mới tách hai chân ngọc thon dài cân đối của nàng qua hai bên rồi đẩy lên, dẫn động huynh đệ đang giương cung bạt kiếm sát khí mười phần của mình chuẩn xác tiến vào u động ẩm ướt của nàng.

Khi huynh đệ đã khó nhọc đi vào một chút cảm nhận được Ngọc Ảnh hơi căng thẳng, hắn dừng lại đưa mắt nhìn lên nàng chờ nàng thích ứng được huynh đệ của hắn. Khi nhìn đến đồ vật làm nàng có chút sợ của Kha La đi vào một chút bên trong chính mình, đầu tiên nàng chỉ cảm giác được một cảm giác căng đầy có chút đau qua đi một lúc nàng mới thích ứng được. Không biết trong lòng Ngọc Ảnh nghĩ như thế nào, nàng không ngưng ngừng che mặt lại nữa bất ngờ chống hai tay từ từ ngồi dậy nhìn hắn quỳ rũ cười nhẹ một cái nhẹ nói một câu, rồi nhìn xuống nơi hai người kết hợp.

- Yêu tiếp..

-...

Nghe lời nói của nàng Kha La cũng không có nói nhiều, bởi vì có nói thêm cũng chỉ là vô nghĩa nên hắn hành động, hai tay nắm lấy eo nàng hông phát lực một lần hành động đem huynh đệ phá đi phòng tuyến cuối cùng tiến sâu vào đỉnh lên hoa tâm của Ngọc Ảnh, nhất thời một cái thích chặt đè ép, ẩm ướt nóng ấm từ huynh đệ truyền lên tinh thần làm hắn nặng hít một ngụm thoải mái nhưng không tiếp tục loạn khởi lên...

Khi huynh đệ cứng rắn ngoại cờ của Kha La phá đi xứ nữ thân rồi tiến nhập sâu vào bên trong, một cảm giác xé rách có chút đau cùng cảm giác căng đầy có chút không thích ứng được làm nàng “À” lên một tiếng, nhìn đến hoàn bích chi thân của mình gần hai trăm năm đã bị lấy đi bởi người nam nhân làm tâm linh nàng nổi lên sóng to gió lớn không đến hai ngày này. Ngọc Ảnh không biết là đau đớn vì phòng tuyến của mình bị phá đi hay là tiếc nuối hay lại là hạnh phúc mà rơi xuống hai viên lệ châu, choàng tay qua ôm lấy cổ hắn giọng mang hạnh phúc cùng phó thác ôn nhu nói với hắn.

- Tướng công, yêu tiếp, cho tiếp cảm nhận hạnh phúc khi làm nương tử của chàng..

-Nương tử...

Nghe lời nói của Ngọc Ảnh như vậy hắn cũng không biết nên nói thứ gì ngoài hai từ “nương tử” vô khối vô kết này, nàng là nữ nhân thanh tình mà không chủ động đẩy ngã hắn đầu tiên, trong lòng hắn cũng hiện lên một cảm giác gì đấy mà nam nhân nào cũng sẽ biết đây...

.....

(Tác chỉ là thanh thuần thiếu niên 19t nên ko biết là gì nên chỉ nói như vậy thôi, các ca nào có vợ hay gì đấy tự hiểu lấy:D)

.....

Nói xong lời nói vô khối vô kết hai từ “nương tử” sau, hông hắn dùng lực điều động huynh đệ bắt đầu loạn động bên trong u động của Ngọc Ảnh, xuân sắc liên miên âm thanh rên rỉ cùng thở nhanh của nàng, âm thanh da thịt qua chạm của hai người không ngừng vang vọng bên trong Thử Linh Xa.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Xuân Sắc Nói Tiếp (1)

Xuân sắc liên miên qua đi, Ngọc Ảnh trải qua không biết bao nhiêu là lần tiết thân, nàng hiện giờ đã trở thành một con mèo lười nằm tuốt trong lòng Kha La. Gương mặt xuân quang tứ xạ đầy thỏa mãn, trải qua một lần cùng hắn nàng càng thêm quỳ rũ một sự thành thực của nữ nhân như ẩn như hiện tỏa ra, nếu Kha La không ở cùng sáu cái siêu cấp nữ là các a di cùng mẫu thân có được một cái kềm chế dục vọng nghịch thiên chắc đã không nhận được lại áp nàng dưới thân mà tiếp tục ăn nàng.

Kha La ôm Ngọc Ảnh cao triều qua đi mà trong lòng dâng lên một cảm giác rất kỳ lạ đến hắn cũng hiện giờ cũng chưa nắm bắt được là gì, cái cảm giác này chính là xuất hiện sau khi ân ái cùng Chu Mị cùng Sở Linh các nàng.

Kha La vừa ôm nàng trong lòng nhẹ nhàng vuốt ve trên lưng ngọc vừa suy nghĩ về những thứ kỳ lạ mà linh tính trong huyết mạch lúc trước khi rời đi truyền nhưng hắn cố ý quên đi, nhưng cảm giác này luôn tăng lên một khi trải qua một ngày. Tuy nhát gần như không phát hiện ra nhưng cũng là tăng lên từng ngày trong lòng Kha La đấy, hắn đã cố ý dùng Thôi Toán thuật đi tính toán không biết bao nhiêu lần nhưng luôn sẽ có một luồng sức mạnh chặn lại ngay lúc hắn sắp bắt được thứ gì đấy.

Hắn lại sử dụng Thôi Toán Thuật tính toán đến cảm giác kỳ lạ trong lòng mình xuất hiện bởi chuyện gì, tập trung tinh thần nhìn đến tinh thần hắn lần này nhìn đến một cái gì đấy. Nhưng chưa để hắn kịp vui vẻ sức mạnh kỳ lạ lại đến, không hiểu vì sao nhưng là hắn có thể bắt đến một tia thân cận từ trong sức mạnh ấy.

Thu hồi lại tinh thần sau Kha La chợt mở mắt ra, bên trong hiện lên nghi ngờ cùng khó hiểu nồng đậm, trong lòng khó hiểu tự hỏi “Mẫu thân, nàng đây là không muốn ta biết đến chuyện gì đấy...”. Kha La không thể giải thích được, nghĩ mãi nhưng không có đến kết quả hắn không đi suy nghĩ nữa tạm gác

chuyện này qua một bên...

Hồi phục lại thần sắc cùng tinh thần sau, hắn đưa mắt qua ngắm nhìn Ngọc Ảnh đang ngủ say rút vào trong lòng mình, nhìn nàng ngủ say sau khi cùng mình hẳn cười nhẹ một tiếng nhớ lại lúc nàng hóa thân Nữ Vương đại nhân rồi thốt ra một câu “sùng hạnh”. Nhìn nàng thêm một lúc, theo tính toán của hắn thì hai nàng Chu Mị, Sở Linh cũng sắp thức dậy rồi, còn nàng Như Nguyệt vẫn còn tiêu thụ đồ vật mình đưa vào cơ thể nàng thì phải.

Nghĩ đến các nàng sau, hắn ôm lấy Ngọc Ảnh lên rồi thu Thứ Linh Xa cất vào người, một ý niệm tiến vào bên trong sinh mệnh pháp khí của hắn. Tiến vào Kha La Cự, hắn nhẹ nhàng đặt Ngọc Ảnh nằm lên giường lớn cạnh hai nàng Chu Mị một tay ôm Sở Linh rồi đi về phía Như Nguyệt.

Kha La phát hiện cái vụ vật này đang gặp chút khó khăn, không hiểu vì sao nàng này lại như ăn xuân dược mà cơ thể cùng gương mặt nàng đã đỏ ửng cả lên, xa xa hắn còn nghe được tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ trong cổ họng của nàng.

Nhìn một cái Kha La có thể biết được nguyên nhân bên trong, hắn thầm trách mình sao lại có thể quên chuyện như vậy a, bẻ bộn vận chuyển thực lực phong ấn lại giọt huyết của hắn đã đưa cho nàng luyện hóa. Khi giọt huyết của Kha La trong cơ thể nàng được phong ấn lại, Như Nguyệt dung nhan ửng hồng giọng chứa mị hoặc nhìn hắn giọng mang dụ hoặc quyến rũ chỉ âm nói.

-Nhân gia khó chịu...

-...

Kha La nghe nàng nói cũng không có trả lời nàng, một bất chính là đem cái vụ vật này ôm vào lòng, xoay người một cái áp nàng nằm xuống giường lớn. Cuối người xuống hôn lên hai cánh môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át của nàng, một tay áp lên nhũ phong tuyết bạch ngao nhân một tay không nắm hết, mềm mại đàn hồi mang đến xúc cảm tuyệt diệu của nàng dùng lực nhào nặn biến nhũ phong của nàng thành nhiều hình dạng khác nhau...

Một lúc sau Kha La rời đi đôi môi của nàng, di chuyển hôn lên vành tai rồi dần xuống chiếc cổ nhỏ trắng nõn, chậm rãi trượt xuống rồi một ngậm ngậm lấy tiểu hồng đậu của nàng vào miệng...

-Ấn..ngô..ngô...

Như Nguyệt dưới một loạt hành động của Kha La trên cơ thể mình, nhận được kích thích không ngừng truyền đến hỏa nhiệt đã dần cao bên dưới tiểu phúc nàng chính là tăng lên đốt lấy nàng, hơi thở trở nên gấp gáp hơn, miệng nhỏ không ngừng phát ra âm thanh rên rỉ vô nghĩa, hai chân ngọc thon dài chính là quăn chặt lấy hông của Kha La. Kiêu đồn to tròn mướt mà trắng như sứ mặt đào dạng cùng eo nhỏ không ngừng lắc lư theo từng hành động của hắn.

Nghe Như Nguyệt âm thanh rên rỉ như thế hắn chính là không khỏi bất đắc dĩ mà trách tính đáng trí của mình, nàng thành ra như vậy chính là vì giọt máu của hắn đưa vào cơ thể nàng, máu của hắn chính là Hồ huyết có thể giúp cho tộc nhân Hồ tộc tăng lên nồng độ cùng phẩm cấp của huyết mạch trong người.

Nhưng chết chính là đi đôi với việc này còn thêm một tác dụng không khác gì xuân dược mạnh nhất trên đời đối với Hồ tộc nữ nhân, công dụng cùng hiệu quả tặng kèm này chính là mẫu thân của hắn trong một lần muốn xác định hắn sinh ra là có huyết mạch gì trong Hồ tộc đã phát hiện được, phát hiện được như vậy xong mẫu thân hắn chính là xem hắn như một cây siêu cấp thiên địa linh vật trong vài vạn năm đấy.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Xuân sắc nối tiếp (2)

Nhìn Như Nguyệt đã gấp gáp đến như vậy, Kha La cũng không có tiếp tục đi trêu chọc vụ vật này nữa, cuối xuống hôn nhẹ lên môi nàng một cái...

Như Nguyệt hiện giờ chính là một bộ khó chịu, cơ thể đã phát xuân đến không thể điều khiển được nữa, nhưng tinh thần nàng thanh tỉnh đến không hợp hoàn cảnh mà nhìn lấy Kha La tách hai đùi ngọc của mình ra rồi đẩy lên, dẫn động huynh đệ đã nóng giận của hắn chuẩn xác một phần đi vào bên trong hoa động của nàng.

Khi huynh đệ của Kha La đi vào một cảm giác căng đầy truyền đến, nhưng không làm cho nàng cảm thấy khó chịu mà lại cho nàng khoái cảm kỳ lạ, không để nàng chờ lâu một cảm giác xé rách tràn đầy truyền lại cho nàng.

Như Nguyệt biết được chính mình đã mất đi xử nữ thân cho nam nhân này, tinh mâu điểm mị rơi xuống hai viên lệ châu ánh mắt long lanh không nhìn đến ý nghĩ nhìn Kha La. Xuân sắc bắt đầu phát ra cùng âm thanh rên rỉ câu hồn của nữ nhân truyền khắp bên trong phòng lớn của Kha La Cự...

.....

Không biết trải qua bao lâu bây giờ Như Nguyệt chính là đang ở bên trên người hắn như một nữ kỹ sĩ không ngừng chinh chiến xuống, kiêu đồn to tròn mặt đào dạng chính là nhịp nhàng lên xuống, miệng nhỏ rên rỉ câu hồn. Kiêu đồn loạn động thêm vài lần nàng lãnh ngâm lên một tiếng, cơ thể đầy đà du

hoặc phần nộn của nàng đổ xuống nằm lên trên ngực của hấn ngực của hấn, run rẩy lên từng nhịp, ái dịch của cả hai cùng xử nữ huyết đoá đoá dính hai bên đùi ngọc của nàng.

Như Nguyệt tiết thân sau, hấn cảm nhận được một cảm giác bóp chặt cùng một dòng ấm áp chi thủy phù lên huỳnh đệ của mình, ôm lấy cơ thể đầy đặn dụ hoặc phần nộn của Như Nguyệt đang run rẩy nhẹ nhàng vì tiết thân sau khoái hoạt trong ngực mà hấn không khỏi bất đắc dĩ.

Yêu tinh chính là yêu tinh a, chính là sau khi hiệu quả tặc kèm bên trong giọt máu của hấn trong người nàng mất đi, vụ vật này chính là hóa thân thành Nữ Vương đại nhân trên trời bên trên mà cười hấn. Kha La bây giờ chính là suy nghĩ vì sao bốn cái lão bà của mình luôn là sẽ thích cười hấn như vậy a, không phải là hấn tự tôn nam nhân đối với nữ nhân của mình nổi lên gì mà chỉ là thắc mắc, nghĩ một lúc rồi quay lại nhìn Như Nguyệt đang nằm “nghỉ ngơi” trên ngực mình cười cười...

Nằm trên ngực hấn một lúc, nàng chống tay lên ngực hấn ngồi dậy trên đôi môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át treo lên một nụ cười giảo hoạt, tinh mâu điểm mị hip lại thành một đường thần sắc đậm mị nói.

-Tướng công, có người nhìn lên chúng ta nha, chàng sẽ xử lý như thế nào đây..

-Phạt nặng...

-Nha...ân..

Nghe câu hỏi của Như Nguyệt sau, Kha La chỉ nói hai chữ rồi ôm lấy nàng đứng dậy đi về phía Chu Mị ba nàng đang nằm giả một bộ còn chưa tỉnh lại, đi đến chỗ ba nàng chưa có mở lời gì hấn thú vị nhìn lại Như Nguyệt đang treo trong ngực mình.

Như Nguyệt trong ngực hấn hiện giờ chính là một bộ mềm nhũn vô lực nép vào ngực hấn, hai chân chính là quấn chặt lấy hông của Kha La. Hấn đặt nàng xuống giường lớn thì phát hiện ra nàng lại tiết thân, nhìn đến một mảnh lộn xộn mà mình đã tạo ra cùng một dòng xuân thủy vừa vô tình tạo ra hấn chính là không có lời gì để nói rồi...

Kha La giải thoát huỳnh đệ của mình khỏi u động của nàng sau, hôn lên môi nàng một cái rồi hấn đưa tay ra một hấp ôm lấy ba nàng Sở Linh, Chu Mị, Ngọc Ảnh vào trong lòng, một tay chính là dạo qua mặt địa của ba nàng một lượt giọng mang trêu chọc hỏi.

-Mị nhi, Linh nhi, Ảnh nhi các nàng đừng giả dạng ngủ say nữa a.

-...

-A..các nàng chính là muốn ta nặng tay đánh thức các nàng sao...

-...

-Hào..như các nàng mong muốn...hắc hắc...

Ba! Ba! Ba!

Kha La nói xong chính là một loạt vỗ lên trên kiêu đồn của nàng, nhưng làm cho hấn bất đắc dĩ chính là càng đánh mông các nàng thì các nàng càng ẩm ướt lên. Trên dung nhan ba nàng chính là một màu ửng hồng, bộ dáng rất là hưởng thụ cứ nép trong ngực Kha La phát ra từng âm thanh nhỏ nhỏ tiếng rên rĩ. Hết cách Kha La cũng không đi đánh mông các nàng thêm nữa, thờ dài một hơi đưa một tay ta bắt lấy Như Nguyệt đang nằm một bên cũng ôm vào lòng ngã người nằm lên giường lớn nhắm mắt nghỉ ngơi.

Cảm nhận được Kha La không còn hoạt động nữa mà nằm ra giường lớn, ba nàng Sở Linh, Chu Mị cùng Ngọc Ảnh vùng trộm mở ra mỹ mâu lên lút nhìn nhau. Khi ánh mắt của ba nàng chạm vào nhau điều phát hiện ra nghỉ hoặc trong mắt đối phương, nhìn nhau một lúc ba nàng mới ném cho nhau một ánh mắt như biểu thị cái gì đấy.

Như Nguyệt nhìn ba nàng mắt to mắt nhỏ một hồi mà không khỏi vùng trộm cười lên một cái giảo hoạt, tinh mâu điểm mị của nàng hiện lên thích thú, bắt ngờ nàng “Úm” nhẹ lên một câu nhỏ nhỏ trong cổ họng cố gắng tiết chế không để cho ba nàng Ngọc Ảnh phát hiện. Khi nàng vừa nở nụ cười giảo hoạt đã bị Kha La phát hiện được, hấn đưa một tay từ sau kiêu đồn của nàng đưa tới sờ một cái hoa huyết của nàng như cảnh cáo nàng không được nói ra.

Kha La cảnh cáo Như Nguyệt xong cũng không có thu tay lại tiếp tục sờ lấy hoa huyết đang dần trở nên ẩm ướt lại của nàng, được hấn kích động mà không thể phát ra âm thanh Như Nguyệt tinh mâu ném đến cho hấn một ánh mắt ai oán giận dữ không thôi...

.....

-Ấn..Ngô..tướng công...

Sau khi thảo luận bằng ánh mắt xong ba nàng Sở Linh, Chu Mị, Ngọc Ảnh chính là lần lượt ở trên người thay nhau tự “chịu phạt” không cần hấn tự mình xuất thủ. Còn lãnh ngấm vẩn dính vu son vừa rồi chính là của Ngọc Ảnh, cái vụ vật không thua chị kém em với Như Nguyệt này không hiểu vì sao lại có sức chiến đấu hơn cả Chu Mị đã là Nhất Bộ Tiên nhân nữa đấy, trong khi hai nàng Chu Mị và Sở Linh đã “chịu phạt” mềm nhũn như vũng nước xuân nằm một bên còn nàng thì lại chinh chiến hơn bảy lần.

Nhìn Ngọc Ảnh chinh chiến không biết mệt mỏi trên người của mình mới vừa tiết thân không được bao lâu lại vọng động muốn bắt đầu một lần nữa, Kha

La ngồi dậy tựa lưng vào thành giường đưa một tay ra ôm chặt nàng vào lòng mình không cho nàng tiếp tục loạn động nữa vì hắn nhìn thấy hoa huyết của nàng đã ứng đỏ sưng lên như cái tiểu bánh bao rồi. Dem huynh đi rút ra hắc dũng một đạo linh lực giúp nàng xoa dịu đi, xong rồi hắn đưa mắt nhìn nàng nói.

-Đừng tự làm thương mình...

-Oa..

-...

Ngọc Ảnh nghe lời hắn nói sau không hiểu nguyên do nàng bật khóc lên, chôn mặt vào ngực hắn ôm chặt lấy nức nở khóc lớn. Nghe tiếng khóc của Ngọc Ảnh hai nàng Chu Mị cùng Sở Linh mềm nhũn nằm một bên chợt thức tỉnh, khó nhọc giúp nhau ngồi dậy nhích lại gần Kha La ngồi cạnh hắn rồi Chu Mị mở lời hỏi.

-Muội muội a, có phải tướng công bắt nạt ngươi không nha, sao muội lại khóc..

-Đúng đấy tỷ tỷ, có phải tướng công bắt nạt tỷ không.

-...

Các nàng chính là đã bí mật cùng nhau thảo luận định xông địa vi rồi đấy, tạm thời đại tỷ trong các nàng chính là Như Nguyệt tiếp theo chính là Chu Mị rồi đến Ngọc Ảnh cuối cùng chính là Sở Linh nhỏ nhất vì tính theo thọ mệnh cùng tu vi nàng chính là nhỏ nhất, tuy Chu Mị là nữ nhân đầu tiên của Kha La nhưng nàng cũng không có đi đòi làm đại tỷ hậu cung. Trong suy nghĩ của các nàng định ra như vậy chính là dễ dàng xưng hô với nhau thôi nha, các nàng cũng có thể nhìn ra được các nàng trong lòng hắn chính là như nhau cả, tuy các nàng chỉ mới mắt to mắt nhỏ một hồi cách đây không lâu.

Nghe hai nàng Chu Mị và Sở Linh hỏi chính mình cùng hiểu lầm mà trách móc Kha La, Ngọc Ảnh kim nén nước mắt của mình lại lao vội nước mắt trên mặt gấp gáp giải thích.

-Mị tỷ tỷ, Linh muội muội không phải là tướng công bắt nạt ta, mọi chuyện chính là...

Nguyên nhân dẫn đến Ngọc Ảnh đột nhiên dừng hẳn đòi hỏi không biết một mối, đến lúc Kha La ngăn nàng lại thì bật khóc một cách khó hiểu chính là.

Cách đây một tháng tại trung tâm của Phàm giới bất xuất hiện dị tượng vạn hoa rơi rụng, huyết hải treo cao, sau khi dị tượng biến mất bên trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một tên trung niên nam tử trên thân mặc lấy một bộ kim long bào, đầu đội thái tử quan chân đi thanh long ngao, khí thế bức nhân cao quý nhưng mặt chính là một bộ đề tiện vô sỉ không ai sánh bằng. Tên này sau khi xuất hiện không nói một lời đã đi hết ngang dọc chiến lấy vùng đất trung tâm của Tứ vực, ở đây suốt hai mươi ngày không gây động tĩnh gì rồi trước khi Hàn Sinh Cô Tinh xuất hiện năm ngày tên này đã bá đạo tuyên bố muốn tìm nữ nhân và cái tên đầu tiên chính là tên của nàng Nam Cung Ngọc Ảnh.

Tên này tuyên bố trong vòng một tháng nàng không đi đến tìm, tên này sẽ đồ diệt Dược Tông của nàng. Nghe lời nói của tên này, tứ đại tông môn đã tức giận không thôi nhất là Dược Tông, tứ đại tông môn các Đại Thừa đình phong Thái Thượng trưởng lão đã liên hợp cùng nhau đi đến vùng đất trung tâm của Tứ Vực chinh phạt lấy tên này. Nhưng tất cả lại chỉ mang theo một cánh tay trọng thương mà quay về, miệng điều hô to không thể đặt tội với tên này, và nàng sau khi kết thúc chuyến đi này phải đi tìm tên này vì tông môn gia tộc người...

Như Nguyệt ở một bên chiếm lĩnh cánh tay của Kha La ôm lấy, một bên nghe Ngọc Ảnh nói ra nguyên nhân gì vừa nghe vừa thu lấy thần sắc trên mặt Kha La. Khi Ngọc Ảnh kể lại xong, nàng cũng chỉ thu được một tia tiểu ý cùng thoáng qua một cổ sát ý chỉ hiển hiện trong sát na sau khi Ngọc Ảnh kể hết. Như Nguyệt chính là trong lúc ân ái cùng Kha La, đã được hắn giúp luyện hóa thu lấy toàn bộ lợi ích bên trong giọt huyết của hắn tăng lên đỉnh huyết mạch Cửu Vĩ Hồ.

Thuận lợi một hồi nhảy lên Chân Tiên cảnh, tất cả linh giác được lột sát một lần nên nàng mới có thể bắt đến hai tia thần sắc của Kha La. Nàng đã bước vào Chân Tiên cảnh nhưng hắn trong mắt nàng chính là một cái hố đen vô tận không thể nhìn ra được thứ gì, khi nghe Ngọc Ảnh kể lại trong tâm nàng cũng là nổi lên run động nhỏ đấy.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Xuân sắc nối tiếp (3)

Từ trong những gì Ngọc Ảnh nói đến Như Nguyệt có thể biết được một vài điều liên quan đến tên này, nàng nhìn lên gương mặt không có biểu cảm gì ngoài cười nhẹ xem mọi chuyện như gió thoảng qua của Kha La nói.

-Tướng công, nhân gia chính là biết tên này là ai rồi đấy.

-Nguyệt nhi, tên này chính là...

Kha La nghe xong Ngọc Ảnh kể ra nguyên nhân sau, hắn tính toán dùng Thôi Toán Thuật nhìn xem tên dở hơi “tình địch” ngu ngốc này của hắn lai lịch ra sao thì nghe Như Nguyệt nói nàng biết đến tên này, nghe vậy hắn mới lên tiếng hỏi nàng. Như Nguyệt chính là không ngờ đến nam nhân này còn có chuyện không biết đến đây, nàng dự hoặc cười một cái giọng trêu tức nói với hắn.

-Tên này họ Côn danh tự hai chữ Xuyên Sơn, trước khi nhân gia bị đám lừa trọc Thương Sinh Tự trấn áp chính là Tiên Vương hậu kỳ, không biết trong thời gian nhân gia bị trấn áp hắn có đột phá hay là không thôi. Ở Tiên giới chính là một tên vô sĩ, bị tất cả nữ nhân dù đến một lão thái bà bộ dáng chín mươi cũng khinh thường.

-Côn Xuyên Sơn...rất có ý tứ a, nhưng chính là vì sao tên này lại chạy đến Phàm giới này a.

-Đừng nhìn nhân gia, nhân gia chỉ biết như thế thôi.

-...

Kha La chỉ cần biết như thế đã đủ rồi, hắn cũng không quan tâm lắm đến tên này vì sao phải chạy đến Phàm giới này. Vì khi Tiên nhân muốn xuống một giới thấp hơn chính là phải phong ấn tu vi của mình lại, còn không thì tự tán đi cảnh giới của mình để không bị Thiên Địa bài xích ngược trở về.

.....

Nhưng chính là người một giới cao hơn giới định hạ nhập khi phong ấn tu vi sẽ không thể ở lâu được vì tốc độ trôi đi thọ nguyên sẽ tỷ lệ thuận với thời gian của hạ giới. Ví dụ như Tiên giới một ngày chính là bằng ngàn năm Phàm giới, thọ nguyên của người chính là sẽ bị khóa theo không gian của Tiên giới, khi người phong ấn tu vi lại xuống hạ giới thọ nguyên một ngày sẽ bị trừ đi ngàn năm.

Còn về tự tán tu vi từ Tiên nhân cảnh rơi xuống Phàm nhân cực hạn cảnh, tự tán tu vi rơi xuống Phàm nhân cảnh sẽ tự động được Thiên Địa đem người ném về Phàm giới thọ nguyên chỉ ngày tính tháng tính năm tính năm, quy tắc đơn giản chính là Phàm cư Phàm, Tiên cư Tiên, Thần cư Thần. Phàm giới phàm nhân ngu, Tiên giới Tiên nhân ở, Thần giới Thần nhân sống.

Nhưng chính là sẽ có Tiên nhân nào chịu hủy đi cảnh giới của chính mình a, tán đi cảnh giới cũng chính là chặt đi hai phần ba thọ nguyên của chính mình a. Phàm giới thọ nguyên cực hạn chính là một vạn năm, Tiên giới dưới Chân Tiên khi đột phá đại cảnh giới sẽ có mười vạn năm thọ nguyên mỗi một đại cảnh giới, về sau chính là Chân Tiên hai mươi vạn, Tiên Vương năm mươi vạn, Tiên Hoàng bảy mươi vạn, Tiên Đế...

Sinh linh sống càng lâu chính là càng cảm thấy thọ nguyên của chính mình quá ít, cho dù chỉ sống hơn vạn năm trong cái mười vạn của mình. Nên không có một cái nào sẽ đi ném hai phần ba thọ nguyên của mình đi cả, nguyên nhân mà Côn Xuyên Sơn lại chạy xuống Phàm giới chỉ có một chính là bị người hủy đi rồi ném xuống đây nên mới dẫn ra dị tượng như thế thôi, chính là hắn vừa hạ Phàm giới đã đi tìm ô cho mình hay sao, nếu hắn tự phong tu vi cũng sẽ không có ở lì một nơi lâu như v mới chui ra tìm nữ nhân a.

Còn về Kha La, đại sắc hồ này chính là mặc kệ không quan tâm đến đây, hắn chính là trong Tam giới đệ nhất a...

.....

Hai nàng Chu Mị và Sở Linh nghe xong nguyên nhân mà Ngọc Ảnh kể chính là ở một bên người một câu “tướng công sẽ giải quyết” người kia “tướng công chính là rất lợi hại”... Loạn một đoàn an ủi lấy Ngọc Ảnh đem tất cả mọi chuyện ném lên trên người của Kha La, nhưng khi nghe đến tên đầy chính là Tiên Vương cảnh hai nàng chính là giật mình run lên một cái dùng ánh mắt dò hỏi im lặng nhìn lấy hắn.

Nhìn hiện trạng quần bách không biết phải nói tiếp trấn an Ngọc Ảnh như thế nào của Chu Mị cùng Sở Linh, Kha La chính là nhìn không được cười một tiếng, điều chỉnh tâm trạng một chút rồi nói.

-Các nàng đừng lo a, còn Ảnh nhi nàng tựa hồ đã quên đi nàng hỏi ta như thế nào rồi câu trả lời của ta rồi sao...

-Nha...thiếp..thiếp..Quên..

-....

-....

Nghe câu trả lời cùng nhắc nhở của Kha La các nàng mới nhớ lại cái lần đầu tiên các nàng gặp được hắn, Chu Mị chính là linh thông nhớ lại lúc hắn thức tỉnh tựa hồ chính là đã phách Tiên Giới Môn trở về thì phải..

Các nàng Chu Mị, Ngọc Ảnh, Như Nguyệt chính là có cái lần đầu ấn tượng đây còn về Sở Linh nàng chính nếu kể ra chính là vừa gặp hắn đã phát xuân lên, nhớ đến việc này nàng ngồi bên cạnh hắn chính là đột nhiên cúi mặt xuống bắt ngờ đỏ đến bên tai của nàng.

Người đầu tiên phát hiện ra chính là Như Nguyệt, nhìn đến Sở Linh biểu hiện xấu hổ đến đỏ hết cả mặt mà cúi mặt xuống, nàng cười khúc khích đưa ra một ngón tay thon dài trong suốt với móng tay dài nhọn tinh tế sơn màu đỏ vẽ lên hồng Kha La cái vòng tròn, tình mẫu điểm mị đầy ẩn ý nhìn hắn một cái.

Kha La cũng không phải kẻ ngu, sau khi nhìn hết biểu hiện của Sở Linh cùng nụ cười và ánh mắt đầy ẩn ý của Như Nguyệt, hắn đã biết cái vu vật này biết được cái gì rồi. Hắn phải công nhận là vu vật này chính là thật thông minh a, chỉ cần một vài điểm nhỏ không đáng chú ý đến thì nàng này chính là có thể bắt đến vài thứ bên trong a.

Nàng chính là tinh ý ra sao Kha La cũng không có để tâm đi chú ý hay là đề phòng cái gì hết, nàng chính là lão bà của hắc nha cần gì phải chú tâm đến nàng có tinh ý thông minh hay không a, hắc chỉ cần nàng hiểu ý chính mình muốn làm cái gì là được rồi.

Kha La không quan tâm đến những chuyện linh tinh bất ngờ xuất hiện này giờ nữa, tinh thần của hắc câu thông với tiểu khổ đã được luyện cùng một chỗ với phòng ngủ và nơi luyện tay của hắc. Tìm ra ba bộ pháp quyết tu luyện thích hợp với Chu Mị, Sở Linh, Ngọc Ảnh xem một lần sửa chữa bù đắp thiếu hụt bên trong thành một pháp quyết phần đầu. Dùng một ý niệm ghi lại trong tinh thần của các nàng, đợi ba nàng nhớ hết sau hắc tiếp tục ghi vào tinh thần của ba nàng những diễn giải cùng đạo lý bên trong, lại đợi ba nàng nhớ hết hắc mới nói.

-Mị nhi, Linh nhi, Ảnh nhi các nàng trước tu luyện đến Chân Tiên cảnh bên trong pháp quyết đã nói, ta ra ngoài tìm lối ra a, tính toán thì Cổ Tình đã đồng lại rồi.

-Ấn...tướng công..

-...

-...

Trước khi đi Kha La lấy ra hai trăm sáu trăm viên thần thạch bố trí ra một trạch pháp giúp các nàng có linh khí sung túc mà tu luyện, điều chỉnh thời gian thích hợp để khi hắc trở lại các nàng đã bước lên Chân Tiên cảnh, không quên hôn các ba nàng một nụ hôn nắm một cái lên song phong của các nàng. Chờ ba nàng nhập định tập trung tinh thần vận chuyển pháp quyết hai chu thiên Kha La mới ôm lên Như Nguyệt đang định đi tu luyện rồi đi ra ngoài, lấy ra Thứ Linh Xa đem lên bảy cô khôi lỗi Ma Linh Tử Tước hoa lệ như có sinh mệnh riêng thay thế vào mấy cô khôi lỗi Long Tượng.

Sau khi được hắc ôm lên ra ngoài rồi tiến vào bên trong Thứ Linh Xa, Như Nguyệt không khỏi nghi hoặc nhìn hắc một cái rồi hỏi.

-Nha..sau chàng không cho nhân gia tu luyện a..

-Hắc..hắc...Nguyệt nhi a, nàng đi cùng với ba nàng ấy tu luyện, ta chính là sẽ buồn chán chết a...

-Hừ..không liên quan nhân gia...

Như Nguyệt chính là ngồi lên trên đùi xoay mặt đối diện hắc, ngoài miệng tuy nói không liên quan nhưng kiều đồn phía dưới chính là chậm rãi lay động đấy. Kha La nhìn nàng treo lên một nụ cười yêu dị nhích người ra sau tựa lưng vào lưng dựa của trường kỉ, đưa tay ra kéo ngọc thể phần nộn còn ửng hồng sau kích tình của nàng dán vào trong ngực. Để cho song phong to lớn ngạo nhân tuyết bạch một tay không nắm hết xúc cảm mềm mại của nàng gát gao ép vào ngực mình, cảm nhận xúc cảm từ hai khối to tròn mềm mại trên ngực một lúc, hắc mới đưa một tay ra nâng lên chiếc cảm nhỏ tinh tế của nàng chuẩn xác hôn lên.

Lúc trước vì nàng đang chịu tác dụng phụ trong giọt huyết của hắc, nên Kha La không có thương thức kỹ nàng. Hiện giờ Như Nguyệt đang trong trạng thái hoàn hảo nhất nên hắc muốn thương thức thật kỹ vưu vật này, tập trung mà thương thức từng bộ vị trên ngọc thể dụ hoặc này.

Khi lưỡi hắc linh hoạt lướt qua đôi môi mềm mại tách hai hàm răng ra tìm vào bên trong quán lấy lưỡi nhỏ dính hương ướt át ngọt ngào, hương vị thơm tho của nàng như lan hoa của nàng mà mút hút xoắn lấy. Tay hắc cũng không có yên phận đưa xuống đặt lên kiều đồn mượt mà to tròn đầy đặn như sứ đào mật chín mọng của nàng xoa bóp, rất nhanh chóng dưới một loạt hành động của hắc. Như Nguyệt ngọc thể mềm mại phần nộn đã bắt đầu nóng lên, mũi nhỏ hơi thở trở nên nhanh dần trong cổ họng bắt đầu phát ra âm thanh rên rỉ nhỏ nhỏ...

Kha La hôn nàng đến thất điên bát đảo không tìm được đường về, dung nhan ửng hồng xuân tâm bạo phát gần như mềm nhũn sau mới rời ra đôi môi đỏ mọng kiều diễm ướt át của Như Nguyệt ra. Một tay đỡ lưng ngọc mềm mại tay còn lại từ trên kiều đồn của nàng dờn qua đặt lên trên mặt địa trắng nõn đã ẩm ướt một mảng của nàng du động khiêu lấy. Rồi ra nụ hôn của hắc sau Như Nguyệt tinh mâu điểm mị long lanh nhe ly nhìn hắc, khi tay hắc bắt đầu vũ động hạ thân âm thanh rên rỉ của nàng phát ra dần lớn lên.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Tiểu La li

C33

Kha La nhìn xuân ý đang dần nồng đậm bên trên dung nhan mị hoặc quyến rũ của Như Nguyệt cứ tăng lên theo từng động tác của mình, trong lòng chính là thích đến không muốn buông tay rồi, vì vưu vật này quá nhạy cảm đi chỉ là nhanh như vậy đã ướt sũng rồi.

Thời gian nhanh chóng qua đi Như Nguyệt chính là đã mềm nhũn hết cả người, ngọc thể chính là vô lực tựa vào trong ngực hắc gấp gáp thờ ra từng ngụm hương khí, miệng nhỏ rên rỉ liên hồi tao mị âm thanh. Cảm giác được mình chính là sắp tiết thân đến, Như Nguyệt nhúc nhúc đưa ra ngọc thủ yếu ớt nắm lấy tay Kha La lại, tinh mâu điểm mị long lanh nhìn hắc giọng mang mị hoặc nói.

-Trưởng công...

Nghe nàng chỉ gọi hai tiếng Kha La cũng là biết nàng muốn cái gì, hôn nhẹ lên trán nàng một cái rồi nâng kiệu đòn nàng lên dẫn động huỳnh đệ chuẩn xác đi vào...

.....

Sau khi xuân sắc của cả hai qua đi, Kha La đặt Như Nguyệt trên ngực ôm lấy ngọc thể đã mềm nhũn như vũng xuân thủy của nàng tựa người vào lưng dựa của trưởng kĩ, điều khiển Thứ Linh Xa chậm rãi đi chuyển bên trong không gian đã từng dùng để trấn áp Đồ Hồng.

Kha La chính là muốn đi một vòng nhìn xem nơi này còn có cất giấu thứ gì đặc biệt hay là cỗ thư ghi chép lại lai lịch những tiền nhân đã tạo ra Cổ Tinh này.

Huyết mâu lơ dềnh quan sát xung quanh không gian to lớn này, hắn đã điều khiển Thứ Linh Xa chậm rãi đi được hơn nửa canh giờ nhưng không nhìn đến vật gì ngoài huyết nhục lộn xộn khắp nơi của Đồ Hồng. Đi thêm một lượt hơn hai canh giờ nhưng là không có nhìn đến điều gì gây chú ý, Kha La đã nhàm chán lên rồi điều khiển Thứ Linh Xa chuẩn bị rời đi.

Khi Thứ Linh Xa vừa quay đi phi hành được một dặm, một cái cánh cửa gần như là mất đi bóng dáng bên trên vách đá nơi tận cùng của không gian lớn này hiện lên thu hút ánh mắt của hắn.

Nhìn thấy cửa đá này đột ngột xuất hiện trong tầm mắt của mình, trong lòng Kha La hiện lên một tia hứng thú muốn tìm hiểu, hắn điều khiển Thứ Linh Xa nháy mắt thuận đi đến trước cửa đá bí ẩn này cách nó mười trượng.

Trước khi đi vào Kha La đem Như Nguyệt đang ngủ say sau ân ái đưa nàng vào bên trong Kha La Cư, hắn chính là không sợ cái gì nguy hiểm bên trong Tam Giới đấy, nhưng là hắn không muốn nữ nhân của mình dù là chịu lên một vết xước dù là nhỏ nhất. Với lại Kha La hiện giờ năng lực bắt tử có thừa nhưng năng lực bảo hộ nữ nhân của mình hoàn hảo bên trong cái Cổ Tinh này không được nắm chắc cho lắm, hắn bên ngoài đã áp chế đến linh lực đến chi bằng Chân Tiên cảnh còn cảnh giới thì là Đại Thừa đỉnh.

Khi vào cái Cổ Tinh này lại bị nó thừa cơ áp chế linh lực đến không thua kém Đại Thừa kỳ thua kém không bao nhiêu, nhưng may mắn là Kha La không phải một cái gì bên trong Tam Giới sinh linh. Hắn là Hỗn Độn cảnh dù cảnh giới bị áp chế yếu đến đâu thì cấp bậc sức mạnh trong người cũng không có yếu kém đi, một quyền vẫn có thể phách thùng xuyên thấu đại địa Phàm Giới a, nếu không thì hắn cũng không có gây ra dù một tia thương tổn bên trong cơ thể của Đồ Hồng a.

Đem Như Nguyệt đưa vào phòng ngủ của mình sau, Kha La đem Thứ Linh Xa cất đi rồi mới đi lại gần cửa đá bí ẩn quan sát một lượt. Như có sinh mệnh cùng linh trí khi Kha La vừa bước lại gần cửa đá chỉ cánh có ba thước dài rộng, nơi chính là tự động mở ra nhưng hắn một lối đi rộng lớn dài rộng hai trượng bảy, bốn trượng tám sau trăm trượng.

Không gian lối đi chính là khảm nam lên hơn vạn viên Quang Thạch ngay ngắn xếp đặt, lối đi không gian vì vậy mà sáng trưng hết cả lên, cuối lối đi hắn có thể nhìn thấy một cái thạch điều.

Khắc lấy một nữ nhân không rõ dung nhan nhưng có thể nhìn đến mái tóc dài đến chân suôn mượt cùng, thân hình đầy đặn đầy đà mười phần dụ hoặc, một dây lụa dài uốn lượn che đi hai bộ vị trên quan trọng trên thân, nhưng dù vậy hắn cũng có thể nhìn đến song phong to tròn cao cao vênh lên to lớn ngạo nhân, eo nhỏ thon gọn thắt lại mượt mà uốn lượn, kiệu đòn to tròn đầy đặn ưu nhã vươn lên thu hút ánh mắt nam nhân tuyệt đối, đùi ngọc khép chặt không lộ ra một tia khe hở, tỉ lệ chính là điều khắc như người thật.

Điều khắc lên nàng chính là như vậy thân hình dụ hoặc lại không rõ đến dung nhan là như thế nào, nhưng theo phương vị hắn có thể đoán được gương mặt nàng chính là nhìn về ánh trăng được khắc lên phía góc bên trái. Kha La chỉ có thể nhìn đến nửa đùi ngọc của nàng, còn hai chân lại bị khắc lên một đóa hoa kỳ lạ che lại hai chân từ nửa đùi trở xuống.

Kha La tuy không nhìn đến toàn bộ nàng này trên thạch điều, nhưng là cũng có thể từ trên nhưng gì điều khắc này mà đoán ra được một phần tính cách của nàng này. Thu hồi lại ánh mắt từ nữ nhân trên thạch điều dời đi nhìn đến toàn bộ những thứ được khắc trên thạch điều, nhìn một lượt thì điều đáng để hắn nhìn đến chỉ có nữ nhân không rõ dung nhan cùng thân hình dụ hoặc ngấm trăng.

Không có gì để xem nữa Kha La dời mắt đi nhìn xung quanh tìm kiếm xem có cái cách gì để đi vào phía sau cái thạch điều này, nhìn một hồi hắn không khỏi cảm thấy nghi ngờ mắt của mình có vấn đề a. Nhìn đến hắn có thể nhớ hết dù là một vết trầy của thạch điều này luôn rồi nhưng là không có tìm ra được cái gì, nghĩ đến đâu to như cái đầu nhưng hắn không có tìm ra hay là nhìn đến cái gì khác thường. Nếu có khác thường chỉ có dung nhan không thể nhìn đến cùng đôi chân che khuất đi của nàng.

Ánh mắt của hắn trước nhìn vào đóa hoa kỳ lạ mà đến cả hắn cũng chưa từng gặp bắt đầu nhìn đi lên, khi đến dung nhan không rõ của nàng. Kha La ngấm nhìn một lúc lâu rồi đưa mắt nhìn lên ánh trăng theo phương vị mà hắn đoán là ánh mắt nàng đang nhìn vào, trong đầu hắn bỗng nảy ra một cái gì đấy.

Kha La bắt đầu dùng phương vị của những họa tiết cùng những đóa hoa trên thạch điều, lấy trung tâm chính là đóa hoa kỳ lạ to lớn che đi ngọc thể của nàng này bên trong tinh thần sắp xếp lại...

Khi tất cả các họa tiết cùng những đóa hoa minh tường bên trong tinh thần của Kha La được hắn sắp xếp lại chính là trở thành một chiếc trường kỉ một người nằm có họa tiết là những đóa hoa ấy, một cái cửa sổ nhỏ, nàng này chính là nằm bên trên trường kỉ mà đưa mắt nhìn ra của sổ ngấm ánh trăng còn

đóa hoa lớn kỳ lạ mà hần chưa gặp ấy chính là y phục trên người nàng cỡi ra sắp xếp mà thành.

Hoàn tất mình tưởng ra một bức trang như thế sau Kha La bắt đầu động thủ, hần muốn thử xem những gì trên thạch điều này có thể di chuyển sắp xếp đến như hần đã mình tưởng ra hay không. Bận rộn tay chân một hồi cuối cùng cũng không để cho hần thất vọng, như những gì hần đã nghĩ thạch điều này chính là có thể di động cùng sắp xếp lại như những gì hần nghĩ.

Khi Kha La ngừng tay thạch điều này chính là run lên một cái rồi phát ra âm thanh “ầm ầm”, tách làm hai phần rồi kéo qua hai bên từ từ để lộ một không gian rộng lớn dẹt đục như một cái đại điện.

Khi thạch điều hoàn toàn mở ra kêu “ầm” lên một tiếng rồi biến mất không một dấu tích hai bên trên vách lối đi này, nhìn vào bên trong Kha La nhìn đến một không gian hoa lệ rộng lớn dài trăm trượng, rộng lại chỉ có ba mươi trượng. Hai bên song song theo đường đi về phía trước của hần chính là dẹt lên hai trăm ba mươi sáu mộc trụ khảm bảo ngọc, điều khắc lấy hoa văn tinh mỹ chia đều hai bên.

Đi đến hết con đường có hàng hai trăm ba mươi sáu mộc trụ ấy, trước mắt Kha La xuất hiện một chiếc quan tài tinh mỹ hoa lệ làm từ Khư Hà Bạch Thiết, bên trong lại xuất hiện một tiểu la lị năm sáu tuổi. Tiểu la lị có gương mặt tròn trịa thanh thuần đáng yêu, làn da trên người chính là trắng hồng, nhìn đến một cái chính là có thể đoán được sau này khi tiểu la lị này lớn lên chính là một cái siêu cấp mỹ nữ không phân cấp bậc có khi có thể hơn cả cái vưu vật Như Nguyệt ấy chứ...

.....

Nam Hoang Sâm Lâm, bên trên một ngọn cô phong mọc lên giữa một vùng rộng lớn hơn hai trăm dặm rừng cây xung quanh, trên ngọn cô phong này mọc lên rất nhiều loại hoa cỏ tỏa khoe sắc thắm cùng hương thơm nhàn nhạt thoảng qua khi có điệu phong thổi qua. Lưng chừng gần đến đỉnh nơi cao nhất của ngọn cô phong này một lên một cây đào thụ đang nở rộ ra rất nhiều cánh hoa màu phấn hồng thơm ngát thanh tân.

Trên cây đào thụ to lớn ấy chính là có một nam nhân tuấn nhân tuyệt thế câu hồn đoạt phách mọi nữ nhân khi các nàng nhìn vào, trên người hần mặt lấy một bộ hồng y hoa lệ làm tăng thêm sự thu hút của hần đến nữ nhân. Trong lòng hần chính là có một tiểu la lị thanh thuần siêu cấp đáng yêu bảy tuổi đang đồng đưa hai chân nhỏ, hai bàn tay nhỏ chính là cầm lấy hai cái đùi thỏ nướng lớn, từng ngụm nhỏ mà cắn lấy ăn vào.

Tiểu la lị này chính là cái la lị bên trong không gian phía sau nơi có một cái thạch điều khắc lên thân hình của một vưu vật làm nam nhân nóng nảy bên trong nơi tận cùng trấn áp lấy Đô Hồng.

Sau khi đi vào đến nơi đặt cỗ quan tài tinh mỹ làm từ Khư Hà Bạch Thiết, Kha La đã đem tiểu la lị này ra ngoài rồi giúp nàng tỉnh lại. Khi nhìn đến cái tiểu la lị này Kha La đã biết được nàng này chính là cái nữ nhân dụ hoặc được điều khắc bên trên của thạch điều bảo hộ không gian nơi đặt cỗ quan tài làm từ Khư Hà Bạch Thiết có nàng bên trong.

Kha La hiện tại không thể nhìn ra nguyên nhân tại sao cái vưu vật này lại biến trở về bộ dáng một tiểu la lị, khi hần giúp nàng tỉnh lại nàng này cũng chỉ nói đúng một từ “Đó?” rồi dính ở trong lòng hần...

.....

P/s: Tác đang bận học cùng đi làm nô tỳ, nên 1 ngày chỉ có thể 1c đem đến cho các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hồi Ưc Đan

Ngồi bên trong lòng hần vừa ăn đùi thỏ nướng, tiểu la lị này chính là một đồng nghi hoặc nhảy nhót bên trong đầu của nàng. Nàng nghi hoặc chính là tại sao bản thân mình lại thức tỉnh sớm đến như vậy, lại còn nhảy ra một cái nam nhân “xinh đẹp” như vậy trước mắt nàng nữa chứ, còn ký ức thì mơ mơ màng màng. Theo như những gì nàng còn nhớ được và tính toán thì ngàn năm nữa nàng mới thức tỉnh a, có lẽ vì Kha La đánh thức nàng quá sớm nên trí óc nàng chính là một mảnh nghi hoặc khó hiểu nhảy nhót lung tung nên nàng không thể suy nghĩ đến cái gì, cứ hành động như một tiểu la lị chân chính và đặt ra những câu hỏi không đầu vào đầu làm khó chính mình.

Nghĩ đến trong đầu chính là một mảnh hỗn loạn rối loạn tung búng sau, nàng hung hăng gặm hai ngụm ăn hết thịt trên đùi thỏ nướng rồi ném đi, quay lại phía sau nhìn hần vài cái rồi đưa tay nhỏ nắm lấy vạt áo hần lau đi dầu mỡ trên mặt nhỏ nhắn tiện lau luôn hai tay nhỏ dính dầu mỡ của nàng. Sạch sẽ sau tiểu la lị này quay đi một tay ôm ngang ngực, một tay chống cằm sử ra một bộ suy nghĩ chuyện quan trọng không nhìn đến Kha La thêm nữa.

Kha La nhìn đến một loại động tác của một nữ nhân tai họa nhân gian trong bộ dáng của một tiểu la lị này rồi còn bộ dáng suy tư của nàng, nếu nàng còn trong hình dáng trước đây của mình cùng một gương mặt thanh thực hơn hiện giờ của nàng, Kha La có thể sẽ ngắm nhìn nàng một chút thưởng thức lên. Nhưng hiện giờ nàng này trong bộ dáng thế này lại đem ra bộ dáng suy tư, Kha La chính là nhìn không được cười lên vài tiếng, đưa tay đem nàng chính là xoay lại đối diện mình.

Khi chân nhỏ nàng đứng lên đùi mình rồi, Kha La lấy ra một viên đan dược lớn nhỏ bằng một hạt đậu lục sắc, ấn hiện lên cửu thái thần quang thuần thực

dùng một đạo linh lực bòn cho nàng ăn vào nuốt xuống. Bị một loạt động tác của Kha La làm cho không kịp phản ứng, khi cảm nhận được trong miệng mình tiểu la lệ hốt hoảng muốn nhổ ra nhưng là hành động luôn chậm hơn một nhịp so với suy nghĩ nên viên đan được mà Kha La cho nàng ăn đã tan ra trong sự ngỡ ngàng của nàng.

Nàng ngỡ ngàng không phải vì cái gì khác mà là ngỡ ngàng trước tốc độ tan ra của nó a, chính là xuân dược cũng không thể tan ra nhanh đến một cái nháy mắt cũng không đến nha, loại đan dược nhanh chóng ta ra như vậy nàng chưa bao giờ biết đến a. Nàng không biết cũng không thể trách nàng nhận thức hạn hẹp được, vì viên đan dược này chính là do một tay hẩn luyện chế ra a...

Kha La vừa xuất thế từ trong Hồ đàn ra bên ngoài chính là Chí Tôn cấp bậc khi hẩn đột phá Thái Hư cảnh là lúc hẩn hóa hình người, vì trước khi hóa hình hẩn chỉ tập trung tinh thần vào bên trong những gì mà năm a đi chỉ dạy cho hẩn cùng lo sợ làm sai bị trách phạt nên không có chú ý gì đến dung nhan của các nàng bao nhiêu.

Nhưng đến khi Kha La hóa hình thành công năm vị a đi vì sự “xinh đẹp” của hẩn mà không có hà khác với hẩn nữa, bởi vì vậy hẩn có thời gian cùng tinh thần dạo qua dạo lại trước mặt vụng trộm thưởng thức dung nhan các nàng theo nhiều loại hình thức cũng như ý nghĩ. Thế nên tà hỏa trong lòng cứ bùng bùng mà cháy lên không có giây phút nào là không dày thêm cả, đến khi quay trở về bên cạnh mẫu thân tuyệt thế của mình tà hỏa trong lòng Kha La chính là tăng lên theo từng cấp số nhân, vì không muốn bản thân cháy lên tà hỏa không kiểm soát được làm ra cái gì để lại bị ném đi hoặc treo lên hẩn mới đi lấy tài liệu luyện chế hai loại đan dược là Thanh Tâm Cố Bản Đan cùng Cố Dục Đan.

Nhưng không hiểu hẩn đã luyện như thế nào hay là bỏ dư cái gì vào mà hai lô đan dược này “Àm” một cái nổ banh tành, hẩn cứ tưởng là do tà hỏa trong lòng quá thịnh thủ pháp sai sót nên mới như vậy, đến lúc dọn dẹp hẩn mới nhìn được mười ba viên đan dược có hình dáng như vừa rồi Kha La bòn cho tiểu la lệ ăn vậy, tác dụng sau hai lần tự thử thì hẩn đã biết được chính là giúp cho người ăn vào nhớ đến những thứ rất lâu trước đây mà bản thân đã trải qua rồi theo tuế nguyệt cô lão trôi đi mà quên mất và Kha La đặt một cái tên đơn giản là Hồi Úc Đan cho đan dược này, tên thì có nhưng hẩn cũng không có phân ra đến cấp bậc của nó là gì, đến mẫu thân cùng các a đi của Kha La cũng không có tìm đến ra.

Sau hai lần thử dược thì Kha La đã nhớ đến bản thân mình đã bỏ vào thêm cái gì mà lại thành Hồi Úc Đan, Kha La cũng không quên ghi nhớ thật kĩ lưỡng cách luyện chế đan dược này lại rồi đi luyện chế hai cái đan dược cứu mạng hẩn hiện giờ. Ăn chính là liên tục hai viên Hồi Úc Đan nhớ lại đến những chuyện trước đây hai lượt ba bận, tà hỏa của Kha La cũng là tăng lên gấp bội thêm nữa rồi.

.(chắc các đh đã biết là gì)

.....

Tiểu la lệ sau khi đã biết được bản thân lai lịch của mình sau nàng gương mặt nhỏ chính là kinh dị hiện lên thần sắc, nàng hiện giờ cũng không chú ý đến đến những kết quả mà bản thân đã đã nghĩ đến khi này đã nghĩ cùng xuất thân của mình nữa, nàng hiện giờ chính là về tác dụng cùng hiệu quả của Hồi Úc Đan mang đến.

Tác dụng mà nàng phát hiện ra theo công dụng giúp nhớ lại chính là từ bên trong ấy sẽ nhớ đến bản thân tu luyện pháp quyết cùng các pháp quyết chiến đấu hay bảo mệnh của như thế nào, từ bên trong “nhớ lại” sẽ rút ra được một số sai sót trong lúc tu luyện hay vận dụng pháp quyết chiến đấu của mình. Hấp thụ đến lợi ích to nhỏ từ đây một lần, tiểu la lệ đưa qua mặt nhỏ nhìn Kha La nghi hoặc ánh mắt giọng đáng yêu của một tiểu la lệ đúng nghĩa hỏi hẩn.

-Cái..cái đó là gì, còn..còn...

-Ha ha ha...

Nhìn nàng Kha La không khỏi cười lên, không ngờ một cái đại Ma Nữ cấp Chí Tôn chuyển thể biến thành một cái tiểu la lệ lại tỏ ra đáng yêu đến như vậy biểu hiện, lấy ra thêm một viên Hồi Úc Đan như đường đậu bòn thêm một viên cho nàng ăn, vì cái này hẩn chỉ xem như một cái giải trí biện pháp nhỏ đi xem lại kỷ ức của mình như một bộ phim truyền hình dài tập thôi a. Đối với Kha La viên đan dược này không có đem đến tác dụng gì vì có xem đến trăm vạn lần cũng không nhảy ra một tia tác dụng, với tu vị hiện giờ của Kha La muốn tăng lên thì phải tìm ra cái Bốn Nguyên thứ mười thì mai ra mới có tăng lên thôi.

Nhìn Kha La lại đem đến một viên Hồi Úc Đan cho mình ăn mà không có một cái động tác ngáp ngừng, nàng trong bộ dáng tiểu la lệ không khỏi thất thần vài giây. Nhìn Kha La trong mắt nàng cũng thích thú tâm tăng lên vài lần đối với hẩn, sau khi thêm một lần tiêu hóa đến lợi ích lớn nhỏ của Hồi Úc Đan nàng lại nhìn hẩn một cái giọng đáng yêu hỏi.

-Còn...không vậy...

-Không được ăn nhiều.

-Không chịu...

-Không chịu cũng phải chịu...

-Một viên nữa thôi...một viên là được...

-...

Nhìn nàng này trong bộ dáng tiểu la lệ đưa một ngón tay nhỏ mà kì kèo đòi thêm một viên của nàng này Kha La không khỏi mỉm cười lên, đưa tay ra xoay nàng lại cho nàng dựa vào ngực mình. Kha La đem ra một viên Hồi Úc Đan nữa bòn nàng ăn vào, dựa lưng vào đào thụ thân phía sau đưa ánh mắt

xuyên qua cánh lá mà ngắm nhìn những đám mây trôi qua bên trên không trung.

Không hiểu nguyên do vì sao nhìn Hồi Ước Đan này Kha La lại nhớ đến những cô gái có quan hệ với hắn trước ngày sinh nhật thứ hai mươi lăm của mình, dù đã trải qua không biết bao nhiêu cái vạ năm nhưng trong tâm trí hắn hư không không định sẽ luôn lướt qua xuất hiện hình ảnh của các nàng.

Kha La luôn sẽ đem lý do là hồi tiếc hay đại loại là như vậy cho những lần hình ảnh của các nàng không định mà lướt qua tâm trí của hắn, mặc kệ Kha La cho là như nào nhưng hắn lại không nghĩ đến một điều là vì linh tính bẩm sinh cường đại của Hồ tộc cảm nhận được cái gì báo cho hắn biết...

Trong khi Kha La ngắm nhìn những đám mây trên thiên không, xung quanh hắn Thời Gian cùng Không Gian pháp tắc không hiểu vì sao lại lắc lư không ổn định lên, người phát hiện ra đầu tiên không phải là Kha La mà chính là tiểu la lệ ngồi trong lòng của hắn. Nhìn đến xung quanh Thời Gian cùng Không Gian pháp tắc lắc lư rung động lên, tiểu la lệ sau một hồi kinh dị chính là phát hiện nguyên nhân Thời Gian cùng Không Gian pháp tắc đạo động chính là từ trên người của nam nhân “xinh đẹp” đã làm mình thức tỉnh trước thời gian ngàn năm này.

Nàng có thể nhìn ra được hai trong chín đại pháp tắc này đạo động như vậy bởi vì trước khi chuyển thể nàng cũng là Chí Tôn Thần cấp, nhưng nàng kinh dị chính là tuy Chí Tôn có thể sử dụng cùng khổng chế tự tìm hiểu cùng làm lớn mạnh lên pháp tắc trong cơ thể bản thân. Nhưng Chí Tôn pháp tắc tự thân cũng không thể làm cho thiên địa pháp tắc đạo động theo cảm xúc, cái này cần cái cấp bậc gì a là các cường giả siêu thoát Tam Giới cực hạn nha...

Nam nhân này không sẽ là cường giả siêu thoát vượt qua Tam Giới cực hạn đi, nhưng là lại làm sao sẽ còn bước được vào Tam Giới đây, nghĩ đến rồi tung rồi mù nhưng cũng không có suy nghĩ ra đến. Nàng xoay người lại đối diện Kha La, đưa hai tay đặt lên vai hắn lắc đến lắc lui, nhưng chưa được hai lần nàng chính là đã thất thần mà nhìn hai tay của mình.

Kha La bị nàng lắc như vậy cũng thoát khỏi hồi ức của mình, ánh mắt từ trên bạch vân ở thiên không cũng dời xuống nhìn nàng, khi nhìn lại ánh mắt hắn cũng là trọn tròng lên nhìn vào nàng, không thể tin được a chỉ là nhìn bạch vân trôi một chút mà...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Câu chuyện nhỏ trong Túy Nương Lâu (1)

Sự kiện Hàn Sinh Cổ Tỉnh xuất thế qua đi đến hôm nay đã trải qua kết thúc được năm ngày, Phạm giới tứ đại thế lực càng là trải qua thêm một hai sự kiện bất ngờ cũng là nỗi sầu chung của tứ đại tông môn cùng các đại gia tộc. Cái này chính là Thái Thượng trưởng lão Dược Tông chỉ nhân, thiên chi kiều nữ hơn trăm nam đã bước vào Đại Thừa kỳ cũng là tuyệt sắc đệ tam nhân một trong Ngũ Đại Mỹ Nhân của Phạm giới Nam Cung Ngọc Ảnh đã không một cái chối từ đi theo một nam nhân tuyệt thế xuất hiện một cách bất ngờ tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh.

Nếu như vậy cũng không có mang đến sầu muộn cho Tứ đại tông môn cùng các đại gia tộc a, mang đến sầu muộn chính là một cái “Ôn Thần” cách đây một tháng mang theo dị tượng xuất hiện đã định này là nữ nhân của hắn. Nhưng Nam Cung Ngọc Ảnh đã chạy theo một cái nam nhân khác, Tứ đại tông môn cùng các đại gia tộc không sầu không được a. Vì tên “Ôn Thần” này đã tuyên bố nếu Dược Tông không tìm Nam Cung Ngọc Ảnh về nội trong mười ngày thì hắn sẽ đồ diệt Dược Tông người không chứa chó gà.

Tam đại tông môn còn lại cũng là không khỏi phát sầu theo là không được, bởi vì Tứ đại tông môn chính là đồng chí liên chi a, nếu Dược Tông có nguy các Tông môn còn lại cũng không thể đứng nhìn. Sầu khổ nhất chính là các Đại gia tộc sống bên trong địa vực của Tứ đại Tông môn, vì bọn hắn biết được bản thân chính là sẽ trở thành tốt thí nước cờ giám sát của Tứ đại Tông môn đây...

.....

Nhất Hoa Thành được dựng lên nơi cuối cùng của Nam Trắc Vực chỉ cần đi thêm trăm dặm bình nguyên là có thể đặt chân vào bên ngoài của Nam Hoang Sâm Lâm, Nhất Hoa Thành sở dĩ có tên như vậy chính là vì cái thành trì này bên trong có một cái đại thụ kỳ lạ cao hơn ngàn hai trăm bốn mươi trượng mọc tại trung tâm của thành. Cách một năm kết hoa, một năm hoa nở và cũng chỉ nở một hoa như vậy một đóa hoa duy nhất, hoa nở một đóa xinh đẹp tuy chỉ một nhưng là rất lớn kích thích.

Mọi người cách thành trì trăm dặm là có thể nhìn đến, tuy hoa rất đẹp cùng hương vị rất dễ chịu, nhưng là cũng không có người nào có thể giải thích vì sao tại thành trì này nơi trung tâm lại xuất hiện một gốc kỳ thụ chỉ nở một đóa hoa như vậy, người trong thành chỉ biết đến gốc kỳ thụ này tên là Nhất Hoa Diệp Linh Thụ...

Nhất Hoa Thành tuy chỉ cách Nam Hoang Sâm Lâm chỉ có một cái bình nguyên trăm dặm lớn nhỏ, nhưng diện tích của Nhất Hoa Thành lại lớn đến trên năm trăm dặm...

.....

Túy Nương Lâu một cái điểm đến của những người thích rượu ngon cùng mỹ thực bên trong cũng như vạ dặm bên ngoài của Nhất Hoa Thành (cũng là trong mơ của tác), Túy Nương Lâu được chia làm ba tầng. Tầng một* dành cho những người thích vừa ăn uống vừa xem náo nhiệt, tầng hai thì dựng nên những gian phòng dành cho những người thích riêng tư, còn tầng ba chính là nơi làm nên những mỹ thực cùng mỹ tửu nổi danh vạ dặm của Túy Nương Lâu...

Tầng một của Túy Nương Lâu từ bên ngoài có một tên nam tử hai mươi bảy hai mươi tám tuổi cũng có thể gọi là tuần tú, mặc trên người một bộ y phục lam sắc bộ dáng yêu đời tiểu ý treo cao bước vào, nếu Kha La tại hán sẽ nhận ra tên này ngay. Nam tử này chính là người tự xưng Bách Lý Thông tên là Tư Duy Tứ mà hán đã gặp tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh. Một cái đại hán vai u thịt bắp ba mươi bốn ba mươi lăm tuổi gương mặt cũng có phần khô ngô hiền lành vừa thấy tên nam tử kia bước vào chính là cười lớn một cái hô to lên.

-Bách Lý Thông, ngươi nói cho lão tử nghe xem chuyện diễn ra tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh tám ngày trước có phải là sự thật hay không a.

-Áy Nguru tam chỉ, chính là để ta lấp đầy cái bụng này rồi nói nói có được hay không a, lão tử chính là đã đối đến run rẩy hết cả rồi.

-Lão Tử ngươi cứ kể chuyện tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh thật hư đi, lão Nguru ta hôm nay sẽ khao ngươi năm mươi cân Trúc Yên Tửu..

-Đúng đấy ngươi cứ kể kể hai câu thật hư, lão Đạt ta cũng khao ngươi năm cân thịt Hung Mã.

-...

-...

Chúng nhân đã nhận ra được Tư Duy Tứ khi hán vừa đặt chân vào tầng một của Túy Nương Lâu này, nghe Nguru tam chỉ yêu cầu ném đến Tư Duy Tứ chúng nhân cũng là ồn ào lên mỗi người một món hay một loại rượu ngon tại Túy Nương Lâu này cơ hồ điều đem ra có thể để chết hán mà kêu ra như một cái phí kể chuyện.

Bên trong tầng một hiện giờ cũng có trên trăm người đấy, Tư Duy Tứ trên dưới nhìn sơ qua một lượt nghe mấy tên này một người một món mỹ thực cùng một loại mỹ tửu nói ra mà hán sém chút đã trượt ngã, bình ổn cước bộ lại hán cười lớn hai tiếng rồi nói.

-Ha ha ha...năm mươi cân Trúc Yên Tửu với năm cân thịt Hung Mã của lão Nguru cùng lão Đạt ta nhận. Với lại ta cũng không phải Trư độc nhãn a, các ngươi kêu nhiều mồm như vậy chính là muốn để chết ta sao...

-Ý ngươi chính là muốn kim tệ chứ gì, chúng ta sợ ngươi kim tệ trong người rơi rớt nên mới gọi món cho ngươi a...

-Ha ha ha...chính là không chừng kim tệ của Lão Tử ngươi còn nhiều hơn cả thành chủ a...

-Ha ha ha... Được rồi a, chính là các ngươi cũng không nên nói như thế về thành chủ đại nhân a.

-Hảo, không nói nữa...

-Hảo...

-...

-...

Nghe chúng nhân đã không ồn ào tiếp tục náo nhiệt nói về kim tệ trong túi của mình nữa, Tư Duy Tứ đưa mắt nhìn qua một cái mỹ phụ ba mươi hai ba ba tuổi xinh đẹp với gương mặt luôn treo lên nụ cười vui vẻ, thành thực bộ dáng dụ nhân ẩn hiện bên trong bộ y phục lục sắc đang đứng trong quầy tính toán nói.

-Tiểu Nương a, ngươi nghe rồi đấy theo lời của lão Nguru cùng lão Đạt thiện ý cho ta năm mươi cân Trúc Yên Tửu với năm cân Hung Mã thịt a.

-Lạc lạc... Bà Tám ngươi chờ ta mang lên, lão nương cũng là tò mò đây.

-Được a, Tỷ nhanh tay một nhíp a.

-...

Tư Duy Tứ nói xong cũng là lựa chọn cho mình một vị trí ưa thích ngồi xuống chờ đợi Tiểu Nương đem rượu cùng thịt lên, hán cũng là không biết nên khóc hay nên cười đây, cứ nói chuyện với vị đại tỷ này thì hán luôn bị nàng gọi là “Bà Tám”.

Nói về Tiểu Nương người ta sẽ luôn cảm thấy hắc tuyến nổi đầy mặt a, đại tỷ này luôn sẽ nhìn từ tính cách cùng hành sự của ngươi mà ném lên đầu ngươi một cái Tử Danh không thể nào sửa được. Như thế còn chưa đủ đấy, đại tỷ này một khi khó chịu chính là sẽ hắc hóa trở thành một cái gian thương, nhìn ai không thích chính là sẽ chặt chém đến kim tệ cuối cùng của ngươi mới vui vẻ được.

Tuy nghe đến sẽ là bất đắc dĩ không thôi, nhưng Tiểu Nương lại rất được nhân tâm a, tuy Tiểu Nương có khi lại hắc hóa đến nhưng là đối với đám tán tu luôn túc trực tại tầng một của Túy Nương Lâu này lại chỉ như là một thú vui mới xóa bỏ đi áp lực của bản thân mình. Đôi khi còn tự nguyện bị móc sạch túi để đem đến vui vẻ cho mọi người, Túy Nương Lâu một mặt là quán ăn một mặt lại là một “nhà” thứ hai của tán tu tại Nhất Hoa Thành này.

Không để cho Tư Duy Tứ chờ lâu chỉ qua đi một chung trà chưa hết thời gian đã có hai cái tiểu nhị một đem theo một vò rượu lớn chưa năm mươi cân Trúc Yên Tửu bên trong, một đem theo năm cân Hung Mã thịt đem lên đặt trước mặt của hán. Nhìn thấy rượu thịt đã đặt trên bàn, Tư Duy Tứ mở vò rượu uống một nhị lớn ăn thêm chút thịt rồi sáng khoái lớn tiếng nói.

-Các huynh đệ mọi chuyện đang loạn thất bát tao bên ngoài nói về chuyện Thái Thượng trưởng lão Dược Tông, Nam Cung Ngọc Ảnh chỉ là đúng một phần thôi a...

Nói đến đây Tư Duy Tứ dừng lại, uống thêm một ngụm rượu lớn cùng ăn một miếng thịt to rồi mới nói tiếp.

-Mọi chuyện là phải nói đến lúc ta vừa mới chạy đến bên ngoài nơi mọi người tập trung tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh vị trí hai trăm trượng, khi ta vừa đến đang nhàm chán không biết làm gì cho qua thời gian thì nghe được có hai huynh đệ tán tu từ xa đến đang tò mò về các Thái Thượng trưởng lão Tứ Đại Tông cùng Lão tổ các đại gia tộc... Hai huynh đệ này chính là không có nhận ra được hết tất cả các Đại lão nên ta đi lại nói chỉ cần hai trăm kim tệ sẽ nói rõ từng người cho bọn họ biết, kim tệ đến tay ta chưa kịp cất vào đột nhiên xuất hiện...

Tư Duy Tứ vừa nói đến đây đột nhiên ngừng lại như đang nhớ lại cái gì, không để chúng nhân nơi đây hồi thúc hấn lấy ra một cái tờ giấy cùng bút mực, hai tay bay múa một hồi chính là họa ra chân dung của Kha La, vẽ ra xong hấn đưa cao lên bức họa cho chúng nhân xem rồi nói tiếp.

-Chính là cái nam nhân này xuất hiện, tên nam nhân này chính là một cái yêu nghiệt a, hấn tuần tú đến ta có thể chắc chắn mọi nữ nhân trên đời này đều ganh tị a...

Khi chúng nhân nhìn vào bức họa mà Tư Duy Tứ vừa vẽ không khỏi bức bối lên a, lão Ngưu chính là người đầu tiên lớn tiếng nói.

-Bách Lý Thông, ngươi chính là vẽ cái gì a, ta chỉ nhìn đến một cái mơ hồ a.

-Ta cũng như thế a.

-Đúng đấy...

-...

-...

Nghe chúng nhân hô to gọi nhỏ một hồi, Tư Duy Tứ kỳ quái đem bức họa mình vẽ ra nhìn lại, nhìn lại hấn cũng là nhảy dựng lên một cái hô to lên.

-Mẫu thân a, làm sao ta cũng nhìn đến như các ngươi rồi.

-...

-...

Mặt kệ chúng đang hô to gọi nhỏ này, Tiểu Nương chính là một bộ xuất thần ánh mắt cứ chăm chăm nhìn vào bức họa trên tay của Tư Duy Tứ vẽ ra ấy. Tiếng nghị luận của chúng nhân càng ngày càng lớn, Tiểu Nương cũng không có xuất thần lâu nữa nàng lớn tiếng hô lên.

-Các ngươi đây là muốn phá sinh ý của lão nương sao, nói lớn tiếng như vậy để làm gì, chỉ là một nam nhân “xinh đẹp” thôi mà...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thần bí nhân, Nhật Dạ, Nguyệt Dạ...

Tiểu Nương sau khi nói ra câu nói đấy, bản thân nàng cũng cảm thấy kỳ quái lên a, trong tâm chính là nghĩ “ Cái này, sao ta lại ví hấn Xinh đẹp a thật kỳ quái...”.

Nghe câu nói của Tiểu Nương, sự ồn ào nghị hoặc của chúng nhân cùng Tư Duy Tứ có mặt tại tầng một Túy Nương Lâu trở nên im bật đi, yên ắng đến có thể nghe được tiếng kim rơi hiện giờ, tất cả đều đem ánh mắt nghi hoặc cùng bất ngờ nhìn đến Tiểu Nương.

Nhìn đến chúng nhân đều đưa qua ánh mắt chứa chan nghi hoặc cùng bất ngờ nhìn mình, Tiểu Nương trừng lên mỹ mâu ném đến cho bọn hấn cái mắt trắng đe dọa hừ một câu nói.

-Nhìn cái gì, còn nhìn lão nương như vậy hôm nay lão nương tặng gấp bốn lần tiền thịt rượu của các ngươi...

-Ách...

-Ay da..

-Ha ha ha...đại tỷ a, chúng ta chỉ là bất ngờ thôi a.

-Đúng đấy đại tỷ a...

-...

-...

Không muốn nghe bọn hắc nói thêm cái gì, Tiểu Nương sau khi để lại một câu mắng như vậy cũng là vội vàng xoay người đi vào bên trong bỏ mặt chúng nhân ca thần phía sau không thèm điểm sĩa gì đến nữa.

Nhìn Tiểu Nương vội vàng xoay người bỏ đi, ở trong đám người Tư Duy Tứ chính là len lén cười trộm lấy, trong lòng hắc chính là suy nghĩ lên “Hắc hắc...Đại tỷ a, không ngờ đến người cũng sẽ có lên bộ dáng như vậy a...”. Cười trộm một hồi Tư Duy Tứ giật mình len lén nhìn xung quanh một vòng sau khi xác định không bị ai phát hiện ra mới chỉnh lý lại bản thân một lượt rồi lớn tiếng hô lên.

-Các huynh đệ a, chúng ta lại tiếp tục nói chuyện tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh a...

-Hào a, Bách Lý Thông người tiếp tục nói nói một chút a.

-Huynh đệ tiếp tục kể nào...

Nghe chúng nhân chỉ vì một cái câu nói của mình mà đã thu hút được sự chú ý của chúng nhân, Tư Duy Tứ không khỏi cảm thấy thương cảm chúng nhân tán tu tại nơi đây a. Bởi vì tán tu lựa chọn sinh sống tại Nhất Hoa Thành này sẽ không được tham gia tranh đoạt một cái bí cảnh xuất hiện bên trong Nam Hoang Sâm Lâm, tuân thủ theo lệnh của Thành chủ Nhất Hoa Thành không đi tranh đoạt bí cảnh nên tán tu tại Nhất Hoa Thành rất thích thú với những gì diễn ra tại các bí cảnh bên trong Nam Hoang Sâm Lâm

Nghĩ đến cái vấn đề không có lời giải thích hay đại loại là vậy này Tư Duy Tứ cũng là cảm thấy ấm lòng mà khen Thành chủ của Nhất Hoa Thành này hai câu, tại sao Thành chủ Nhất Hoa Thành làm nên như thế thì những ai nào lớn suy nghĩ sâu xa sẽ nghĩ đến thôi.

-Bách Lý Thông người đang tương tư cô nương nhà ai đấy...

-Ha ha ha...người thâm thương trộm nhớ cô nương nhà ai a, nói ra cho huynh đệ biết với a...

-Ha ha ha...

-Ha ha ha...

-...

Nghe mọi người trêu chọc mình, Tư Duy Tứ biết được bản thân mình suy nghĩ chậm chạp chưa có tiếp tục kể đến những chuyện tiếp theo diễn ra tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh, hắc gãi đầu cười lên hai tiếng rồi nói.

-Các người đừng trêu chọc ta a, ta kể tiếp cho các người nghe không được sau.

-Sau khi tên nam nhân này...

.....

Ở chúng nhân cùng Tư Duy Tứ tiếp tục nói chuyện, một cái hắc ảnh từ góc khuất nơi tần một của Túy Nương Lâu lặng yên không phát ra một tiếng động trong sự nóng nảy của mọi người rồi đi khỏi nơi này. Hắc ảnh di chuyển rất nhanh tuy đi giữa đám đông nóng nảy trên đường phố, nhưng lại không một ai kể cả các Linh Anh cảnh phong bế khí tức ngồi tại các trà lâu trên đường cũng không thể phát hiện ra.

Hắc ảnh di chuyển giữa đám đông rồi đến những ngõ nhỏ không người, rẽ trái rẽ phải nhanh chóng một trung trà thời gian cũng chưa đến đã xuất hiện trước một cái Tiệm rèn nhỏ, bản hiệu chỉ đề lên hai chữ “Luyện Khí”.

Bước vào tiệm rèn sau, nhìn đến một cái trung niên nhân gương mặt cương nghị, bốn mươi không hơn không kém độ tuổi. Thân cao thước chín cơ nhục từng khối từng khối to lớn hiện hoàn hảo sắp đặt lên cơ thể, để trần thân trên khoe ra cơ nhục hoàn hảo đầy sức mạnh của mình.

Chỉ thấy trung niên nhân này tay phải nắm lấy một cái đại chùy to lớn nhanh chậm nhịp nhàng mà không ngừng đập lên một cái kiếm phôi dài chín tấc sáu phân.

Nhìn đến trung niên nhân cứ như là một cái bình thường nhân thợ rèn đang rèn ra một cái thanh kiếm bình thường, nhưng nếu như có cái người có ngộ tính hơn người nào ở đây thì sẽ nhìn ra đến, mỗi một chùy nhanh chậm nhịp nhàng này chính là dẫn đi theo mỗi một chùy của mình là một cái ý cảnh cùng quy luật khác nhau đấy...

Hắc ảnh tiến vào tiệm rèn nhìn đến trung niên nhân này đang tập trung yên lặng mà đi rèn lấy một thanh kiếm, hắc ảnh im lặng không phát ra đến cái gì âm thanh mà đi qua một bên đứng đấy chờ đợi.

Gần nửa canh giờ sau, kiếm phôi trong tay của trung niên nhân đã gần như được nện ra thành một thanh kiếm hoàn chỉnh chỉ cần mài giữa chính là sẽ

hoàn thành. Đặt bán thành phẩm của thanh kiếm này qua một bên, trung niên nhân mới xoay người lại nhìn lấy Hắc ảnh đang chờ đợi một bên nói.

-Nhật Dạ, ngươi đã tìm hiểu đến thật hư rồi chứ.

-Bẩm đại nhân, thuộc hạ đã xác nhận mọi chuyện đích xác là có liên quan đến bí ẩn chi nhân xuất hiện cách đây hơn ba ngàn năm trước...

Nghe câu hỏi của trung niên nhân, cái Hắc ảnh được gọi là Nhật Dạ đang đứng một bên cúi người xuống trả lời ngay khi lời của trung niên nhân vừa dứt với cái giọng không phân biệt được là nam hay nữ. Nghe câu trả lời của Nhật Dạ, trung niên nhân nhìn lại một cái đầy thâm ý rồi cười nói.

-Ha ha ha...Nhật Dạ có phải là người đã nghe thông tin từ trong miệng của tên tiểu tử tự xưng Bách Lý Thông đó hay không..

-Vâng đại nhân, thuộc hạ đạt được là từ Bách Lý Thông.

-Đừng căng thẳng như vậy, ta chỉ là muốn xác nhận một chút...

-Vâng, thuộc hạ không căng...thẳng...

-...

Trung niên nhân cũng không có tiếp tục nói thêm cái gì nữa, Nhật Dạ một bên tiếp tục im lặng mà đứng đấy nhìn đến trung niên nhân tiếp tục hoàn thành thanh kiếm còn dang dở đặt một bên. Lại trải qua thêm một canh giờ tiếp theo, cuối cùng trung niên nhân cũng đã hoàn thành thanh kiếm nhìn có vẻ như là bình thường một thanh kiếm này, sau khi tra kiếm vào vỏ che đi hàn mang nhân nhật của nó.

Trung niên nhân nhìn lại Nhật Dạ bên trong bộ dáng một cái hắc ảnh không nhìn đến nhân dạng vẫn còn đứng đấy mà không có rời đi khỏi như mọi khi, trung niên nhân không khỏi nghi hoặc hỏi.

-Nhật Dạ làm sao hôm nay ngươi rất kỳ lạ, còn chuyện gì ngươi cứ nói đi.

-Thuộc hạ không có kỳ lạ, chỉ là tựa hồ muối muối đã ăn trúng Tinh Hoa rồi...

Nghe Nhật Dạ trả lời như vậy, trung niên nhân chính là không khỏi bất ngờ ngó ra vài giây, sau đó chính là cười lớn nói.

-Ngươi nói Nguyệt Dạ đã ăn trúng Tinh Hoa, còn ngươi thì sao.

-Thuộc hạ cũng đã “ăn”...

-Ha ha ha...đi đi nói với Nguyệt Dạ, Tinh Hoa của các ngươi chính là sẽ nhanh chóng đến nơi này thôi...

-...

Khi lời của trung niên nhân vừa dứt một tiếng “xuy” vang lên và thế là thân ảnh của Nhật Dạ chính là đã biến mất, nhìn đến vị trí mà Nhật Dạ vừa đứng hiện giờ đã trở thành một cái khoảng trống chỉ có hai ba hạt bụi còn bay lơ lửng tại đấy. Nhìn đến cái này chỉ trong nháy mắt khi lời nói của mình vừa dứt, trung niên nhân chính là hai mắt hiện lên hơi nước rồi kết tinh lại rơi xuống, thờ dài một hơi rồi sụt sùi than thở lên.

-Hoi... Hai cái nha đầu sắp bỏ cái lão già ta mà đi rồi... Híc híc... (□...)

-...

.....

Quay lại Túy Nương Lâu tầng một, hiện giờ không khí náo nhiệt của chúng nhân đã trở nên càng hăng say nói chuyện lên, nhân số tại tầng một này chính là đã tăng lên đến năm trăm người đấy. Tuy tăng người lên nhưng là không có xuất hiện lấy một tia nào nói ra chạt chội ở đây cả, tất cả điều tập trung lấy thính giác mà nghe Bách Lý Thông-Tư Duy Tứ kể chuyện đến.

-“...” các huynh đệ a, các ngươi thấy như thế nào về chuyện này a...

-...

Tư Duy Tứ sau khi kể hết mọi chuyện xảy ra tại Hàn Sinh Cổ Tỉnh một lần chính là nhìn đến chúng nhân xung quanh một vòng một vòng rồi hỏi lên.

-Bách Lý Thông, cái chuyện ngươi kể chính là đáng tin nhất rồi còn hỏi lại chúng ta như thế nào nữa a...

-Ha ha ha, đúng đấy...

-Ngươi chính là cái xác nhận thông tin của bọn ta còn hỏi cái lời vô nghĩa ấy làm gì a...

-...

-...

Nghe câu hỏi của Tư Duy Tứ, sự yên ắng của chúng nhân này giờ đã biến mất thay vào đây chính là sự náo nhiệt ồn ào cười nói của chúng nhân.

Nghe chúng nhân nói như thế mà trả lời câu hỏi của mình, Tư Duy Tứ chính là cảm thấy vui vẻ không thôi a, hẳn chính là tự tin vào thông tin chính xác cùng cái miệng câu kéo sự chú ý mười phần của chúng nhân a... Vui vẻ cười lớn khách sáo nói mấy câu với chúng nhân, Tư Duy Tứ tựa hồ nhớ đến chuyện gì bất ngờ hồ lớn lên.

-Các huynh đệ a, ta còn có một chuyện quan trọng hơn nói cho các ngươi biết này.

-A..Bách Lý Thông ngươi còn chuyện gì a, mau nói cho chúng ta nghe nào.

-...

-...

Nghe được Tư Duy Tứ còn có chuyện muốn nói, chúng nhân hồi thức hẳn vài câu rồi nhanh chóng yên ắng xuống trả lại cho hẳn không gian để nói chuyện. Nhìn chúng nhân nhanh chóng yên ắng đi, Tư Duy Tứ hài lòng gật đầu một cái rồi cất cao giọng nói.

-Cái chuyện ta sắp nói chính là về “Long Quật” sẽ xuất thế sớm hơn kỳ hạn một trăm năm mười tám năm a. Các huynh đệ các ngươi cảm thấy cái thông tin này như thế nào a, cái này chính là còn chưa có được nói ra ngoài đây, các ngươi cho ta cái gì cảm tạ nào...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Yêu Điện

Nam Hoang Sâm Lâm

Một nơi bí ẩn vị trí nơi sâu xa ẩn hiện lên một cái đại điện uy nga tráng lệ, nhưng không tỏa ra lấy một tia gì gọi là chính khí uy nghiêm mà chỉ tỏa ra đầy đặn yêu khí bá đạo có thể biến một chú thỏ nhỏ lướt qua trở thành Yêu tu, nơi đây đã tồn tại từ thượng cổ đến nay và được những sinh linh may mắn đặt chân đến một lần còn sống sót đi trở về đặt tên là Yêu Điện.

Tuy bên ngoài nhìn đến Yêu Điện này rất là to lớn tráng lệ, nhưng bên trong lại chỉ đơn giản bày biện lấy ba cái pho tượng làm từ Hàn Vân Thạch xếp đặt thành tam giác bố cục đối mặt nhau. Ba pho tượng này điêu khắc lên không phải là nhân loại hình tượng, đích xác là điêu khắc lên Hỏa Linh Không Tước, Huyền Mị Thái Linh Xà cùng Ngũ Dực Tam Vĩ Miêu đích bộ dáng.

Dưới chân ba pho tượng này còn tạo nên ba cái Bảo tọa, ba cái bảo tọa này chế tác bằng bình thường kim loại là vàng đích vật liệu, nhưng khám nạm lên chính là ba cái quý hiếm bảo ngọc lục sắc lên bên trên, lót một cái đệm làm từ vật liệu chế tác không biết tên màu đỏ. Trung tâm vị trí chính giữa của ba pho tượng ấy chính là nổi lên một cái thạch bàn chu vi hai trượng cái ba tất bày khắc lên đồ án trận pháp kỳ lạ nhưng không nổi lên một tia mất mỹ quan nào cả mà còn làm tôn lên cách bố trí tinh tế tỷ mỹ của xung quanh bày trí.

Đặt biệt nhất ở đây khung cảnh chính là cái bảo tọa làm từ bình thường kim loại là vàng khám lên ba viên bảo thạch dưới chân ba pho tượng, tuy làm bằng phẩm vật chỉ có khám nạm lên ba viên bảo thạch ở lưng tựa vị trí trên cùng cùng hai bên vị trí tay vịn nơi bàn tay sẽ đặt lên cùng một chiếc đệm không rõ vật liệu làm nên màu đỏ. Nhưng bảo tọa này lại tỏa ra không hiểu dày đặc yêu khí cùng uy nghiêm khí tức ra xung quanh mang đến cho người nhìn đến sẽ cảm nhận được áp bách cao quý cảm giác khi nhìn vào...

Đại điện không người tại bỗng chốc xuất hiện lấy một cái nữ nhân hai mươi hai ba tuổi. Dung nhan xinh đẹp thanh lệ quyền rũ, tóc dài khỏi lưng ánh lên một màu đỏ nhạt óng mượt, mày dài thanh mảnh ưu nhã một đường cong mềm mại mà rũ nhẹ xuống, phượng mâu long lanh thâm sâu mưu trí phát ra, mi dài cong vút, mũi ngọc tinh tế thẳng cao, môi đỏ mọng một ướt át một màu đỏ, cổ nhỏ cao ngạo tuyết trắng hồng hào làn da.

Nàng mặc trên người một cái hỏa hồng sắc y phục hoa lệ bó sát cơ thể tôn lên thân hình hoàn mỹ đầy đặn dụ hoặc của mình lên, từ bộ y phục hỏa hồng sắc bó sát người ấy có thể nhìn đến song phong cao ngạo tròn trịa ngạo nhân của nàng, chiếc eo nhỏ nhắn thon thả, phong đồn to tròn ưu mỹ nhếch lên.

Hai chân thon dài cân đối khép chặt lại, nàng thanh lệ quyền rũ có một cái dụ hoặc nhân tâm thân hình nhưng lại tỏa ra một cái khí tức uy nghiêm như một cái chỉ chủ người khí tức, có thể ép tất cả xinh linh Phạm giới phải quỳ xuống khi tiến lại gần nàng mười trượng.

Xuất hiện tại nơi này sau, nàng này chậm rãi đi về phía pho tượng điêu khắc lên Hỏa Linh Không Tước ngồi xuống, bày ra một tư thế chờ đợi người.

Không để nàng chờ đợi lâu, thời gian một chung trà qua đi một cái thiếu nữ mười lăm tuổi không hơn không kém số tuổi. Xinh đẹp dung nhan tóc dài qua lưng óng mượt đen nhánh, mày liễu thanh mảnh, mày mâu to tròn long lanh phát sáng tinh nghịch thần sắc, mi dài cong vút, mũi nhỏ tinh tế trong suốt cao cao, môi nhỏ anh đào hồng hào mọng nước.

Gương mặt xinh đẹp tuy chỉ mười lăm tuổi thiếu nữ không hơn, nhưng thân hình thiếu nữ mười lăm chiều cao của nàng lại phát triển không thua thiếu nữ mười tám tuổi. Song phong to tròn vươn cao này, eo nhỏ lả lướt này, mông nhỏ tròn trịa cao cao nhếch lên này, hai chân thon dài cân đối tinh tế khép chặt, tất cả điều có thể nhìn đến từ bên ngoài bộ y phục hoa lệ màu hồng của nàng, nhìn đến còn có phần hơn nữa ấy chứ.

Thiếu nữ xuất hiện còn chưa kịp ngồi vào vị trí của mình tại bảo tọa dưới chân tượng của Ngũ Dực Tam Vĩ Miêu, thì một cái nữ nhân kín cổng cao tường trùm kín mít bên trong một cái áo choàng tinh mỹ mà lục sắc chỉ để lộ ra các đường cong dụ nhân cùng chiếc cằm tinh tế và đôi môi đỏ mọng ướt át với làn da trắng hồng ra bên ngoài.

Nhưng vẫn có thể từ một vài thứ nhỏ ấy cũng có thể nhìn đến nàng này cũng không có thua gì hai nàng vừa rồi bao nhiêu xinh đẹp.

Khi cả hai đã ngồi vào vị trí của mình sau, thiếu nữ xinh đẹp mười lăm tuổi giọng mang đáng yêu âm thanh nhưng lại mang theo một cái gì đấy trưởng thành giọng điệu cướp lời đầu tiên nói.

-Y Nhã tỷ, tỷ gọi hai người bọn muội đến là có gì muốn nói sao.

-Đại tỷ, có chuyện quan trọng...sao.

Nữ nhân được gọi là Y Nhã điều chỉnh tư thế ngồi của mình một chút, thần sắc trở nên nghiêm nghị hơn lúc trước ba phần nói.

-Tiểu Ninh cùng Nhị muội các người còn nhớ thứ đã làm chấn động Phàm giới hơn ba ngàn năm trước, tạo ra Hoán Linh Tuyệt Địa không..

-Nhớ chứ, nhớ chứ, cái đó đã làm cho muội sợ hãi thật lâu a.

-...

Y Nhã được gọi đại tỷ người vừa dứt lời thì cái thiếu nữ xinh đẹp đã trả lời mà không cần suy nghĩ bộ dáng nhớ lại hay gì hết, rất nhanh chóng còn làm ra thêm động tác vuốt vuốt ngực trần an chính mình bộ dáng tưng tưng. Nhìn cái thiếu nữ xinh đẹp Tiểu Ninh khoa trương đến như vậy, Y Nhã trên mặt chính là hiện lên ba đường hắc tuyến nhân nhật, khi nàng nhìn đến nữ nhân kín cổng cao tường thì hắc tuyến chính là đậm thêm một phần vì nàng này chỉ nhún nhẹ vai một cái rồi thôi không nói gì, trong lòng thời dài một hơi rồi nói.

-Chuyện ta sắp nói đến chính là có liên quan đến cái đó đấy.

-Nha, Đại tỷ có chuyện gì a, có phải là có trò vui cho muội đùa đùa một chút không.

-...

Nghe thấy lời nói của Tiểu Ninh nói ra cùng thần thái “cứ nói đi” của nữ nhân kín cổng cao tường này, Y Nhã xuyt chút đã nổi cáu lên, vội vàng bình tĩnh lại tâm tình của mình một chút nàng nói.

-Thứ đã làm chấn động Phàm giới hơn ba ngàn năm trước đã đi ra khỏi Hoán Linh Tuyệt Địa, chính là một cái nam nhân...còn là Yêu tộc chúng ta một cái nhân.

-...

-...

Y Nhã nói xong cũng không quên dùng linh lực có chứa yêu khí của mình lật tay một cái tạo ra hình ảnh một cái nhân dạng như thật chỉ lớn nhỏ bày tất ra cho hai người còn lại xem, Tiểu Ninh cùng nữ nhân kín cổng cao tường Nhị muội nhìn thấy thân ảnh tạo ra từ linh lực của Y Nhã sau. Chính là ném ra một bộ châm chú ngắm nhìn cái thân ảnh đấy, thần sắc kinh ngạc cùng không thể tin được hiện lên...

Y Nhã nhìn đến nhị muội của chính mình cũng có một cái bộ dạng châm chú cùng thần sắc biểu hiện như thế đến, nàng trong lòng chính là cười trộm vui vẻ không thôi. Cười trộm trong lòng một lúc Y Nhã mới bình ổn tâm tình của mình lại, nàng ho nhẹ một tiếng như nhắc nhở hai cái muội muội của mình “tém tép lại nước đã đi, chảy ngập hết Yêu Điện hai tất rồi kìa”.

Không biết hai nàng này có hiểu hay là không ngụ ý bên trong tiếng ho nhẹ của Y Nhã mà khi nghe được các nàng chính là dùng ngọc thủ của chính mình lau khóe miệng như là có thứ gì bên trên vậy, nhưng khi lau đi lau lại hai lần không có sờ đến thứ gì cả hai nàng mới biết là đã bị Đại tỷ của mình trêu chọc...

Phát hiện chính mình bị Y Nhã trêu chọc sau, nữ nhân kín cổng cao tường gọi Nhị muội chỉ nhìn vào Y Nhã một cái không có biểu hiện hay nói gì cả, còn Tiểu Ninh thiếu nữ xinh đẹp thì bày ra một bộ giận dữ thần sắc “hừ hừ” lên hai tiếng nói.

-Đại tỷ, chuyện này có liên quan gì đến chúng ta nha...

-Có chứ, vì thứ bên trong Long Quật không hiểu vì sao đã làm suy yếu cấm chế làm Long Quật xuất thế sớm hơn các lần trước một trăm tám mươi hai năm...nếu chúng ta có thể mời đến nam nhân này...

-...

Nghe lời nói của Y Nhã tâm tình giận dữ cùng một bộ không quan tâm của Nhị muội cũng biến mất đi, thay vào đây là một bộ thần sắc lo lắng. Từ này đến giờ chỉ nói một câu duy nhất rồi im lặng, nữ nhân kín cổng cao tường gọi Nhị muội lần thứ hai nói.

-Đại tỷ, ý tỷ là mời nam nhân này cùng chúng ta đi phong ấn lại thứ ấy sau.

-Chính là...

-...

Nghe câu nói của nữ nhân kín cổng cao tường nói xong, Tiểu Ninh tựa hồ đã hiểu ra vấn đề vì sao Y Nhã lại nói về cái nam nhân “xinh đẹp” này, nàng nghi hoặc hỏi lại Y Nhã.

-Đại tỷ nha, sau chúng ta phải phiền phức như vậy a, cứ nói cho mấy lão già Nhân tộc Đại Thừa kỳ biết là được rồi.

-Không được...

-...

Khi Tiểu Ninh vừa dứt lời, Y Nhã đã hô to lên một tiếng làm cho Tiểu Ninh giật mình nhảy lên một cái nghi hoặc cùng ủy khuất ánh mắt nhìn Y Nhã hỏi.

-Đại tỷ, sao lớn tiếng như vậy làm gì, dù gì thứ đó cũng là do Nhân tộc trước đây thượng cổ đại năng phong ấn lại mà, đâu phải do chúng ta Yêu tộc phong ấn lại đâu chứ, cần gì đến chúng ta phải phiền phức như vậy...

-Tiểu Ninh muội cho ta xin lỗi, nhưng muội đã quên Lão Lão khi tại thế đã nhắc nhở chúng ta những gì rồi sao...

-...

Nghe câu hỏi lại của Y Nhã hỏi đến mình, Tiểu Ninh thoáng chốc trầm mặt đi như nhớ lại những gì lúc trước khi “Lão Lão” tại thế đã nói với các nàng, cả nữ nhân kín cổng cao tường cũng là trầm mặt đi nhớ lại.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chuyện qua đường..

C38

Tiểu Ninh cùng nữ nhân kín cổng cao tường gọi Nhị muội sau khi nghe lời nói của Y Nhã, các nàng chính là trầm mặt xuống nhắm mắt lại nhớ về...

Ở một cái tiểu cốc tại một nơi nào đấy trong Nam Hoang Sâm Lâm, nơi tiểu cốc này chính là một lên rất nhiều hoa cỏ xinh đẹp đầy màu sắc tỏa ra hương thơm bao phủ khắp cả tiểu cốc này, bên trong tiểu cốc ấy chính là mọc lên một cái tiểu nhà tranh tuy đơn sơ mộc mạc nhưng không kém phần thanh nhã.

Bên ngoài nhà tranh trên một cái thạch bàn nhỏ ngồi lấy một cái nữ nhân tám mươi tuổi suy yếu bộ dáng, nữ nhân tám mươi này chính là ngồi trên một cái ghế nhỏ đối mặt với một con chim nhỏ màu đỏ và một tiểu xà màu hồng ánh kim cùng một tiểu miêu màu trắng. Nữ nhân chính là đang kể lấy một câu chuyện nhỏ đến cho ba tiểu vật nhỏ nghe, khi câu chuyện của nữ nhân đến đoạn cao trào nhất thì người bất ngờ ôm ngực ho khàn lên liên tục rồi phun ra một búng máu lớn gục xuống thạch bàn...

Nữ nhân suy yếu đưa lên bàn tay đã nhăn nheo vì tuổi tác cùng thọ nguyên gần kề cái chết không xa của mình lên, vuốt lấy đầu nhỏ của ba tiểu vật nhỏ một cái rồi khó khăn nói...

-(...)

Nói xong lời cuối cùng với ba tiểu vật nhỏ sau, Nữ nhân tia sinh mệnh kiên trì cuối cùng cũng trôi đi mà đi về vùng đất nơi không định để lại ba cái tiểu vật nhỏ chính là kêu réo thê lương liên hồi...

Nhìn Tiểu Ninh cùng Nhị muội thần sắc trên mặt dần trải lên một tàn u thương cùng hận ý chi sắc dần nồng đậm lên, Y Nhã khí tức trên người nháy mắt bùng phát ra bao phủ lấy hai nàng nháy mắt thời gian rồi thu hồi lại. Y Nhã nhìn Tiểu Ninh cùng Nhị muội thần sắc đã dần trở lại bình thường, nàng thờ dãi một hơi rồi nói.

-Hai muội đã nhớ đến nhắc nhở của Lão Lão rồi chứ.

-Đại tỷ như thế chúng ta nên làm như nào mới mời được nam nhân này trợ giúp chúng ta nha...

-...

Tiểu Ninh chính là cái thay đổi sắc mặt cùng tâm trạng của bản thân nhanh chóng nhất, khi Y Nhã lời nói vừa dứt nàng đã đặt ra câu hỏi ngay. Y Nhã nghe câu hỏi lại của Tiểu Ninh thần sắc có hơi chần chờ ngập ngừng một chút rồi nói.

-Cách duy nhất theo những gì ta biết để có thể mời được nam nhân này giúp chúng ta, chính là(...).

-...

-...

Tuy Y Nhã nói chỉ là có một cách duy nhất, nhưng nàng nói cùng diễn đạt cho hai cái muội muội của mình nghe thời gian trôi qua đến cũng hơn nửa canh giờ a...

Nghe đến cách mà Đại tỷ của mình nói ra sau, Tiểu Ninh cùng kín cổng cao tường Nhị muội cũng là trầm ngâm suy nghĩ một lúc sau mới nhìn lại Đại tỷ của mình. Trong ánh mắt của hai nàng chính là mang theo nghi ngờ chỉ sắc cùng cái gì đấy khó nói thần sắc nhìn Y Nhã rồi Tiểu Ninh mở lời hỏi.

-Đại tỷ, nhưng là có được không a...

-Đại tỷ được sao.

-...

Nhìn ra được sự nghi ngờ phát ra trong mắt cùng biểu thị kỳ lạ trên gương mặt của hai cái muội muội của mình, Y Nhã gương mặt chợt nghiêm túc lên mà kiên nghị gặt đầu một cái như xác nhận chính là sẽ như lời của nàng đã nói...

Tiểu Ninh cùng kín cổng cao tường Nhị muội nhìn thấy Đại tỷ của mình đã chắc chắn đến như vậy mà xác nhận sự thật đưa đến, hai nàng cũng không có cái biểu hiện gì thêm chỉ để lại một câu rồi rời đi.

-Hoi!...

Nhìn theo phương hướng mà hai cái muội muội của mình biến mất, Y Nhã cũng đứng lên rồi khỏi nơi đây đi đến một cái tiểu cốc nhỏ có rất nhiều hoa cỏ thơm ngát mùi hương tỏa ra. Y Nhã chậm rãi bước từng bước về phía một cái nhà tranh nhỏ, khi đến trước một cái thạch bàn đặt trước nhà tranh nhỏ ngọc thủ thon dài tinh tế của nàng khẽ lướt qua thạch bàn vài lần rồi nhắm mắt lại như nhớ về chuyện gì đấy trong quá khứ.

Nàng cứ như thế mà đứng đấy nhắm mắt nhớ về những chuyện trước đây một lúc lâu, nhẹ nở ra một nụ cười nhàn nhạt nhưng mang theo ưu thương nàng mới cất bước đi về một góc đại thụ nở ra rất nhiều những đóa hoa màu vàng tỏa ra nhàn nhạt hương thơm. Khi Y Nhã nhìn thấy một cái thạch bia điêu khắc hoa văn tinh mỹ nhưng không đề lên một chữ viết nào, nàng tiến lại gần ngồi xuống tựa người vào thạch bia ấy nhỏ giọng nói thầm một câu.

-Lão Lão, liệu Nhã nhi cùng hai muội muội sẽ thành công trấn áp thứ đấy một lần nữa hay là mất hết tất cả đây...

-...

.....

Túy Nương Lâu tầng một đang trong trạng thái im lặng một cách kỳ lạ, chúng nhân không thể tin được những gì đã đi vào tai của mình, tin tức mà Tư Duy Tứ nói ra quả không thể tin được đi. Trong lòng của chúng nhân có một cái điều hiển lên một suy nghĩ duy nhất chính là “Ta thà tin lão bà của mình treo tường còn hơn tin những gì mới nghe được a”.

Tiểu Nương không hiểu như thế nào bất ngờ lại đột nhiên quay trở lại, khi nàng nghe được cái tin tức mà Tư Duy Tứ nói ra cũng là bất ngờ đến đứng hình trong vài giây đấy, nhưng nữ nhân này lại có một cái tinh thần thép nhanh chóng dẹp bỏ đi sự bất ngờ từ thứ vừa nghe được qua một bên lớn tiếng hỏi.

-Bà Tám, cái tin tức này là thật hay là người bốc phét a...

-...

-...

Bất ngờ nghe được câu hỏi phá tan sự yên lặng của Tiểu Nương, Tư Duy Tứ đang dương dương đắc ý bộ dáng bất ngờ không đứng vững ngã một cái rồi lớn giọng hô.

-Đại tỷ a, Bách Lý Thông ta có khi nào nói gạt các người chuyện gì chưa, sau lại nói ta như vậy an.

-Chính là, nếu như người nói là sự thật, thế nhưng làm sau người biết được.

Câu nói của Tư Duy Tứ vừa dứt thì Tiểu Nương đã nhanh chóng đặt ra câu hỏi mới đưa đến cho hắn, Tư Duy Tứ cũng không có suy nghĩ gì nhiều chỉ

thuật miệng nói.

-Chính là ta nghe được từ một cái thiếu gia người con của gia chủ một Đại gia tộc nói chuyện nên mới biết được.

-A...thì ra là vậy, Bà Tám người có thể chạy nhanh bao nhiêu thì cứ chạy đi a, thôi lão nương nghỉ ngơi đây. À quên, hôm nay tiền rượu cùng thức ăn của các người sẽ tăng gấp năm.

-...

-...

Chúng nhân vừa chấn chỉnh tinh thần của mình lại sau, nghe được lời nói của Tiểu Nương trên mặt chính là một bộ ngực manh không hiểu gì đưa ánh mắt nghi hoặc khó hiểu nhìn đến Tiểu Nương. Câu đầu của Tiểu Nương chính là khó hiểu đấy, nhưng câu nói cuối cùng trước khi đi của Tiểu Nương thì chỉ nghe qua một lần là bọn hắn đã hiểu, tất cả cùng nhau ngả nhau một cái rồi đồng thanh ai oán lớn tiếng hét lên.

-Tiểu Nương a, hôm nay chúng ta không có trêu lấy người a...

-Các người không trêu, nhưng lão nương thích thu như vậy đấy, Bà Tám còn đứng đó làm gì không mau mau mà rút đi..

-...

-...

Tư Duy Tứ nghe nhắc nhở đầu tiên của Tiểu Nương thì không hiểu cái gì hết, nhưng nhắc nhở lần thứ hai của nàng hắn còn không hiểu nữa chính là một kẻ ngực. Vì thế không đợi nàng nhắc nhở lần thứ ba, Tư Duy Tứ liều mạng thôi động thân pháp đào mệnh của chính mình hóa thành một cái chấm đen ba chân bốn cẳng như lửa đang thiêu đốt ở mông mà chạy đi...

Khi thân ảnh của Tư Duy Tứ vừa biến mất, năm cái người bốn già một trẻ bất ngờ xuất hiện ở trước cửa của Túy Nương Lâu. Tiểu nhị còn chưa kịp niềm nở ra đón khách thì cái nam tử mặc một cái hoa lệ y phục mà lam sắc trẻ tuổi trong năm người, chỉ cần nhìn đến đã biết ngay là một cái công tử gia không xem ai ra gì này, đã đem ra cái bộ dáng hung hăng càn quấy đưa lên một cái bức họa hỏi.

-Bọn tán tu hèn mọn các người có nhìn thấy tên này hay không.

-...

-...

Năm người này vừa xuất hiện trước cửa của Túy Nương Lâu sau, đại thúc được gọi là Ngưu tam chỉ không có tỏ ra lấy một cái gì gọi là cơ trí đã hiểu được Tiểu Nương hai câu khó hiểu vừa này chỉ là cái gì, Đại thúc này nhanh chóng cướp lời không để cho chúng nhân ở đây nói cái gì lớn giọng trả lời.

-Công tử gia, tên này đã ba ngày không có xuất hiện trong thành rồi a.

-Công tử gia người tìm hắn có chuyện gì a.

-...

-...

Đại thúc Ngưu tam chỉ vừa nói như vậy xong chúng nhân đã biết là chuyện gì đang diễn ra, chúng nhân cũng là nhanh nhạy góp lời phụ họa theo.

Nghe chúng nhân nói đến thành thật như vậy bộ dáng, cái tên hống hách này chính là bán tính bán nghi mà hỏi lại chúng nhân một lần nữa.

-Có thật là hắn đã không xuất hiện trong thành ba ngày rồi hay không..

-Thật a, hắn đã không xuất hiện trong thành ba ngày rồi a.

-Đúng đấy, hắn không có xuất hiện trong thành này ba ngày nay rồi.

-A..công tử gia, ta nghe một cái huynh đệ nói là đã gặp hắn đi vào Hoán Linh Tuyệt Địa vùng phụ cận tìm được liệu giúp lão bà của hắn để sanh hài tử rồi a.

-...

-...

Không biết trong đám người tên nào đã tinh quái nhắc nhở cái công tử gia hống hách này một câu gần như là đùa cợt, chúng nhân nghe lời của tên này chính là nhin cười đến đỏ cả mặt lên a.

Tên công tử gia này không ngờ chỉ số thông minh lại tỷ lệ nghịch với sự hung hăng can quấy của mình a, một câu nói như vậy mà lại không hiểu còn cười lớn, lấy một túi kim tệ ném về tên đã nói câu vừa rồi trong chúng nhân nói.

-Ha ha ha, tốt lắm cái này thưởng cho sự thành thật của ngươi, chúng ta đi thôi.

-...

-...

-...

Khi không còn nhìn thấy thân ảnh của tên công tử gia hung hăng can quấy cùng bốn tùy tùng của hắn nữa, chúng nhân có mặt tại đây chính là không thèm nhìn cười nữa, tất cả cùng nhau cười lớn lên.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chuyện qua đường. (2)

Khi vui vẻ qua đi chúng nhân sắc mặt trở nên vô cùng nghiêm trọng, trong chúng nhân Nguru tam chỉ bất đắc dĩ cười lên một tiếng rồi nói.

-Các huynh đệ a, lần này lão Tư đã trêu chọc một cái đại phiền phúc rồi...

-Haizz...chỉ mong chân lão Tư thật dài a.

-Thôi nào, thôi nào chúng ta nên cho hắn cái cầu bình an là được rồi, các ngươi không nhớ là mạng của hắn rất lớn sao...

-Ha ha ha, đúng đấy mạng lão tư rất lớn a, hắn cũng là đã kinh qua bao nhiêu cái phiền phúc như này rồi, chúng ta chỉ cần đừng để lộ là chúng ta biết đến bí mật mà lão Tư đã nói là được rồi.

-...

-...

Ở trong một cái góc khuất của tầng thứ nhất Túy Nương Lâu, Nhật Dạ thu hết những chuyện vừa diễn ra cùng tất cả lời nói của chúng nhân vừa rồi không khỏi nói thầm một câu.

-Thật thông minh a, Nguyệt muội cảm thấy chuyện này sẽ đến như thế nào a.

Nhật Dạ lời nói vừa dứt sau, ở một nơi bí ẩn nào đấy trong Túy Nương Lâu âm thanh của Nguyệt Dạ vang lên mang theo không cảm xúc âm thanh trả lời.

-Ta không đoán ra được, trước tiên tỷ nên đi nói với đại nhân tránh phiền toái bất ngờ xảy ra.

-Nguyệt, muội đừng nhảm chán như vậy có được không.

-...

Nhật Dạ hứng thú muốn trò chuyện với muội muội của mình vài câu, nhưng nghe đến câu trả lời của muội muội mình nàng không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ mà phàn nàn một câu rồi xoay người rời đi, trước khi đi nàng không quên nói thêm một câu.

-À quên mất, đại nhân đã nói là tên “xinh đẹp” nam nhân ấy rất nhanh chúng ta có thể nhìn đến hắn ở trong thành.

-...

Nghe đến câu vừa rồi mà tỷ tỷ của mình vừa để lại sau, Nguyệt Dạ đang không có tâm trạng gì đáng nói trở nên hứng thú rồi nhanh chóng đuổi theo Nhật Dạ phía sau. Nhật Dạ vô tung vô ảnh đi phía trước cảm nhận được muội muội của mình đang đuổi theo phía sau, nàng không khỏi cười thầm một cái.

Nhật Dạ chính là cảm thấy thật vui diệu a, muội muội của nàng luôn không hứng thú về tất cả mọi chuyện trên đời ngoài tu luyện thì không có thứ gì khác cũng sẽ có một ngày như thế này biểu hiện lên a. Tâm tình vui đùa muội muội trong tâm của Nhật Dạ bất ngờ dâng lên, cước bộ của nàng bất ngờ nhanh

lên gấp đôi chuyển một cái phương hướng khác mà đi.

Nguyệt Dạ ở phía sau nhìn thấy cước bộ của tỷ tỷ mình phía trước bất ngờ trở nên nhanh hơn rồi chuyển một cái phương hướng khác, Nguyệt Dạ trong lòng đã biết được tâm tình vui đùa chính mình của tỷ tỷ đã nổi lên rồi. Nhưng là nàng cũng không có quan tâm về việc này, cái nàng quan tâm chính là câu vừa rồi tỷ tỷ nói có phải là sự thật hay không thôi...

Nguyệt Dạ cũng đã nghĩ đến bản thân nên đi hỏi Đại nhân của mình thật hư lời của Nhật Dạ rồi đấy, nhưng là khi nghĩ đến bộ dáng thút thít ngồi một góc của Đại nhân nhà mình Nguyệt Dạ chính là đẹp cái ý nghĩ của mình ngay lập tức, chú tâm mà khóa chặt thân ảnh Nhật Dạ mà dõi theo...

.....

Bên trong tường vây của Nhất Hoa Thành mọi chuyện cứ nhảy nhảy bình dị pha chút bất ngờ như vậy, nhưng bên ngoài của Nhất Hoa Thành đang diễn ra một cuộc truy đuổi có phần buồn cười của sáu con người. Người bị truy đuổi chính là Tư Duy Tứ, còn truy đuổi hắn chính là cái phách lối công tử gia cùng bốn cái tùy tùng của hắn.

Nhưng như thế thì có gì buồn cười đâu nà, buồn cười ở đây chính là người bị truy đuổi là Tư duy Tứ thì nhân nhĩ không một giọt mồ hôi rơi xuống chạy phía trước tay trái cầm một cái đùi gà lớn, tay phải cầm một cái hồ lô rượu nhỏ vừa ăn uống vừa chạy. Còn phách lối công tử gia cùng bốn tên tùy tùng của hắn thì ở phía sau không ngừng hét lớn chửi bới cùng cực khổ mà truy đuổi theo Tư Duy Tứ, tiếng hét lớn của hai bên không ngừng vang vọng lên bên ngoài Nam Hoang Sâm Lâm.

-Ay da, các ngươi nha truy đuổi người cũng không nên chậm chạp như vậy a, nhanh lên nào...

-Sâu kiến ti tiện, đừng để bổn thiếu gia bắt được nếu bổn thiếu gia bắt được xem ngươi còn mạnh miệng được không...

-A ha ha, thế thì nhanh lên, lão tử muốn tăng tốc rồi...

-Aaaa, ti tiện sâu kiến đứng lại, bổn thiếu gia sẽ cho ngươi biết thế nào là đau khổ..

-Ha ha ha, tạm biệt lão tử đi trước đây, các ngươi qua chậm chạp rồi...

-...

-...

Tư Duy Tứ không khỏi cảm thấy bức bối cùng bất đắc dĩ a, sau khi hắn nhanh chóng thôi động bí pháp đào mệnh của bản thân chạy ra khỏi Túy Nương Lâu, khi đi ngang qua một cái tiệm bán gà quay. Vì bản tính yêu thích rượu ngon cùng món ngon, nên hắn không thể bỏ qua khi gặp được mà mua cho bản thân hai cái đùi gà lớn.

Tư Duy Tứ vừa chạy trốn khi gặp được món ngon thì dừng lại một lúc mà mua cho mình một ít, cứ như thế đến lần thứ ba thì đụng ngay cái phách lối công tử cùng bốn tên tùy tùng của hắn rồi xảy ra đến một cuộc truy đuổi như vừa rồi.

Đụng mặt bị phát hiện sau, Tư Duy Tứ liều mạng mà dùng đào mệnh bí pháp của mình chạy ra khỏi Nhất Hoa Thành vào Nam Hoang Sâm Lâm này. Hốt hoảng chạy được năm mươi dặm sau, Tư Duy Tứ mới phát hiện ra một điều là bản thân bị truy đuổi bởi năm cái người chỉ có Chân Đan trung kỳ cùng hậu kỳ tu sĩ, trong khi đây bản thân hắn lại là Chân Đan đỉnh phong tu sĩ.

Phát hiện ra chuyện này sau Tư Duy Tứ không biết nên cười hay là nên khóc a, làm hắn hoảng hốt chạy cả buổi thì ra chỉ là mấy cái người cảnh giới còn không có hơn bản thân mình lấy một người. Sau khi bỏ lại một câu sau, Tư Duy Tứ toàn lực thi triển bí pháp của chính mình tăng thêm tốc độ gấp ba lần, chỉ trong mười hơi thở đã cắt đứt khoảng cách có thể truy tung của phách lối công tử cùng tùy tùng của hắn.

Khi đặt chân đến dưới chân của một ngọn cô phong biệt lập với khung cảnh chỉ toàn là đại thụ xung quanh đây, xác định phía sau đã không còn ai truy đuổi bản thân mình nữa, Tư Duy Tứ thở hắt ra một hơi rồi tìm một chỗ có vẻ là thoải mái ngồi xuống nghỉ ngơi.

Tư Duy Tứ cũng không bởi vì đã cắt đuôi được phách lối công tử cùng tùy tùng của hắn mà lơ lỏng cảnh giác, Tư Duy Tứ chính là cảm thấy kỳ quái a. Bởi vì chuyện mà hắn nghe lén được cũng không có nghiêm trọng đến phải biết người diệt khẩu, bí kín không cho lọt ra bên ngoài a.

Long Quật là một cái bí cảnh được chia làm bốn tầng, tương ứng với bốn cảnh giới là Khuy Linh, Chân Đan, Linh Anh cùng Thăng Hoa bốn cái cảnh tới tu sĩ, cứ cách năm ngàn năm chính là sẽ mở ra một lần cho phép tất cả sinh linh tương ứng với các đại cảnh giới trên đi vào thí luyện cùng tìm bảo vật trong một tháng.

Nhưng là nếu chỉ vì Long Quật xuất hiện sớm hơn một trăm năm mươi tám năm thì cũng không có cần phải giấu kín, giết hết những người không liên quan như hắn a, trong đây có ẩn tình gì a...

Trong khi Tư Duy Tứ đang vắt óc suy nghĩ thì một giọng nói bất ngờ không biết được nơi phát ra truyền vào tai hắn.

-Tiểu tử gan ngươi thật lớn a, chỉ là một cái Chân Đan cảnh nho nhỏ mà lại trêu chọc ra ba cái Linh Anh cùng hai cái Thăng Hoa cảnh truy tung a, có thể nói cho ta nghe sao...

Tuy là xoắn xuyết suy nghĩ nguyên do để giải thích vì sau bản thân mình chỉ nghe lén đến chuyện như vậy mà bị truy đuổi, nghe được lời nói từ nơi bí ẩn bắt

ngờ hỏi đến mình, Tư Duy Tứ đứng bật dậy nhìn quanh tìm kiếm thân ảnh của giọng nói vừa vang lên, nhưng suy nghĩ đến người có thể nhìn ra được có ba cái Linh Anh cùng hai cái Thăng Hoa cảnh tu sĩ đang tìm mình thì không phải là bình thường một cái người được nên hẳn cuối người một cái nói.

-Bẩm tiền bối, mọi chuyện chính là cách đây vài hôm trước khi bí cảnh Hàn Sinh Cổ Tình kết thúc, trên đường về lại Nhất Hoa Thành tiểu bối đã vô tình nghe lén được hai cái công tử của Đại gia tộc nào đấy nói chuyện với nhau về... Về việc Long Quạt sẽ xuất hiện sớm hơn những lần trước một trăm năm mươi tám năm, khi nghe được chuyện này tiểu bối đã nhanh chóng chạy về thành nói cho các huynh đệ nghe...

-Nhưng là không hiểu vì sao lại bị một đám người truy đuổi tiểu bối như Tiền bối đã thấy.

-...

Khi lời nói của Tư Duy Tứ kết thúc sau, bí ẩn nhân tựa hồ như đã suy nghĩ cái gì mà không có nói gì một lúc lâu. Ngay lúc Tư Duy Tứ tưởng là cái “Tiền bối” này đã rời đi, âm thanh của bí ẩn nhân lại vang lên.

-Thú vị, thật thú vị a. Có lẽ đã đến lúc ta ra bên ngoài vui đùa một chút rồi...

-Tiền bối, người có thể...

-Ha ha ha, tiểu tử ngươi đi lên đỉnh núi rồi ở lại nơi này đi, sẽ không ai có thể tìm được ngươi đâu, xem như là ta trả công ngươi đem đến một chuyện thú vị cho ta a...

-...

-...

Nghe xong lời nói của bí ẩn nhân sau Tư Duy Tứ lớn tiếng gọi lên hai tiếng “Tiền bối”, xác định là cái “Tiền bối” này đã đi rồi, Tư Duy Tứ bán tính bán nghi tạm tin vào lời của “Tiền bối” bí ẩn này mà ở lại đây vậy, hiện giờ hẳn cũng không biết là nên đi đâu cả

Cái bí ẩn nhân khi nãy mà Tư Duy Tứ đã gặp cũng không phải là “Tiền bối” bí ẩn nào cả mà chính là Kha La, còn nơi này chính là nơi Kha La cùng với cái “Tiểu la lị” đã biến thành mỹ nữ đã ở mấy ngày nay.

.....

Kha La cũng không có rời đi nơi nào xa cả, hắn chỉ đem ra Thứ Linh Xa đi vào rồi dùng bí pháp ẩn đi không để ai có thể nhìn thấy rồi điều khiển nó thuận đi đến cách ngọn cô phong này trăm dặm khoảng cách.

Kha La hiện giờ chính là không biết nên khóc hay nên cười cho phải đây, cái nữ nhân này cũng quá là dễ dãi đi. Hắn đã nhìn hết từ trên xuống dưới của nàng rồi mà không có lấy một tia phản ứng của nữ nhân bình thường nào từ nàng cho hắn cả, nữ nhân này sau khi bình phục từ bất ngờ sau thì chỉ nhìn hắn thêm vài lần rồi như không có chuyện gì nghiêm trọng, xoay mặt đi điều chỉnh từ thể bản thân một chút rồi ngồi đã tọa nhắm mắt tu luyện ngay trên đùi của hắn.

Trên đùi là một cái cực phẩm mỹ nữ có dung nhan xinh đẹp cùng thân hình dụ hoặc không thua gì Như Nguyệt chúng nữ đang ngồi tu luyện một cách thần nhiên, Kha La cũng không biết dùng từ gì để diễn tả được tâm trạng hiện giờ của mình. Thờ dài một hơi Kha La cũng không có làm cái hành động gì nhiều nữa, hắn nghiêm túc làm một cái “bồ đoàn” tu luyện cho nàng lâu lâu lại nghịch tóc dài của nàng như một hải tử.

Im lặng làm cái “bồ đoàn” tu luyện cho nàng suốt hai canh giờ sau nàng mới kết thúc đã tọa, xoay người nhìn hắn một cái môi đỏ mọng ướt át của nàng khê mở nói.

-Địch Y Chiêu Quân.

-Danh tự nàng thật hay.

-...

Nhìn thấy Kha La chỉ khen danh tự của mình rồi cười nhẹ không có thêm một cái lời nào nữa, Chiêu Quân ánh mắt khó chịu đưa mắt nhìn hắn, đưa lên ngọc thủ thon dài tinh tế trong suốt của nàng điểm lên ngực Kha La nói.

-Danh tự... “Huynh”...là gì.

-...

Nhìn nàng ngọc dung lộ ra chút suy tư trước khi gọi “huynh” nâng mình lên cao hơn nàng một chút, Kha La thích thú mà treo lên nụ cười, trêu chọc Chiêu Quân ý nghĩ trong lòng hiện lên.

-Sao nàng gọi ta là “huynh” mà không phải là một cái gì khác chứ...

-Danh tự...

-Nàng trả lời câu hỏi của ta trước rồi ta sẽ nói với nàng danh tự của ta.

-Danh tự trước.

-Trả lời câu hỏi của ta trước.

-Danh tự trước.

-Nàng đã yêu thích ta sau cứ muốn biết danh tự của ta sau.

-Không phải, danh tự.

-Còn nói không phải, sau nàng cứ muốn ta cho nàng biết danh tự của ta chứ.

-...

-...

Nữ nhân này bị Kha La trêu chọc một hồi chính là đã nổi bão lên rồi, hung hăng trừng hấn một cái nghiêng răng nghiêng lợi nhún mạnh từng chữ nói.

-Danh..Tự..Của..Người...

-Giận rồi sao...

-...

-Kha La là danh tự của ta.

-...

Nghe được danh tự của Kha La sau, bộ dáng khó chịu của Chiêu Quân mới biến mất đi nhẹ cười một cái rồi gật đầu hài lòng, nàng đưa mắt nhìn xung quanh một vòng rồi nhìn hấn hỏi.

-Ở đâu...

-Pháp bảo của ta bên trong.

-Đói...

-...

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Trư thủ ăn mặ

40

Nghe được Chiêu Quân lại hô đói Kha La không khỏi treo lên bất đắc dĩ tiểu dung, nhìn nàng thêm một chút hấn mới đứng lên đi ra khỏi Thứ Linh Xa chỉ để lại sau lưng một đạo tàn ảnh rồi thân ảnh của hấn biến mất trước tầm mắt của nàng. Nhìn theo phương hướng mà Kha La vừa biến mất không biết nàng suy nghĩ cái gì mà trở nên thất thần, chỉ có thể nhìn ra được sự nghi hoặc cùng nghiền ngẫm từ đôi mỹ mâu ấy của nàng.

Chiêu Quân cứ thất thần như thế một lúc lâu đến khi nhớ ra được bản thân thiếu cái gì đấy nàng cuối xuống nhìn thân thể của mình. Không nhìn thì thôi đến khi nàng nhìn xuống hai mắt không khỏi trừng lớn lên, khó có thể tin là bản thân của mình lại không có một mảnh vải che thân đã vậy còn ngồi trong lòng của một nam nhân nữa chứ.

Phát hiện đến đó sau mặt ngọc của nàng không khỏi suu suu mà đỏ lên, vội vàng nhìn xung quang nhằm tìm kiếm y phục để mặc vào che đi xuân quang của bản thân lại. Khi Chiêu Quân đã gấp đến không chịu nổi nữa thì tầm mắt của nàng nhìn thấy một bộ sa y mỏng manh màu tím nhạt đầy dụ hoặc của nữ nhân nằm trong góc của trường ý. Như bắt được tấm phao cứu mạng giữa con bão lớn, Chiêu Quân ngay lập tức cầm lấy sa y rồi vội vàng mặt lên người. Che đầy cảnh xuân của bản thân hoàn tất, Chiêu Quân không khỏi thở ra một hơi trong tâm thì không ngừng dùng “sắc quý, bại hoại, hỗn đản...” mà mắng lên đầu của Kha La.

Mắng thăm Kha La một hồi nàng mới phát hiện một điều là tại sau bên trong pháp khí của hấn lại có quần áo của nữ nhân chứ, nghĩ đến đây mặt ngọc

vừa mới hồi phục chưa được bao lâu của nàng lại suru suru mà đỏ lên. Chiều Quân cảm thấy bản thân của mình sắp hỏng vì suy nghĩ của nàng về hấn rồi và thể là nàng tiếp tục mắng thăm Kha La trong lòng, suy nghĩ thì miên man tưởng tượng đủ loại chuyện mà Kha La đã làm với chủ nhân của bộ sa y mà mình mặc trên người.

.....

Trong khi đấy Kha La của chúng ta lại đang bận rộn nguoi chạy ta truy với một con thỏ rừng mập mập không có một tia tu vi nào chạy loanh quanh, cảm thấy thời gian không sai biệt lắm đã trải qua hơn một chung trà thời gian. Hấn vươn tay ra bắt lấy thỏ mập, giết chết, lột da, bỏ đi nội tạng đem đi rửa sạch thêm gia vị tìm một cành cây buột chặt thỏ mập vào rồi hấn nhóm lửa đặt lên nướng.

Nhìn lấy thỏ mập trên lửa từ từ phủ lên màu vàng đặt trung của món nướng Kha La không khỏi cảm thấy hoài niệm kiếp trước của mình, suy nghĩ miên man một hồi hấn nhìn lại thỏ nướng cảm thấy nó thiếu cái gì đấy. Nhìn chăm chăm vào thỏ mập đang chín dần một lúc Kha La vỗ trán của mình một cái, dùng Nguyên lực của bản thân truyền vào trong thỏ mập đang chín dần...

Không sai biệt lắm thời gian trải qua gần nửa canh giờ, thỏ mập cũng đã chín vàng tỏa ra hương thơm ngào ngạt làm cho bất cứ tên kén chọn thức ăn nào chỉ cần ngửi một ngum cũng nước miếng chảy ba thước. Nhìn thành quả của bản thân mình Kha La không khỏi hài lòng gật gật đầu, nắm lên thỏ nướng lóc lên một cái hấn đã biến mất khỏi vị trí vừa nướng thỏ mập vừa rồi không để lại một ba động không gian cùng một tia khí tức nào, phản phát như hấn không có tồn tại giống như.

Khi vừa xuất hiện bên trong Thứ Linh Xa trong nháy mắt đó Kha La chỉ cảm thấy bản thân đã đi vào nhảm pháp khí, bởi vì trước mắt của hấn chính là một thiếu nữ mười tám mười chín tuổi, làn da trắng hồng phấn nộn. Dung nhan xinh đẹp vũ mị thần thái lười biếng lạnh nhạt, mày liễu hạnh mâu, muối ngọc tinh tể, môi anh đào đỏ mọng ướt át cùng nhau kết hợp trên gương mặt trái xoan tạo cho người ta khinh diễm tuyệt đối khi nhìn vào. Mái tóc dài đến chân suôn mượt cùng thân hình đầy đặn đầy đà mười phần dụ hoặc, chỉ mặt trên thân một kiện sa y mỏng manh như ẩn như hiện mà che đi bộ vị trên quan trọng trên thân, nhưng dù vậy hấn cũng có thể nhìn đến song phong to tròn cao cao vênh lên to lớn ngạo nhân, eo nhỏ thon gọn thắt lại mượt mà uốn lượn, kiểu đòn to tròn đầy đặn ưu nhã vươn lên thu hút ánh mắt nam nhân tuyệt đối, đùi ngọc kếp chặc không lộ ra một khe hở. Hai chân thon dài ư mỹ như ngọc tác điểm xuyên là một đôi bàn chân nhỏ nhắn cùng những ngón chân như châu ngọc sắp xếp tinh mỹ trong trắng lộ hồng, khí chất lạnh nhạt nhưng lại mười phần cao ngạo đang lười biếng đang dùng tay gối đầu nằm trên trường y, bày ra một tư thái đầy dụ hoặc.

Kha La không thể tin những gì mà bản thân đang nhìn thấy, chỉ không tới một canh giờ mà cái vụ vật này khí chất đã thay đổi đến như vậy rồi. Nhìn Chiều Quân thêm một vài lần ghi nhớ thật kỹ tư thái của nàng vào đầu hấn mới dẹp loạn tà hỏa trong lòng rồi cầm lấy thỏ mập đã nướng chín đưa cho nàng nói.

- Chiều Quân nàng làm ta thật bất ngờ a...

- Hừ.

Tiếp lấy thỏ nướng trên tay của Kha La, nghe hấn nói như vậy Chiều Quân không khỏi kiêu hừ một tiếng rồi ném cho hấn một cái bạch nhãn, xem hấn như người vô hình từ tồn mà xé thịt thành từng miếng nhỏ bắt đầu ăn.

Chiều Quân tuy bày ra một bộ không quan tâm gì đến hấn nhưng trong nội tâm lại loạn thành một đồng, suy nghĩ của nàng chỉ quanh quẩn xung quanh Kha La. Chiều Quân vừa ăn vừa suy nghĩ về những chuyện đã xảy ra từ khi nàng thức tỉnh đến nay, tuy bị Kha La ăn hết đậu hủ của nàng trừ trên xuống dưới nhưng nàng lại không cảm thấy bài xích những lần hấn “bị động” ăn đậu hủ của nàng mà lại cảm thấy dễ chịu một cách kỳ lạ khi ngồi trong lòng hấn...

Chiều Quân vừa miên man suy nghĩ vừa ăn như thế đến khi nàng ăn xong mới dừng không suy nghĩ nữa, mỹ mâu của nàng chớp chớp nhìn lại Kha La nở một nụ cười thỏa mãn nói, không quên vỗ vỗ vị trí kế bên người của nàng.

- No rồi, ngồi đây đi.

- ...

Kha La nhìn biểu tình thỏa mãn cùng nghe nàng nói như vậy không khỏi treo lên tiểu dung, ngồi ngay vị trí mà Chiều Quân đã chỉ định tiếp lấy xương thỏ nướng mà nàng đã ăn hết thịt dùng một đạo hóa nguyên sử lý.

Nhìn Kha La làm theo lời mình nói Chiều Quân không khỏi bất ngờ một chút, nàng thích thú “khanh khách” cười lên hai tiếng rồi lựa một vị trí thoải mái nhất ngồi vào lòng Kha La tựa vào ngực hấn. Thu hết một loạt hành động cùng thần thái của Chiều Quân vào trong mắt, huyết mâu của Kha La không khỏi hiện lên một vòng thích thú. Kha La như làm ảo thuật mà lấy ra một chiếc khăn nhỏ nắm lên ngọc thủ thon dài tinh tế mềm mại không xương của Chiều Quân, cẩn thận cùng nhẹ nhàng mà lau đi dầu mỡ từ thỏ mập nướng mà nàng vừa ăn đã dính lên.

Nhìn Kha La như thế ôn nhu cùng quan tâm, Chiều Quân không biết suy nghĩ cái gì rồi nhìn hấn nói.

- Kha La huynh là nam nhân đầu tiên ta nhìn thấy khi chuyển thể, là nam nhân đầu tiên nhìn thấy thân thể ta, là nam nhân đầu tiên chạm vào người ta, là nam nhân đầu tiên làm tâm của ta cảm thấy không bài xích, là...

- Suyt!

Nghe đến câu thứ tư của nàng Kha La đã dùng ngón tay mình ra hiệu cho nàng dừng lại, khi nàng dừng lại hấn bắt đầu nói.

- Chiêu Quân ta biết ý nàng muốn nói là gì, nhưng nàng có nguyện cùng...

Chiêu Quân cũng không phải là một nữ nhân ngốc, nên lời nói của Kha La còn chưa có nói hết nàng đã dùng ngón tay ngăn lại hắn, ném cho Kha La một cái bạch nhãn kiêu hừ một tiếng rồi nói.

- Hừ! Tiện nghi người.

- ...

Nghe lời nói của nàng, Kha La không khỏi treo lên tà tiểu huyết mâu đầy trêu chọc nhìn Chiêu Quân nói.

- Tiện nghi là như thế này sao.

- A..Ân...

Kha La nói xong chưa để cho Chiêu Quân tiêu thụ lấy lời nói của hắn thì ma thủ đã phủ lên nhũ phong to lớn ngạo nhân của Chiêu Quân cách một tấc sa y mỏng manh gần như trong suốt mà nhẹ nhàng xoa * làm tiểu nữ nhân nhà người ta kêu lên một tiếng.

Khi đã hiểu được lời nói của Kha La là gì thì ném cho hắn cái bạch nhãn, dùng tay cổ gạt tay hắn ra giọng hâm dọa nói.

- Hừ! Cẩn thận tay heo ăn mận của huynh, không là ta sẽ chém rơi nó...

- Hắc hắc...

Nghe lời hâm dọa của nàng Kha La cũng không có rút tay ra tiếp tục xoa * chăm chú cảm nhận hai luồng mềm mại rắn chắc của Chiêu Quân, nội tâm Y Y nghĩ “hắc hắc, nàng sai rồi ta là Hồ Ly không phải Trư...”. Kha La một tay thì làm loạn trên nhũ phong của Chiêu Quân, tay còn lại cũng không có an phận mà đặt lên đùi ngọc thon gọn xấn chắc của nàng vuốt ve, ánh mắt tìm đánh tiểu ý ẩn hiện mà nhìn Chiêu Quân giọng đầy cảm khái trêu chọc nói.

- Hắc hắc.. Xúc cảm thật tốt...

- Huynh...huynh...

Nghe lời nói lưu manh cùng ánh mắt tìm đánh của Kha La nàng thật muốn vung tay lên phiến hắn một cái cho hắn bay đi thật xa, nhưng nghĩ tới nghĩ lui nàng không khỏi bất đắc dĩ mà thở dài lấp bắp nói. Bởi vì ý nghĩ của nàng vừa ló lên đã cảm nhận được một luồng sức mạnh kinh khủng ẩn hiện trong cơ thể hắn toát ra, cảm nhận được luồng sức mạnh kinh khủng ấy Chiêu Quân không khỏi khí muốn nổ phổi than trời trách đất không thôi.

Trong nội tâm của nàng ề ầm nghĩ “ Lão tặc thiên, có còn thiên lý hay không một nam nhân lớn lên dài đến xinh đẹp như vậy tu vi còn kinh khủng không hợp thói thường nữa là sao, nhưng mà nam nhân như thế lại là người của ta...”. Khi nàng vừa tự an ủi bản thân mình xong thì một cảm giác tê tê đại đại như một dòng điện đã từ nhũ phong mềm mại ngạo nhân truyền ra chạy khắp cả thân thể của nàng, chưa kịp thích ứng với cảm giác tê tê đại đại vừa rồi thì một cảm giác tê đại khác đã từ hạ thân truyền khắp cơ thể nàng.

.....

P/s: Ta rất xin lỗi cá thư hữu a vì hơn 3 tháng rồi mới đổi mới 1c lên. Mong các bạn ta lỗi a, ta sẽ cố gắng 1 tuần có thể ném 7-10c lên cho các thư hữu.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Yêu thiếp

50

Chiêu Quân cứ như vậy vừa giận vừa thích thú mà bị hắn hí long hồi lâu, thần trí của nàng càng bị nhiệt hỏa nơi tiểu phúc trắng mịn bằng phẳng của mình thiêu đến mơ hồ không nhận rõ đông tây, làn da tuyết trắng cũng phủ lên một tầng phấn hồng. Trong miệng nhỏ hơi thở càng trở nên khó nhọc, âm thanh rên rỉ tiểu hồn kiềm nén đến cực hạn cứ mơ hồ mà phát ra trùng kích hai tai của Kha La làm nhiệt hỏa của hắn càng ngày càng thịnh hơn.

Kha La hai tay thì hí long Chiêu Quân quần tốc độ càng lúc càng nhanh còn huyết mâu thì tiểu ý tràn ngập chậm chậm mà nhìn nàng.

Thời gian không sai biệt lắm trôi qua thêm một chung trà, ngọc thể đầy đặn lả lướt dụ hoặc của Chiêu Quân bỗng căng thẳng rồi run run, nhìn nàng như thể khoa trương Kha La biết nàng này đã bị bản thân hí long đến tiết thân. Trải qua một lúc Chiêu Quân ngọc thể đã hòa hoãn lấy lại được một tia sức lực, mềm nhũn dựa vào ngực hắn nàng quay lại nhìn chăm chăm Kha La bằng một ánh mắt đầy ủy khuất cùng hờn dỗi một bộ tiểu tức phụ bị bắt nạt nói.

- Chàng xấu xa, hại ta thật thảm.

- Ta có thể làm chuyện xấu hơn nữa đây..hắc hắc..

- Hờ..um..không muốn.

Kha La lời nói vừa xong không để cho Chiêu Quân có thời gian phản ứng, nhanh như chớp đã bá đạo mà áp ngọc thể đầy đặn lả lướt mềm mại không xương của nàng xuống dưới thân mở miệng ra một ngụm hôn lên đôi môi anh đào đỏ tươi chín mọng ướt át của nàng.

Chiêu Quân biết bản thân không thể nào ngăn lại được tên đại sắc quỷ này nữa nên khi Kha La vừa hôn lấy mình, nàng buồn tha chống cự mười phần phối hợp với hần chú tâm ghi nhớ cảm giác khi hôn lần đầu này. Cảm nhận được Chiêu Quân phối hợp với mình lưỡi hần linh hoạt mà nhẹ nhàng tách ra hàm răng trắng như sứ của nàng mà đi vào cuốn lấy chiếc lưỡi nhỏ thom của nàng. Lưỡi của hai người cứ như tình xà mà cuốn lấy nhau không ngừng va chạm uốn lượn, nụ hôn của hai người phản phát như không có thời gian kết thúc kéo dài thật lâu và hai người cứ như thế tận hưởng cảm giác của riêng mình.

Chiêu Quân thì phối hợp với hần để tận hưởng nụ hôn đầu đời của mình, Kha La thì ra sức mà đem đến cho nàng cảm giác sâu sắc nhất khi hôn cùng tận hưởng nước bọt như mật ngọt cam lộ của nàng.

Thời gian trải qua gần nửa canh giờ hai người mới tiếc nuối mà buồn ra môi của đôi phương, ánh mắt không nói rõ hạnh phúc mà nhìn nhau. Không rõ cả hai nghĩ gì mà không hiểu cùng nhau lại cười lên, khi hai người đã nhìn cười Kha La huyết mâu mang theo một tia ái nái nói.

- Nàng có nguyện ý ở bên cạnh ta cùng với những nữ nhân của ta hiện giờ cùng sau này hay không.

- Tieten nghi tên sắc quỷ huynh..

Nghe được câu hỏi của Kha La, nàng ném cho hần một cái bạch nhãn mang theo ủy khuất nhặt trong giọng nói trả lời hần. Nghe được câu trả lời của nàng xong, Kha La lại treo lên tiểu diện yêu dị độc quyền của bản thân mà nhìn nàng nói.

- Nàng đã nguyện ý làm nữ nhân của ta, vậy ta sẽ...

- Ân.

Kha La để lại một câu mập mờ như vậy sau lại tiếp tục ngâm lấy hai cánh môi anh đào đỏ mọng ướt át của nàng hôn lấy, hôn đến Chiêu Quân mắt hạnh mê ly hơi thở khó nhọc hần mới rời đi tiếp tục hôn lên vành tai trắng bóng trong suốt rồi lên má ngọc nhẵn nhụi đến cổ ngọc...

Kha La chuẩn bị đi xuống nhưng nhìn lại hần mới thấy được sự vướn bận mòng manh trên người nàng cùng bản thân, không nói hai lời hần một trào loại đi kiện sa y từ sắc ấy rồi đến y phục trên người mình. Lưu loát một loạt hành động loại bỏ vướn bận của cả hai xong, Kha La không có làm hành động tiếp theo mà tập trung thưởng thức đáng người đầy đặn lả lướt đầy dụ hoặc của nàng bằng ánh mắt đầy “nghiêm túc”.

Chỉ trong nháy mắt Chiêu Quân lại cảm giác được mình đã trở thành tiểu bạch dương trước mặt Kha La, nàng không khỏi ngượng ngừng dùng hai tay bưng kín mặt ngọc ửng hồng của mình lại cùng chờ đợi xem hành động kế tiếp của hần. Nhưng nàng chờ đợi hồi lâu mà không cảm nhận được Kha La có hành động gì hết, hiểu kỳ trong hồ lô của hần bán thuốc gì nàng gỡ hai tay của mình ra nhìn hần.

Không nhìn thì thôi khi đã nhìn nàng không khỏi hối hận cùng ngượng muốn ngắt đi, bởi vì Kha La đang tập trung thưởng thức hạ thân của mình trên mặt hần thì treo lên tiểu dung đầy thích thú.

Khi Chiêu Quân chuẩn bị ngượng ngắt Kha La đã cuối người xuống một ngụm ngâm lấy một bên nhũ phong tuyết bạch dùng lưỡi làm loạn tiểu hồng đậu của nàng. Một tay của hần thì xoa nắn nhũ phong to tròn ngạo nhân cảm xúc mềm mại của nàng, tay còn lại thì ôn nhu nhẹ nhàng mà vuốt ve thân thể mềm mại trắng nõn đã phủ thêm một tầng phấn hồng của nàng.

Cảm giác tê tê đại đại một lần nữa từ tiểu hồng đậu trên nhũ phong truyền lại làm cho Chiêu Quân không khỏi yêu kiều “anh” một tiếng mà kiều lên, chưa kịp thích ứng với cảm giác tê tê đại đại từ song phong truyền lại thì nàng đã cảm nhận được cánh tay đang ôn nhu vuốt ve thân thể nàng của hần đã không nhanh không chậm mà phủ lên hạ thân nơi hoa huyết của mình mà treu chọc lấy làm kiều đồn của nàng uống ẻo không trôi.

Chiêu Quân có thể cảm thấy một luồng nhiệt hỏa dưới tiểu phúc của nàng đang không ngừng thịnh hơn đốt nóng cả thân thể của nàng theo từng động tác của Kha La, âm thanh rên rỉ tiêu hồn thực cốt nhỏ như muỗi kêu từ miệng nhỏ của nàng phát ra một lần lại to hơn không cách nào kìm nén lại được.

Nghe được âm thanh rên rỉ của bản thân càng ngày càng lớn nàng rất muốn bảo hần dừng lại, nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng đã biến thành tiếng rên rỉ nàng không khỏi hận hận mà nhìn lấy Kha La trong nội tâm thì nghĩ “Hừ hừ điều tại tên đại phôi đản này, hại ta xấu hổ như vậy...nhưng mà sao lại...”

Cảm nhận được ánh mắt của nàng đang nhìn mình Kha La ngẩn đầu lên nhìn nàng bằng một ánh mắt đầy tiểu ý cùng treu chọc, động tác của hần không khỏi tăng thêm một phần sức lực. Nhìn Chiêu Quân xuân ý lan tràn trên mặt ngọc cũng biểu hiện không sai biệt lắm hần dừng động tác trong tay lại, tách hai đùi ngọc thon gọn trắng bóng săn chắc của nàng ra hai bên dẫn huynh đệ đã sát khí mười phần kiên quyết đứng lên khiêu khích trước hoa huyết phấn hồng đã ướt sũng xuân thủy của nàng.

Chiêu Quân cảm nhận được có một vật thể lạ cứng rắn nóng bỏng đỉnh giữa hoa huyết của mình thì quy xuống nhìn một chút, khi nhìn được huynh đệ của Kha La trong nội tâm nàng dấy lên nòng đậm nghi ngờ cùng sợ và vài phần chờ mong. Không tiếp tục nhìn huynh đệ của hần nữa, nàng đưa hai tay ra quần lấy cổ Kha La như chuông chuông điểm nước hôn hần một cái rồi nói.

- Yêu thiếp...

Nghe lời nói của nàng Kha La hôn nhẹ nàng một cái rồi dẫn động huỳnh đệ chuẩn xác ngay u động ẩm ướt xuẩn thủy của nàng hông phát lực nhất thương phá đi rào cản của nàng lưu lại sau là những giọt huyết mai mỹ lệ.

Khi huỳnh đệ ngoại cỡ sát khí tràn ngập tứ phương của hấn phá đi thân xử nữ rồi tiến nhập vào sâu trong u động của nàng hấn không khỏi “hừ” nhẹ một tiếng không tiếp tục loạn khỏi nữa, một cảm giác xé rách mang theo cảm giác đau cùng căng đầy có chút thích ứng không nổi làm nàng “A” một tiếng nhẹ giọng kêu lên. Nhìn lại chỗ hai người kết hợp lại cùng nhau trong mỹ mẫu của nàng hiện lên một làn hơi nước rồi tụ lại thành hai viên lệ châu rơi xuống, vội gạt đi hai viên lệ châu đi nàng nở một nụ cười chứa hạnh phúc nhìn hấn nói.

- Thiếp đã là người của chàng rồi.

- Nương tử, nàng đừng nói nữa chúng ta còn “chính sự” phải hoàn thành a.

- Ân.. Yêu thiếp đi.

Nhìn mặt ngọc ửng hồng xuân ý lan tràn trong hai mắt của Chiêu Quân, hấn hôn lên môi anh đào đỏ mọng ướt át của nàng một chút hông của hấn bắt đầu hoạt động một cách khó nhọc vì u động của nàng gắt gao thắt chặt lấy huỳnh đệ của hấn..

Khi huỳnh đệ của Kha La bắt đầu hoạt động một khoái cảm kỳ lạ dần dần thay thế cho cảm giác đau đớn cùng xé rách khi vừa mới phá thân của nàng, một lúc sau cả hai đã không còn cố kỵ gì nữa mà trở nên điên cuồng nghiền hợp cùng nhau, âm thanh rên rỉ tiêu hồn thực cốt của nữ nhân cùng hơi thở trầm trọng của nam nhân cứ quanh quẩn bên trong Thử Linh Xa...

.....

Thời gian không biết trải qua bao lâu Kha La ngồi tựa lưng vào tường kỳ còn Chiêu Quân thì như một nữ kỵ sĩ không ngừng chinh chiến. Kiêu đồn to tròn ưu nhã của nàng thì không ngừng nhip nhàng lên xuống, môi anh đào đỏ mọng ướt át kiêu diễm của nàng không ngừng phát ra âm thanh rên rỉ tiêu hồn thực cốt. Kiêu đồn loạn động thêm vài lần nàng lãnh ngâm lên một tiếng, cơ thể đầy đặn dụ hoặc phấn nộn của nàng đổ xuống nằm lên trên ngực của hấn, run rẩy lên từng nhip, ái dịch của cả hai cùng xử nữ huyết đoá đoá dính hai bên đùi ngọc của nàng tạo nên một cảm giác rất đốt người.

Chiêu Quân tiết thân sau, hấn cảm nhận được một cảm giác bóp chặt cùng một dòng ẩm áp chi thủy phủ lên huỳnh đệ của mình, ôm lấy cơ thể đầy đặn dụ hoặc phấn nộn sau khoái của Chiêu Quân đang run rẩy nhẹ nhàng vì tiết thân sau khoái hoạt trong ngực mà hấn không khỏi bất đắc dĩ nghĩ “nàng này cùng Như Nguyệt như thế nào lại giống nhau như vậy a”.

Ngắm nhìn dung nhan ửng hồng xuân quang tứ xạ đầy thỏa mãn của Chiêu Quân đang nằm trong ngực mình nghĩ ngợi, hấn không khỏi ôn nhu mà vuốt ve thân thể của nàng xoa dịu đi thân thể của nàng. Nhưng càng làm thế nàng càng run lên nhiều hơn, nhu phong tròn trịa tuyết bạch ngạo nhân của nàng đè ép lên ngực hấn cứ không ngừng cọ sát làm hấn muốn bốc hỏa mà cháy chết. Hít sâu một hơi đè nén hỏa nhiệt đang mất không chế của mình lại.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Kha La nộ dẫn đến toàn đàn suyết nữa cùng nhau độ tâm ma kiếp

42

Thoảng khôi phục khí lực sau Chiêu Quân cảm nhận được cự vật nóng bỏng của Kha La vẫn còn hiển ngang hùng dũng khí thế mười phần cương mãnh còn bên trong cơ thể mình. Trong lòng của nàng không khỏi nổi lên nhàn nhạt thất bại ánh mắt ai oán mà liếc hấn, một nữ nhân như nàng mà lại không thể làm cho nam nhân của mình tận hưởng làm sao trong lòng không hiện lên nhàn nhạt thất bại cho được cơ chứ.

Bởi vì tinh lực của bản thân quá dồi dào của Kha La đã khơi dậy lên cao ngạo trong lòng của Chiêu Quân, nàng kiêu mị mà liếc hấn một cái rồi trong tay nhanh chóng bấm một chỉ quyết để khôi phục lại “thương thể” của bản thân nàng.

Khi chỉ quyết trong tay của Chiêu Quân hoàn tất, một đạo lực quang từ cơ thể của nàng bùng lên bao lấy cơ thể của nàng trong nháy mắt rồi biến mất.

Khi “thương thể” của bản thân đã chữa trị hết, Chiêu Quân mặc kệ thích ứng được hay không thích ứng ngọc thủ chống lên ngực Kha La kiêu đồn to tròn đầy đặn trắng bóng ưu nhã của nàng bắt đầu loạn động. Kiêu đồn to tròn đầy đặn trắng bóng ưu nhã của nàng động tác dần dần nhanh hơn, âm thanh rên rỉ kiềm nén mà phát ra.

Khi Chiêu Quân bắt đầu một vòng “chinh phạt” mới Kha La hai mắt cũng không khỏi trừng lên bất ngờ mà nhìn nàng nghĩ “như thế cũng được...”. Không

để cho hắn suy nghĩ nhiều thêm cái gì, huynh đệ bị vây chặt đến ngẹt thở trong tần tần mềm mại đã lôi hắn nhanh chóng thoát khỏi suy nghĩ của bản thân hắn.

Nhìn đến hai đoàn mềm mại to tròn của Chiêu Quân không ngừng bùng phát hiệu ứng thị giác bởi động tác của nàng, nhiệt hỏa vừa mới áp chế xuống lại bùng lên không thương cảm gì hết mà thiêu lấy hắn hơi thở càng lúc càng trầm trọng. Nhìn Chiêu Quân bằng một ánh mắt nóng rực Kha La trầm giọng nói.

- Là nàng tự tìm đến đừng trách ta không thương tiếc nàng.

- Ân...

Khi vừa nói xong Kha La không chân chờ dùng lực áp nàng xuống dưới thân đoạt lại chủ động, ra sức mà bùng phát dục hỏa trong lòng một cách có kiểm chế.

Tuy là dục hỏa đốt hắn đến chịu không nổi nhưng hắn cũng không quên khoảng cách tu vi giữa nàng và mình. Không đến một chung trà thời gian sau Chiêu Quân dung nhan xinh đẹp đã bị một tần xuân ý phủ kín mặt nhẵn như tờ, âm thanh không còn kiềm nén nữa mà tiêu hồn thực cốt phát ra...

..... *.... Cầu tít a.(□)....

Khi vòng khai chiến thứ hai của nàng cùng Kha La kết thúc, hắn tiếp tục bắt lấy chiến thắng sau chỗi.

Nhìn Chiêu Quân tiếp tục nhuyển nhược vô lực như một vũng nước xuân mà nằm trong ngực mình nghi ngại, rút kinh nghiệm từ lần trước hắn đã lấy huynh đệ của mình ngoài áp chế dục hỏa trong người lại không cho huynh đệ của mình tiếp tục giương cung bạt kiếm nữa.

Hiện giờ Kha La có phần an tâm mà ôn nhu vuốt ve ngọc thể tuyệt trắng phấn nộn mềm mại sau khi vắn đỉnh Vu Sơn của nàng, nghĩ lại lúc Chiêu Quân bùng nổ hắn không khỏi mang theo vài phần bất đắc dĩ cùng sợ hãi mà cười khổ.

Chiêu Quân bùng nổ lên hắn thật là sợ hãi nàng đem chính mình cho làm hư.

“Nam nhân a có đôi khi cũng không nên quá hùng hổ a, có đôi khi yếu thế một chút bảo vệ sức khỏe nữ nhân của mình mới là chính đạo a...” nghĩ đi nghĩ lại Kha La không khỏi trong nội tâm cảm khái mà nói một câu.

Khi cảm khái một câu xong Kha La tâm tình bắt đầu trầm lắng lại bắt đầu dò xét kỹ lạ trong cơ thể của Chiêu Quân, ngưng thần nhìn kỹ dò xét xuống.

Không dò xét thì thôi nhưng khi Kha La tận tình điều tra một lượt nội tâm của hắn không khỏi rét lạnh lên, huyết mâu của hắn trở nên lạnh xuống. Nội tâm nộ hỏa không ngừng bốc cháy, Kha La tách ra một tia Nguyên Thần mang theo sát ý bên trong không thể kiểm soát được mà bắt đầu giả thiên thực địa lan tràn ra xung quanh.

Khi Yêu tu cùng những tán tử ở bên trong Nam Hoang Sâm Lâm cảm nhận được luồng sát ý này nội tâm của bọn hắn không khỏi thùng thùng tăng nhanh gấp trăm ngàn lần bình thường, cơ thể vì sợ hãi trong nội tâm không ức chế được mà phủ phủ quỳ rạp xuống mặt đất run rẩy lên tục. Hô hô hai ba hơi thở thời gian luồng sát khí kinh khủng này đã bao phủ toàn bộ Phạm giới, xuyên qua giới vực Tiên Phạm đánh thẳng vào Thần giới.

Nếu để sinh linh Thần Tiên Phạm tam giới biết rõ cái thứ phát ra sát khí kinh thiên đó chỉ là một tia Nguyên Thần của Kha La không biết bọn họ có thể huyết mà chết vì tức giận hay không, chỉ là một tia Nguyên Thần có thể không khoa trương như thế có được hay không.

.....

Trong hư không vô tận tại một mảnh đất yên bình, cảnh sắc như thế ngoại đào nguyên, tại vùng đất này bên trong một lương đình được bảo phủ bởi hoa đào.

Ngồi trong lương đình thanh nhả đó là một nữ nhân khoảng hai sáu hai bảy tuổi dung nhan xinh đẹp tuyệt thế, khí chất cao quý mị lực bức nhân.

Đi cùng với gương mặt xinh đẹp tuyệt thế ấy là mái tóc đen óng ánh như ngân hà, mày liễu hơi rủ mi dài cong vút, mắt phượng long lanh cùng con ngươi màu đỏ sâu thẳm chót hút linh hồn người khác khi nhìn vào, chiếc mũi tinh mỹ trong suốt cao cao, miệng anh đào nhỏ nhắn hồng hào mọng nước.

Chiếc cổ thon nhỏ cao ngạo làn da trắng hồng như bảo ngọc, có thể nhìn thấy thấp thoáng thân hình thướt tha uyển chuyển của nàng bên dưới y phục, song phong to tròn cao vút ngạo nhân như muốn phá tan lớp y phục mà ra, chiếc eo thon nhỏ mềm mại, kiểu đồn to tròn đầy đặn vênh cao, đùi ngọc thon nhỏ linh lung, ngọc thối thon dài xinh đẹp, hai bàn chân nhỏ nhắn hồng hào kết hợp với các ngón chân như châu ngọc được sắp xếp tinh tế, nàng khoát trên người một bộ cung trang đỏ thắm.

Nàng xinh đẹp đến làm chi người ta không dám nhìn lâu sợ nhìn lâu sẽ khinh nhờn dung nhan xinh đẹp tuyệt thế diên đảo chúng sinh đầy của nàng, nàng không phải là ai khác mà chính là mẫu thân của Kha La, Hoàng Đạo Cực Thần một trong Thất Ca Hồ Mi.

Như cảm nhận được Kha La tức giận, trên dung nhan tuyệt mỹ diên đảo chúng sinh của nàng lập tức phủ đầy hàn ý sát khí còn kinh khủng hơn cả Kha La lập tức tràn ra, âm thanh linh lung dễ nghe đầy dụ hoặc nhưng hiện giờ lại mười phần âm trầm lạnh băng.

- Trường Cung gia tộc nhân gian thật mập, can đảm làm nhi tử của ta tức giận.

Nhưng không biết nàng phát hiện cái gì hàn ý cùng sát khí kinh khủng của nàng nháy mắt biến mất, ngọc thủ linh lung như bạch ngọc mềm mại không xương của nàng đặt lên trán ưu nhã mà nhẹ lắc đầu một cái khe khẽ bắt đầu đi thờ dài.

Mẫu thân của Kha La có chút không biết nên làm sao để diễn tả tâm trạng của nàng hiện giờ, trong tâm nàng thì đã lập nên kế hoạch đợi hần trở về mà phạt thật nặng. Cũng như Hồ Mị nhưng nơi còn lại của nơi đây cũng có một cái “kế hoạch trừng phạt” trong âm thầm lặng lẽ mà hình thành mục tiêu chỉ có một chính là đại sắc Hồ của chúng ta Kha La.

.....

Thần giới.

Khi cảm nhận được luồng sát khí kinh thiên cùng một uy áp không thể chống cự này bao phủ toàn bộ đại địa của Thần giới, Bát Đại Chí Tôn Thần bên trong bế quan nhau nhau thức tỉnh mồ hôi lạnh toàn thân rậm rạp mà chảy khắp toàn thân.

- Ai là Đệ Nhất Chí Tôn cho bốn tọa cút ra đây.

Bát Đại Chí Tôn Thần chưa kịp bình ổn hoảng sợ trong lòng lại thì một giọng nói đầy uy nghiêm không cho phép bất kì ai chống lại vang lên trong đầu họ.

Bên trong cung điện của mình nghe được lời nói như một đạo mệnh lệnh này Đệ Nhất Chí Tôn đánh tan hoảng sợ trong lòng thay vào nội tâm chính là tràn ngập giận dữ bố hồng một tiếng nói.

- Hừ! Đệ Bán Tôn xem là ai lại hùng hô ra mệnh lên cho Bán Tôn cút ra gấp.

Đệ Nhất Chí Tôn xưng hào cũng không phải là tùy tiện tiện có thể lấy được, nếu như Đệ Nhất Chí Tôn không thể sống đến ngày hôm nay được. Sở dĩ hần có thể sống lâu với xưng hào Đệ Nhất này vì hần có thực lực áp bảy người khác, duy chỉ có một người là hần không thể làm gì cũng như người nọ không thể làm gì hần...

Đệ Nhất Chí Tôn hừ lạnh một tiếng rồi mang theo nộ hỏa xông thẳng đến vị trí tòa ra uy áp cùng sát khí kinh thiên ấy, đã hơn mười vạn năm nay không có một ai dám lớn lối như vậy trước mặt Trường Cung Gia Minh hần như vậy rồi. Trường Cung Gia Minh muốn xem xem là ai lại mệnh lệnh hần “cút” ra cho đối phương gấp.

Nghe được lời nói của Trường Cung Gia Minh, Thất Đại Chí Tôn còn lại không khỏi hiện lên biểu tình thương hại trong giọng mang cảm khái cùng nói một câu.

- Xem ra Thần giới sắp không có một người Đệ Nhất Chí Tôn này rồi.

.....

Phàm Giới.

Nam Hoang Sâm Lâm một khu vực nào đó ngồi bên trong Thứ Linh Xa, tuyệt thế tuấn nhan của Kha La càng ngày càng đen. Trên gương mặt cùng ánh mắt của hần đã không còn mang theo giận dữ cùng hàn ý, bởi vì khi hần tách ra một tia Nguyên Thần đã đem tâm tình cùng sát khí sinh ra trong lòng đã cùng nhau đi đến thần giới cả rồi.

Kha La trên mặt sở dĩ hắc hóa là bởi vì một phút nóng giận của chính mình đã mang đến cho toàn bộ sinh linh Tiên Phàm hai giới đến một cái bóng ma tâm lý, nếu hần không giải quyết cho nhanh thì hai giới sẽ triệt triệt để để mà hủy vì tâm ma kiếp toàn giới cùng độ.

Nghĩ đến toàn dân cùng nhau chơi đùa Tâm Ma Kiếp trong lòng Kha La không khỏi nháy lên một cái, hần nghĩ đến hậu quả sau đó không khỏi suu suu rơi vài giọt mồ hôi.

Không tiếp tục nghĩ lung tung nữa, cẩn thận ôm lấy Chiêu Quân nhẹ nhàng đặt lên giường lớn bên trong Kha La Cư của mình.

Ra khỏi Kha La Cư của mình sau, Kha La cũng không có cố kị gì nữa mà bật hết hỏa lực nhanh chóng bấm niệm pháp quyết lau đi ký ức lúc sát khí của hần tỏa ra. Làm xong tất cả hần vội vàng trốn vào Kha La Cư.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Như Nguyệt phong tao

Hoàn tất mọi việc sau Kha La ngay lập tức trở lại Kha La Cù, khi nhìn đến Chiêu Quân nhuyển nhược vô lực mà nằm trên giường lớn ngủ say hân không khỏi ôn nhu mà treo lên tiểu dung cùng thích ý trong ánh mắt.

Nhẹ nhàng vuốt tóc của Chiêu Quân nhẹ nhàng đặt lên trán nàng một ôn nhu nụ hôn, Kha La mới treo lên tà tiểu mà chậm chậm đi về hướng bảo tọa của chính mình ở một góc khác của căn phòng nhẹ giọng nói.

- Nguyệt nhi nàng đúng là tiểu yêu tinh.

Kha La cước bộ không nhanh không chậm mà đi về bảo tọa của mình chỉ cách chưa đến bốn mươi bước, sờ dĩ hân không nhanh không chậm mà hướng tới bảo tọa là vì Như Nguyệt ngồi ở đấy.

Như Nguyệt mái tóc dài óng mượt hơi rối loạn, gương mặt xinh đẹp tỏa ra thần sắc mỹ hoặc thâm mỹ cùng xuân ý lan tràn, môi liễu thanh mảnh rừ xướng hơi nhũ lại, tình mâu trong suốt tỏa ra điểm mỹ chỉ sắc long lanh giáo hoạt mà nhìn hân, mũi ngọc trong suốt ánh hồng thở ra hương khí làm hân hít vào một hơi dục hòa suýt kìm nén không được.

Môi môi đỏ mọng kiều diễm ướt át của nàng vừa mút một ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt vừa nhẹ phát ra nhỏ như muỗi kêu tiếng rên rĩ, cổ nhỏ trắng nõn như ngọc tác ứng hồng, làn da trắng hồng phấn nộn, một tai nắm lấy một bên song phong to lớn ngạo nhân tuyết bạch tuy to lớn kiều ngạo uốn lên của mình mà xoa bóp.

Hai chân thon dài cân đối trắng nõn như ngọt của nàng thì tách ra hát lên tay vị của bảo tọa không che chắn gì mà để lộ ra hoa huyết trắng mịn hồng hào của nàng, các ngón chân nhỏ nhắn hồng hào trong suốt như châu ngọc tinh tế sắp xếp lúc co lại lúc dũi ra càng tăng thêm cảm giác phong tao mỹ hoặc của nàng.

Kha La vẫn cứ không nhanh không chậm mà bước lại gần nàng, khoe môi thì hiện đầy tiểu ý cùng trêu chọc ánh mắt nhìn lấy nàng.

Như Nguyệt nhìn hân cứ không nhanh không chậm mà đi cũng không có gấp gáp gì, nàng cứ tận tình bày ra sự phong tao mỹ hoặc của mình mà dâng ra cho hân thưởng thức. Dung nhan của nàng càng tỏa ra thâm mỹ, âm thanh rên rĩ tiêu hồn thực cốt càng trở nên phóng đảng mỗi khi hân bước gần thêm một bước.

Khoảng cách giữa nàng và Kha La chỉ có bốn mươi bước, nhưng hân cứ chậm chậm mà đi gần một chung trà thời gian mới đến bên cạnh nàng.

Khi Như Nguyệt đã gần trong gan tất Kha La vươn một tay ra nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay trắng hồng trong suốt mềm mại không xương của nàng, há miệng nhẹ nhàng mút ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt, móng tay hơi dài nhọn tinh tế sơn lên một màu đỏ sáng bóng mà nàng vừa đặt trong miệng nhỏ của mình.

Khi Kha La vừa nhận vào ngón tay của mình, Như Nguyệt tình mâu trong suốt điểm mỹ chứa xuân ý khẽ híp lại thành nguyệt nha nhi nhìn hân, phong tao mà rên lên một tiếng.

Kha La mút ngón tay thon dài trắng hồng trong suốt, móng tay hơi dài nhọn tinh tế sơn lên một màu đỏ sáng bóng của nàng một lúc rồi buông ra. Cánh tay cứng cáp hữu lực của hân mở rộng ra ôm lấy thân hình lồ lỏm đầy đà thành thực dụ hoặc phấn nộn mềm mại của nàng, tự mình ngồi lên bảo tọa đặt Như Nguyệt ngồi lên hai đùi của mình.

Như Nguyệt bất ngờ bị hân ôm một cái rồi thay đổi thế ngồi không khỏi “A” nhẹ kêu một tiếng rồi khanh khách cười rộ lên, vươn ra ngọc thủ ôm lấy cổ hân. Khi nàng ôm Kha La nhũ phong to lớn ngạo nhân tuyết bạch ngạo nhân của nàng hai lồi phũ lên mặt của hân, bị hai đoàn mềm mại đè lên hân không khỏi hô to trêu chọc nàng.

- A A...Nguyệt nhi nàng mưu sát phu quân.

- Lạc lạc..Nhân gia đề chết chàng, đề chết chàng.

- Nguyệt nhi nương tử tha mạng a, tha mạng a...

- Khách Khách...

- ...

- ...

Nàng cùng Kha La quần quýt lấy nhau mà đùa giỡn bên trên bảo tọa, khanh khanh ta ta cười đùa một hồi mới ôm nhau trao hôn mới dừng lại. Như Nguyệt cùng hân ôm nhau hôn gần nửa canh giờ mới nhẹ nhàng mà tách nhau ra ánh mắt của nàng trở lên mê ly xuân ý phủ kín ngọc dung động tình không thôi, nhẹ nhàng ôm ngang lấy thân hình lồ lỏm đầy đà thành thực dụ hoặc tuyết trắng phấn nộn mềm mại không xương của nàng đứng lên rào bước đi về giường lớn.

Khi Kha La đi được mười bước khoảng chừng Như Nguyệt chôn đầu nhỏ trong ngực của hân ngẩng đầu lên, tình mâu trong suốt tỏa ra điểm mỹ cùng xuân ý nhìn vào tuần nhan tuyết thể của hân kiều nhu nhu nói.

- Nhân gia chỉ muốn ở trong ngực chàng suốt đời này.

Nghe giọng kiều nhu nhu của Như Nguyệt nói ra mong muốn đơn giản của mình tâm hần như muốn tan chảy ra, giọng Kha La mang theo áy náy nói.

- Ta người nam nhân này rất phong lưu, chỉ...

- Tuy chàng rất rất hoa tâm, nhưng chàng lại là hạnh phúc của nữ nhân chúng ta khi gặp phải chàng..

- Nàng..

- Lạc Lạc... Yêu nhân gia đi.

Như Nguyệt vừa nói xong hần vừa định trả lời nàng đã bị nàng chặn lại, còn chưa có hiểu tại sao nàng lại như vậy.

Hần đã nghe Như Nguyệt cười phóng đảng, trong lòng yêu nam nhân trước mặt, nàng luôn thấy đói khát. Hần không thể đem thân thể của mình tan vào trong cơ thể hần, bất cứ giây phút nào cũng cùng hần ở chung một chỗ nên không có cho hần cơ hội tiếp tục nói thêm cái gì đã bật dậy thoát khỏi ôm áp của hần.

Như Nguyệt tinh mâu điểm mị liếc hần một cái, dùng lực đẩy hần quay trở lại bảo tọa. Khi hần đã an vị trên bảo tọa, Kha La ngồi xuống sau anh mất mang theo bảy phần tiểu ý cùng ba phần nghiền ngẫm nhìn nàng.

Như Nguyệt lại phong tao dâm mị phóng đảng mà cười lên một tiếng, thân hình lồi lõm đầy đặn thành thực dụ hoặc dần dần nhẹ nhàng lắc lư kiều đồn to tròn mướt mà trắng bóng như sứ ưu nhã nhếch lên tạo thành hình một quả đào mật chín mọng dụ người ưu nhã mà đi về phía hần.

Khi đến bên người của Kha La, nàng hai chân thon dài cân đối trắng nõn như bạch ngọc tách ra đứng lên bảo tọa trước mặt hần rồi ngồi xuống bắt lấy tiểu huynh đệ nóng bỏng của Kha La.

Nàng dẫn động huynh đệ của hần hướng ngay hoa huyết trắng mịn hồng hào đã sớm ướt đầm xuân thủy của mình, hừ nhẹ một tiếng, có chút gian nan mà nuốt đi vào bất đầu lay động kiều đồn to tròn mướt mà trắng bóng như sứ ưu nhã nhếch lên tạo thành hình một quả đào mật chín mọng dụ người của nàng.

Khi kiều đồn to tròn mướt mà trắng bóng như sứ mật đào dạng của nàng lay động, song phong to lớn ngạo nhân tuyết bạch của nàng cũng bắt đầu không ngừng nhảy lên điệu vũ mê người khiến Kha La thích mất tiểu ý liên miên không dứt hiện lên.

..... * ....

Không hiểu vì sao hôm nay Như Nguyệt biểu hiện phong tao phóng túng như vậy, trong nội tâm của Kha La lại khó chịu bức bách một cách kỳ lạ. Tuy nội tâm khó chịu nhưng hần cũng không quên phối hợp cho nàng được tận hưởng, khi Như Nguyệt không còn sức chiến đấu nữa hần mới ngưng thần mà dò xét từ trên xuống dưới của nàng.

Nhìn một lần sau Kha La không khỏi cảm khái mà thâm hô quả thế, xem đến thân thể nàng không có gì nguy hiểm đến tính mạng hần ôn nhu ôm chặt lấy thân thể của nàng khe khẽ nói.

- Nàng vương vào Mị tộc huyết mạch chi kiếp lại không nói với ta, ta tâm rất giận.

Nghe được lời của Kha La, thân thể nhuyển nhục của nàng trong ngực hần không hiểu mà run rẩy lên, lệ châu trong tinh mâu nhắm chặt mịt mịt mà rơi xuống.

Trải qua hai tức thời gian Như Nguyệt khóc càng dữ dội hơn, ngọc thủ thon dài trắng như tuyết của nàng vừa lấy lại được một tia sức lực đưa ra áp lên tuấn nhân tuyết thể của hần. Giọng mềm yếu nhưng không kém đi một phần nào mị hoặc, mặt ngọc đầm lệ mang theo phức tạp nhìn hần nói.

- Nhân gia không muốn thương tổn chàng.

- Nữ nhân ngốc nghếch này.

Kha La lời nói vừa ra, tay trái nhanh như chớp giơ lên hung hăng mà liên tục vỗ lên kiều đồn kiều đồn to tròn mướt mà trắng bóng như sứ mật đào dạng của nàng.

Ba! Ba! Ba!

Một loạt âm thanh va chạm trầm bổng của tay và kiều đồn chói tay mà vang lên, cùng với ba đào sóng lớn run động cộng hưởng theo mỗi lần tay của hần hạ xuống kiều đồn to tròn mướt mà trắng bóng như sứ ưu mật đào dạng của nàng.

Thị giác quan không ngừng trùng kích lấy huyết mâu của Kha La, lực đạo trên cánh tay của hần dần dần yếu đi từ nổi giận đánh lên đã trở thành ôn nhu vuốt ve.

Như Nguyệt có thể cảm nhận được Kha La trong lòng thật sự là đã nổi giận, nên bị hần đánh mông tuy đau nhưng nàng cũng không có phát ra một âm thanh nào đến khi cảm nhận được hần không còn đánh nữa mà nhẹ nhàng vuốt ve, nàng mới dám ngán mặt lên giọng kiều nhu nhu nhưng tràn đầy dụ hoặc mang theo hồi lỗi cùng ủy khuất nói.

- Tướng công~ nhân gia biết sai rồi, chàng đừng giận nhân gia nữa nha ~

- Nàng...Aizzz

Nghe Như Nguyệt như vậy âm thanh làm người tan chảy nói với mình, Kha La muốn trách nàng thêm hai câu vừa ra khỏi miệng đã biến thành thở dài.

Hắn ôn nhu khẽ vuốt qua tóc dài của Như Nguyệt, chiều mến nhìn nàng rồi nhẹ nhàng nói.

- Nguyệt nhi còn đau sao.

Như Nguyệt tinh mâu trong suốt điểm mị mang theo lệ châu chưa phai mang theo ủy khuất, mũi ngọc trong suốt ánh hồng nhũ nhũ, đôi môi đỏ mọng kiêu diễm ướt át chu chu nói.

- Nhân gia sau này cái gì điều nói với chàng còn không được sao, chàng đừng đánh mông nhân gia nữa nha, rất đau~

Nhìn biểu tình của nàng như thế câu dẫn người Kha La không khỏi trừng nàng một cái, vừa giận vừa tức cười mà nắn nắn mũi ngọc trong suốt ánh hồng của nàng, huyết mâu mang theo uy nghiêm nói.

- Những chuyện mà các nàng cho là không thể vượt qua, đối với ta mà nói chúng không có ý nghĩa gì hết. Nên đừng giấu giếm người làm tướng công là ta, có nhớ không.

.....

P/s: Chương này tác bù cho thất hứa 1c buổi tối ngày hôm qua cho các đạo hữu a. 1d/1c là cực hạn của ta trong thời gian này. Mong các đạo hữu thông cảm, thời gian này ta rất là bận.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Tướng công~

Nghe xong lời nói đầy tự tin cùng ôn nhu của Kha La, tinh mâu của nàng không khỏi trở nên mờ mịt thất thần một lúc như suy nghĩ gì đấy, suy nghĩ hồi lâu cũng không tìm được kết quả mà mình mong muốn nàng cắn cắn môi dưới của mình nhìn hắn.

Kha La thấy nàng như vậy, không cần hỏi hắn cũng biết được vu vật này trong lòng đang suy nghĩ cái gì, hắn treo lên nụ cười sững nịnh rồi ôm lấy nàng đi về phía chúng nữ.

Nhìn Chu Mị, Sở Linh, Ngọc Ánh vẫn giả vờ còn trong nhập định chưa kết thúc, Kha La không khỏi mỉm cười mà nhìn tam nữ. Trong nội tâm không khỏi khen ngợi các nàng định lực thật tốt a, hắn cùng Như Nguyệt gây ra động tĩnh lớn như vậy mà các nàng còn có thể nhịn được mà không lập tức đánh lấy hắn đòi hỏi.

Thu biểu tình của Kha La vào trong mắt, Như Nguyệt ở trong lòng hắn mặt ngọc lập tức suu suu mà đỏ ửng cả lên. Ngọc thể mềm mại của nàng nhẹ run lên một cái ra sức mà rút chặt vào trong ngực của Kha La, thâm hận không thể hòa tan vào trong người của hắn để trốn đi vì biểu hiện lúc này của mình...

Cảm nhận được tiểu yêu tinh mị hoặc trong ngực mình run nhè nhẹ, Kha La không cần hỏi cũng biết tiểu yêu tinh mị hoặc này đang xấu hổ đây mà.

Khi đến bên giường lớn, Kha La lựa chọn một vị trí thoải mái nhất rồi ngồi xuống. Cánh tay phất một cái, chúng nữ còn đang giả vờ nhập định tu luyện cùng Chiêu Quân đang nghĩ ngợi không xa lập tức nhẹ nhàng như hoa mà rơi vào trong ngực hắn.

Chu Mị, Sở Linh cùng Ngọc Ánh khi vừa nằm vào trong lòng Kha La thì mở mắt ra kêu mị mị liếc hắn một cái rồi cười rộ lên.

Khi tứ nữ phát hiện được bản thân lại có thêm một tỷ muội mới, tứ nữ ánh mắt đều đồng loạt ngấm nhìn dung nhan cùng ngọc thể của Chiêu Quân tập trung mà “nghiên cứu” vị tỷ muội mới này.

Nhìn đến ngọc dung xinh đẹp vũ mị động lòng người cùng thân thể tuyết trắng phấn nộn đầy đà dụ hoặc của Chiêu Quân, sau khi đánh giá thật kỹ vóc dáng cùng dung nhan của Chiêu Quân xong, tứ nữ không hẹn mà cùng nhau hải lòng gật đầu nén cho Kha La một ánh mắt khen ngợi.

- Nha nha... Tướng công xấu xa, lại lừa đến khuê nữ nhà ai vậy a.

Khi ném cho Kha La một ánh mắt khen ngợi sau Ngọc Ánh hứng khởi bưng bưng tò mò mà hỏi hắn, nghe được câu hỏi của Ngọc Ánh chúng nữ cũng đồng loạt mà gật gù như nói “chúng ta cũng muốn biết”, mong đợi mà chờ hắn trả lời.

Nhìn chúng nữ như vậy Kha La không khỏi ngớ người, gương mặt trở nên dần thối ra. Nội tâm thầm hỏi đây là cái gì sáo lộ gì a, ai ai có thể giải thích cho hắn các thể từ của hắn chính là bị làm sao a. Nhìn nam nhân của mình đem về thêm một nữ nhân lại hài lòng mà ném cho nam nhân của chính mình ánh mắt khen ngợi a, các nàng cùng nhau thực hiện cái âm mưu nhỏ gì a.

Kha La nghĩ tới nghĩ lui một hồi rồi không khỏi nở nụ cười ánh mắt sùng nịnh mà nhìn các nàng, ôn nhu mà hôn lên môi thỏm của các nàng một lượt rồi nói.

- Nàng là ta ‘cứu’ ra từ trong Hàn Sinh Cổ Tỉnh a, còn về lai lịch của nàng ấy thì...

Nghe Kha La nói một nửa lại không chịu nói tiếp mà dừng lại tựa tiểu phi tiểu nhân nhìn các nàng chậm chạp không chịu nói tiếp, tính khí nóng nảy Ngọc Ảnh không khỏi ném cho hắn cái bạch nhãn rồi thúc giục nói.

- Tướng công chàng mau nói hết a.

- Đứng đây tướng công...

- Tướng công~

- ...

- ...

Như Nguyệt nhìn đến ba nàng Chu Mị, Sở Linh, Ngọc Ảnh không ngừng thúc giục Kha La, tính mầu trong suốt diễm mị của nàng không khỏi kéo lên thành một cái nguyệt nha nhĩ ý vi vu thâm trường mà nhìn tam nữ không đi tham dự vào tiểu “mưu đồ” của Kha La.

Trong tâm không khỏi thầm khen tướng công của mình nội tâm thầm nói “Tướng công quá xấu rồi, lại bắt đầu hạ bẫy các muội muội...”, nhìn tam nữ đang gấp gáp tiến vào bẫy của Kha La, Như Nguyệt nhịn cười đến run rẩy nhẹ cổ gáy không cho các nàng phát hiện được.

Phát hiện ra mưu đồ của bản thân đã bị Như Nguyệt liếc một cái nhìn thấu, Kha La trong tâm không khỏi cảm khái thầm nói “Tiểu yêu tinh đúng là tiểu yêu tinh a, thật thông minh chỉ liếc mắt là nhìn ra mưu đồ nhỏ của ta rồi...”.

Kha La cảm nhận tam nữ trong tâm tò mò phát triển không sai biệt lắm, hắn treo lên tiểu dung nhìn các nàng, vừa định thực hiện mưu đồ của mình thì bên hông đã bị một cái ngọc thủ mềm mại ngắt lấy.

Khi nhìn lại Kha La mới nhìn thấy Chiêu Quân không biết lúc nào đã tỉnh lại đang dùng ánh mắt trêu tức mà nhìn mình, nhìn ánh mắt trêu tức của nàng Kha La trong nội tâm không khỏi cười khổ vì “tiểu mưu đồ” của mình đã bị “chết non”.

Từ nữ theo ánh mắt của Kha La nhìn lại thì phát hiện Chiêu Quân đã thức tỉnh, phát hiện vị tỷ muội mới đã thức tỉnh tam nữ không nói hai lời lập tức bắt dậy kéo Chiêu Quân qua một bên lủi lủi cười nói mà bắt chuyện với nàng bỏ mặc Kha La ở một bên.

Nhìn Kha La một bộ bất đắc dĩ cười cười lắc đầu nhìn chúng nữ, Như Nguyệt còn nằm trong lòng hắn mị mị cười lên giọng mang trêu ghẹo nói.

- Khách Khách... Tướng công xem ra chàng bị bỏ rơi rồi a.

Nhìn Như Nguyệt không có đi theo tứ nữ trò chuyện mà nằm trong ngực mình trêu ghẹo hắn, Kha La khó hiểu hỏi nàng.

- Sao nàng không cùng trò chuyện với các nàng ấy mà ở đây trêu chọc ta a.

- Khách Khách... Nhân gia đi rồi ai nói chuyện phiếm với chàng nga~

Nhìn Như Nguyệt khách khách vui vẻ cười nói, Kha La cũng cười lên nhìn nàng rồi nhẹ giọng hỏi.

- Nguyệt nhi, nàng muốn biết Hồ tộc chúng ta cùng Mị tộc trải qua trong hai mươi vạn năm qua phải không?

- Ân... Tướng công.

Nghe Kha La không cần mình hỏi đã biết bản thân muốn hỏi vấn đề gì, Như Nguyệt không chán chừ mà gật đầu trả lời, tính mầu trong suốt diễm mị của nàng cũng hiện lên chờ mong cùng lo lắng chỉ sắc chờ câu trả lời từ Kha La.

Nhìn lo lắng trong mắt nàng, Kha La tâm không khỏi ề ảm hết cả lên rồi bắt đầu kể lại những gì lưỡng tộc gặp phải trong hai mươi vạn năm qua ở Tiên Phàm hai giới, còn về lưỡng tộc ở Thần giới thì hắn cũng không cần phải nói vì hắn biết nàng chỉ quan tâm lưỡng tộc ở nhị giới này mà thôi.

Trải qua thời gian gần nửa canh giờ nghe Kha La kể về gặp gỡ của lưỡng tộc ở Tiên Phàm nhị giới, tính mầu trong suốt diễm mị của nàng cũng dần mờ đi phủ lên rồi rơi xuống theo từng biến cố mà lưỡng tộc gặp phải.

Nhưng khi nghe đến còn có hơn mười tộc nhân lưỡng tộc còn sống sót, lập tức ngọn lửa hi vọng trong mắt của nàng lại cháy lên, giọng mang gấp gáp hỏi Kha La.

- Tướng công, tướng công nhanh cho nhân gia biết bọn họ ở nơi nào ở Tiên giới hay không?

Nhìn Như Nguyệt như vậy gấp gáp Kha La không khỏi cười khở, ngồi tựa lưng vào đệm mềm của giường lớn, hân để cho nàng ngồi lên hai chân mình ôn nhu vuốt tóc dài óng mượt của nàng rồi trấn an nói.

- Nguyệt nhi, nàng không cần lo lắng. Khi ta hạ nhập Tam giới đã làm một chút chuyện nhỏ nên nàng không cần lo lắng cho các nàng, không lâu sau chúng ta sẽ được gặp lại họ thôi.

- Chàng...

Nghe xong câu nói của Kha La, lo lắng trong mắt của nàng lập tức biến mất vì nàng tin tưởng nam nhân của mình sẽ không gạt nàng. Nhưng khi nàng lặp lại câu nói của hân không khỏi lâm vào mờ mịt rồi trở nên thất thần, ngay khi nàng vừa thất thần Kha La lập tức kinh hoảng vội vàng hô lên.

- Nguyệt Nhi...

Nghe được Kha La hô to tên của chính mình, Như Nguyệt trong thất thần ngay lập tức giật mình tỉnh lại. Nàng còn chưa kịp hiểu vì sao hân lại hô to tên mình như vậy thì đã thấy hân đặt một ngón tay lên mi tâm của nàng, ngay lập tức một ánh sáng màu lam nhu hòa lóe lên rồi mang theo nghi hoặc vì câu nói vừa nãy của Kha La cũng biến mất khỏi bộ tâm của nàng.

Nhìn một loạt hành động của Kha La, nàng khó hiểu nhìn hân hỏi.

- Tướng công làm sao vậy?

Hân làm xong một loạt hành động khó hiểu xong mới nhẹ nhàng mà thở hắt ra một hơi, nhìn Như Nguyệt đang khó hiểu mà nhũu mày, nhẹ nhàng vuốt vuốt đôi mày đang nhũu lại của nàng cho giãn ra rồi hân nói.

- Nguyệt nhi a, nàng đừng nghi hoặc về lời nói vừa rồi của ta a, ở cảnh giới hiện giờ của nàng ta không thể giải thích nhiều cho nàng được a, đợi hàng đợt phá Thần cảnh ta sẽ giải thích cho nàng hiểu.

- ...

Kha La đã nói thế rồi thì nàng cũng không lại đi nghi hoặc làm gì cho một thân, dẹp chuyện vừa rồi ra sau đầu Như Nguyệt lại bắt đầu thắc mắc về một chuyện khác. Ngay khi nghĩ tới xong nàng lập tức nhìn hân, bắt đầu một loạt câu hỏi nghi hoặc của nàng.

Kha La vừa nghe vừa cẩn thận từng câu từng chữ trả lời câu hỏi của nàng mà nội tâm thì lại treo cao trên không trung, lo lắng nàng lại thắc mắc về những chuyện mà cảnh giới của nàng không nên thắc mắc đến.

Như Nguyệt nhìn biểu tình căng thẳng cùng nghiêm túc giải đáp từng câu hỏi của mình, tình mâu trong suốt điểm mị của nàng kéo lại thành hai cái nguyệt nha nhi nhìn Kha La mỉm cười, âm thanh quyền rũ nói.

- Tướng công, nhân gia cũng không có hỏi cái gì không nên hỏi nha, chàng làm gì căng thẳng như thế nga~

Như Nguyệt nói xong đưa hai tay lên ôm chầm lấy cổ của Kha La, đè ép song phong to tròn tuyết bạch ngao nhân của nàng lên ngực của hân cộ sát.

Kha La tình thần căng thẳng thần sắc nghiêm túc bị Như Nguyệt cộ sát đến dục hóa lập tức ừng ừng cháy lên, huỳnh đệ cũng không an phận mà hiên ngang đứng thẳng đỉnh vào kiêu đồn to tròn trắng bóng như sứ đào mật dạng của nàng.

Phát hiện được cự vật nóng bỏng của Kha La đã hiên ngang mà đứng thẳng dưới mộng, cái vu vật mị hoặc chết người không đền mạng này bị chọc cho khanh khách cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Hồ Ca Phiêu Hương Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.